RAPORTTI

Etelä-Pohjanmaan vaihemaakuntakaavan suoluontoselvitykset 2014

Faunatica

Espoo 2015

ETELÄ-POHJANMAAN LIITTO
REGIONAL COUNCIL OF SOUTH OSTROBOTHNIA

Versio: 12.5.2015 (lopullinen)

Kannen kuva: Saarisuo, Soini 1.7.2014.

Valokuvat: © Faunatica Oy

Karttakuvat: © Faunatica Oy

Pohjakartat ja ilmakuvat: © Maanmittauslaitos

Kirjoittajat: Aapo Ahola, Pekka Halonen, Katja Juutilainen ja Elina Manninen

Toimittajat: Aapo Ahola ja Elina Manninen

Kiitokset: Kiitämme sammalasiantuntijoita Timo Kypärää (Keski-Suomen ELY-keskus) ja prof. Harri Vasanderia (Helsingin yliopisto) sammalnäytteiden määrityksistä. Lisäksi kiitämme edellisen suoselvityksen luonto-osuuden laatinutta Olli Autiota hyvästä pohjatyöstä, johon on ollut helppo tukeutua, sekä Olli Autiota ja Kristiina Peltosta avusta tässä selvityksessä esiin nousseiden kysymysten ratkaisemisessa. Lämpimät kiitokset myös Anu Hjeltille, joka on avustanut toimitustyössä ja karttojen teossa.

Etelä-Pohjanmaan vaihemaakuntakaavan suoluontoselvitykset 2014
Julkaisu B:73
ISBN 978-951-766-277-2 (nide)
ISBN 978-951-766-278-9 (verkkojulkaisu)
ISSN 1239-0607

Sisällysluettelo

TIIVISTELMÄ **3**
1. JOHDANTO **5**
2. MENETELMÄT **7**
3. TULOKSET JA NIIDEN TARKASTELU **10**
3.1. Luontotyypit **10**
3.2. Kasvilajisto **17**
4. KOHDEKUVAUKSET **19**
ALAJÄRVI **22**
ALAVUS **32**
EVIJÄRVI **48**
ILMAJOKI **56**
ISOJOKI **61**
JALASJÄRVI **71**
KARIJOKI **87**
KAUHAJOKI **90**
KAUHAVA **94**
KUORTANE **100**
KURIKKA **106**
LAPPAJÄRVI **112**
LAPUA **124**
SEINÄJOKI **129**
SOINI **137**
TEUVA **158**
VIMPELI **162**
ÄHTÄRI **167**
5. YHTEENVETO **174**
6. KIRJALLISUUTTA **179**

Tiivistelmä

Faunatica Oy toteutti luontotyyppi- ja kasvillisuusinventoinnin 106:lla Etelä-Pohjanmaan suolla kesällä 2014. Työ liittyy Etelä-Pohjanmaan liiton valmistelemaan soiden käyttöä ohjaavaan vaihemaakuntakaavaan ja se oli jatkohanke vuonna 2013 (Autio ym.) valmistuneelle laajalle suoselvitykselle. Hankkeen tavoitteena on sovittaa yhteen turvevarojen käyttöä ja suoluonnon suojelua.

Inventoidut kohteet oli joko niin sanottuja potentiaalisia turvetuotantosoita (76 kohdetta) tai potentiaalisia luonnonarvosoita (30 kohdetta). Selvityksen päätavoitteena oli kohteiden luontotyyppien kartoittaminen. Tavoitteena oli etenkin uhanalaisten ja silmälläpidettävien suotyyppien ja suoyhdistymien rajaaminen kohteiden ojittamattomilta osilta. Lisäksi on havainnoitu soilla esiintyviä uhanalaisia, silmälläpidettäviä sekä muuten huomionarvoisia putkilokasvi- ja sammallajeja. Lisäksi maastohavaintojen perusteella korjattiin tarvittaessa soiden luonnontilaisuusluokkaa. Paikkatieto-ohjelmassa arvioitiin myös soiden kytkeytyneisyyttä muihin ojittamattomiin suoalueisiin ja suojelualueverkostoon.

Selvityksessä rajattiin suotyyppikuvioita yhteensä 3 546 suohehtaarin verran. Kohteilla havaittiin 31 eri suotyyppiä ja lukuisia suotyyppimuuttumia. Selvitetystä kokonaispinta-alasta Etelä-Suomessa säilyväksi (LC) arvioituja luontotyyppejä oli 45 %, silmälläpidettäviä (NT) 16 % ja vaarantuneita (VU) luontotyyppejä 28 % kokonaispinta-alasta ojittamattomilla alueilla. Uhanalaisimpaan luokkaan (CR) kuuluvia kuvioita oli vain 6,7 ha eli 0,18 % kokonaisalasta, ja toiseksi uhanalaisimpaan luokkaan (EN) kuuluvia oli 5,7 ha eli 0,16 %. Kokonaisuutena selvitysalueen suotyypit ovat tyypiltään kauttaaltaan hyvin karuja, ombrotrofisia tai oligotrofisia keidassoita. Aapasuon piirteitä on enemmässä määrin vain alueen koillisimmassa osassa.

Erityisesti aineistosta nousevat esiin muutamat suot, joilla esiintyy erityisesti lähteisiä sekä keski- ja runsasravinteisia luontotyyppejä, jotka muuten ovat selvityskohteilla hyvin harvinaisia. Arvokkaimpiin luontotyyppiesiintymien kokonaisuuksiin kuuluvat Alavuden Takamäenneva (kohde 17), Soinin Karjusuo (85) ja Soinin Kivikankaanneva (87). Luontotyyppiarvoiltaan parhaisiin kohteisiin kuuluvat lisäksi ainakin Ilmajoen Honkaneva (26), Isojoen Kotokeidas S (34), Jalasjärven Mastomäenneva (40), Seinäjoen Haapaneva (77) ja Vimpelin Isoneva–Tiensuusaarenneva (99 ja 101). Muita erityisiä kohteita ovat suot, joilla reunaosa vaihettuu ojittamattomana kivennäismaihin, esimerkiksi Ähtärin Oravasuo (103.) ja Riukusuo (104.). Tällaisilla soilla reunaosissa esiintyvät uhanalaiset korpi- ja rämetyypit ovat erityisen suojelun arvoisia.

Selvityksessä havaittiin kahdeksan huomionarvoista putkilokasvilajia sekä kuusi huomionarvoista sammallajia. Eniten huomionarvoisia kasvilajeja tavattiin Soinin Karjusuolla ja Kivikankaannevalla sekä Alavuden Takamäennevalla, joilla tavattiin suhteessa paljon mesotrofisia ja eutrofisia luontotyyppejä. Näiden soiden arvokkaat luontotyypit ja kasvilajit puoltavat kohteiden suojelemista.

Soiden suojeluarvoa voidaan arvioida uhanalaisten luontotyyppien yhteenlasketun pinta-alan avulla. Lisäksi tulisi tarkastella uhanalaisten tyyppien kokonaismäärää. Eräillä kohteilla esiintyy hyvin pienialaisesti useita uhanalaisia luontotyyppejä, mutta yhteensä vain muutaman hehtaarin verran. Vaikka yksittäisten kohteiden luontoarvot ovat usein vaatimattomia, on kohteiden arvottamisessa otettava huomioon kytkeytyneisyys suojelualueverkostoon. On suositeltavaa keskittää suojelualueet toistensa läheisyyteen. Pienet suot voivat osaltaan tukea isompien suojeltavien soiden muodostamaa ekologista kokonaisuutta ja toimia eri eliöille ”astinkivinä” isompien elinympäristölaikkujen välillä.

1. Johdanto

Etelä-Pohjanmaan liitto valmistelee soiden käyttöä ohjaavaa vaihemaakuntakaavaa. Hankkeen tavoitteena on erityisesti sovittaa yhteen turvevarojen käyttöä ja suoluonnon suojelua. Maakuntakaavahankkeeseen liittyen on jo aiemmin tehty laaja suoselvitys (Autio ym. 2013), jossa selvitettiin vuosina 2011–2012 tehdyin maastokartoituksin luontoarvoja 84 eteläpohjalaisella suolla. Tämän selvityksen jatkohankkeena Faunatica Oy teki vuonna 2014 Etelä-Pohjanmaan liiton toimeksiannosta luontoselvityksen 106 suolla.

Samanaikaisesti maakunnallisen suoselvityshankkeen kanssa on ollut käynnissä ympäristöministeriön johdolla valmisteltu valtakunnallinen soidensuojelun täydennysohjelma, jonka tavoitteena on täydentää olemassaolevaa soiden suojelualueverkostoa. Soidensuojelun täydennysohjelman kartoituksia on koordinoinut alueellinen ELY-keskus. Kyseessä ovat siis erilliset hankkeet, joiden menetelmissä ja tavoitteissa on pieniä eroavaisuuksia, mutta ne molemmat kuitenkin palvelevat samaa asiakokonaisuutta: soiden käytön ja suojelun suunnittelua. On muistettava, että tehtyjä laajoja selvityksiä on hyvä tarkastella rinnakkain, jotta maakunnallisista soiden luontoarvoista hahmottuu mahdollisimman kattava kuva.

Kuva 1.1. Luhtanevaa Alajärven Järvisennevalla (kohde nro 1).

Suojelualueiden ulkopuolella olevista, inventoimattomista tai heikosti tunnetuista Etelä-Pohjanmaan soista luontoarvoiltaan ennalta parhaiksi arvioidut on joko kartoitettu aiemmassa maakunnallisessa suoselvityshankkeessa (Autio ym. 2013) tai soidensuojeluohjelman täydennyshankkeessa. Tässä raportissa käsiteltyyn selvitykseen valitut kohteet ovat siis luontoarvoiltaan ennalta arvioiden vähäarvoisempia ja pinta-alaltaan keskimäärin suppeampia kuin edellä mainittuihin selvityksiin sisältyvät kohteet. Nyt kartoitetut 106 suota ovat yleensä varsin suurelta osalta ojitettuja.

Toisaalta kysymyksessä on joukko selvityksissä vähälle huomiolle jääneitä soita. Olemassa olevaa tietoa luontoarvoista on entuudestaan erittäin vähän näiltä soilta, mikä korostaa suojelun niin sanottua varovaisuusperiaatetta. Esimerkiksi ympäristöhallinnon Eliölajit-tietokannassa (Ympäristöhallinto 2014) ei ollut näiltä soilta yhtä lukuunottamatta ainuttakaan havaintoa uhanalaisista tai muista huomionarvoisista eliölajeista.

Inventoidut kohteet on ennalta jaettu niiden luonnontilaisuusluokan perusteella niin sanottuihin potentiaalisiin turvetuotantosoihin (76 suota, joiden luonnontilaisuusluokka on 1 tai 2) ja potentiaalisiin luonnonarvosoihin (30 kohdetta, joiden luonnontilaisuusluokka on 3). Luonnontilaisuusluokkien kriteerit kuvaillaan tämän raportin luvun 4 alussa, ja ne perustuvat valtioneuvoston periaatepäätökseen (Valtioneuvosto 2012) sekä kansallisen suo- ja turvemaiden strategiaan (Maa- ja metsätalousministeriö 2011).

Selvityksen päätavoitteena oli kohteiden luontotyyppien kartoittaminen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksen (Kaakinen ym. 2008a, b) mukaisella tyypittelyllä. Tavoitteena on luonnollisesti ollut etenkin uhanalaisten ja silmälläpidettävien suotyyppien ja suoyhdistymien löytäminen ja rajaaminen kohteiden ojittamattomilta osilta. Lisäksi on havainnoitu soilla esiintyviä uhanalaisia, silmälläpidettäviä sekä muuten huomionarvoisia putkilokasvi- ja sammallajeja. Myös soiden luonnontilaisuusluokka on tarvittaessa tarkistettu maastohavaintojen perusteella. Kohteiden kytkeytyneisyyttä muihin ojittamattomiin suoalueisiin sekä alueelliseen suojelualueverkostoon on tarkasteltu karkealla tasolla.

Suoselvityksen taustaa sekä Etelä-Pohjanmaan suoluonnon ekologisia piirteitä ja soiden nykytilannetta on selvitetty yksityiskohtaisesti edellisessä suoselvityshankkeen raportissa (Autio ym. 2013). Näin ollen tässä raportissa keskitytään esittelemään tulokset vuoden 2014 selvityksistä.

2. Menetelmät

Työssä tehtiin luontotyyppi- ja kasvillisuusinventointi Etelä-Pohjanmaan liiton valitsemilla 106 suolla. Niihin kuuluu kohteita kaikista Etelä-Pohjanmaan kunnista. Hankkeessa pyrittiin vertailukelpoisuuden vuoksi käyttämään mahdollisimman pitkälti samaa menetelmää, joka on selostettu Aution ym. (2013) työssä.

Työn keskeiset tavoitteet olivat:

- luontotyyppien (suotyypit, suoyhdistymätyypit ja soilla esiintyvien pienvesien luontotyypit) selvittäminen ja paikkatiedon ja kartan tuottaminen näistä;
- huomionarvoisten kasvilajien (uhanalaiset, silmälläpidettävät, alueellisesti uhanalaiset, Suomen kansainväliset vastuulajit, rauhoitetut, harvinaiset ja muulla tavalla luontoarvoja osoittavat lajit) esiintymisen havainnointi luontotyyppiselvityksen yhteydessä;
- huomionarvoisen lajiston ja luontotyyppien esiintymisen vertaileminen kohteiden välillä sekä kasvillisuudeltaan ja luontotyypeiltään arvokkaimpien kohteiden tunnistaminen;
- soiden luonnontilaluokan tarkistaminen silloin, kun siihen ilmenee tarvetta.

Kartoitusmenetelmä perustuu sekä ilmakuvien tulkintaan että maastossa tehtävään luontotyyppien määrittämiseen. Maastoselvitysresurssien säästämiseksi pyrittiin ilmakuvista rajaamaan ennalta pois maastokäynneiltä keidasrämeet (KeR) ja rahkarämeet (RaR), jotka ovat kohtalaisella varmuudella tunnistettavissa ilmakuvista. (Autio ym. 2013) Kyseiset luontotyypit on arvioitu luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa sekä Etelä-Suomessa että koko maassa säilyviksi (LC) (Kaakinen ym. 2008b). Näidenkin tyyppien määritys kuitenkin enimmäkseen varmistettiin maastossa, ja erityisesti käytiin näiden kuvioiden sellaisissa osissa, joihin ilmakuvatulkinnassa jäi mahdollisia epäselviä kohtia, jotka voisivat edustaa jotakin muuta luontotyyppiä.

Esityöt ja välineistö

Ennen maastotöitä rajattiin paikkatieto-ohjelmassa ilmakuvien ja peruskarttojen perusteella ne suon osat, jotka olivat säilyneet (pääosin) ojittamattomina. Edelleen nämä alueet jaettiin ilmakuvan perusteella alustavasti luontotyyppikuvioihin, ja selvästi keidasrämeisiin ja rahkarämeisiin kuuluvat kuviot nimettiin. Alustavat luontotyyppirajaukset, inventoitavien suokohteiden rajaukset, kuntaraja-aineisto sekä Maanmittauslaitoksen peruskarttapohjat siirrettiin työssä käytettäville GPS-kämmentietokoneille. Kunkin kohteen kartta alustavine luontotyyppirajauksineen tulostettiin maastotyötä varten myös peruskartta- (1:15 000–1:20 000) ja ilmakuvapohjaisina (1:3 000–1:4 000) karttoina, jotka laminoitiin.

Esityönä alueilta selvitettiin myös tiedossa olevat uhanalaisten ja muiden huomionarvoisten lajien esiintymät ympäristöhallinnon Eliölajit-tietokannasta

(Ympäristöhallinto 2014) sekä Luonnontieteellisen keskusmuseon Kastikka-kasvihavaintotietokannasta (Luomus 2014). Lisäksi ympäristöhallinnon Oiva-palvelusta ladattiin työn kannalta huomioitavien luontoalueiden, kuten mm. luonnonsuojelualueiden, suojeluohjelma-alueiden ja Natura-alueiden, paikkatiedot. Myös nämä havainnot ja aineistot näkyivät maastossa käytettävillä kartoilla.

Maastossa kunkin kartoittajan käytössä oli tarkkuus-GPS-kämmentietokone (Trimble GeoXT 3000 tai GeoXT 6000), jolle luotiin lomakepohja kuviorajojen ja muiden tietojen tallentamiseen. Mitatut tiedot jälkikorjattiin maastotyön jälkeen Trimble GPS Pathfinder Office 5.40 -ohjelmalla, jolloin mittaustarkkuudessa päästiin yleensä alle kahteen metriin.

Maastotyöt

Maastoinventoinnit keskitettiin sellaisiin suon osiin, jotka edustavat muita kuin edellä mainittuja keidasrämeitä ja rahkarämeitä ja joiden määrittäminen ilmakuvista ei ole luotettavasti mahdollista. Erityisen tarkasti luontotyypit selvitettiin niiltä suon osilta, jotka rajautuvat ojittamattomina kivennäismaahan. Näillä kohdilla saattaa usein esiintyä pienialaisesti mm. erilaisia korpia tai korpien yhdistelmätyyppejä. (Autio ym. 2013)

Selvitykset keskitettiin soiden ojittamattomille osille. Soiden ojitettuja osia havainnoitiin lähinnä kuljettaessa ojittamattomalle osalle ja sieltä pois. Reittejä pyrittiin ennalta suunnittelemaan niin, että kävelyreitti suon reunaosissa kulkisi ilmakuvien ja kartan perusteella luontoarvoiltaan erityisen potentiaalisten kohtien kautta, jos sellaisia oli selvästi tunnistettavissa kartoilta. Osa soista sijaitsee maakuntien rajoilla; näiltä soilta selvitettiin eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta vain Etelä-Pohjanmaan puolella olevan suon osan luontoarvot.

Luontotyypit määritettiin ja rajattiin maastossa ilmakuvalle alustavien rajauksien päälle, ja mikäli kuviorajan sijoittaminen käsin ilmakuvalle ei ollut helppoa, tallennettiin tyyppien rajaviivoja ja pisteitä GPS-laitteelle. Ohjeellisena rajattavan kuvion vähimmäiskokona maastossa käytettiin noin viittä aaria, mutta harvinaisimpien ja uhanalaisimpien luontotyyppien vähimmäiskoolle ei kuitenkaan asetettu rajoitteita. Kahden tyypin esiintyessä mosaiikkimaisesti määritettiin kuvio vallitsevan tyypin mukaan ja kirjattiin oheen lisätieto kuvion mosaiikkiluonteesta (jos ei voitu nimetä soveltuvaa yhdistelmätyyppiä). Huomionarvoisten kasvilajien (ks. lisätietoja Autio ym. 2013) havainto- tai näytteenottopisteet tallennettiin maastossa GPS-laitteelle.

Maastotyöt suorittivat FM Katja Juutilainen (52 suota), FT Pekka Halonen (21 suota), FM Elina Manninen (21 suota) ja FM Aapo Ahola (12 suota). Viimeksi mainittu oli projektin vastuuhenkilö. Maastokartoitukset tehtiin 11.6.–13.9.2014; luonnontilaisuusluokan 3 suot eli potentiaalisimmat luonnonarvosuot kartoitettiin juhannuksen ja elokuun lopun välisenä aikana. Kartoituskäytäntöjen yhdenmukaistamiseksi kartoittajien välillä tekivät Ahola, Juutilainen ja Manninen keskinäisen ns. interkalibrointikäynnin ennen maastotöiden alkua 10.6.2014, ja Ahola ja Halonen tekivät interkalibroinnin ennen Halosen maastotöiden alkua 7.8.2014.

Kartoituksen yhteydessä kirjattiin ylös havainnot soiden huomionarvoisista lintulajeista (ks. lisätietoja Autio ym. 2013). On kuitenkin korostettava, että raportissa esitetyt

lintuhavainnot ovat hajahavaintoja, joita on kirjattu kasvillisuusselvityksen yhteydessä ylös hyvin vaihtelevina kesän ja vuorokauden aikoina, vaihtelevalla intensiteetillä ja lintutuntemukseltaan eri tasoisten henkilöiden toimesta.

Raportointivaihe

Aineiston käsittelyvaiheessa GPS-mittaukset jälkikorjattiin ja käsiteltiin, maastossa piirretyt ilmakuvakartat piirrettiin tarvittaessa kartoille puhtaaksi, ja lopulliset kuviorajaukset digitoitiin ArcGIS 10.2 -ohjelmassa. Digitoinnissa mittakaavatasona oli noin 1:1 500–1:2 500. Digitoitujen kuvioiden kokonaismäärä on 1 763 kpl, ja kuvioiden pinta-ala on keskimäärin 2,0 ha. Digitoiduista kuvioista pienimmät viisi ovat yhden aarin kokoluokkaa; enintään kahden aarin kokoisia kuvioita on aineistossa 12 kpl.

Digitoinnin yhteydessä kirjattiin paikkatietoaineistoon luontotyyppikuvion yhteyteen kuvion muuttuneisuusaste. Käytännössä muuttumattomat kuviot saivat arvon 0, vähäisessä määrin kasvillisuudeltaan muuttuneet tai pinta-alaltaan enintään 10 % alalta muuttuneet kuviot arvon 1 ja selvästi muuttuneet kuviot arvon 2. Kaikki muuttuma-asteen 2 kuviot on esitetty raportin kartoissa muuttumina (Mu). Paikkatietoaineistoon sisältyy kuitenkin useimmissa tapauksissa arvio muuttuman alkuperäisestä luontotyypistä silloin, kun se oli kohtalaisella varmuudella maastossa arvioitavissa. Luontotyyppikuvioiden yhteydessä digitoitiin myös maastossa havaitut ja/tai ilmakuvasta selvästi nähtävät ojat, joita ei näy peruskartalla.

Paikkatieto-ohjelmassa tarkasteltiin myös soiden kytkeytymistä vastaavalla menetelmällä kuin Aution ym. (2013) työssä on kuvattu. Kunkin suoyhdistymän ulkorajan ympärille piirrettiin 5 km säteellä alue, jonka sisältä arvioitiin peruskartta-aineistosta ojittamattomien suoalueiden kokonaispinta-ala sekä olemassa olevien suojelualueiden (mukaan lukien suojeluohjelma-alueet) pinta-alat.

Sammalnäytteet määritettiin pääsääntöisesti raportointivaiheessa mikroskoopin avulla. Tämän jälkeen koottiin maastoselvityksissä kertyneet tiedot huomionarvoisista lajihavainnoista ja kirjoitettiin kustakin kohteesta yleiskuvaus. Kohteiden luonnontilaisuusluokkaa tarkistettiin maastoselvityksen perusteella silloin, kun siihen oli ilmeistä tarvetta.

3. Tulokset ja niiden tarkastelu

3.1. Luontotyypit

Vuonna 2014 tehdyssä 106 suon selvityksessä rajattiin suotyyppikuvioita yhteensä 3 546 suohehtaarin verran. Selvitettyjen kohteiden keskimääräinen kartoitettu pinta-ala oli näin ollen 33,5 hehtaaria. Ojittamattoman pinta-alan määrällä mitattuna kohteet olivat selvästi pienempiä kuin aikaisemmassa 84 suon selvityksessä, jossa keskimääräinen inventoitu pinta-ala suota kohti oli 152 hehtaaria (Autio ym. 2013).

Vuoden 2014 selvityksessä havaittiin kohteilta kaikkiaan 31 eri suoluontotyyppiä sekä lukuisa joukko suotyyppien muuttumia, joita ei ole sen tarkemmin eritelty raportissa (taulukko 3.1). Selvästi runsain luontotyyppi oli rahkaräme (1 163 ha), joka kattoi peräti 33 % inventoidusta pinta-alasta. Seuraavaksi runsaimpia tyyppejä olivat keidasräme (430 ha) ja lyhytkorsiräme (eli lyhytkorsinevaräme, 434 ha), jotka yhdessä muodostivat 24 % selvityspinta-alasta.

Työssä keskeinen tehtävä on ollut tarkastella selvityskohteiden luontotyyppien uhanalaisuutta tämänhetkisen uhanalaisuusluokituksen (Kaakinen ym. 2008a, b) mukaan. Selvitetystä kokonaispinta-alasta Etelä-Suomessa säilyväksi (LC) arvioituja luontotyyppejä oli 45 %, silmälläpidettäviä (NT) 16 % ja vaarantuneita (VU) luontotyyppejä 28 % kokonaispinta-alasta ojittamattomilla alueilla. Pääosin ojittamatonta, mutta silti muuttumaksi muuttunutta kuvioalaa oli 11 % (kuva 3.1).

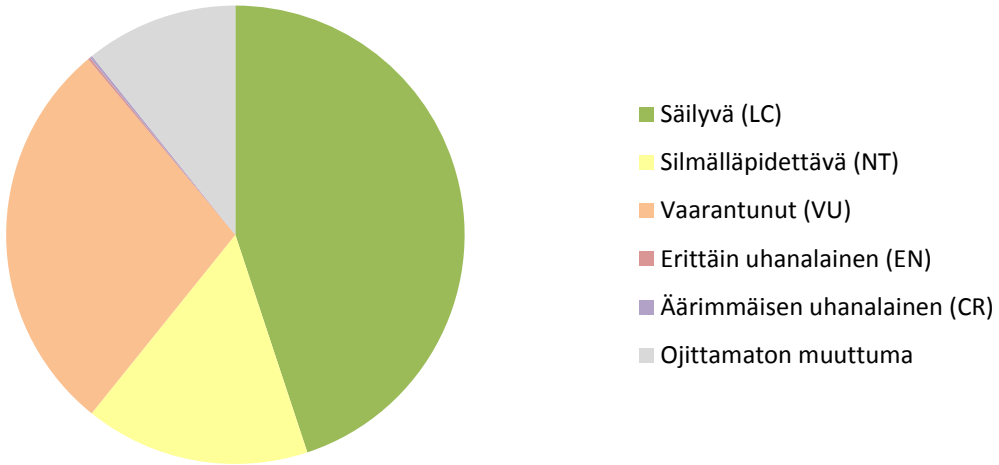

Kuva 3.1. Eri uhanalaisuusluokkiin kuuluvien luontotyyppien pinta-alaosuudet koko selvitysalasta.

Taulukko 3.1. Selvityksessä havaitut suoluontotyypit, niiden lyhenteet ja kokonaispinta-alat. Värikoodit kuvaavat luontotyypin uhanalaisuusluokkaa Etelä-Suomessa: ■ = säilyvä (LC), ■ = silmälläpidettävä (NT), ■ = vaarantunut (VU), ■ = erittäin uhanalainen (EN), ■ = äärimmäisen uhanalainen (CR). Luontotyypit, joiden valtakunnallinen uhanalaisuusluokka on Etelä-Suomen luokkaa alempi, on merkitty tähdellä (*).

Luontotyyppi	Lyhenne	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	RaR	1162.8
Keidasräme	KeR	429.9
Tupasvillaräme*	TR	213.5
Isovarpuräme*	IR	177.0
Kangasräme	KgR	46.4
Rimpinevaräme*	RiNR	45.0
Rimpineva*	RiN	37.1
Luhtaneva*	LuN	27.7
Ombrotrofinen lyhytkorsineva*	OmLkN	14.8
Kuljuneva*	KuN	1.3
Lyhytkorsiräme*	LkR	434.4
Kalvakkaräme	KaR	273.0
Sararäme*	SR	134.9
Kalvakkaneva*	KaN	76.7
Saraneva*	SN	28.7
Sarakorpi*	SK	20.2
Korpiräme	KR	13.8
Mustikkakorpi	MK	4.2
Mustikkakangaskorpi	MKgK	3.9
Minerotrofinen lyhytkorsineva*	MiLkN	3.8
Pallosararäme*	PsR	1.9
Muurainkorpi	MrK	1.2
Juolasarakorpi	NigNK	2.3
Ruohokorpi*	RhK	1.3
Tupasvillakorpi	TK	1.1
Puolukkakangaskorpi*	PKgK	0.3
Metsäkortekorpi	MkK	0.3
Lähteikkö*	Lä	0.3
Lähdekorpi*	LäK	0.1
Lettoräme*	LR	5.5
Lettonevaräme*	LNR	1.2
Muuttuma	Mu	386.4
YHTEENSÄ		**3546**

Uhanalaisimpaan luokkaan (CR) kuuluvia kuvioita oli vain 6,7 ha eli 0,18 % kokonaisalasta, ja toiseksi uhanalaisimpaan luokkaan (EN) kuuluvia oli 5,7 ha eli 0,16 %. Tällaiset kohteet ovat pienestä pinta-alastaan huolimatta usein avainasemassa luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisesti vaateliaimman ja uhanalaisimman lajiston elinympäristöinä. Näihin kohteisiin kuuluu lähteikkö- ja lettotyyppejä sekä usein kapea-alaisina esiintyviä korpityyppejä.

Luontotyypit uhanalaisuusluokittain sekä luontotyyppien kokonaismäärä kullakin kohteella on listattu taulukossa 3.2. Luontotyyppien määrä on kirjattu nollaksi, jos koko suo oli muuttumaa. Keskimäärin soilla luontotyyppien määrä oli kuusi. 106:sta suosta 26:lla eri luontotyyppien määrä oli välillä 0–4; 58:lla suolla luontotyyppien määrä oli välillä 5–8 ja 21:lla suolla eri luontotyypejä oli 9–11. Monipuolisimmalla kohteella, Isojoen Kotokeitaalla (kohde nro 34; kuva 3.2), tavattiin 14 eri luontotyyppiä.

Uhanalaisuusluokittain tarkastellen silmälläpidettäviä ja uhanalaisia luontotyyppejä löytyi lähes kaikilta soilta: vain seitsemällä suolla ei tavattu lainkaan tällaisia luontotyyppejä. Lisäksi neljä kohdetta oli sellaisia, joilta löytyi silmälläpidettäviä muttei uhanalaisia tyyppejä. Erittäin uhanalaisia ja äärimmäisen uhanalaisia luontotyyppejä sen sijaan tavattiin vain 17:lla suolla (16 % kaikista soista), aina hyvin pienialaisina esiintyminä. Uhanalaisten luontotyyppien kokonaisala vaihtelee paljon sen mukaan, millaisista luontotyypeistä on kysymys. Toiset luontotyypit esiintyvät laajoina alueina ja toiset puolestaan aina pieninä sirpaleina.

Erityisesti aineistosta nousevat esiin muutamat suot, joilla esiintyy erityisesti lähteisiä sekä keski- ja runsasravinteisia luontotyyppejä, jotka muuten ovat selvityskohteilla hyvin harvinaisia. Arvokkaimpiin luontotyyppiesiintymien kokonaisuuksiin kuuluvat Alavuden Takamäenneva (kohde 17), Soinin Karjusuo (85) ja Soinin Kivikankaanneva (87). Luontotyyppiarvoiltaan parhaisiin kohteisiin kuuluvat lisäksi ainakin Ilmajoen Honkaneva (26), Isojoen Kotokeidas S (34), Jalasjärven Mastomäenneva (40), Seinäjoen Haapaneva (77) ja Vimpelin Isoneva–Tiensuusaarenneva (99 ja 101).

Taulukko 3.2. Selvityskohteiden luontotyyppien pinta-alat uhanalaisuusluokittain (ha) sekä luontotyyppien lukumäärä. Kohteet ovat kohdekuvausten mukaisessa numerojärjestyksessä. Värikoodit kuvaavat uhanalaisuusarviointiluokkia:
■ = säilyvä (LC), ■ = silmälläpidettävä (NT), ■ = vaarantunut (VU), ■ = erittäin uhanalainen (EN), ■ = äärimmäisen uhanalainen (CR).

Suon numero	Suon nimi	Kunta	Kartoitettu pinta-ala (ha)	LC	NT	VU	EN	CR	Mu	Luonto-tyyppien lukumäärä
1	Järvisenneva	Alajärvi	24,3		24,3					3
2	Kuuronneva	Alajärvi	25,9	12,0	1,2	12,7				7
3	Laitakorvenneva	Alajärvi	12,9	7,2	2,0	2,7			1,0	6
4	Pahaneva	Alajärvi	27,8	13,2		3,9			10,7	6
5	Pahaneva SE	Alajärvi	24,2	2,7	3,0	2,5			16,0	4
6	Soidinneva	Alajärvi	30,8	4,6	9,5	16,6	0,1			11
7	Teerineva	Alajärvi	9,7	0,9	7,9				0,9	5
8	Tikkaneva	Alajärvi	4,5		2,5	2,0				5

9	Havuisenneva	Alavus	22,8	11,8	4,8	4,9			1,3	6
10	Isoneva	Alavus	33,1	15,4	2,5	12,6			2,6	6
11	Kaakkoneva	Alavus	24,9	13,6	4,0	3,9			3,4	11
12	Kuljunneva	Alavus	21,4	3,7	1,0	9,5			7,2	5
13	Ouranneva	Alavus	65,0	31,6	14,8	13,4			5,2	9
14	Puronneva	Alavus	13,6		3,1	5,9			4,6	5
15	Saarineva	Alavus	23,2	1,5	1,3	17,3			3,1	6
16	Soidinneva	Alavus	13,7	2,3	0,5	10,8			0,1	6
17	Takamäenneva	Alavus	36,8	7,9	16,7	10,0	1,3	0,9		9
18	Talvitienneva	Alavus	21,8	19,5	1,2	0,5			0,6	6
19	Veitsineva	Alavus	24,7	3,8	11,0	9,9				5
20	Hautakankaanneva	Evijärvi	22,0	20,0	2,3	0,1				6
21	Isoneva I	Evijärvi	33,8	31,2	1,6	0,9				5
22	Myllykivensalmi	Evijärvi	15,2	9,4	1,9	3,5	0,3			7
23	Saiharjunneva	Evijärvi	25,9	20,2	3,1	2,6				8
24	Talpakka	Evijärvi	20,1	12,5	5,6	2,0				7
25	Halkoneva E	Ilmajoki	20,7	18,0					2,7	2
26	Honkaneva	Ilmajoki	116,1	32,3	0,9	81,8	1,1			9
27	Karvasuo W	Ilmajoki	17,9	4,3	0,4	13,2				3
28	Mahlaneva	Ilmajoki	59,7	26,6	1,5	25,0	0,3		6,3	10
29	Hongonkeidas	Isojoki	25,0	15,2	5,7	2,2			1,9	8
30	Isokeidas E	Isojoki	13,9	11,5	0,2				2,2	3
31	Isosuo (-Laksolamminn.)	Isojoki	5,0						5,0	0
32	Keräsaarenkeidas	Isojoki	5,3						5,3	0
33	Kiviluhdanneva	Isojoki	14,2	12,2					2,0	1
34	Kotokeidas S	Isojoki	36,3	23,1	5,8	5,7	0,6		1,1	14
35	Pitkännevankeidas	Isojoki	15,6	8,2	4,0	1,1			2,3	6
36	Kettuneva(Pohj.)	Jalasjärvi	39,2	16,2	13,2	8,0				5
37	Kotoneva	Jalasjärvi	50,8	14,7	10,6	25,2			0,5	7
38	Kulturinneva	Jalasjärvi	61,7	21,2	17,5	21,5			1,5	7
39	Kurkineva	Jalasjärvi	32,9	19,7	7,7	5,5				4
40	Mastomäenneva	Jalasjärvi	76,8	18,6	17,2	38,7			2,3	11
41	Pahanojanrämäkkä	Jalasjärvi	52,7	16,5	28,6	6,2			1,4	8
42	Pesäneva	Jalasjärvi	8,8						8,8	0
43	Pikkukorvaneva	Jalasjärvi	35,8	22,1	1,0	12,7				3
44	Pitkänsillanneva	Jalasjärvi	9,4	4,1		5,3			0,1	3
45	Salmenneva	Jalasjärvi	55,7	2,8	13,4	31,2			8,3	10
46	Teerineva (Etel.)	Jalasjärvi	23,5	5,2	0,03	18,3				5
47	Tupamäenneva	Jalasjärvi	10,2	4,6		5,6				2
48	Haukkaneva	Karijoki	17,3	11,3	0,4	3,0	0,2		2,4	4
49	Peuraneva	Karijoki	36,6	14,1	7,1	6,4			9,2	11
50	Keevelineva	Kauhajoki	44,8	14,9	0,2	4,8			24,8	5
51	Maitolanneva-Peräneva	Kauhajoki	22,0						22,0	0
52	Tiiliharjunkeidas	Kauhajoki	22,2	5,8	1,5	2,5			12,5	5
53	Isovuosjärvi	Kauhava	30,3		18,4	6,8			5,1	4
54	Puskalanneva	Kauhava	54,5	45,8	5,6	2,5			0,6	5
55	Ruuhijärvenneva	Kauhava	19,2	12,1	6,8	0,3				4
56	Tiilineva	Kauhava	29,8	13,2	6,5	10,1				5
57	Erkinneva	Kuortane	35,2	30,8	1,0	3,4				5
58	Heinineva	Kuortane	24	10,4	0,6	13,0			5,9	6
59	Lakiakonto	Kuortane	19,0	13,9	0,2	4,7	0,2			4

60	Möhröneva	Kuortane	20,8	0,4	1,8	18,6				6
61	Kuralammensuo	Kurikka	24,7	10,5	7,6	6,5				9
62	Lehtineva	Kurikka	30,0	6,1	2,5	18,5			2,9	6
63	Roopakanneva-Viiatinneva	Kurikka	121,7	109,9	4,5	1,6			5,7	6
64	Ullakonneva	Kurikka	23,3	11,1	7,0	3,3			1,6	6
65	Aitaneva	Lappajärvi	25,6	18,7		6,9				3
66	Hirvineva	Lappajärvi	11,1	8,9		0,7			1,4	4
67	Iso Saapasneva	Lappajärvi	57,8	31,4	5,5	19,1			1,8	6
68	Juurikasneva	Lappajärvi	14,0	0,6	2,2	7,0			4,2	5
69	Kakkurilampi	Lappajärvi	20,1	9,4	5,9	5,8				9
70	Maha-Paavonneva	Lappajärvi	51,7	38,1	11,4	1,6			0,6	7
71	Tiilineva	Lappajärvi	52,9	27,3	9,1	7,8			8,8	10
72	Tuohimaanneva	Lappajärvi	17,0	16,5	0,4	0,2				5
73	Varisneva	Lappajärvi	44,2	21,9	6,7	1,7			13,9	6
74	Isoneva	Lapua	45,8	10,1		29,7			6,0	5
75	Kaitasuunneva	Lapua	30,5	16,3	6,7	6,9			0,7	8
76	Lassinsalonneva	Lapua	61,9	36,3	16,2	6,8			2,6	8
77	Haapaneva	Seinäjoki	89,9	48,0	14,3	15,5	0,2		11,9	11
78	Isoneva	Seinäjoki	104,8	46,4		36,9			21,5	2
79	Kaperonneva	Seinäjoki	32,2	23,5	3,5	5,2				6
80	Laulateenneva	Seinäjoki	30,1	13,6	3,2	13,3				4
81	Rottominneva	Seinäjoki	37,5	33,1	1,1	2,5			0,8	5
82	Halkoneva	Soini	50,3	20,3	13,0	8,8			8,2	10
83	Kalliolamminsuo	Soini	36,0	18,7	11,9	3,7			1,8	6
84	Kalliosuo1	Soini	1,7		0,3	1,4	0,1			5
85	Karjusuo	Soini	24,3	0,9	0,04	18,6	0,2	4,7		8
86	Kitusaaren Aukeaneva	Soini	29,2	5,2	1,9	21,0	0,1		0,6	10
87	Kivikankaanneva	Soini	56,6	8,2	4,3	12,9		1,0	30,2	9
88	Kuoppasuo	Soini	34,1	8,1	7,5	14,4	0,1		4,1	9
89	Peltosuo	Soini	19,2	11,5	2,4	5,0			0,2	6
90	Saarisuo	Soini	10,6		4,6	5,8	0,2			10
91	Tuohisuo	Soini	10,2	3,7	2,6	1,8			2,0	5
92	Vahtisuo	Soini	23,0	0,5		17,0			5,5	3
93	Vakkurinahonsuo	Soini	17,4	1,2	5,3	11,0				6
94	Vanhanhaudanneva	Soini	19,8	3,4	6,6	9,6		0,2		11
95	Viitasuo	Soini	35,9	13,8	3,9	2,7			15,6	8
96	Saarenneva	Teuva	10,9		1,6	1,5			7,8	3
97	Säärineva	Teuva	10,4						10,4	0
98	Tieronneva	Teuva	33,9	29,5	1,7	1,0			1,6	5
99	Isoneva	Vimpeli	141,6	81,1	6,3	48,2			6,1	9
100	Paunusaarenneva	Vimpeli	67,8	30,7	8,3	16,1	0,4		12,3	8
101	Tiensuusaarenneva	Vimpeli	163,1	148,4	7,8	6,9				7
102	Lautasaarenneva	Ähtäri	45,3	7,7	21,2	13,4			3,1	7
103	Oravasuo	Ähtäri	17,4	1,9	9,0	6,6				6
104	Riukusuo	Ähtäri	26,9	2,4	7,3	17,3				10
105	Saukkosuo	Ähtäri	26,3	6,1	4,1	14,4			1,6	7
106	Siltaneva	Ähtäri	31,7		31,7					3
Yhteensä			**3546**	**1592**	**563**	**997**	**5,7**	**6,8**	**386**	

Kuva 3.4. Tupasvillarämettä Isojoen Kotokeitaalla (kohde 34).

Yleisten tyyppien osalta merkille pantavaa tuloksissa on lyhytkorsirämeiden suuri osuus (12 %), sillä aikaisemmassa suoselvityshankkeessa (Autio ym. 2013) lyhytkorsirämeitä oli vain 1,7 % kokonaispinta-alasta. Syynä ovat todennäköisesti erot sekä tyyppien määrittelytavassa että suokohteiden laadussa eri vuosien välillä. Lyhytkorsirämeen pidempi tyyppinimi lyhytkorsinevaräme jo kertoo, että tyyppi on välimuoto nevojen ja rämeiden välillä. Näin ollen osa kartoittajista saattaa tulkita nämä alueet helpommin joko varsinaiseksi rämeeksi tai vaihtoehtoisesti kalvakkanevaksi. Osa lyhytkorsirämeistä on ehkä aiemmassa työssä tulkittu suoraan ilmakuvan perusteella keidasrämeiksi. Lisäksi aiemmassa työssä oli mukana suuri määrä kohteita, joilla keidasrämeitä oli todella laajoina, jopa satojen hehtaarien kuvioina (esimerkiksi Selkäsaarenneva, Mustaisneva, Virsunkeidas ja Karvasuo). Tällaiset kohteet puuttuivat tästä selvityksestä. Lyhytkorsirämeiden suhteellisesti suurempi osuus tässä työssä aiempaan verrattuna liittyy todennäköisesti myös suon kokoon ja tämän selvityksen kohteiden maantieteelliseen sijaintiin: tässä selvityksessä painotus oli maakunnan keski- ja itäosissa, joissa keidasrämeet ovat harvinaisempia ja lyhytkorsirämeet yleisempiä kuin länsiosassa. (ks. Autio ym. 2013). Eroa lienee syntynyt myös siitä, että vuonna 2014 kartoitetut suot olivat huomattavasti pienialaisempia kuin aiemmin kartoitetut. Nyt kartoitetuilla soilla on pienemmän koon

vuoksi vähemmän selkeitä, yhtenäisiä nevapintoja ja enemmän nevan ja rämeen yhdistelmätyyppejä.

Myös muuttumia rajattiin tässä työssä suhteellisesti paljon enemmän kuin aiemmassa työssä. Karttatarkastelun perusteella näyttäisi siltä, että kyse ei ole pelkästään eroista kartoitustavassa: monilla nyt selvitetyistä soista luontainen kasvillisuus on suuresta osasta suota taantunut vesitasapainon muutoksen myötä. Syynä voi olla yksinkertaisesti myös selvitettyjen soiden ojittamattoman alan pieni määrä, keskimäärin vain 33,5 ha suota kohden. Pienimmillä soilla keskiosa ei pysty säilymään kovinkaan kauan luonnontilaisen kaltaisena, vaan kuivumisen vaikutukset näkyvät pian selvinä.

Taulukko 3.3. Havaitut lajit. Tieteellinen nimi, suomenkielinen nimi ja luonnonsuojelulliset statukset: RT: alueellisesti uhanalainen; NT: silmälläpidettävä; VU: vaarantunut; EN: erittäin uhanalainen; LSA liite 3: luonnonsuojelulain 42 §:n nojalla rauhoitetut kasvilajit; Vastuulaji: Suomen kansainvälinen vastuulaji (Euroopan kannasta yli 15 % on Suomessa).

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Carex livida	Vaaleasara	RT, vastuulaji
Carex panicea	Hirssisara	RT
Carex rhynchophysa	Kaislasara	RT
Dactylorhiza incarnata	Punakämmekkä	VU, LSA liite 3
Dactylorhiza traunsteineri	Kaitakämmekkä	VU, LSA liite 3
Juncus stygius	Rimpivihvilä	RT
Lycopodiella inundata	Tulvakonnanlieko	NT
Selaginella selaginoides	Mähkä	RT
Loeskypnum badium	Kultasirppisammal	RT
Sphagnum aongstroemii	Kuultorahkasammal	RT
Sphagnum molle	Nummirahkasammal	EN
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji
Sphagnum wulfianum	Pallorahkasammal	Vastuulaji
Warnstorfia sarmentosa	Punasirppisammal	RT
Cetrariella delisei	Suohirvenjäkälä	NT
Cetrariella fastigiata	Aapahirvenjäkälä	NT, RT
Evernia mesomorpha	Jauhehankajäkälä	NT, vastuulaji
Usnea barbata	Partanaava	VU
Usnea fulvoreagens	Jauhenaava	VU

3.2. Kasvilajisto

Selvityksessä havaittiin kahdeksan huomionarvoista putkilokasvilajia sekä kuusi huomionarvoista sammallajia (taulukko 3.3 ja taulukko 3.4). Lisäksi jäkäliä tunteva kartoittaja FT Pekka Halonen havaitsi omilla kohteillaan viisi huomionarvoista jäkälälajia. Eniten huomionarvoisia kasvilajeja tavattiin Soinin Karjusuolla (kohde 85) ja Kivikankaannevalla (87) sekä Alavuden Takamäennevalla (17), joilla tavattiin suhteessa paljon mesotrofisia ja eutrofisia luontotyyppejä. Huomionarvoisen lajiston keskittyminen Soiniin, Vimpeliin ja Ähtäriin kuvastaa, kuinka aapasuopiirteiden lisääntyminen korreloi keskimäärin korkeamman ravinteisuustason ja vaateliaamman lajiston kanssa.

Kuva 3.5. Suopunakämmekkä (*Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*). Soini, Karjusuo 3.7.2014.

Taulukko 3.4. Selvityskohteilla havaittujen huomionarvoisten kasvilajien lukumäärät sekä lajit.

Suon nimi	Kunta	Huomionarvoisten lajien lukumäärä	Huomionarvoiset lajit
Kivikankaanneva	Soini	6	*Carex livida, Dactylorhiza incarnata, Juncus stygius, Selaginella selaginoides, Loeskypnum badium, Sphagnum pulchrum*
Takamäenneva	Alavus	5	*Carex livida, Carex panicea, Carex rhynchophysa, Juncus stygius, Sphagnum molle*
Karjusuo	Soini	5	*Dactylorhiza incarnata, Dactylorhiza traunsteineri, Loeskypnum badium, Warnstorfia sarmentosa*
Vanhanhaudanneva	Soini	2	*Loeskypnum badium, Sphagnum pulchrum*
Havuisenneva	Alavus	1	*Sphagnum pulchrum*
Honkaneva	Ilmajoki	1	*Sphagnum pulchrum*
Kotokeidas S	Isojoki	1	*Sphagnum pulchrum*
Pesäneva	Jalasjärvi	1	*Lycopodiella inundata*
Isovuosjärvi	Kauhava	1	*Sphagnum pulchrum*
Möhrönneva	Kuortane	1	*Sphagnum pulchrum*
Lehtineva	Kurikka	1	*Sphagnum molle*
Kakkurilampi	Lappajärvi	1	*Sphagnum pulchrum*
Laulateenneva	Seinäjoki	1	*Carex livida*
Halkoneva	Soini	1	*Sphagnum pulchrum*
Kitusaaren Aukeaneva	Soini	1	*Sphagnum aongstroemii*
Peltosuo	Soini	1	*Sphagnum pulchrum*
Isoneva	Vimpeli	1	*Sphagnum pulchrum*
Paunusaarenneva	Vimpeli	1	*Sphagnum wulfianum*
Lautasaarenneva	Ähtäri	1	*Sphagnum pulchrum*
Oravasuo	Ähtäri	1	*Sphagnum pulchrum*
Saukkosuo	Ähtäri	1	*Sphagnum pulchrum*

4. Kohdekuvaukset

Tässä luvussa esitellään lyhyt kuvaus kustakin vuoden 2014 kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen kohteesta. Selvityskohteet on järjestetty suon nimen mukaan kunnittain aakkosjärjestykseen ja numeroitu 1–106 (kuva 4.1). Kohteen nimen jälkeen suluissa on Geologian tutkimuskeskuksen antama suokohtainen tietokantanumero. Tämän jälkeen on kerrottu suon löytämisen helpottamiseksi koordinaatit (ETRS-TM35FIN) sekä maastokartoituksen tekijän nimikirjaimet (AA=Aapo Ahola, PH=Pekka Halonen, KJ=Katja Juutilainen, EM=Elina Manninen).

Sanallisissa kuvauksissa esitellään luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin (Kaakinen ym. 2008b) mukaisten suoyhdistymien esiintyminen niillä kohteilla, joilta arviointi pystyttiin tekemään. Kaikilla kohteilla suoyhdistymätyyppi tai -tyypit eivät olleet riittävän selkeästi määritettävissä mm. suon muuttuneisuuden vuoksi.

Koko suoyhdistymän kokonaispinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on peräisin GTK:n aineistosta, jossa on määritelty kunkin suomuodostuman ulkorajat. Kohdekuvauksen yhteydessä on kerrottu ojittamattoman alan osuus tästä koko suoyhdistymän pinta-alasta. Ojittamattoman osan pinta-alana on käytetty inventoitujen kuvioiden yhteispinta-alaa, josta on vähennetty muuttumien pinta-alat. Ojittamattoman alan osuus koko suoyhdistymästä on ilmoitettu kunkin kohteen yhteydessä prosenttiosuutena.

Luonnontilaisuusluokitus

Suoyhdistymien luonnontilaisuusluokitus on tehty valtioneuvoston periaatepäätöksen (Valtioneuvosto 2012) luonnontilaisuusluokituksen sekä kansallisen suo- ja turvemaiden strategian (Maa- ja metsätalousministeriö 2011) liitteen esimerkkikuvia käyttämällä ja osin SYKE:n työpajassa 13.12.2011 esille tulleiden tapausten tukemana. Tämän selvityksen kohteet kuuluvat luonnontilaisuusluokkiin 1–3.

Luokka 3:
Valtaosa suosta on ojittamatonta. Aapasuon reunaojitus ei kauttaaltaan estä vesien valumista suolle eikä luonnollista vaihettumista kangasmetsään (tms.); merkittävää kuivahtamista ei suon muissa osissa. Keidassoiden laideosissa voi olla laajalti vesitalouden muutoksia. Suokasvillisuudessa ei ole muutoksia suon reunavyöhykettä lukuun ottamatta. Keidassoilla laiteella puuvartisten kasvien osuus voi olla merkittävästi lisääntynyt. Suoveden pinta alentunut ojien tuntumassa, joskus myös suon pinta.

Luokka 2:
Suolla ojitettuja ja ojittamattomia osia. Ojitus estää hydrologisen yhteyden suon ja ympäristön välillä. Osalla ojittamatonta alaa on kuivahtamista. Keidassoilla ojitus on muuttanut myös reunaluisun ja keskustan vesitaloutta.Suolle tyypillinen kasvistoaines kärsinyt; varpuisuus voi olla lisääntynyt välipinnoilla; merkkejä puuston kasvun lisääntymisestä tai taimettumisesta. Osalla suon ojittamatonta alaa

kasvillisuusmuutoksia. Keidassoiden keskiosien muutokset voivat laidetta lukuun ottamatta olla vähäisiä. Suoveden pinta voi olla hivenen alentunut kauempanakin ojista, jos ne ovat "puhkaisseet" laajoja rimpiä tai keidassoiden kuljuja taikka allikoita. Suon ennallistamisen tai suolle tulevien pistoojien aiheuttamat taikka esim. penkkateiden patoamat vettymät kuuluvat tähän luokkaan.

Luokka 1:
Vesitalous on muuttunut kauttaaltaan, ja kasvillisuusmuutokset selviä. Puuston kasvu on selvästi lisääntynyt ja/tai alue on taimettunut/metsittynyt. Kasvillisuusmuutokset voivat kauttaaltaan ojitetuillakin alueilla olla hitaita.Alue voi olla myös jäkälöitynyt tai karhunsammaloitunut vailla merkittävää puustokerrosta.

Maastoselvityksen perusteella luonnontilaisuusluokkia on tarvittaessa tarkistettu. Työn perusteella osa alun perin luokkaan 1 luokitelluista soista tulisi nostaa luonnontilaisuus-luokkaan 2. Näillä kohteilla luokan 1 kriteerit eivät täyty vesitalouden, puuston ja/tai muun kasvillisuuden muutoksien osalta, vaan vain osa alasta on ojitettu ja kuivahtanut, ja ojittamaton keskiosa on säilynyt luonnontilaltaan vielä melko hyvänä. Maastoselvityksen perusteella myös yhden alun perin luonnontilaisuusluokkaan 3 luokitellun suon, Isojoen Hongonkeitaan, luonnontilaisuusluokkaa on laskettu luokkaan 2.

Soiden luonnontilaisuusluokitus on keskeinen suo- ja turvemaiden käyttöä ohjaava tunnus kansallisessa suostrategiassa (Maa- ja metsätalousministeriö 2011). Siinä luonnontilaa muuttava käyttö suositellaan kohdistettavaksi luokkien 0 ja 1 soille. Luonnontilaisuusluokan 2 soilla kynnys suon osoittamiseen esimerkiksi turpeenottoon on hieman korkeampi, mutta se ei kuitenkaan ole poissuljettua: kansallisen suostrategian mukaan luonnontilaa muuttava käyttö on luokan 2 soilla mahdollista, jos ”suon yleinen luontoarvo on seudun ojitusasteen perusteella keskimääräistä alhaisempi eivätkä erityiset luontoarvot ole merkittäviä” (Maa- ja metsätalousministeriö 2011).

Kytkeytyneisyysluokitus

Kohteiden kytkeytyneisyyttä on arvioitu Aution ym. (2013) käyttämällä asteikolla tarkastellen peruskartasta näkyvää ojitustilannetta 5 km säteellä suon ulkoreunoista:

1) **Huono:** Suon reunoista 5 km säteellä on alle 100 ha ojittamatonta suoalaa (koko suo tai osa suosta)
2) **Tyydyttävä:** 5 km säteellä on 100–300 ha ojittamatonta suoalaa (koko suo tai osa suosta)
3) **Hyvä:** 5 km säteellä on 300–500 ha ojittamatonta suoalaa (koko suo tai osa suosta)
4) **Erinomainen:** 5 km säteellä on yli 500 ha ojittamatonta suoalaa (koko suo tai osa suosta).

Kytkeytyneisyys kuvastaa ennen kaikkea sitä, onko suo osa paikallisten ojittamattomien suoalueiden verkostoa tai ryhmää. Se kuvastaa myös suolajien populaatioiden välisen vuorovaikutuksen potentiaalia, eli sitä kuinka yksilöitä voi liikkua eri soilla elävistä populaatioista toisiin.

Myös kohteen *kytkeytyneisyyttä nykyisten suojelualueiden verkostoon* on arvioitu yllä mainitulla menetelmällä.

Kaikkien karttojen mittakaava on sama yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta (näistä on mainittu kuvatekstissä). Kun sivu tulostetaan, kartta on tällöin mittakaavassa 1:17 000.

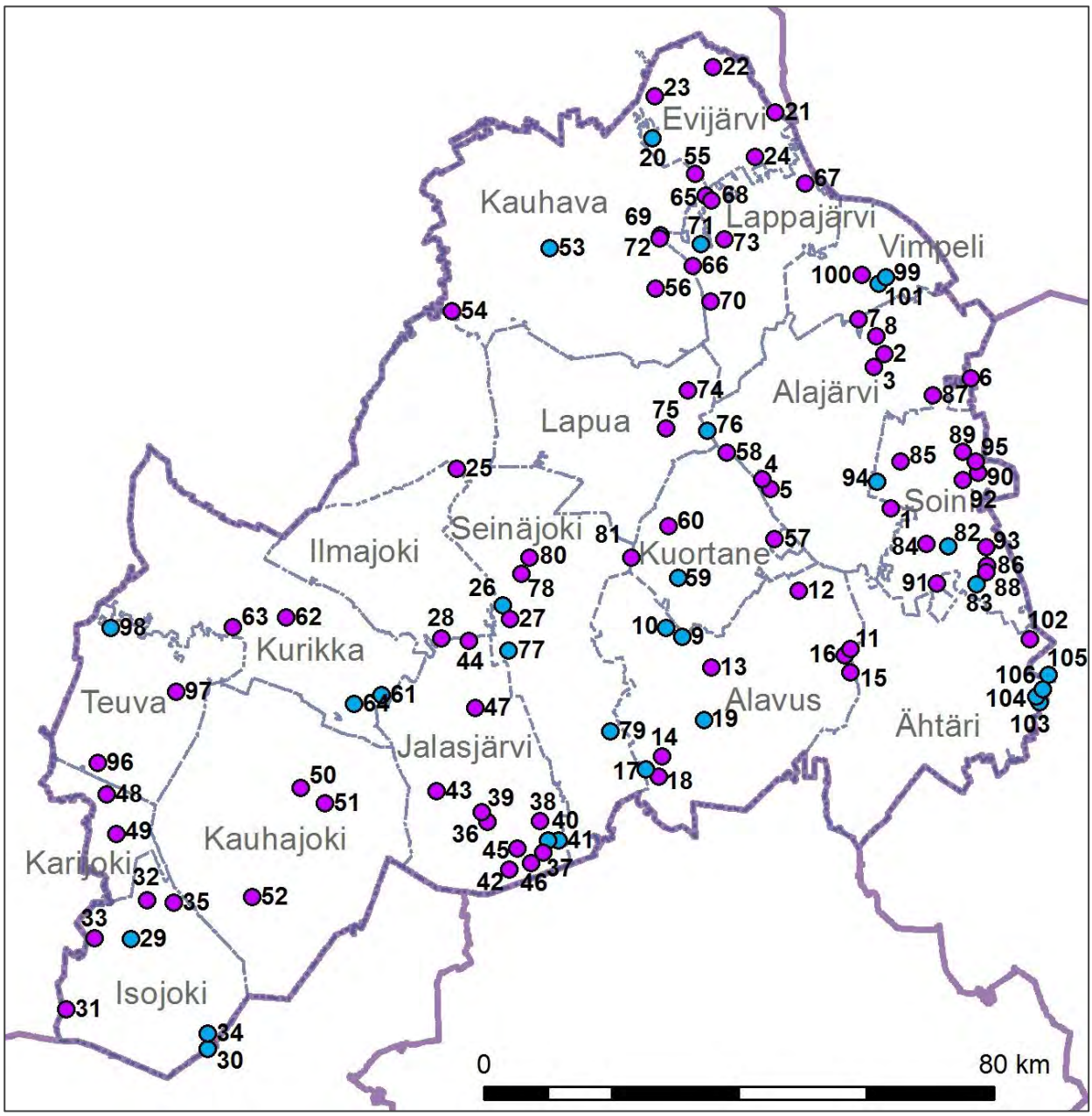

Kuva 4.1. Kohteiden sijainnit. Kohteet on numeroitu aakkosjärjestyksessä kunnittain suon nimen mukaan. Punaiset pisteet ovat luontoarvoluokkien 1 ja 2 soita (ns. potentiaaliset turvetuotantosuot) ja siniset pisteet luontoarvoluokan 3 soita (ns. potentiaaliset luonnonarvosuot).

ALAJÄRVI

1. Järvisenneva (8880) 350520,6971670 Kartoittaja: KJ

Järvisenneva sijaitsee Alajärven Lehtimäellä, Kurkiperän kylän kaakkoispuolella Roposenkankaan ja Heinä-Järvisen (lampi) välissä. Suossa on rahkakeitaan sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suosysteemin alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suosysteemin yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 239,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 24 ha (10 % suoyhdistymän alasta). Suon etelä- ja länsiosa on otettu turvetuotantoon. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy keskiosan tupasvillarämeen reunaosissa. Heinä-Järvistä ympäröivä luhtaneva on säilynyt varsin luonnontilaisena. Järvisennevalla tavataan kolmea luontotyyppiä: luhtanevaa sekä tupasvilla- ja isovarpurämettä. Suolla tavattiin kaksi huomionarvoista lintulajia. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja osin muokattu pelloiksi. Järvisennevan koillispuolella sijaitsee samaan suosysteemiin kuuluva Naarasnevan turvetuotantoalue. Järvisenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

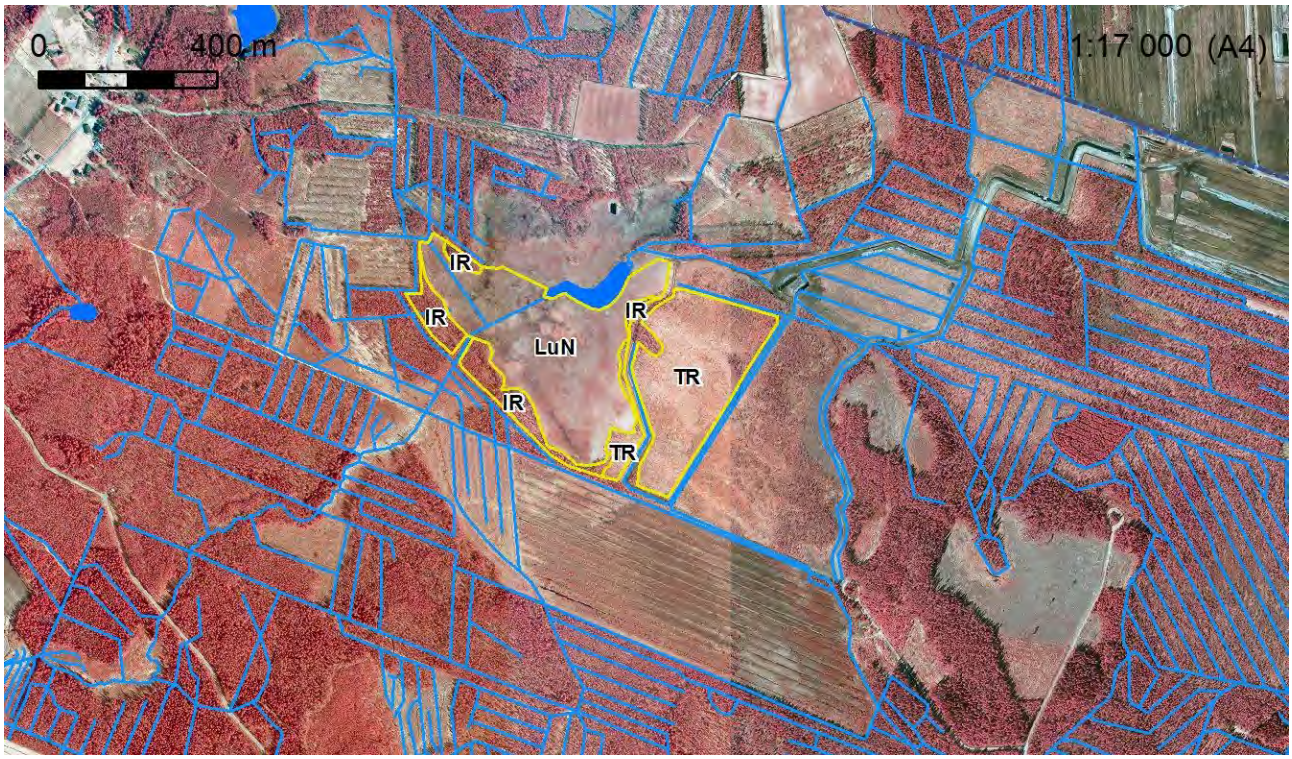

Järvisenneva.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Isovarpuräme	3,1
Luhtaneva	12,2
Tupasvillaräme	9,1
Yhteensä	**24,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Cygnus cygnus	Laulujoutsen	Lintudir. liite I
Grus grus	Kurki	Lintudir. liite I

2. Kuuronneva (32850) 349450,6995836 Kartoittaja: KJ

Kuuronneva sijaitsee Alajärvellä Iiruun kylän pohjoispuolella Iiruunjärven ja Lammasniitynkankaan välissä. Suon lounaisosa rajoittuu Lamminkankaaseen. Suossa on sekä viettokeitaan että välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 85,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 26 ha (30 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutukset suolla ovat vähäisiä ja näkyvät lähinnä reunaojien välittömässä läheisyydessä. Kuuronnevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme sekä keidasräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Kuuronnevan suosysteemin länsiosa, Iso Nassinneva, on turvetuotannossa; lisäksi suosysteemin länsipuolella on lähellä kaksi muuta turvetuotantoaluetta. Suosysteemin ojitettu pohjoisreuna rajoittuu osittain peltoon. Kuuronneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

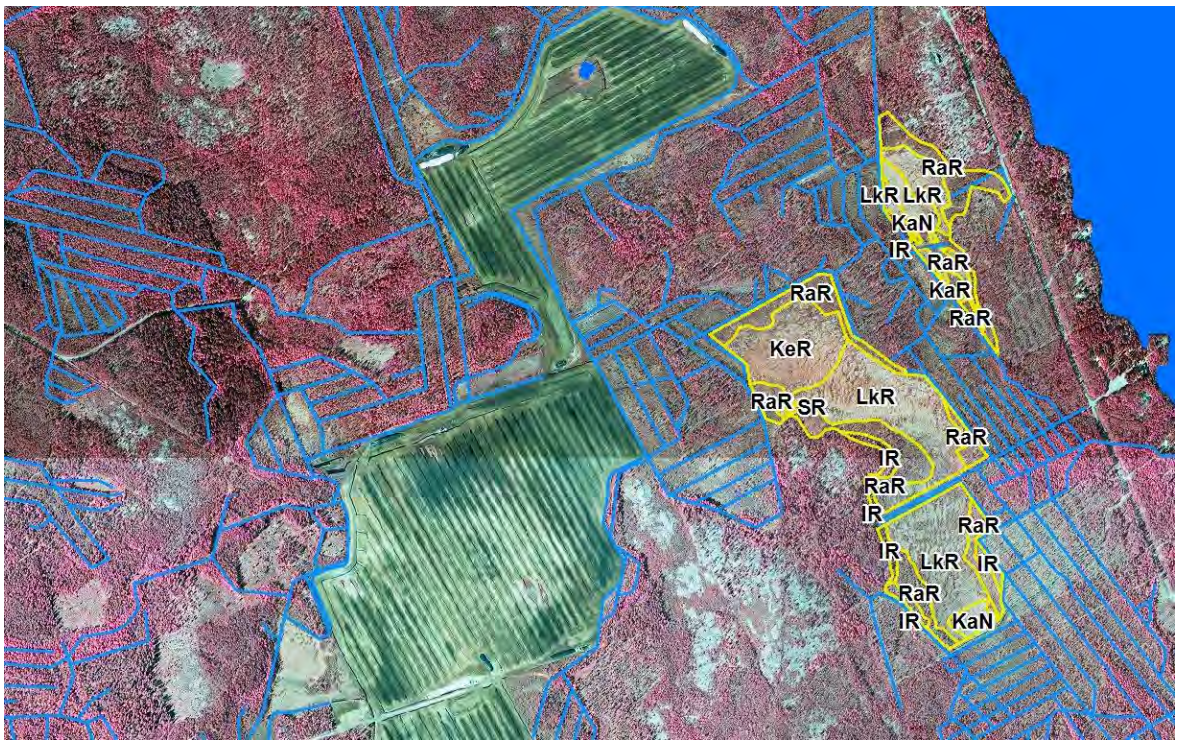

Kuuronneva.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,7
Rahkaräme	8,4
Isovarpuräme	1,2
Kalvakkaneva	1,4
Kalvakkaräme	0,5
Lyhytkorsiräme	10,7
Sararäme	0,04
Yhteensä	**25,9**

3. Laitakorvenneva (32836) 347820,6993838 Kartoittaja: KJ

Laitakorvenneva sijaitsee Alajärvellä Halla-Ahon ja Iiruun kylien välimaastossa. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä, mutta alkuperäisiä suoyhdistymätyyppejä ei muuttuneisuuden vuoksi pystytty määrittämään. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 140,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 12 ha (9 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät selvimmin suon keskiosan kapeikossa. Suon etelä- ja pohjoisosa ovat säilyneet luonnontilaisempina. Laitakorvennevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme sekä isovarpuräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Laitakorvennevan suosysteemin luoteisosa on turvetuotannossa; suon pohjoispuolella sijaitsee lisäksi kaksi muuta turvetuotantoaluetta. Suon välittömässä läheisyydessä sijaitsee myös kaksi turkistarhaa. Laitakorvenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	7,2
Isovarpuräme	1,0
Tupasvillaräme	0,5
Rimpinevaräme	0,6
Lyhytkorsiräme	2,6
Sararäme	0,04
Muuttuma	1,0
Yhteensä	**12,9**

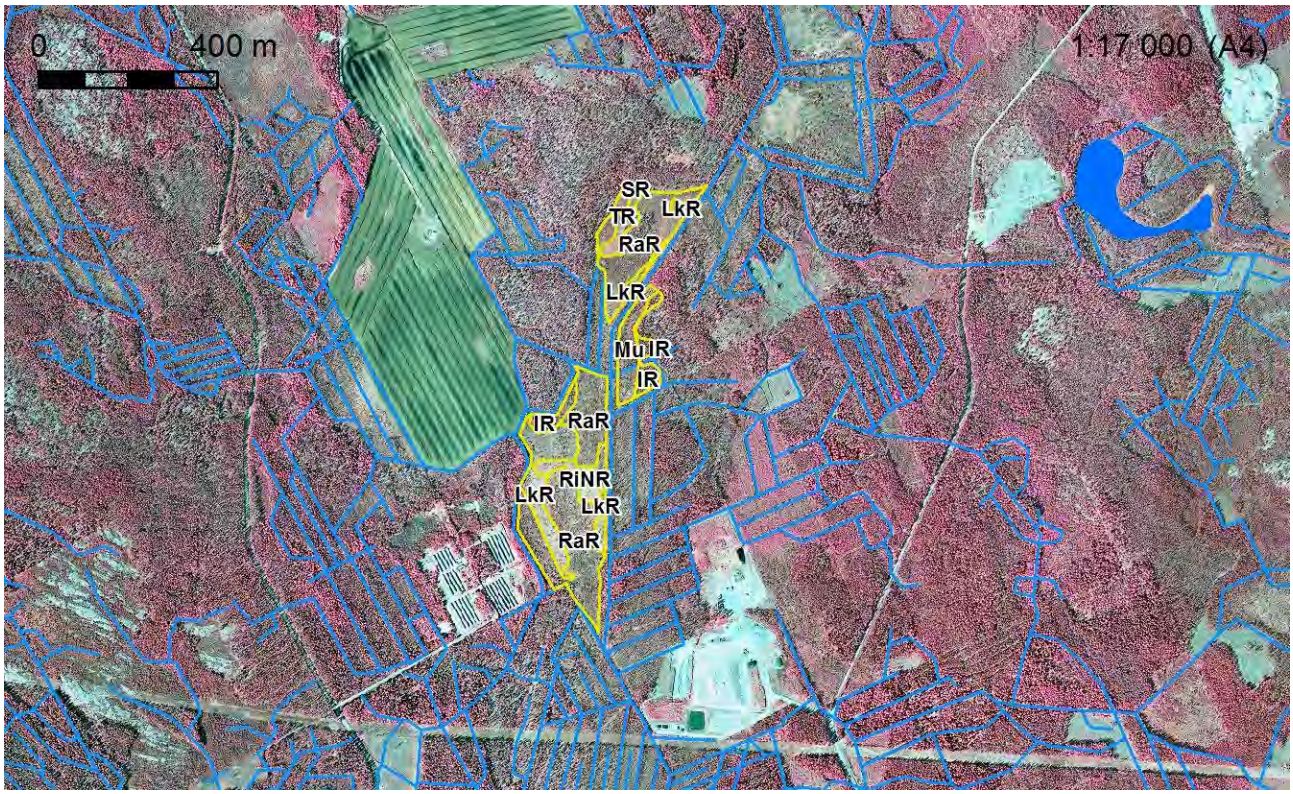

Laitakorvenneva.

4. Pahaneva (15456) 330283,6976227 Kartoittaja: KJ

Pahaneva sijaitsee Alajärvellä Pleunankylän kaakkois- ja Pahannevankankaan pohjoispuolella. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 215,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 17 ha (8 % suoyhdistymän alasta). Suon keskiosan ojittamaton laikku on säilynyt kasvillisuudeltaan varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon länsilaidalla reunaojien ympäristössä. Pahanevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, keidasräme sekä rahkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Mutikanjärvi-Mutikanneva ja Verijärvi). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on tyydyttävä (n. 2 km etäisyydellä suosta pohjoiseen sijaitsee Iso Narunnevan soidensuojeluohjelma-alue). Suosysteemi on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja koillisosa on otettu turvetuotantoon. Suon itäreuna rajautuu samaan suosysteemiin kuuluvaan Littunevan turvetuotantoalueeseen. Lisäksi suon ympäristössä sijaitsee kaksi muuta turvetuotantoaluetta. Pahaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,7
Rahkaräme	6,5
Kalvakkaneva	2,6
Lyhytkorsiräme	0,8
Saraneva	0,2
Sararäme	0,3
Muuttuma	10,7
Yhteensä	**27,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

5. Pahaneva SE (15457) 331612,6974663 Kartoittaja: KJ

Pahaneva SE sijaitsee Alajärvellä Ahvenlammen kylän luoteispuolella Lehdonkallion ja Kansanhautakallion välissä. Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 109,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 8 ha (7 % suoyhdistymän alasta). Suon eteläosan kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon itä- ja pohjoisosassa keski- ja reunaojien ympäristössä. Pahaneva SE:lla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkarämemuuttuma, lyhytkorsiräme sekä rimpinevaräme. Suolla tavattiin kolme huomionarvoista lintulajia. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Mutikanjärvi-Mutikanneva ja Verijärvi). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on tyydyttävä (n. 4 km etäisyydellä suosta pohjoiseen sijaitsee Iso Narunnevan soidensuojeluohjelma-alue). Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja kaakkoisosastaan muokattu pelloksi. Samaan suosysteemiin kuuluu myös suon pohjoispuolella sijaitseva Pahaneva sekä eteläpuolella sijaitseva Kirvesneva. Suon ympäristössä sijaitsee kolme turvetuotantoaluetta. Pahaneva SE luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	2,7
Isovarpuräme	0,2
Rimpineva	2,8
Lyhytkorsiräme	2,5
Muuttuma	16,0
Yhteensä	**24,2**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Grus grus	Kurki	Lintudir. liite I
Lagopus lagopus	Riekko	NT, RT
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

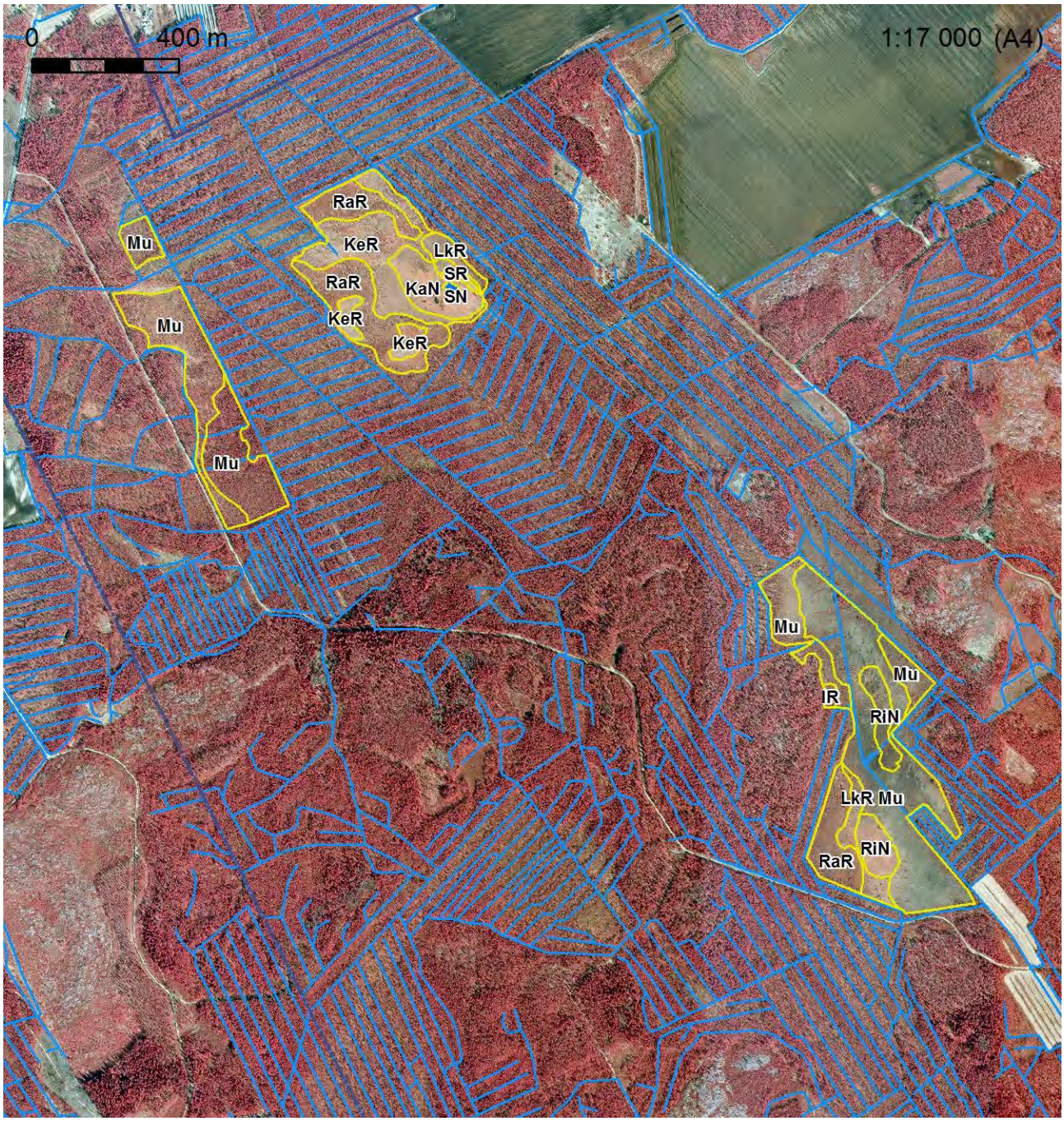

Pahaneva SE (kaakkoinen kohde) ja Pahaneva (luoteinen kohde).

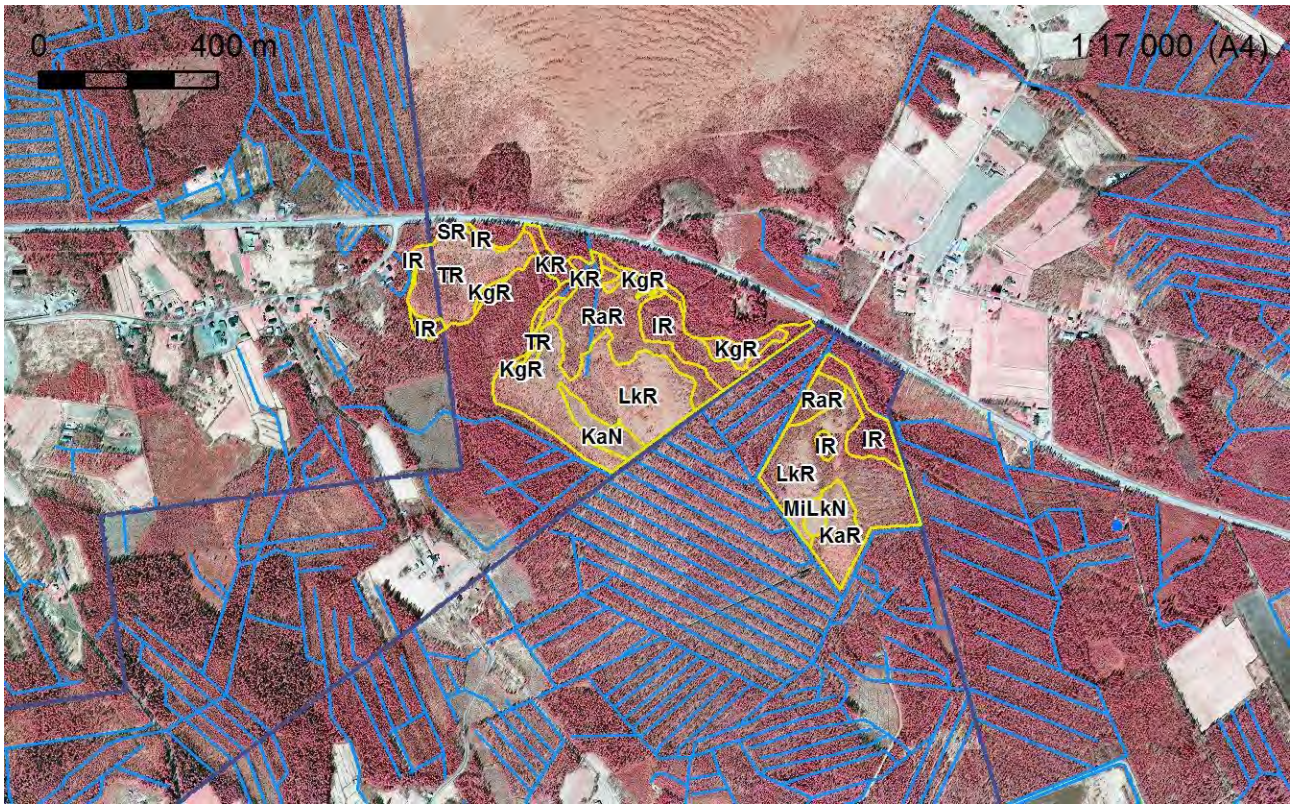

Soidinneva.

6. Soidinneva (32863) 363017,6992047 Kartoittaja: KJ

Soidinneva sijaitsee Alajärvellä Möksyn kylässä Hokkalan lounaispuolella. Suossa on vietto- ja metsäkeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 120,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 31 ha (26 % suoyhdistymän alasta). Suo rajoittuu pohjoisilta osiltaan suoraan kivennäismaahan ja suurin osa luontotyypeistä on säilynyt luonnontilaisina. Ojituksen vaikutus näkyy vain eteläpuolen reunaojien välittömässä läheisyydessä. Soidinnevalla tavataan 11 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme, isovarpuräme sekä tupasvilläräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on erinomainen. Samaan suosysteemiin kuuluva läheinen Lamminneva sijaitsee Soidinnevan pohjoispuolella. Valtatie 16 erottaa suot toisistaan. Soidinnevan koillispuolella sijaitsevat n.1,5–3 km etäisyydellä Valkeisennevan ja Pohjoisnevan-Haapinevan suojelualueet. Suoyhdistymän kaakkoisosa rajoittuu turvetuotantoalueeseen, lisäksi suon eteläpuolella on suurempi useiden turvetuotantoalueiden keskittymä. Soidinneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	4,6
Isovarpuräme	4,2
Kangasräme	1,3
Tupasvillaräme	4,0
Kalvakkaneva	1,0
Kalvakkaräme	1,6
Korpiräme	1,0
Lyhytkorsiräme	12,7
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,3
Sararäme	0,01
Juolasarakorpi	0,1
Yhteensä	**30,8**

5. Teerineva (32849)

345436, 7001330 Kartoittaja: KJ

Teerineva sijaitsee Alajärvellä Teerinevan kylässä Puskalankallion itäpuolella. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 185,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 9 ha (5 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivistä ojista huolimatta suon keskiosan ojittamattoman laikun kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset rajoittuvat reunaojien ympäristöön. Teerinevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme sekä kalvakkaneva. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja osin muokattu pelloiksi. Ympäröivän maaston maankäyttöä leimaavat pellot. Teerineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Isovarpuräme	0,9
Kalvakkaneva	3,2
Kalvakkaräme	1,0
Korpiräme	0,1
Lyhytkorsiräme	3,6
Muuttuma	0,9
Yhteensä	**9,7**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Tringa glareola	Liro	RT, lintudir. liite I

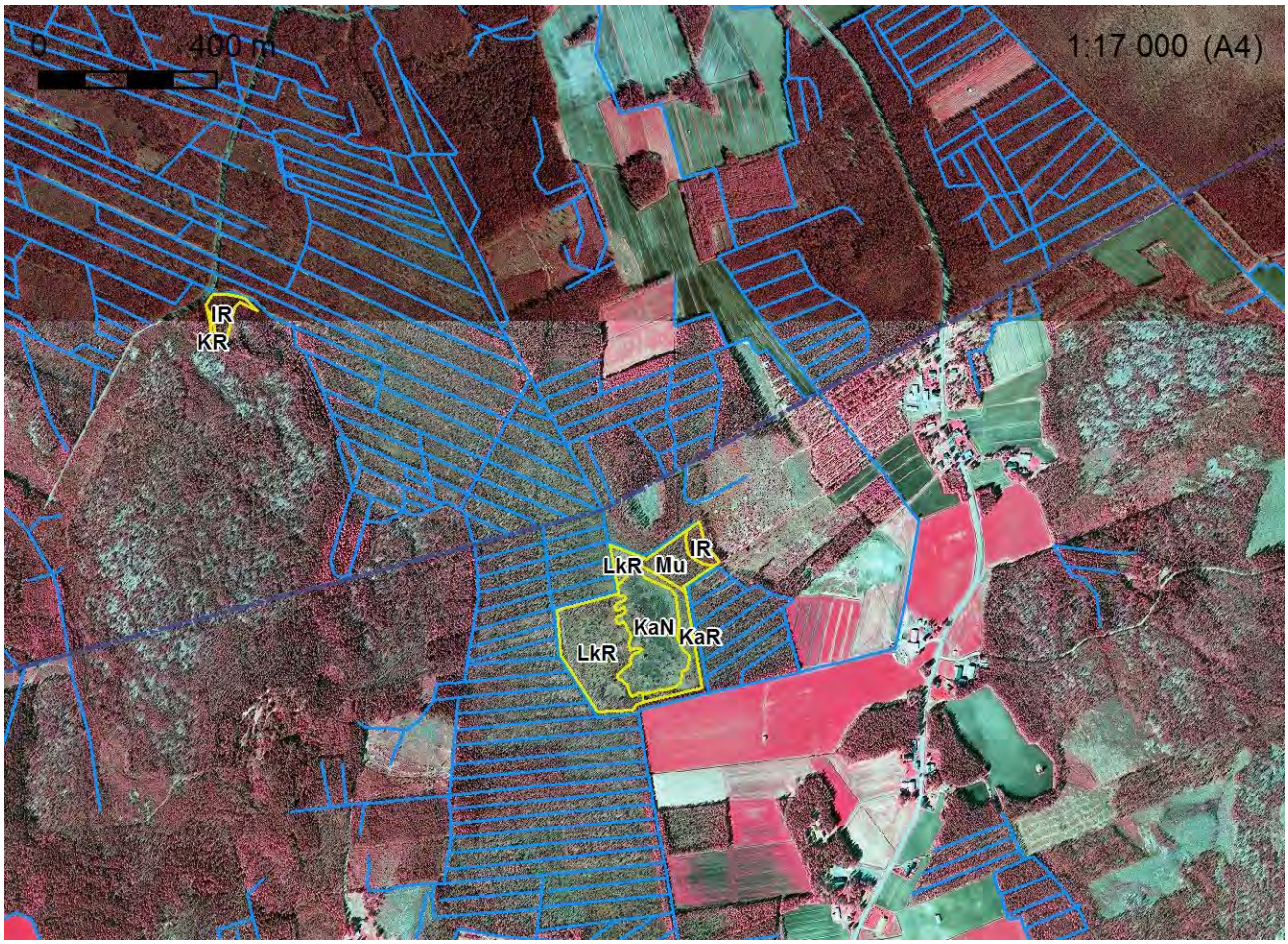

Teerineva.

8. Tikkaneva (15449) 348151,6998716 Kartoittaja: KJ

Tikkaneva sijaitsee Alajärvellä Honkakankaan kylässä Tikkakallion länsipuolella. Suossa on sekä väli- että rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon pirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 59,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on alle viisi hehtaaria (8 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivistä ojista huolimatta suon keskiosan kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Tikkanevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rimpinevaräme sekä kalvakkanevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei kartoituksessa tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja osin muokattu pelloiksi. Tikkaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rimpineva	0,7
Rimpinevaräme	1,8
Kalvakkaräme	1,1
Saraneva	0,2
Sararäme	0,7
Yhteensä	**4,5**

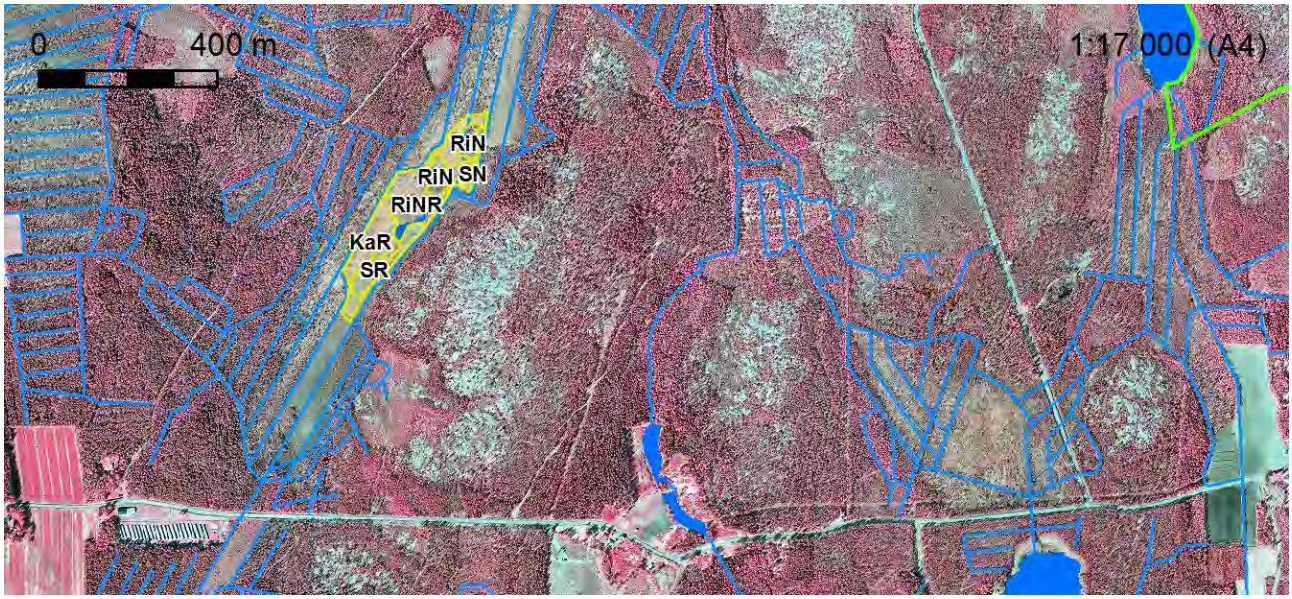

Tikkaneva.

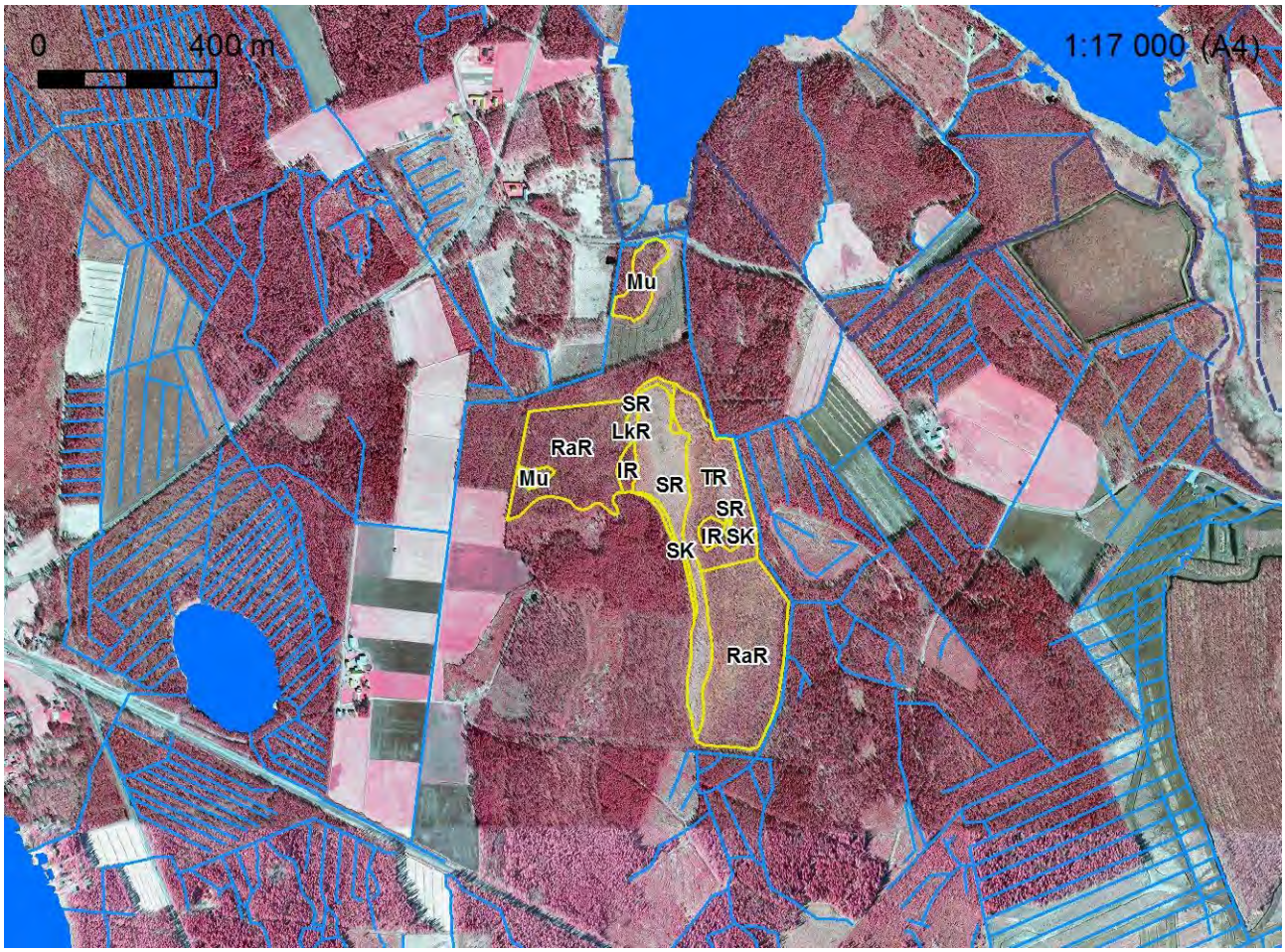

Havuisenneva.

ALAVUS

9. Havuisenneva (6232) 317720,6951485 Kartoittaja: KJ

Havuisenneva sijaitsee Alavudella Niinimaan kylän itä- ja Kyrösjärven eteläpuolella. Suossa on rahkakeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 55,2 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 22 ha (40 % suoyhdistymän alasta). Suon länsireuna rajoittuu laajalti suoraan kivennäismaahan. Ojia on lähinnä suon pohjois- ja itäosassa; itäosaa on myös muokattu pelloksi. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon pohjoisosassa ja itäisen reunaojan läheisyydessä. Havuisennevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, sararäme sekä tupasvillaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Isoneva) sekä suojelualueverkkoon on huono. Suoyhdistymän länsireuna rajoittuu peltoon. Suon

ympäristössä on useita turvetuotantoalueita. Havuisenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	11,8
Isovarpuräme	0,8
Tupasvillaräme	4,0
Lyhytkorsiräme	0,1
Sarakorpi	0,3
Sararäme	4,5
Muuttuma	1,3
Yhteensä	**22,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

10. Isoneva (6223)

315178,6952805 Kartoittaja: KJ

Isoneva sijaitsee Alavudella Hunnakon kylän eteläpuolella Kalliolamminmäen kupeessa. Suon eteläreuna rajoittuu tiehen 17303. Suossa on rahkakeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 66,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 30 ha (45 % suoyhdistymän alasta). Suon itäreuna rajoittuu laajalti suoraan kivennäismaahan. Ojia on lähinnä suon pohjoisosassa. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä tien ja reunaojien välittömässä läheisyydessä. Isonevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on erinomainen (n. 2 km etäisyydellä suosta länteen sijaitsee Larvannevan soidensuojeluohjelma-alue ja n. 3,5 km etäisyydellä luoteeseen suojelu lintujärvi). Suon ympäristössä on useita turvetuotantoalueita. Isoneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	0,9
Rahkaräme	14,5
Isovarpuräme	1,3
Kangasräme	0,1
Tupasvillaräme	1,1
Korpiräme	0,5
Lyhytkorsiräme	11,6
Sararäme	0,5
Muuttuma	2,6
Yhteensä	**33,1**

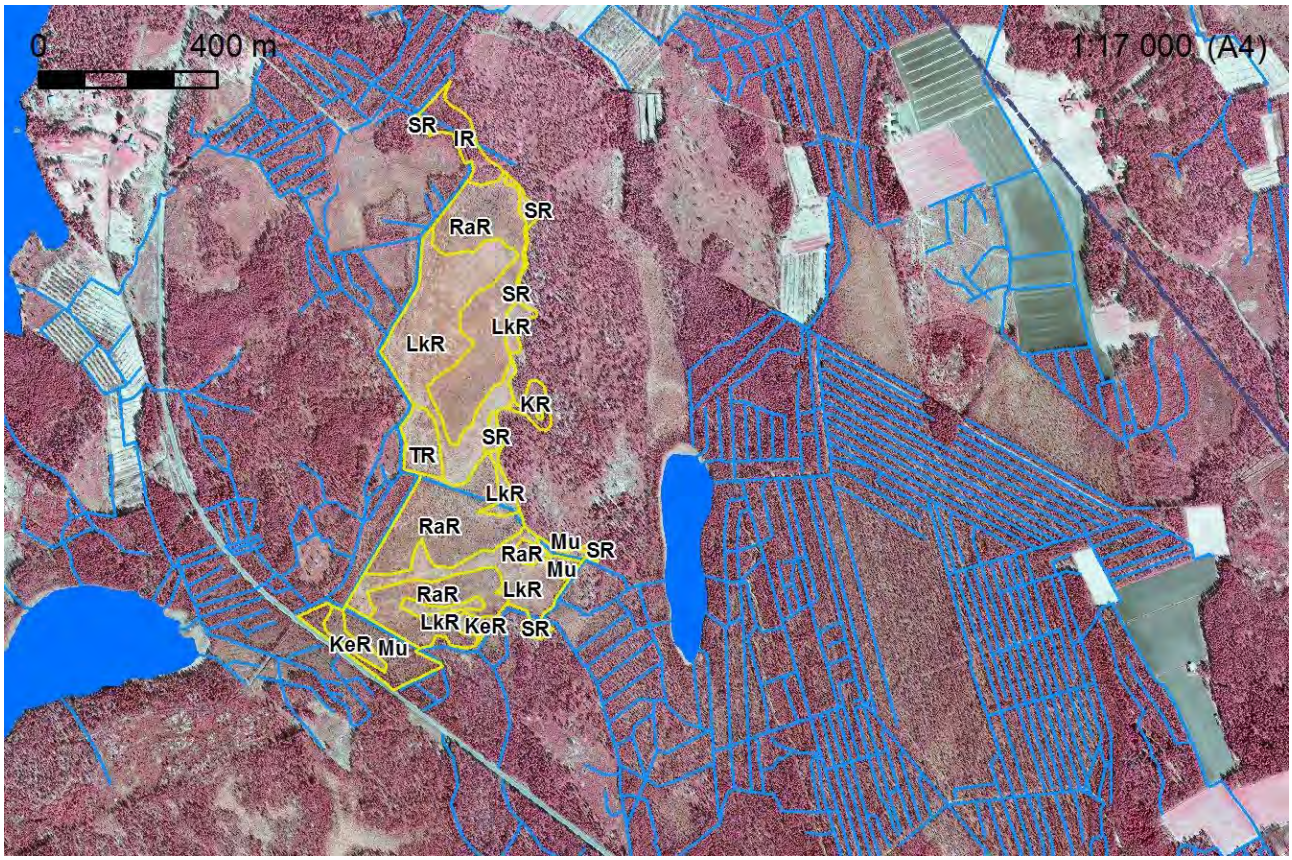

Isoneva.

11. Kaakkoneva (15054) 344157,6949554 Kartoittaja: EM

Kaakkoneva sijaitsee Alavuden Töysässä lähellä Ähtärin rajaa. Suossa on laakiokeitaan piirteitä ja luoteis- ja eteläosan lampien ympäristössä paikallisia suoyhdistymiä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 69,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (29 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivät ojitukset ovat kuivattaneet ojittamattoman osan reunoja. Lampien ympäristöt ovat säilyneet melko luonnontilaisina. Kaakkonevalla tavataan 12 suotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja rahkarämemuuttuma, keidasräme sekä lyhytkorsiräme. Suolla havaittiin kolme huomionarvoista lintulajia. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Kaakkoneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

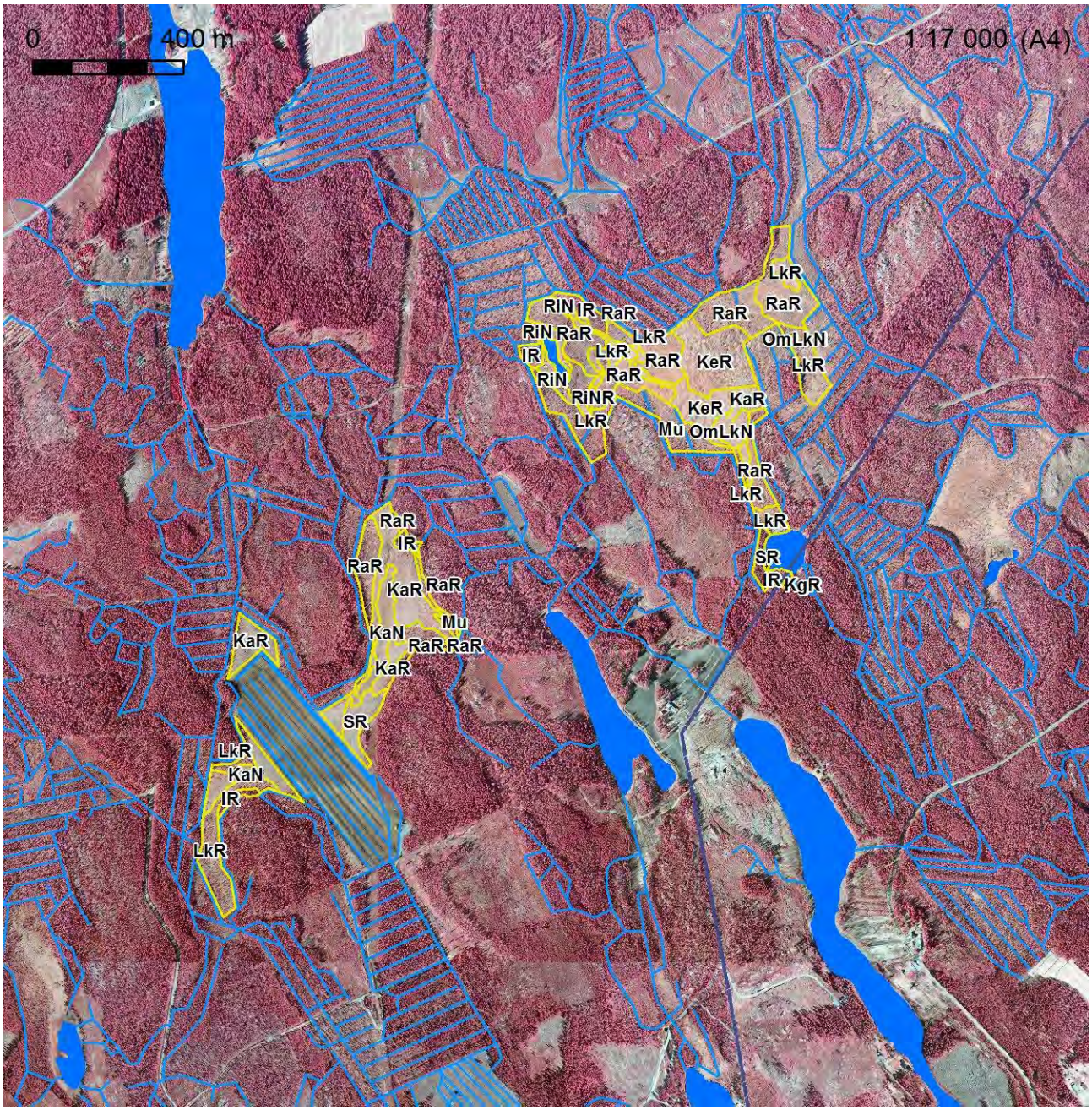

Kaakkoneva (11, koillinen kohde) ja Soidinneva (16, lounainen kohde).

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	4,5
Rahkaräme	9,1
Isovarpuräme	1,5
Kangasräme	0,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,9
Rimpineva	0,9

Rimpinevaräme	0,6
Kalvakkaneva	0,1
Kalvakkaräme	0,5
Lyhytkorsiräme	3,3
Sararäme	0,04
Muuttuma	3,4
Yhteensä	**24,9**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I
Tringa glareola	Liro	RT, lintudir. liite I

12. Kuljunneva (15052) 335971,6958644 Kartoittaja: EM

Kuljunneva sijaitsee Alavuden Töysässä Tohnin kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 75,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 14 ha (18 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjoisosassa on turvetuotantoalue ja eteläosassa peltoa. Ympäröivät ojitukset ovat kuivattaneet lähes koko ojittamatonta alaa ja etenkin kartoitetun alueen pohjoisosa on kuivunut (suotyyppinä kalvakkanevamuuttuma). Kuljunnevalla tavataan kuutta suotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaneva ja kalvakkanevamuuttuma. Suolla elää ulosteista päätellen teeri. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Kuljunneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	3,7
Isovarpuräme	1,0
Kalvakkaneva	4,8
Kalvakkaräme	0,9
Lyhytkorsiräme	3,8
Muuttuma	7,2
Yhteensä	**21,4**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. I liite, kv. vastuulaji

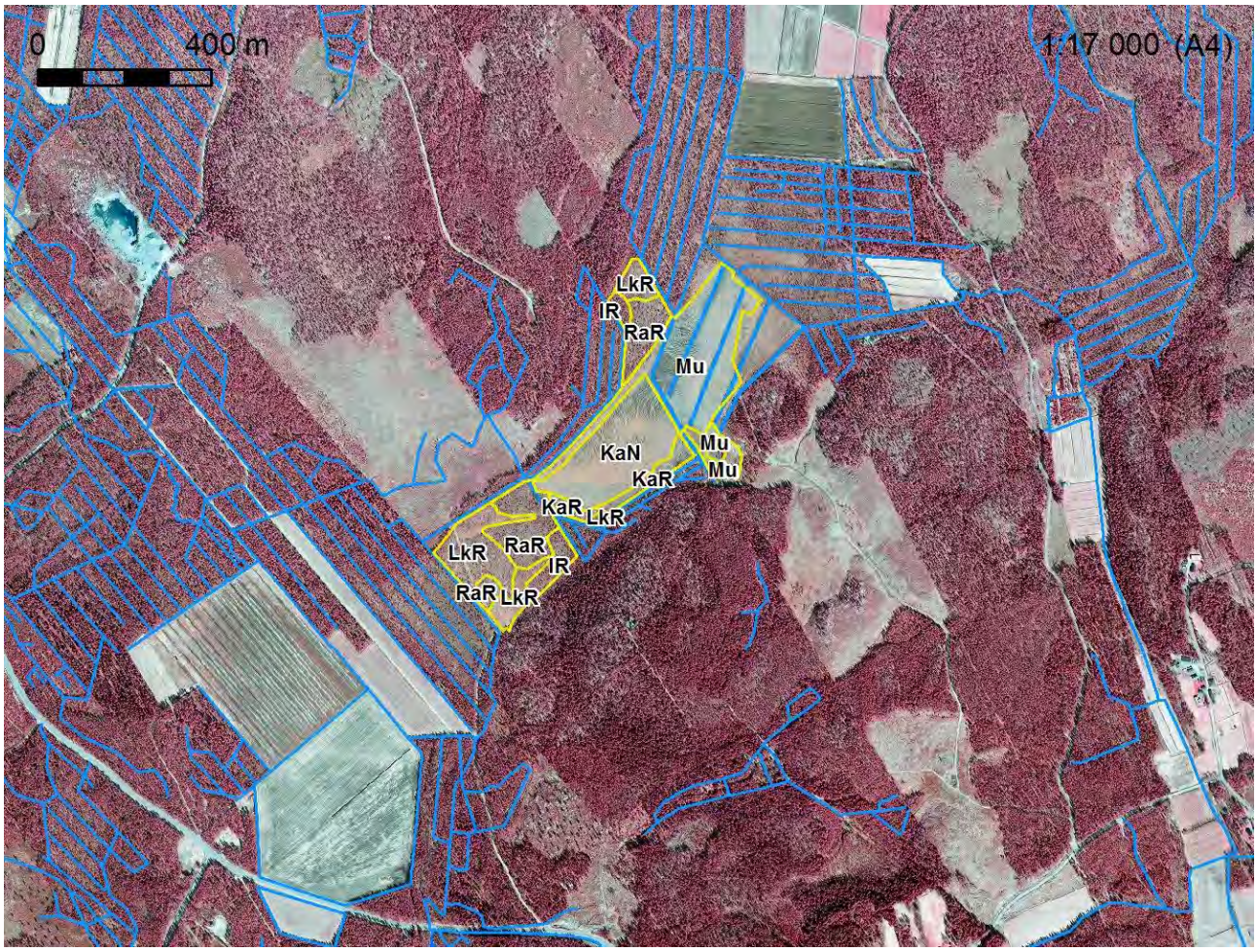

Kuljunneva.

13. Ouranneva (40158) 322279,6946641 Kartoittaja: EM

Ouranneva sijaitsee Alavudella Haapa-ahonmäen ja Vetämäjärven välissä. Suon pohjoisosassa on rahkakeitaan piirteitä ja eteläosassa paikallinen suoyhdistymä (umpeenkasvusuo) mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 179,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 60 ha (33 % suoyhdistymän alasta). Suon keskiosat on laajalti metsäojitettu mutta ojittamattomasta pohjoisosasta on muuttunut enimmäkseen vain Ourannevantien pohjoispuoli. Suon ojittamattomassa eteläosassa umpeenkasvavan Ouranlammen ympäristö on säilynyt melko luonnontilaisena. Ourannevalla tavataan kymmentä suotyyppiä, joista selvästi runsain on rahkaräme (noin puolet koko ojittamasta alasta). Eteläosassa vallitsevat sara- ja rimpineva. Eteläosassa havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on huono mutta kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on hyvä (suojeltu lintujärvi sijaitsee n. 2 km etäisyydellä suosta lounaaseen). Ouranneva on

luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	31,6
Isovarpuräme	8,3
Kangasräme	1,1
Rimpineva	5,1
Tupasvillaräme	0,3
Kalvakkaräme	0,8
Lyhytkorsiräme	6,2
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,2
Sarakorpi	0,4
Saraneva	5,0
Sararäme	0,8
Muuttuma	5,2
Yhteensä	**65,0**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Tringa glareola	Liro	RT, lintudir. liite I

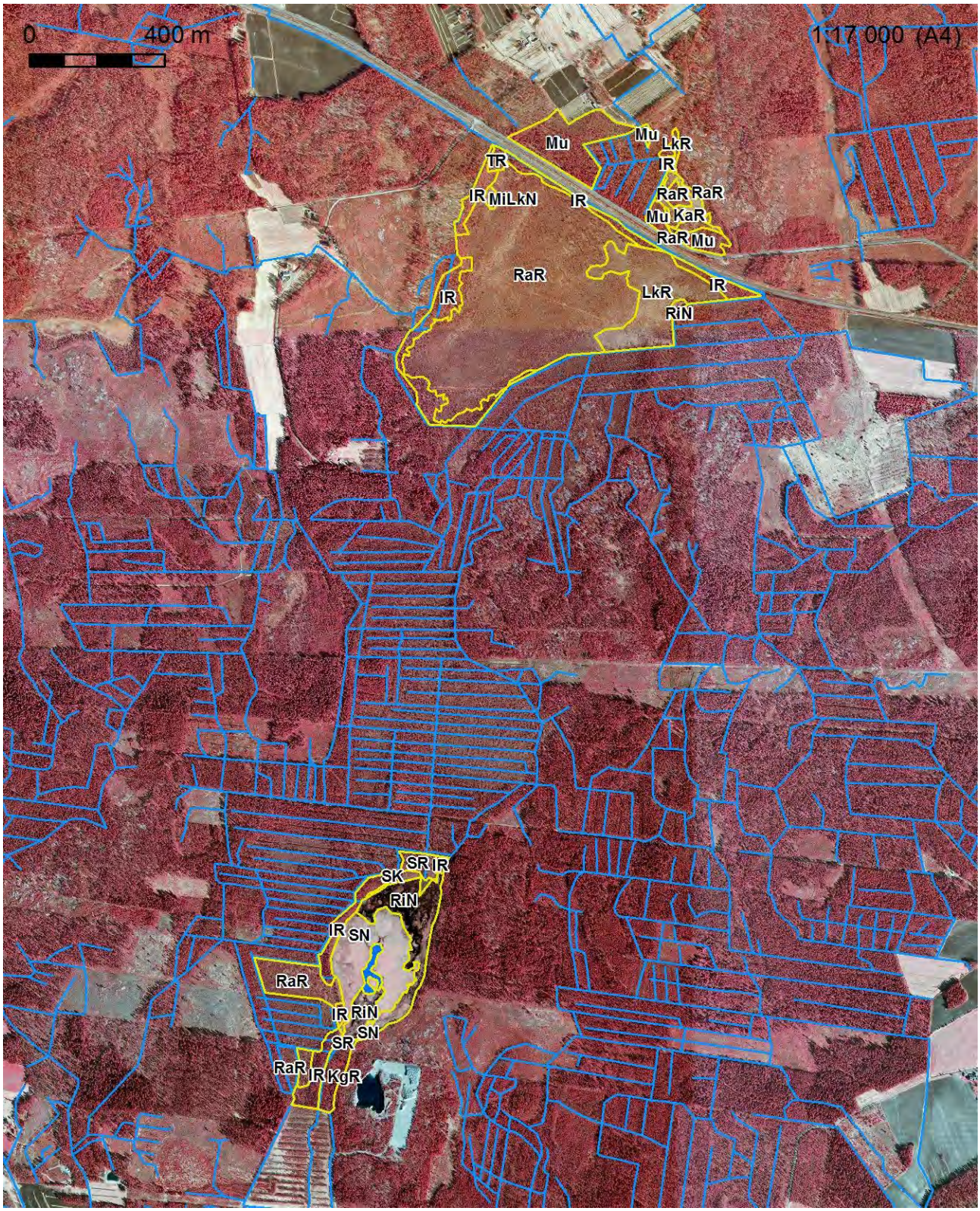
0
400 m
1:17 000 (A4)
Mu
Mu
LkR
IR
IR
IR MiLkN
IR
RaR RaR
Mu KaR
RaR Mu
RaR
IR
LkR
IR
RiN
SR IR
SK
RiN
IR SN
RaR
IR RiN
SN
SR
RaR IR KgR

Ouranneva.

14. Puronneva (40150) 314539,6932613 Kartoittaja: KJ

Puronneva sijaitsee Alavudella Vähä Soukkajärven luoteispuolella Näkötorninmäen ja Rautakallion välissä. Suossa on paikallisen suoyhdistymän sekä väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 101,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 9 ha (9 % suoyhdistymän alasta). Suon kaakkoisreuna rajoittuu osin suoraan kivennäismaahan. Ympäröivästä ojituksesta huolimatta kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon eteläosassa reunaojien läheisyydessä. Puronnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme, rahkarämemuuttuma sekä rimpinevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Takamäenneva, Pirjatanneva ja Haukkaneva-Nikulinneva) mutta suojelualueverkkoon huono (lähistöllä vain pieniä suojelualueita). Suoyhdistymä on muilta osin kauttaaltaan ojitettu ja sen lounaisreuna rajoittuu peltoon. Suon ympäristössä on useita turvetuotantoalueita. Puronneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1mutta luokkaa arvioitaessa on otettava huomioon myös kartoitetun osan itäpuolinen ojittamaton Pohjaisneva, jolloin luonnontilaluokkaa tulee korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rimpinevaräme	3,1
Kalvakkaräme	4,3
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,1
Saraneva	0,1
Sararäme	1,4
Muuttuma	4,6
Yhteensä	**13,6**

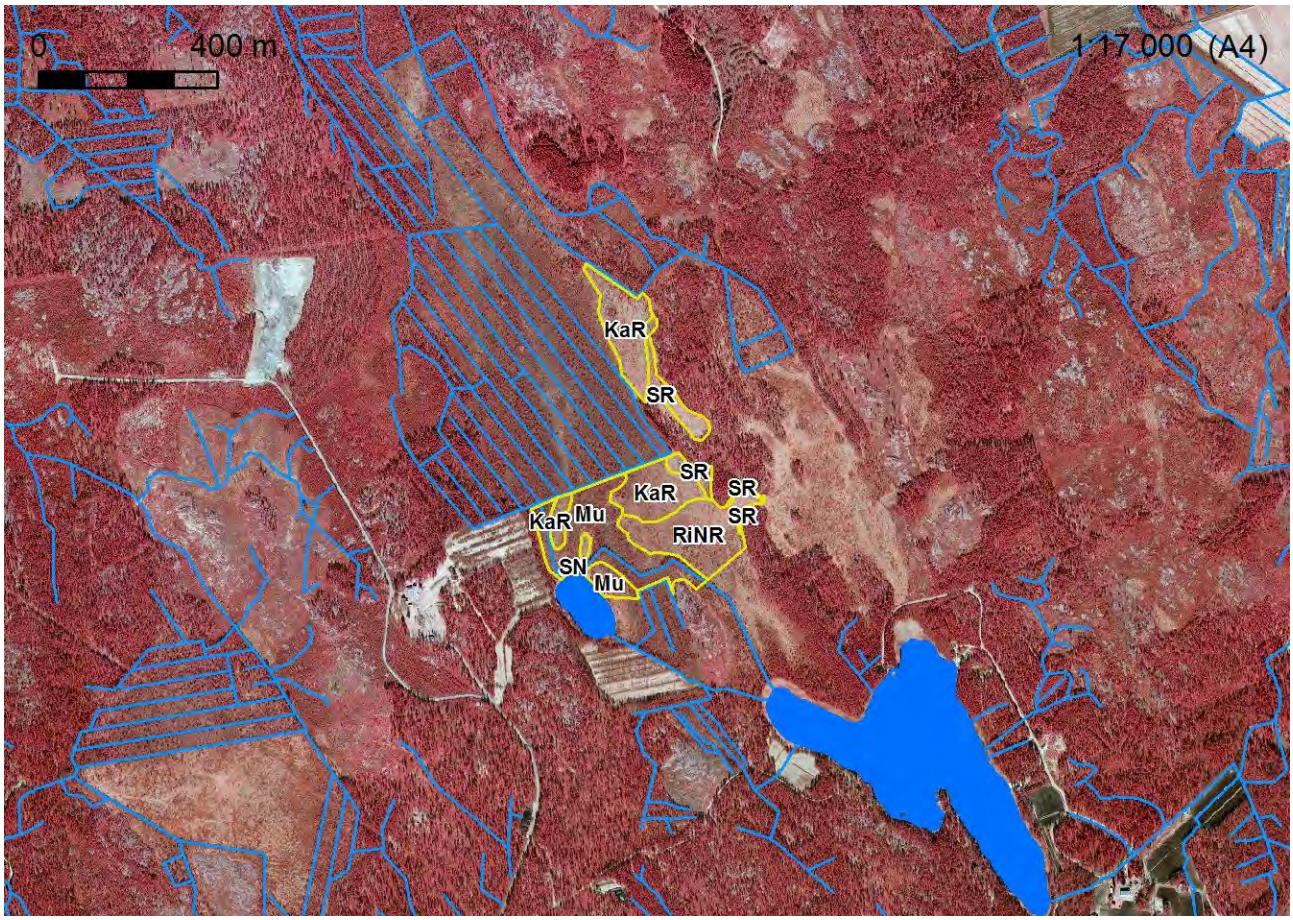

Puronneva.

15. Saarineva (15051) 344184,6945849 Kartoittaja: EM

Saarineva sijaitsee Alavuden Töysässä lähellä Ähtärin rajaa. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 75,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 19 ha (25 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjoisosat on laajalti ojitettu ja ne ovat metsittyneet. Ojituksia on myös ojittamattoman keskiosan eteläpuolisella rämeellä. Ojittamattoman osan pohjoisosat ovat vahvasti muuttuneet. Länsiosassa on tuore turvetuotantoon raivattu alue, jota ei näy peruskartalla eikä ilmakuvassa. Saarinevalla tavataan seitsemää suotyyppiä, joista selvästi runsain on kalvakkaräme. Suolla havaittiin kaksi huomionarvoista lintulajia. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Saarineva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	1,5
Isovarpuräme	1,3
Rimpineva	0,02
Kalvakkaneva	1,3
Kalvakkaräme	14,2
Sararäme	1,8
Muuttuma	3,1
Yhteensä	**23,2**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

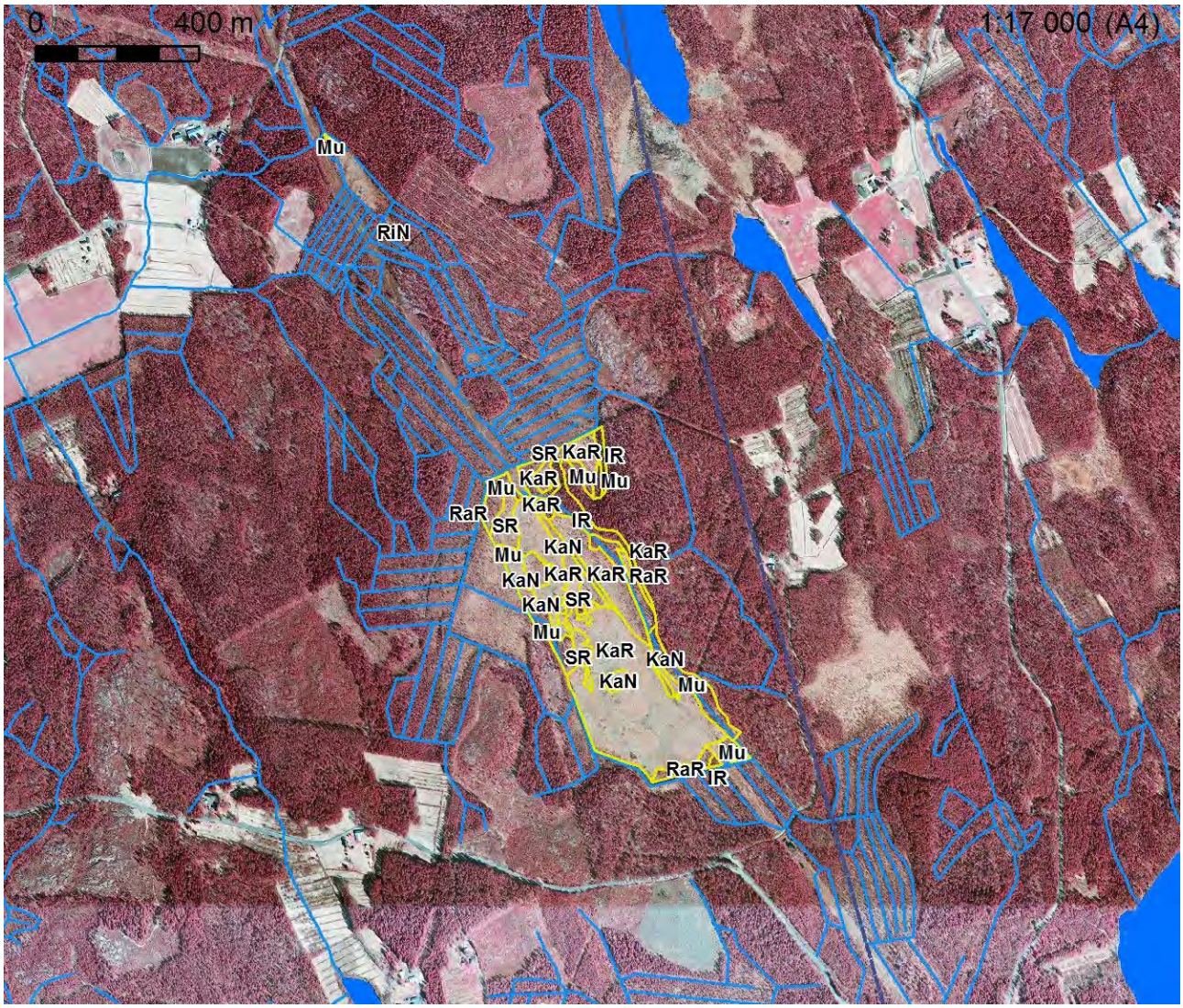

Saarineva.

16. Soidinneva (15062) 343209,6948528 Kartoittaja: EM

Soidinneva sijaitsee Alavuden Töysässä lähellä Ähtärin rajaa. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 72,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on lähes 14 ha (19 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjois- ja eteläosat on ojitettu, ja ojittamattoman keskiosan halkaisee turvetuotantoalue. Ojittamaton osa on selvästi kuivahtanut reunoiltaan. Soidinnevalla tavataan seitsemää suotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkanevaräme, kalvakkaneva, rahkaräme ja lyhytkorsineva. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Soidinneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	2,3
Isovarpuräme	0,5
Kalvakkaneva	2,6
Kalvakkaräme	5,1
Lyhytkorsiräme	2,1
Sararäme	1,0
Muuuttuma	0,1
Yhteensä	**13,7**

Soidinnevan kartta on kohteen Kaakkoneva (11) yhteydessä.

17. Takamäenneva (6254) 312044,6930627 Kartoittaja: KJ

Takamäenneva sijaitsee Alavudella Juupakylän koillispuolella. Suo rajoittuu eteläreunastaan tiehen 17143 ja koillisosastaan Paalunevan turvetuotantoalueeseen. Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 54,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 37 ha (68 % suoyhdistymän alasta). Suon itä- ja länsireuna rajoittuvat suoraan kivennäismaahan. Ojia on lähinnä suon pohjoisosassa. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon pohjoisosassa reunaojien välittömässä läheisyydessä. Takamäennevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, kangasräme ja rimpinevaräme. Suolla tavattiin neljä huomionarvoista putkilokasvilajia sekä yksi huomionarvoinen sammal- ja lintulaji. Luonnontilaltaan hyväna sekä luontotyypeiltään ja lajistoltaan monipuolisena suona Takamäennevan on erityisen arvokas kohde. Suo on suurimmaksi osaksi Metsähallituksen luontopalveluiden omistama. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Pirjatanneva, Liminganneva ja Kivisalmenneva) mutta suojelualueverkkoon huono. Samaan suosysteemiin kuuluvat läheinen Paalunevan turvetuotantoalue sekä eteläinen Sikaneva, johon tie 17143 katkaisee yhteyden. Suon

ympäristössä on useita turvetuotantoalueita sekä runsaasti peltoja. Takamäenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	7,9
Kangasräme	10,2
Rimpinevaräme	6,5
Kalvakkaräme	3,3
Korpiräme	0,8
Lyhytkorsiräme	1,7
Sararäme	4,2
Ruohokorpi	1,3
Lettonevaräme	0,9
Yhteensä	**36,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Juncus stygius	Rimpivihvilä	RT
Carex livida	Vaaleasara	RT, Vastuulaji
Carex panicea	Hirssisara	RT
Carex rhynchophysa	Kaislasara	RT
Sphagnum molle	Nummirahkasammal	EN

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lagopus lagopus	Riekko	NT, RT

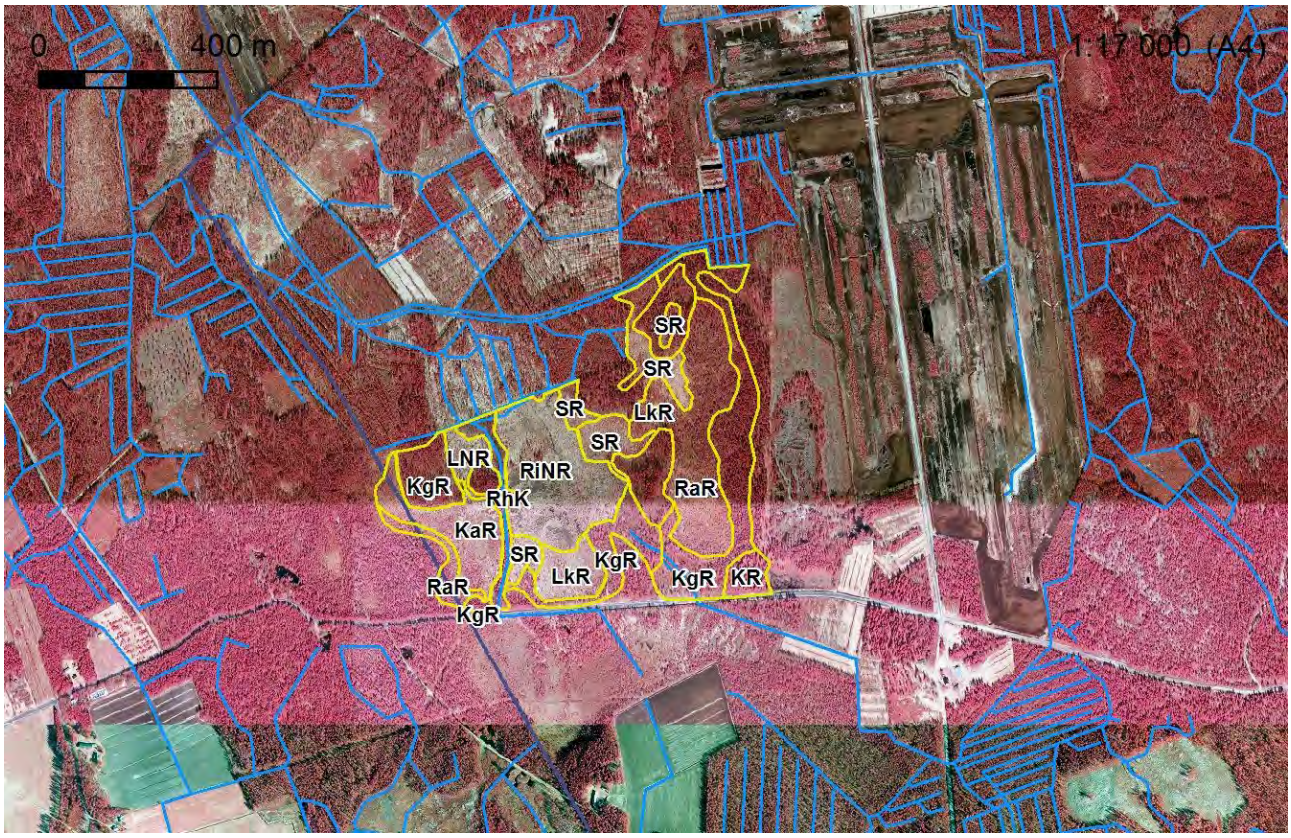

Takamäenneva.

18. Talvitienneva (6257)

313995,6929535 Kartoittaja: KJ

Talvitienneva sijaitsee Alavudella Ison Soukkajärven luoteispuolella. Suon pohjoisreuna rajoittuu tiehen 17143. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 96,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 21 ha (22 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivästä ojituksesta huolimatta kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon eteläosassa reunaojien läheisyydessä. Suoyhdistymä on muilta osin kauttaaltaan ojitettu ja sen etelä- ja koillisreuna rajoittuvat peltoon. Suon ympäristössä on useita turvetuotantoalueita.Talvitiennevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme ja rahkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Pirjatanneva ja Portaanpäänneva) ja suojelualueverkkoon tyydyttävä (n. 2,5 km etäisyydellä suosta kaakkoon sijaitsee Haukkanevan-Nikulinnevan soidensuojelualue ja 2,5 km etäisyydellä lounaaseen Pirjatannevan luonnonsuojelualue). Talvitienneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	12,5
Rahkaräme	7,0
Isovarpuräme	0,1
Rimpineva	0,1
Rimpinevaräme	1,0
Sararäme	0,5
Muuttuma	0,6
Yhteensä	**21,8**

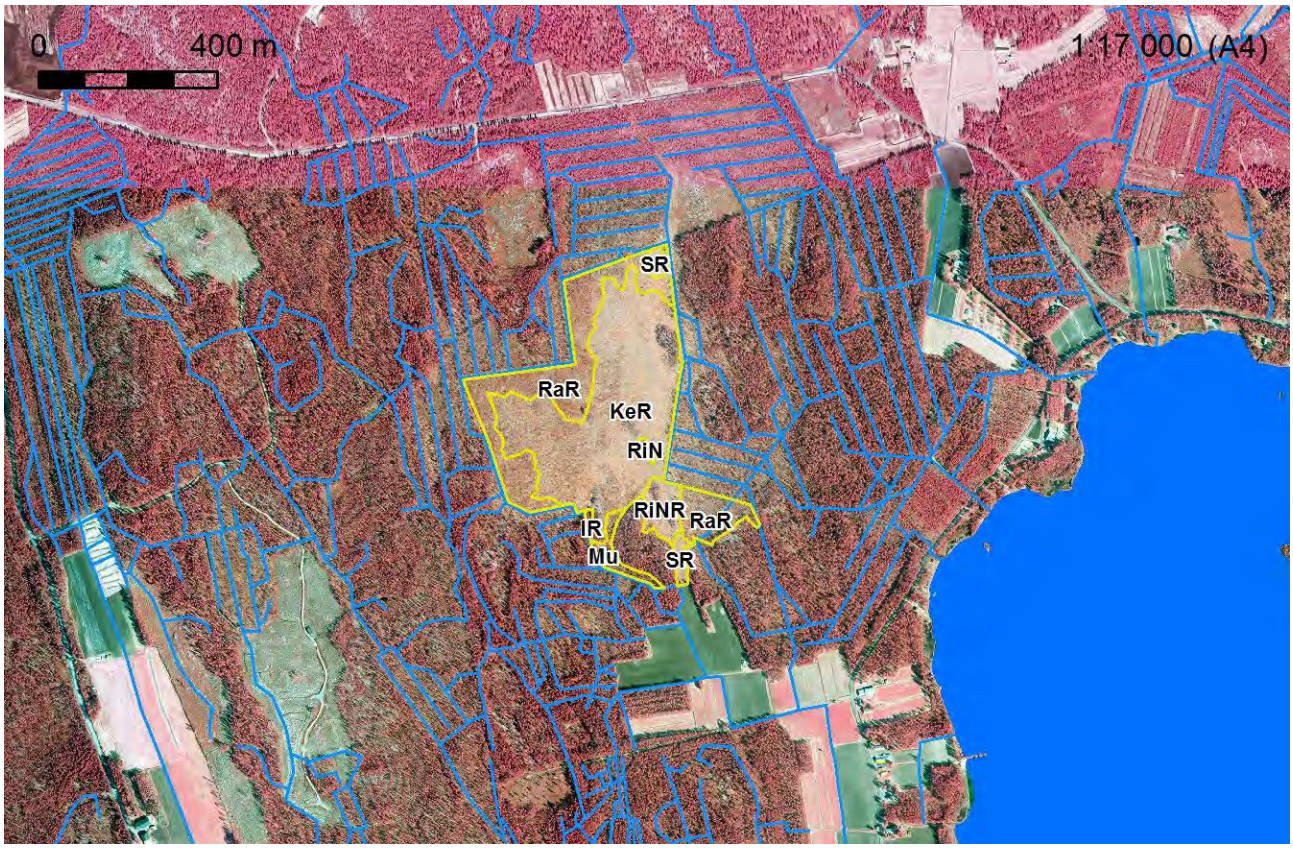

Talvitienneva.

19. Veitsineva (6228) 321115,6938414 Kartoittaja: EM

Veitsineva sijaitsee Alavuden Edesjärvellä. Suossa on metsäkeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 35,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 24 ha (68 % suoyhdistymän alasta). Vain suon länsireunaa on ojitettu, ja muu osa suosta on säilynyt luonnontilaisena. Pienehköjä aloja etelä- ja pohjoisosista on raivattu pelloiksi. Veitsinevalla tavataan viittä suotyyppiä, joista runsaimmat ovat isovarpuräme ja

kalvakkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on huono. Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on sen sijaan hyvä (suosta pohjoiseen ja kaakkoon sijaitsee Alavuden suojeltuihin lintuvesiin kuuluvia järviä). Veitsineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	3,8
Isovarpuräme	11,0
Kalvakkaräme	6,6
Lyhytkorsiräme	1,8
Sararäme	1,5
Yhteensä	**24,7**

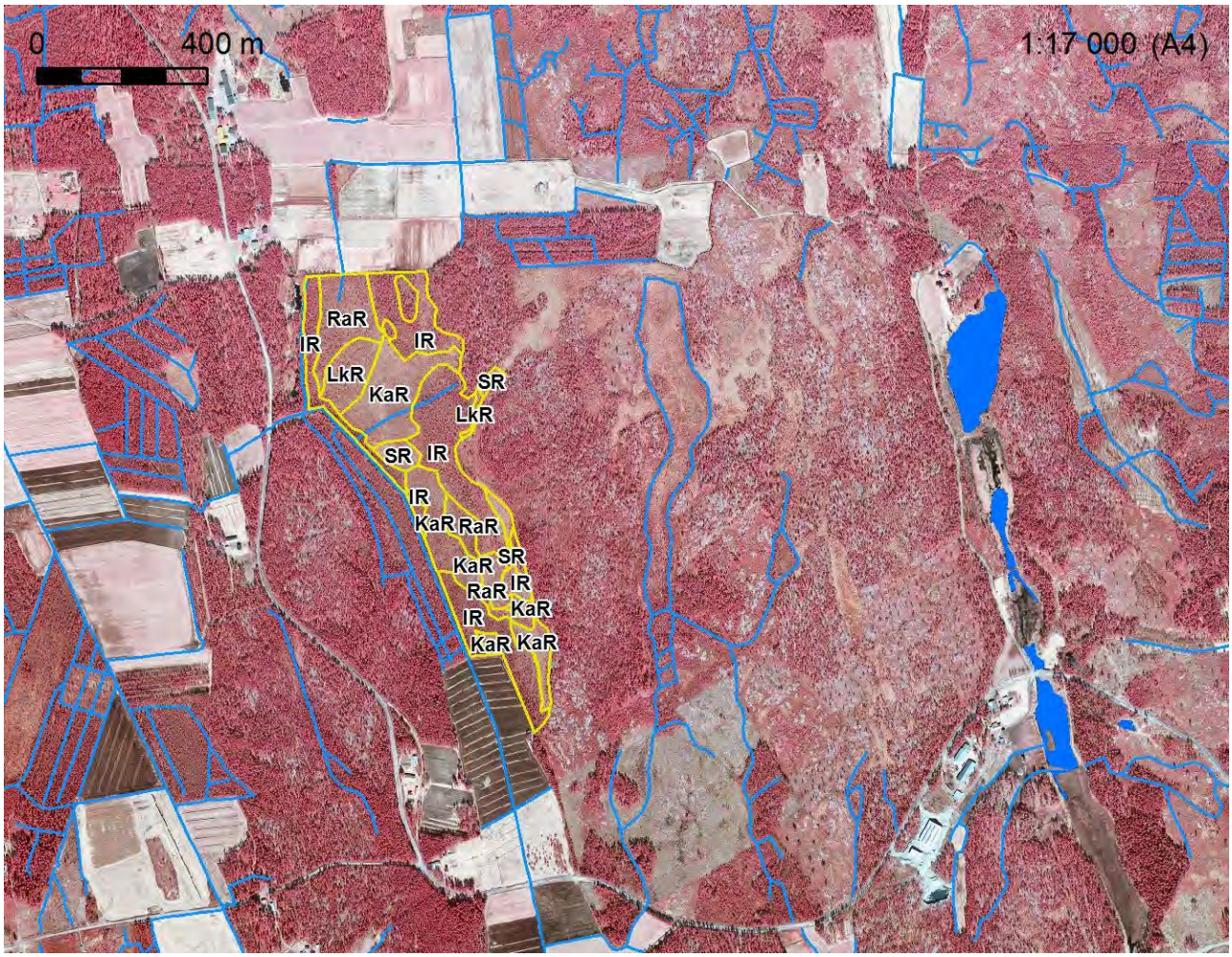

Veitsineva.

EVIJÄRVI

20. Hautakankaanneva (3757) 313066,7029788 Kartoittaja: PH

Hautakankaanneva sijaitsee Evijärven Ruuhisen kylässä. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 39,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on 22 ha (56 % suoyhdistymän alasta). Hautakankaannevalla ojitusten vaikutukset eivät ole voimakkaita. Hautakankaannevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme ja keidasräme. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä; ympäristössä on useita pienehköjä ojittamattomia soita ja suon osia. Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on kuitenkin huono. Hautakankaanneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	8,3
Rahkaräme	10,2
Isovarpuräme	2,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,2
Rimpineva	0,02
Lyhytkorsiräme	0,1
Yhteensä	22,0

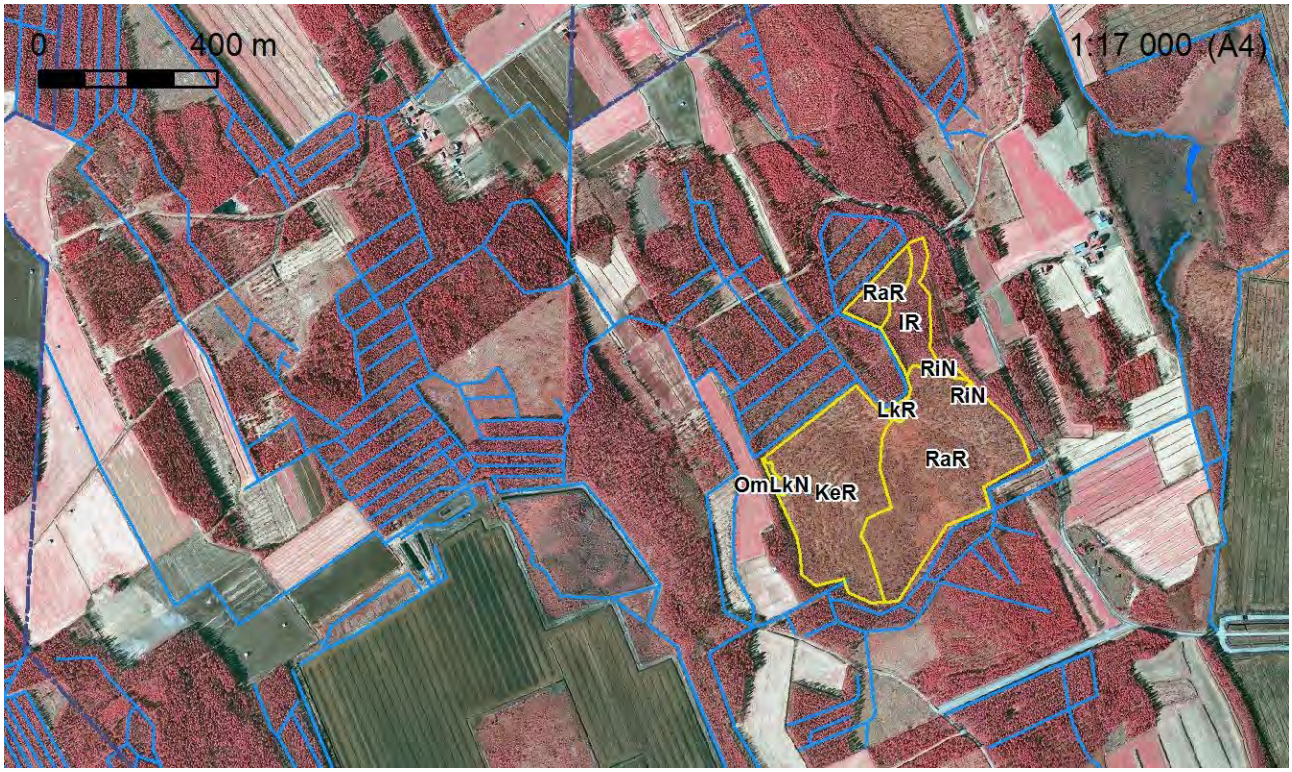

Hautakankaanneva.

21. Isoneva I (3637) 332380,7033880 Kartoittaja: PH

Isoneva (Stormossen) sijaitsee Evijärven Kivijärven kylässä. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 178,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n.34 ha (19 % suoyhdistymän alasta). Isonevalla ojitusten vaikutukset eivät ole voimakkaita. Isonevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme ja keidasräme. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (lähistöllä on useita pieniä ojittamattomia soita) . Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Isoneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	15,0
Rahkaräme	16,2
Isovarpuräme	0,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	1,5
Kalvakkaräme	0,9
YHTEENSÄ	**33,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji

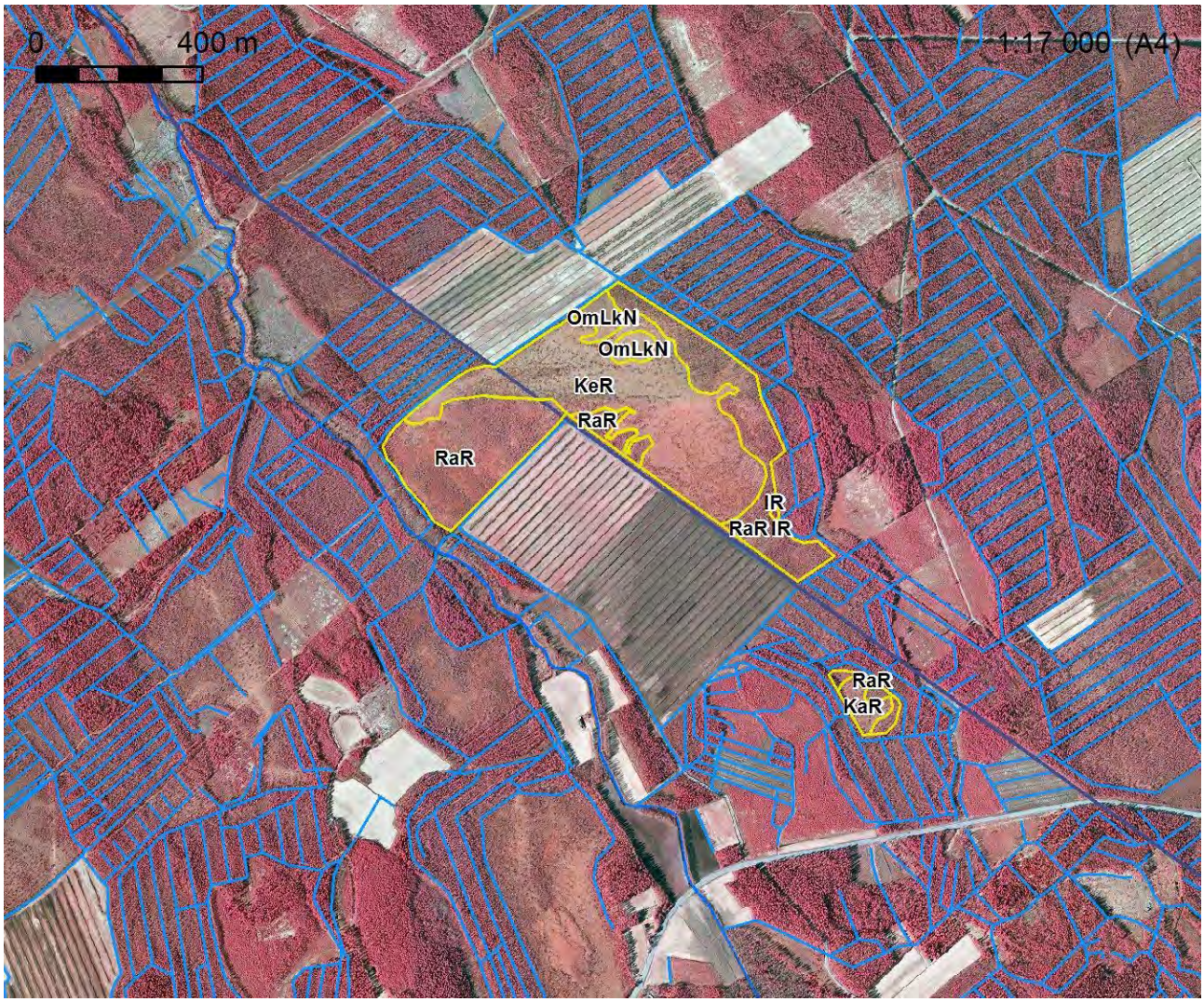

Isoneva I.

22. Myllykivensalmi (3642) 322599,7040953 Kartoittaja: PH

Myllykivensalmi sijaitsee Evijärven Lemppuksen kylässä. Suossa on rahkakeitaan ja heikosti minerotrofisen lyhytkorsivaltaisen suon välimuodon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 56,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n.15 ha (27 % suoyhdistymän alasta). Myllykivensalmella ojitusten vaikutukset ovat selviä pohjoisosan länsireunassa, mutta muualla vaikutukset ovat lievempiä. Myllykivensalmi tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme ja lyhytkorsiräme. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Haaponeva ja Ukerinneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Myllykivensalmi on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	9,4
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,4
Rimpineva	0,3
Rimpinevaräme	0,7
Tupasvillaräme	0,6
Lyhytkorsiräme	3,5
Tupasvillakorpi	0,3
YHTEENSÄ	**15,2**

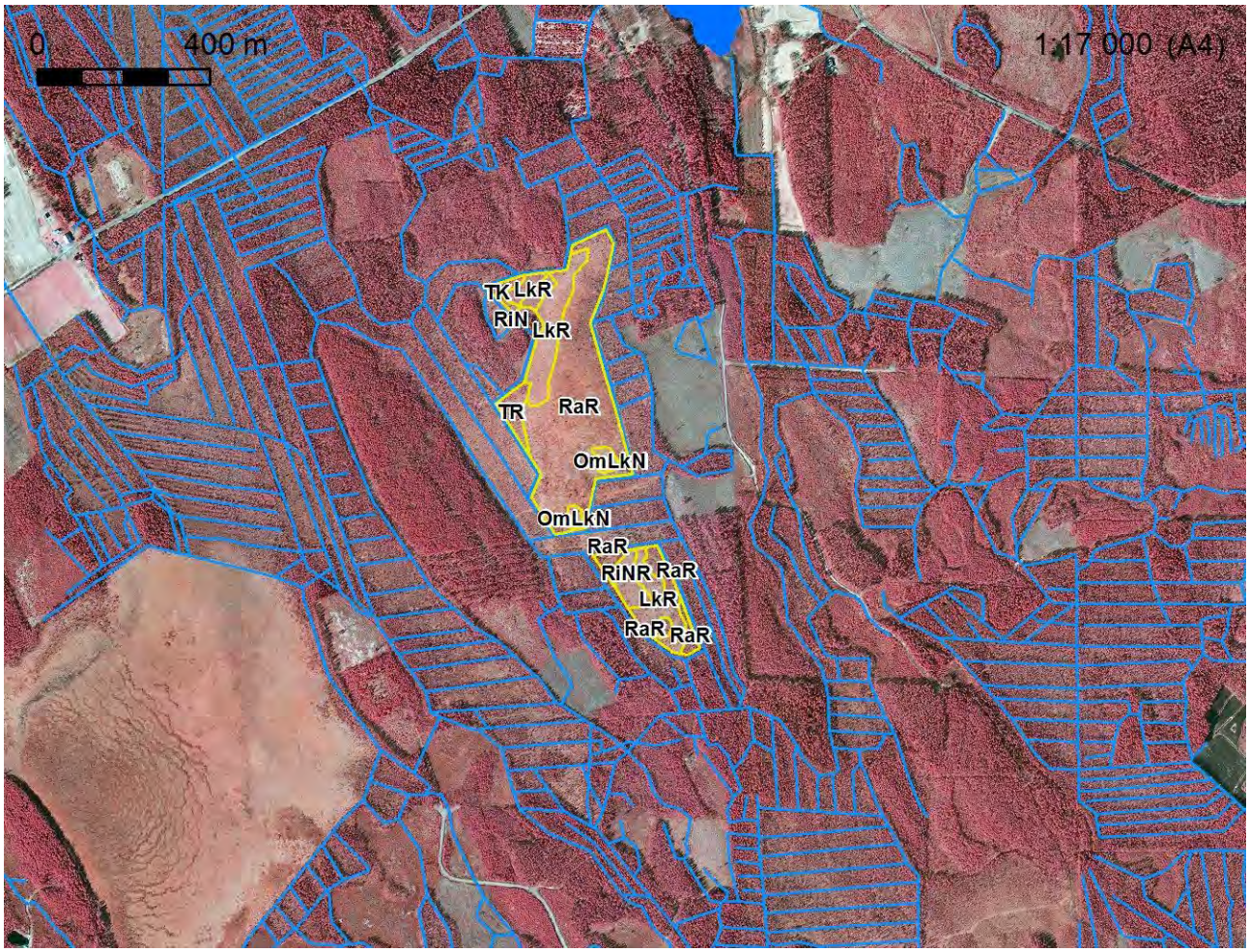

Myllykivensalmi.

23. Saiharjunneva (3721) 313376,7036380 Kartoittaja: PH

Saiharjunneva sijaitsee Evijärven Latukan kylässä. Suossa on viettokeitaan sekä rahkakeitaan ja heikosti minerotrofisten lyhytkorsi- ja kalvakkavaltaisten soiden välimuodon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 140,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 26 ha (19 % suoyhdistymän alasta). Saiharjunnevalla ojitusten vaikutukset eivät ole voimakkaita. Välittömässä läheisyydessä on Saarennevan turvetuotantoalue. Saiharjunnevalla tavataan kahdeksaa luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, rahkaräme, isovarpuräme ja kalvakkaräme. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Vanhankartanonneva, Katilammenneva ja Teerineva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono (vaikkakin n. 500 m etäisyydellä suosta itään on pieni Särkisenjärven suojelualue). Saiharjunneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	10,2
Rahkaräme	10,0
Isovarpuräme	2,7
Luhtaneva	0,3
Kalvakkaneva	0,2
Kalvakkaräme	1,6
Lyhytkorsiräme	0,6
Sarakorpi	0,3
YHTEENSÄ	**25,9**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji

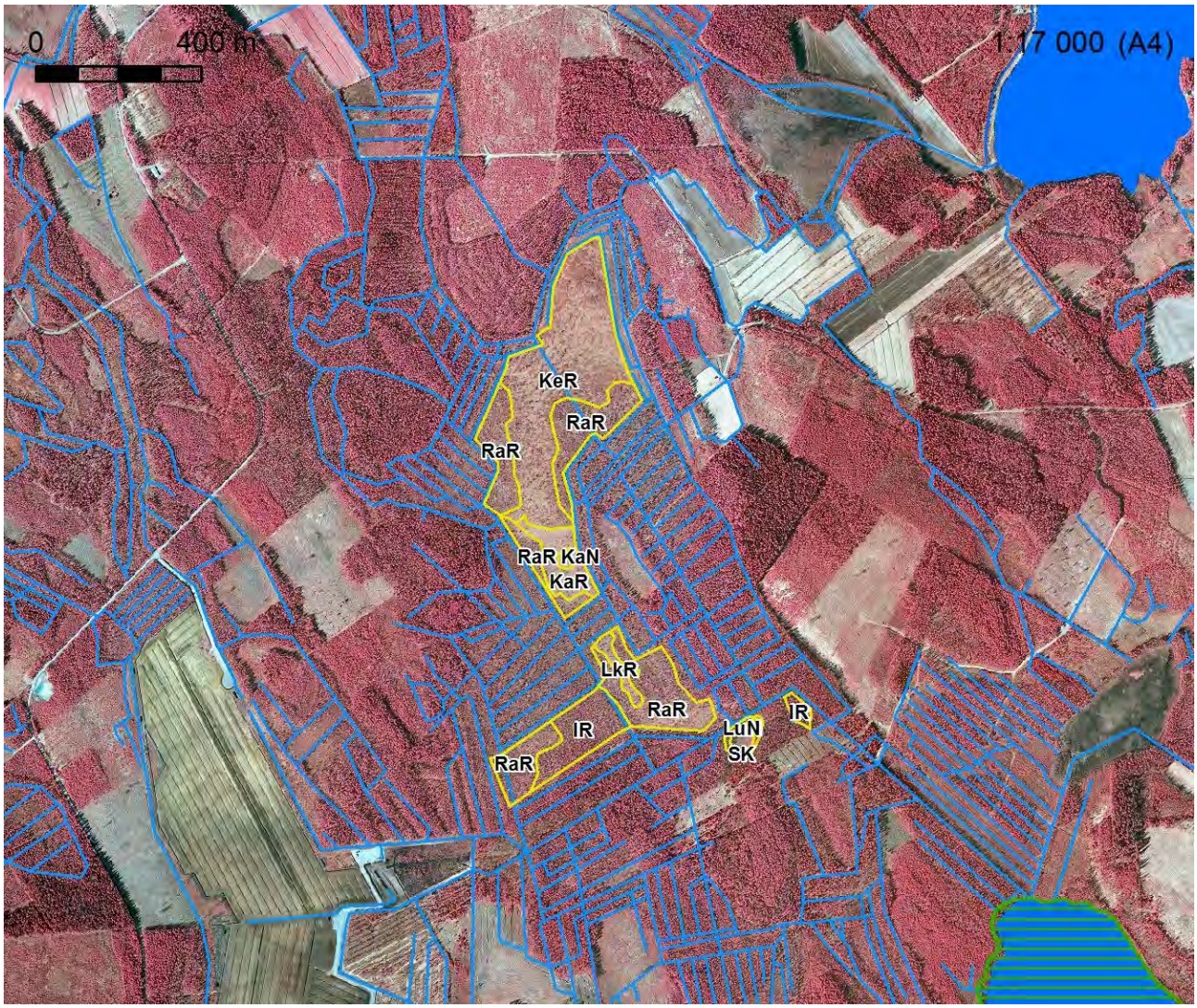

Saiharjunneva.

24. Talpakka (5996)

329146,7026832 Kartoittaja: PH

Talpakka (Talpakanneva, Kotineva ja Tervaskankaanneva) sijaitsee Evijärven Hanhikosken kylässä. Suossa on viettokeitaan sekä rahkakeitaan ja heikosti minerotrofisten lyhytkorsi- ja kalvakkavaltaisten soiden välimuodon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 151,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (13 % suoyhdistymän alasta). Talapakassa ojitusten vaikutukset ovat eteläosissa paikoin melko voimakkaita, mutta muualla vaikutukset ovat selvästi vähäisempiä. Talapakassa tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, isovarpuräme ja keidasräme. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Talapakka luokitellaan keidassuona luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,6
Rahkaräme	8,9
Isovarpuräme	4,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	1,4
Rimpinevaräme	0,07
Kalvakkaneva	0,4
Lyhytkorsiräme	1,6
YHTEENSÄ	20,1

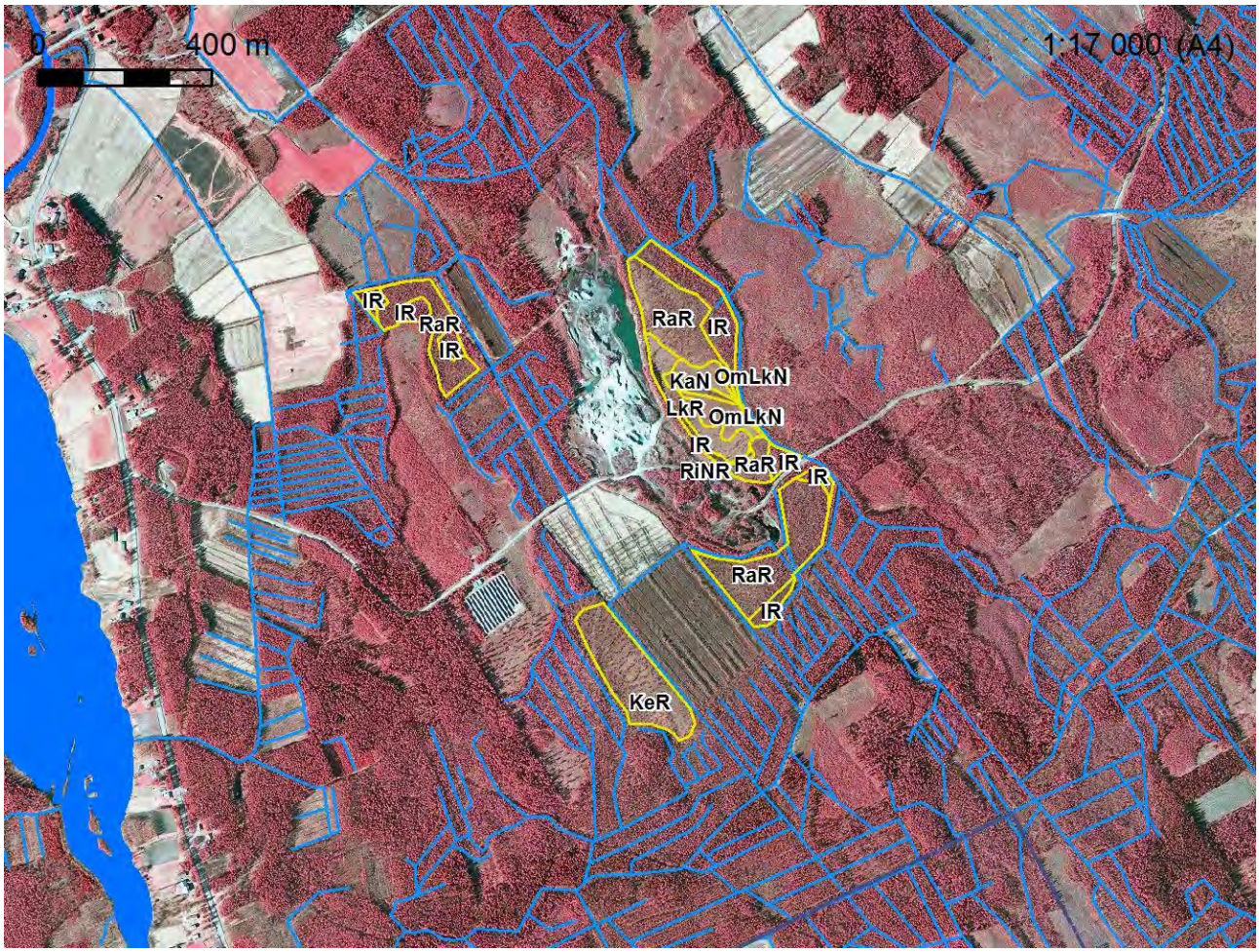

Talpakka.

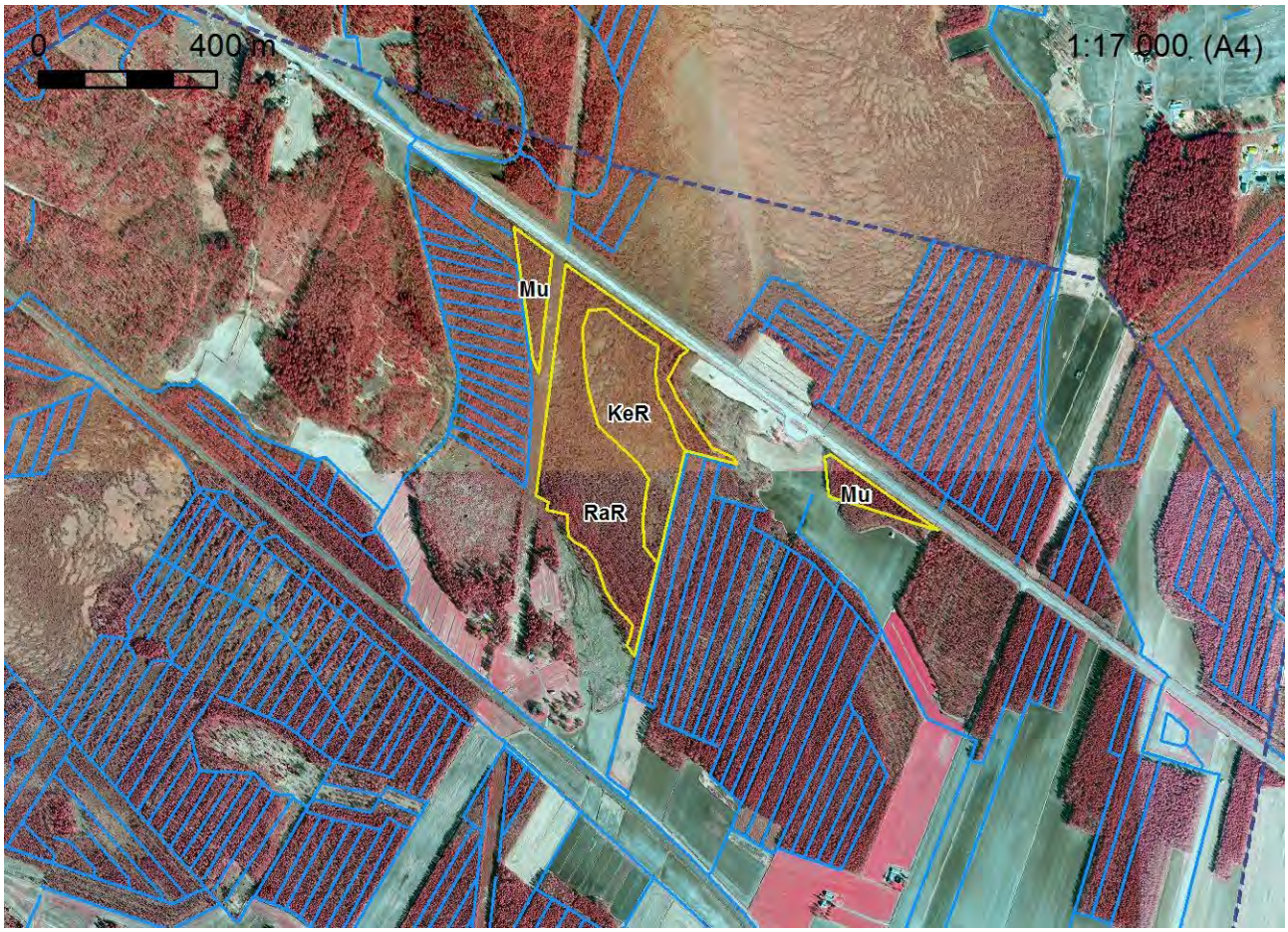

Halkoneva.

ILMAJOKI

25. Halkoneva E (15232) 282307,6977864 Kartoittaja: KJ

Halkoneva sijaitsee Ilmajoella, aivan kunnan koillisrajan tuntumassa, ja rajautuu valtatie 18 pohjoisrajaltaan. Suo on osa suurempaa Halkonevan suosysteemiä, jossa on sekä keidas- että aapasoiden piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 94,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 18 hehtaaria (19 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy reunaojien sekä tien ympäristössä. Halkonevalla tavataan kolmea luontotyyppiä: keidas- ja rahkarämettä sekä isovarpurämemuuttumaa. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Halkonevan Seinäjoen puoleinen osa, Voitonneva ja Läntinneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Halkonevan suosysteemin ojittamattomia osia sijaitsee sekä suon etelä- että pohjoispuolella. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja länsiosasta muokattu pelloksi; ojittamatonta etelälaitaa on lisäksi harvennettu ja se rajautuu hakkuaukkoon. Myös suuri osa koko suosysteemistä on ojitettu ja osin muokattu pelloiksi. Pellot myös leimaavat ympäröivää maankäyttöä. Halkoneva E luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,2
Rahkaräme	11,8
Muuttuma	2,7
Yhteensä	**20,7**

26. Honkaneva (15097) 289544,6956449 Kartoittaja: KJ

Honkaneva sijaitsee Ilmajoella Honkakylän pohjoispuolella. Suon itäreuna rajoittuu Seinäjoentiehen (694). Suossa on rahkakeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 172,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 116 ha (67 % suoyhdistymän alasta). Suon reuna rajoittuu monin paikoin suoraan kivennäismaahan, joskin alueen puustoa on hakattu. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy ainoastaan suon eteläosassa reunaojien välittömässä läheisyydessä. Honkanevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme, kalvakkanevaräme sekä sararäme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Ajotie erottaa Honkanevan samaan suosysteemiin kuuluvista Teerinevasta, Karvasuosta ja Venesnevasta. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Karvasuo) mutta kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Honkaneva on suojeltu Etelä-Pohjanmaan maakuntakaavassa ja se on siirtynyt Metsähallituksen luontopalveluiden hallintaan. Honkaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	32,3
Isovarpuräme	0,4
Tupasvillaräme	0,5
Aitokorpi	0,2
Kalvakkaräme	15,1
Lyhytkorsiräme	51,6
Sarakorpi	0,3
Sararäme	14,6
Juolasarakorpi	1,1
Yhteensä	**116,1**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

27. Karvasuo W (15344) 290716,6954244 Kartoittaja: KJ

Karvasuo W sijaitsee Ilmajoella Honkakylän kaakkoispuolella. Suon itäreuna rajoittuu Seinäjoentiehen (694). Suossa on viettokeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 48,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on 9 ha (18 % suoyhdistymän alasta). Suoyhdistymän reuna rajoittuu etelä- ja pohjoisosastaan peltoihin. Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon keski- ja reunaojien välittömässä läheisyydessä. Karvasuolla tavataan kolmea luontotyyppiä: kalvakkarämettä, rahkarämettä, sekä isovarpurämettä. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Ajotie erottaa Karvasuo W:n samaan suosysteemiin kuuluvista Teerinevasta, Karvasuosta ja Venesnevasta. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Karvasuo) mutta kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Karvasuo W luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	4,3
Isovarpuräme	0,4
Kalvakkaräme	13,2
Yhteensä	**17,9**

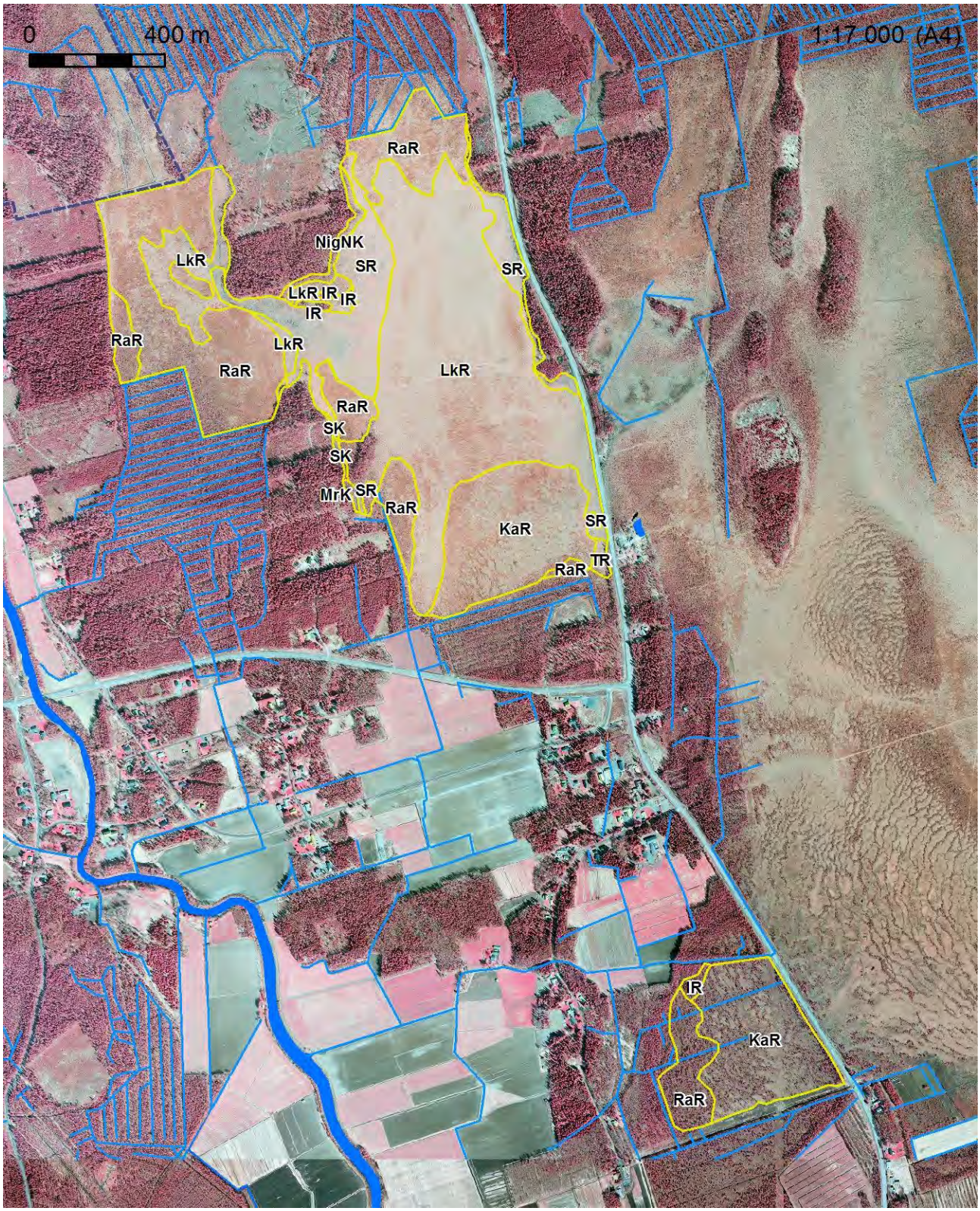

Honkaneva (pohjoinen kohde) ja Karvasuo W (eteläinen kohde).

28. Mahlaneva (15218) 279865,6951244 Kartoittaja: KJ

Mahlaneva sijaitsee Ilmajoella Luopajärven kylässä Metsäperän pohjoispuolella. Suossa on rahkakeitaan sekä väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 177,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 53 ha (30 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjoisosan itäreuna rajoittuu osin suoraan kivennäismaahan, joskin alueen puustoa on hakattu. Kasvillisuus on säilynyt suurelta osin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon itäosan reunaojien sekä pohjoisosan keskiojan ympäristössä. Mahlanevalla tavataan 11 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, kalvakkanevaräme sekä sararäme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu sekä paikoin muokattu pelloiksi. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Kyrönneva ja Pikku-Kerus). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon länsi- ja lounaispuolella on turvetuotantoalueita. Mahlaneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,1
Rahkaräme	20,5
Isovarpuräme	1,2
Kangasräme	0,3
Kalvakkaneva	2,5
Kalvakkaräme	9,7
Lyhytkorsiräme	2,5
Sarakorpi	0,6
Sararäme	9,7
Puolukkakangaskorpi	0,3
Muuttuma	6,3
Yhteensä	**59,7**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

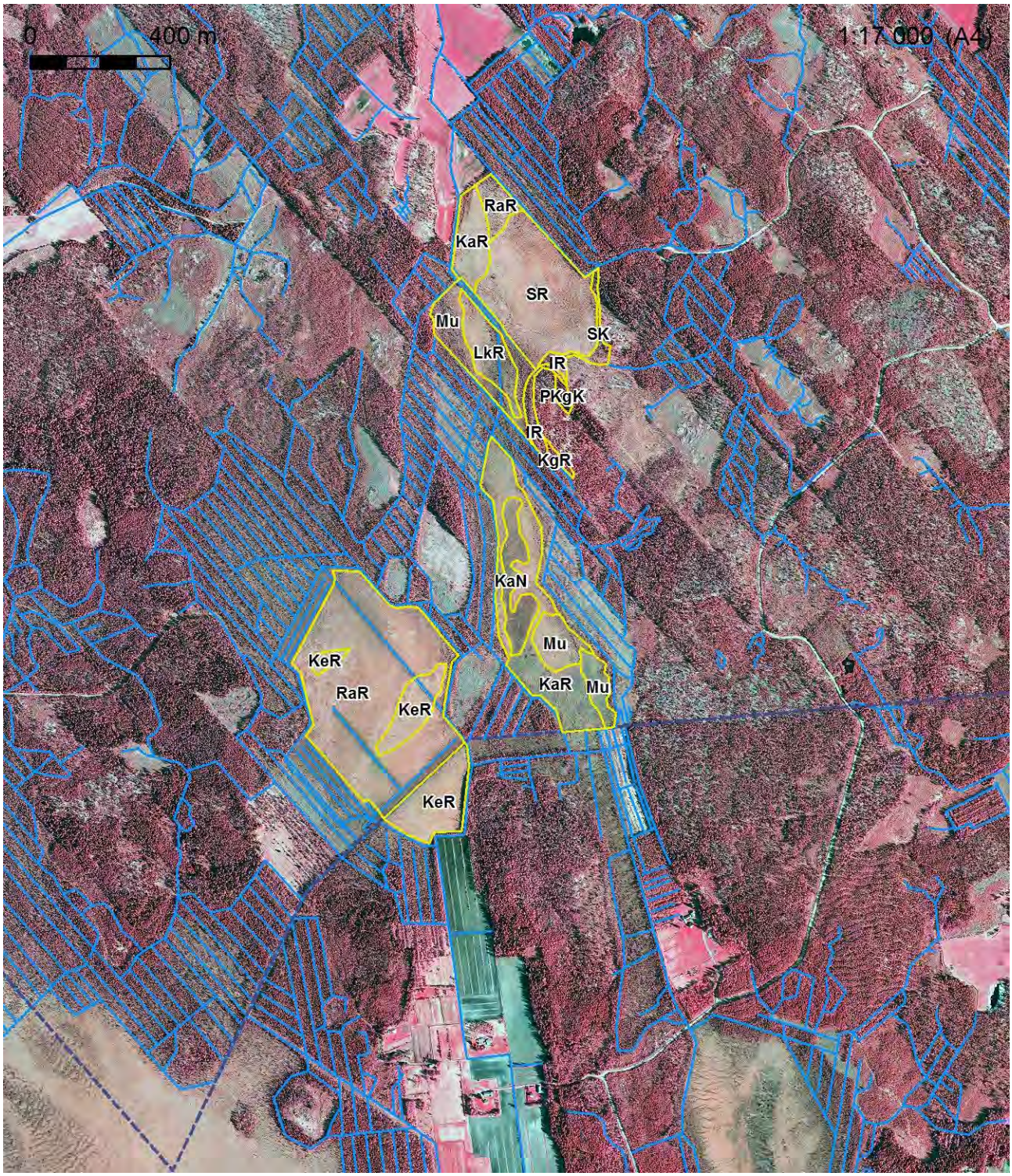
0
400 m.
1:17 000 (A4)
RaR
KaR
SR
Mu
SK
LkR
IR
PKgK
IR
KgR
KaN
Mu
KeR
RaR
KeR
KaR
Mu
KeR

Mahlaneva.

ISOJOKI

29. Hongonkeidas (5846) 231100,6903948 Kartoittaja: AA

Hongonkeidas sijaitsee Isojoen Vanhakylässä, ja se rajautuu Vanhakylän laajaan peltoalueeseen. Suoyhdistymätyyppi pohjoisosassa on viettokeidas; eteläosan jäljellä olevassa osassa on rahkakeitaan piirteitä. Iso osa Hongonkeitaasta on raivattu pelloksi; viimeisten kahden vuoden aikana on raivattu keskiosaan kaksi uutta sarkaa jo aikaisemmin raivatun peltoalueen laajennukseksi. Näin ollen 57 ha laajuisesta suomuodostumasta pelloksi on nyt raivattu yhteensä 22 ha, ja tamän lisäksi suomuodostumasta n. 12 ha on ojitettua puustoista aluetta; koillisosaan on myös kaivettu vedenkeruuallas. Jäljelle jäävä ojittamaton ja muuttumaton ala 23 ha (41 % suoyhdistymän alasta) käsittää ojittamattomia reunaosuuksia sekä paksuturpeisia keskiosia, joita reunojen ojitus muuttaa niin hitaasti, ettei kuivumisvaikutuksia vielä juuri näy. Suolla tavataan yhteensä kahdeksaa muuttumatonta luontotyyppiä, joiden kokonaisalasta noin puolet on keidasrämettä. Arvokas piirre suolla ovat ojittamattoman länsireunan luontotyypit, jotka ovat toisikseen vaihettuvia pienialaisia räme-, kangasräme- ja kangaskorpityyppejä. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueisiin on erinomainen: vähän yli kilometrin päässä lounaassa on laaja Hanhikeitaan Natura-alue (FI0800026). Suon ojittamattoman pinta-alan pudottua alle puoleen ei Hongonkeidasta voi enää lukea luonnontilaisuusluokkaan 3, vaan uudeksi luonnontilaluokaksi annetaan selvityksen perusteella 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	10,9
Rahkaräme	4,3
Isovarpuräme	´4,8
Kangasräme	0,6
Tupasvillaräme	0,3
Kalvakkaräme	1,3
Lyhytkorsiräme	0,5
Mustikkakangaskorpi	0,4
Muuttuma	1,9
Yhteensä	**25,0**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Grus grus	Kurki	lintudir. liite I

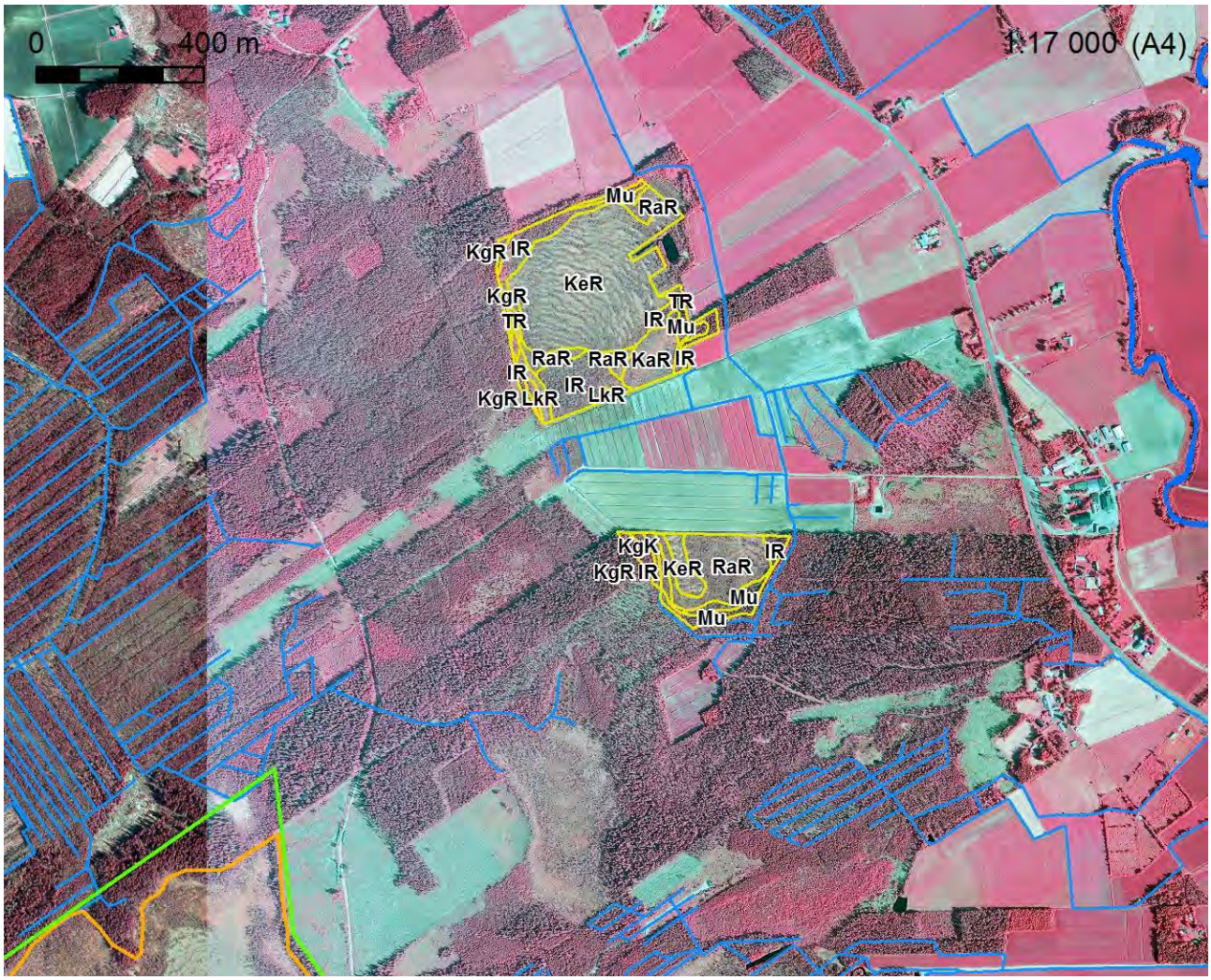

Hongonkeidas. Kuvan lounaisosaan ulottuu Hanhikeitaan soidensuojelu- ja Natura-alue.

30. Isokeidas E (5864) 243158,6886652 Kartoittaja: AA

Selvityksen eteläisin kohde Isokeidas sijaitsee Isojoen Kodesjärven kylässä, maakuntarajalla. Honkajoen (Satakunta) puoleista osaa suosta ei kartoitettu tässä työssä. Maakuntarajaa pitkin kulkee suon halki leveähkö oja. Etelä-Pohjanmaan puolella myös suon ympäri kiertää joka puolella oja; Honkajoen puolella suon eteläosassa näyttää ilmakuvan perusteella olevan ojittamattomia reunaosia. Etelä-Pohjanmaan puolella n. 12 ha (60 % suoyhdistymän alasta) on ojittamatonta. Suoyhdistymätyyppi on selväpiirteinen kilpikeidas. Vain lievästi muuttuneiksi on selvityksessä tulkittu kaksi hyvin pientä reunaosan rämekuviota sekä keskiosan laajahko konsentrinen keidasräme, jossa on paikoin kuljuisuutta. Kasvillisuudeltaan ja luontotyypeiltään suon luontoarvot (Etelä-Pohjanmaan osalta) ovat melko vaatimattomat. Toisaalta suon kytkeytyneisyys niin ojittamattomiin soihin kuin suojelualueisiin on erinomainen, sillä eteläpuolella on laaja Haapakeitaan

Natura-alue (lähin osa siitä tunnetaan myös nimellä Huidankeitaan–Matokeitaan soidensuojelualue); lisäksi luoteispuolella on Kodesjärven Natura-alue. Nämä Natura-alueet kuuluvat myös valtakunnallisiin suojeluohjelmiin ja ne on perustettu luonnonsuojelualueiksi. Isokeidas E luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	11,5
Isovarpuräme	0,07
Kangasräme	0,1
Muuttuma	2,2
Yhteensä	**13,9**

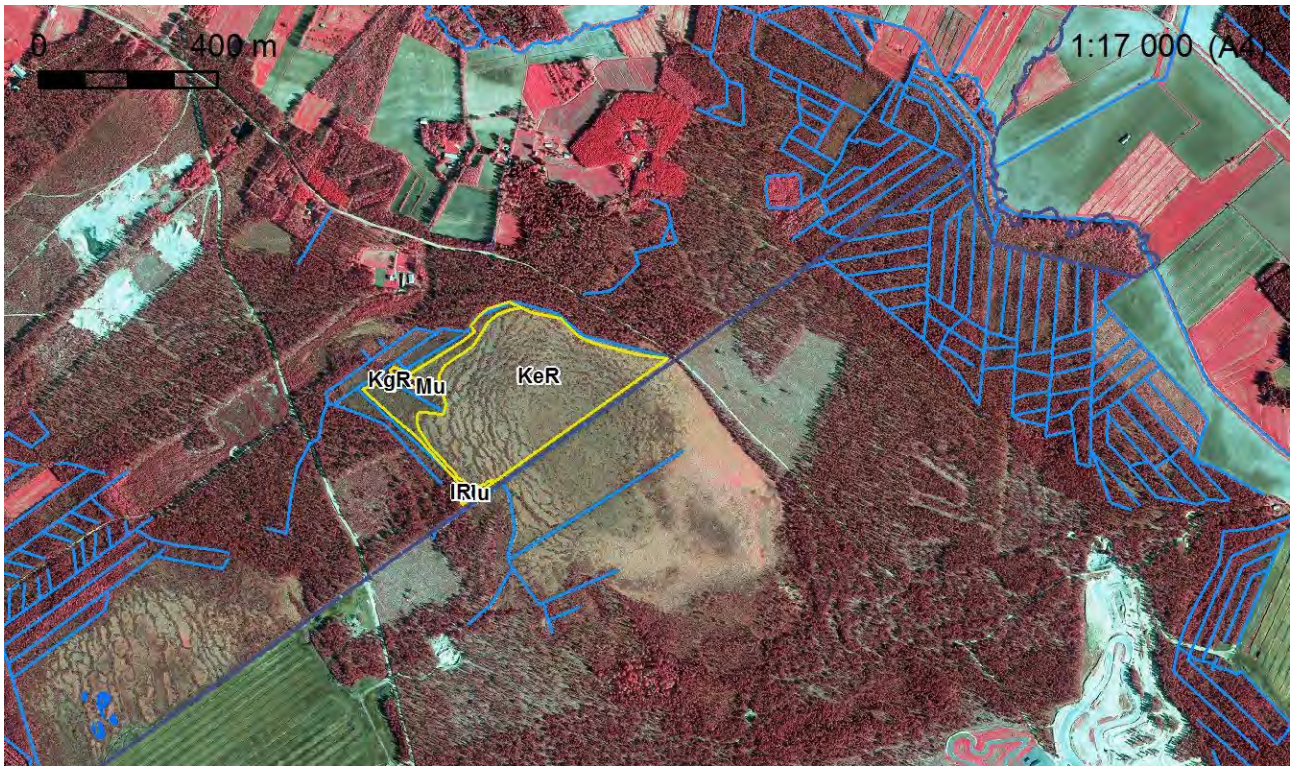

Isokeidas E. Maakuntaraja kulkee suon poikki.

31. Isosuo(–Laksolamminneva) (5853) 220933,6892935 Kartoittaja: AA

Isosuo–Laksolamminneva sijaitsee syrjäisellä metsäalueella Isojoen Vesijärven kylästä 9 km lounaaseen. Osa suoyhdistymästä on Pohjanmaan maakunnan puolella, eikä sitä osaa suosta kartoitettu. Etelä-Pohjanmaan puoleinen osa on hyvin voimakkaasti ojitettu, suopinta on täysin kuivahtanut ja kasvillisuus on kauttaaltaan voimakkaasti muuttunutta.

Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa ei käytännössä ole Etelä-Pohjanmaan puolella. Suotyypit ovat ilmeisesti alun perin olleet mm. lyhytkorsinevaa ja kalvakkanevaa. Pohjanmaan puolella suon luonnontilaisuus on huomattavasti parempi. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin suoalueisiin on erinomainen (mm. Kristiinankaupungin Stormossen, Merikarvian Peurainneva ja Isojoen Isokeidas) ja kytkeytyneisyys suojelualueisiin tyydyttävä. Isosuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Muuttuma	5,0
Yhteensä	**5,0**

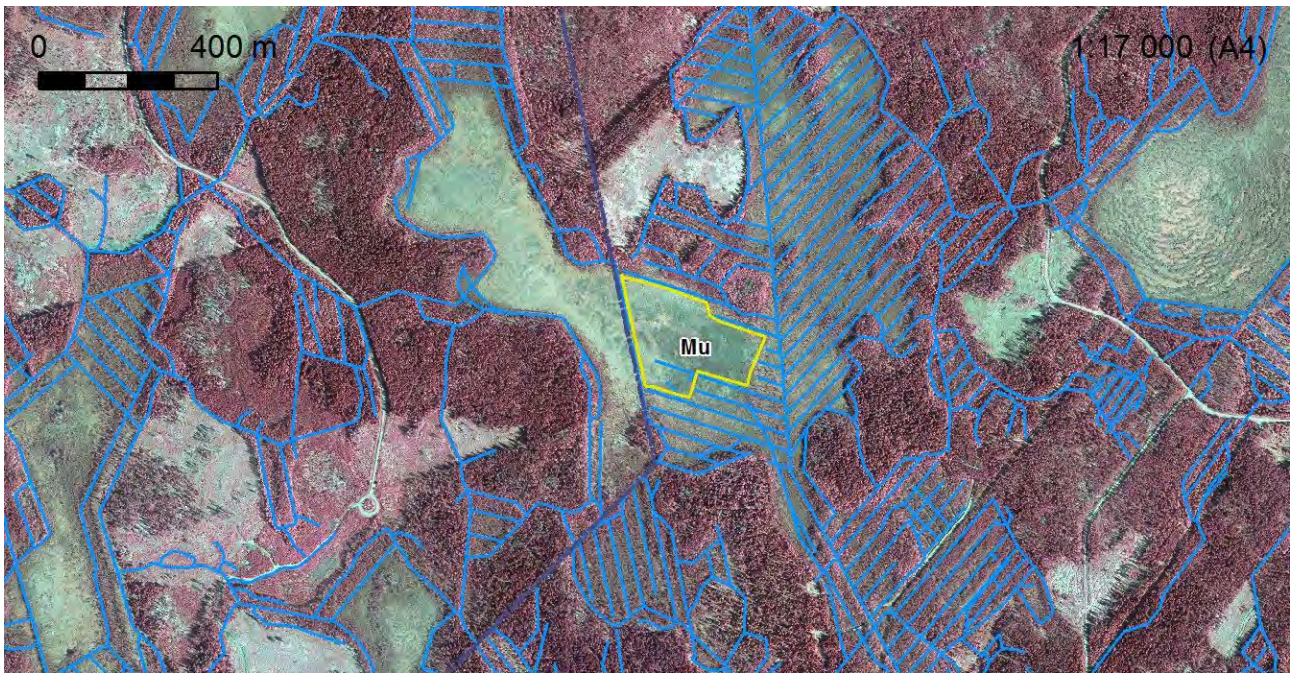

Isosuo(-Laksolamminneva). Maakuntaraja kulkee suon poikki; Pohjanmaan puolella oleva osa on luonnontilaltaan suhteellisen hyvä.

32. Keräsaarenkeidas (6007) 233674,6910038 Kartoittaja: AA

Keräsaarenkeidas on Isojoella, n. 5 km Vanhakylän koillispuolella. Suoyhdistymätyyppiä on vaikea enää määrittää suon muuttuneisuuden vuoksi. Suo on lähes kauttaaltaan ojitettu, eikä muuttumatonta pinta-alaa käytännössä ole jäljellä; korkeintaan noin hehtaaria eli 1–2 % suosta voisi pitää ojittamattomana, mutta tosiasiassa myös tämä osa on jo kohtalaisen pitkälle muuttunutta. Kasvillisuusmuutokset ovat selviä koko suon alalla, mutta alkuperäiset suotyypit voitiin vielä erottaa kartassa näkyvien muuttumien alueella: tyypit ovat olleet tavanomaisia keidasrämeitä, rahkarämeitä ja lyhytkorsinevoja. Suon ympäristössä on toteutettu hyvin laajoja avohakkuita. Suon kytkeytyneisyys lähialueen

ojittamattomiin soihin on tyydyttävä ja kytkeytyneisyys suojelualueisiin huono. Keräsaarenkeidas luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Muuttuma	5,3
Yhteensä	**5,3**

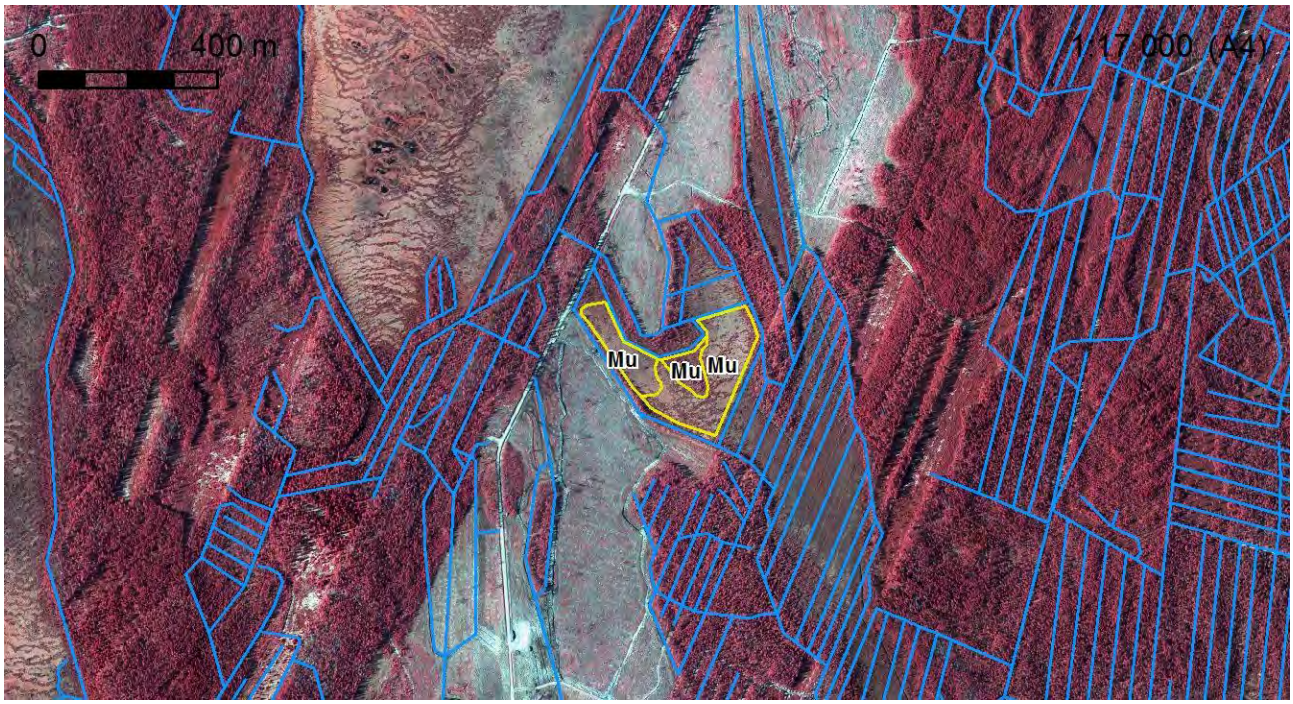

Keräsaarenkeidas.

33. Kiviluhdanneva (5825) 225484,6904067 Kartoittaja: AA

Kiviluhdanneva, kartassa myös nimellä Kallioistenkeidas, sijaitsee Isojoella Vanhakylän ja Kärjenkosken puolivälissä, Kärjenkoskentien suoran metsätaipaleen välittömässä läheisyydessä. Suo on yhdistymätyypiltään viettokeidas. Ojittamatonta ja muuttumatonta suoalaa on jäljellä 12,2 ha (n. 12 % koko suoyhdistymän alasta). Tämä ala on luontotyypeiltään hyvin yksipuolista käsittäen käytännössä pelkkää keidasrämettä. Reunaosissa ojitusvaikutus näkyy monin paikoin selvänä kasvillisuudessa. Keskiosan kermikeidasosa on kuitenkin vielä jokseenkin luonnontilainen, mutta karuna suotyyppinä sen lajisto on hyvin yksitotista. Suon kytkeytyneisyys suojelualueisiin ja ojittamattomiin soihin luokitellaan erinomaiseksi siitä syystä, että kolmisen kilometriä kaakkoon päin sijaitsee hyvin laaja, yli 9 km^2 laajuinen Hanhikeitaan soidensuojelu- ja Natura-alue. Kiviluhdanneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	12,2
Muuttuma	2,0
Yhteensä	**14,2**

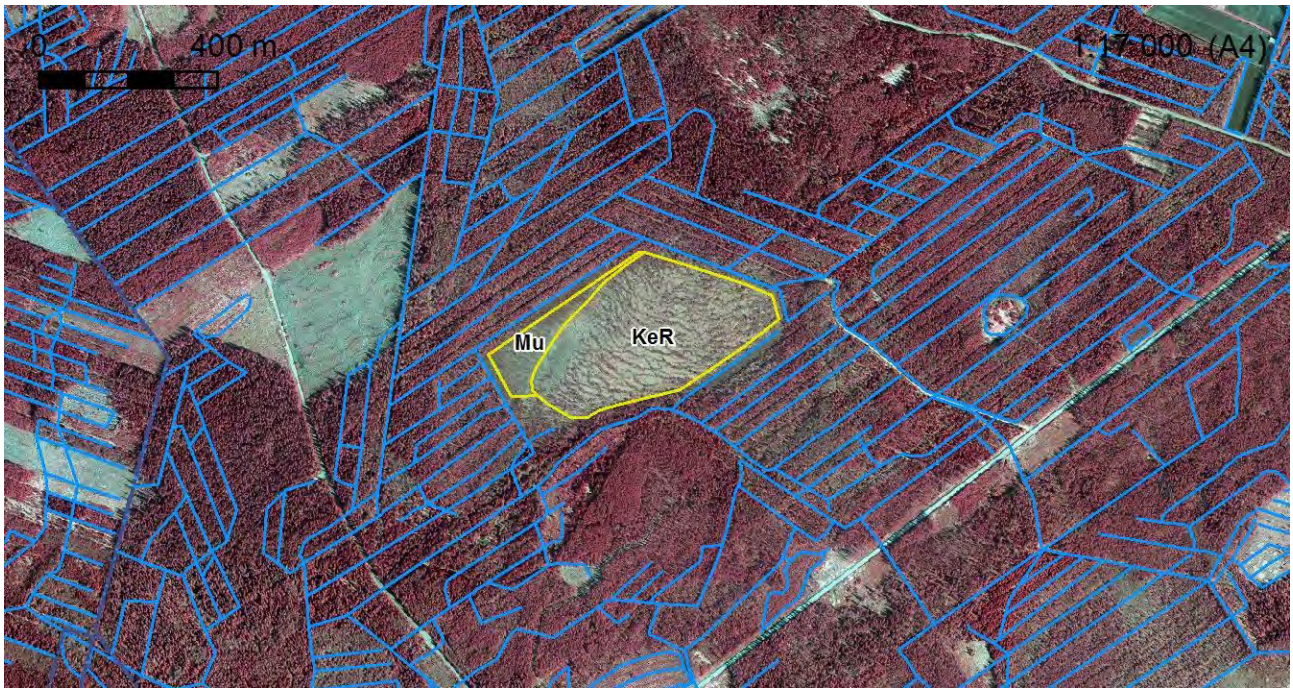

Kiviluhdanneva.

34. Kotokeidas S (5796) 243190,6889161 Kartoittaja: AA

Kotokeidas sijaitsee Isojoella aivan Kodesjärven kylän asutuksen tuntumassa. Suoyhdistymä on pääosin viettokeidasta, mutta kaakkoisin osa on enemmänkin aapasuomaista. Ojittamatonta pinta-alaa on n. 35 ha (60 % koko suoyhdistymän alasta). Luonnontilaisuusluokka on 3, mutta lähellä 4:ää; kohde olisi melko helposti ennallistettavissa, sillä iso osa reunoista on ojittamatonta, eikä kasvillisuudessa ole kovin voimakkaita muutoksia pohjoisimpia reunoja lukuun ottamatta. Myös luontotyyppivalikoima on pienialaiselle suolle hyvin monipuolinen: kohteelta määritettiin yhteensä 14 eri suotyyppiä, mikä on eniten kaikista selvityksen 106 suosta. Joukossa on arvokkaita, uhanalaisia ja Etelä-Pohjanmaalla harvinaisia korpityyppejä ja pallosararämettä. Suo lukeutuukin selvityksen monipuolisimpiin kohteisiin. Kaakkoisosan saraneva ei kuitenkaan ole kaikilte osin täysin luonnontilainen, sillä ojitusten myötä itäisimpään reunaan kertyy vettä ja lisäravinteita ojitetuilta metsäalueilta. Kohteelta löytyi yksi huomionarvoinen kasvilaji. Varsinkin eteläosissa näkyi myös runsaasti merkkejä hirvistä. Ympäristössä on runsaasti erikokoisia soita, joista merkittävimmät ovat pääosin ojittamattomat Haapakeidas etelässä ja Hosiankeidas lännessä. Kotokeitaan

kytkeytyneisyys ojittamattomiin soihin onkin erinomainen. Kytkeytyneisyys suojelualueverkostoon on hyvä: aivan lähellä on Kodesjärven Natura-alue, johon sisältyy vaihettumissoita ja rantasoita; etelässä on lisäksi laaja Haapakeitaan Natura- ja soidensuojelualue. Kotokeidas S luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	18,8
Rahkaräme	4,3
Isovarpuräme	3,0
Kangasräme	0,5
Tupasvillaräme	2,3
Lyhytkorsiräme	0,5
Korpiräme	1,2
Mustikkakorpi	0,9
Pallosararäme	0,5
Sarakorpi	0,6
Saraneva	1,8
Sararäme	0,2
Metsäkortekorpi	0,3
Tupasvillakorpi	0,3
Muuttuma	1,1
Yhteensä	**36,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji
Dryocopus martius	Palokärki	Lintudir. liite I
Accipiter gentilis	Kanahaukka	

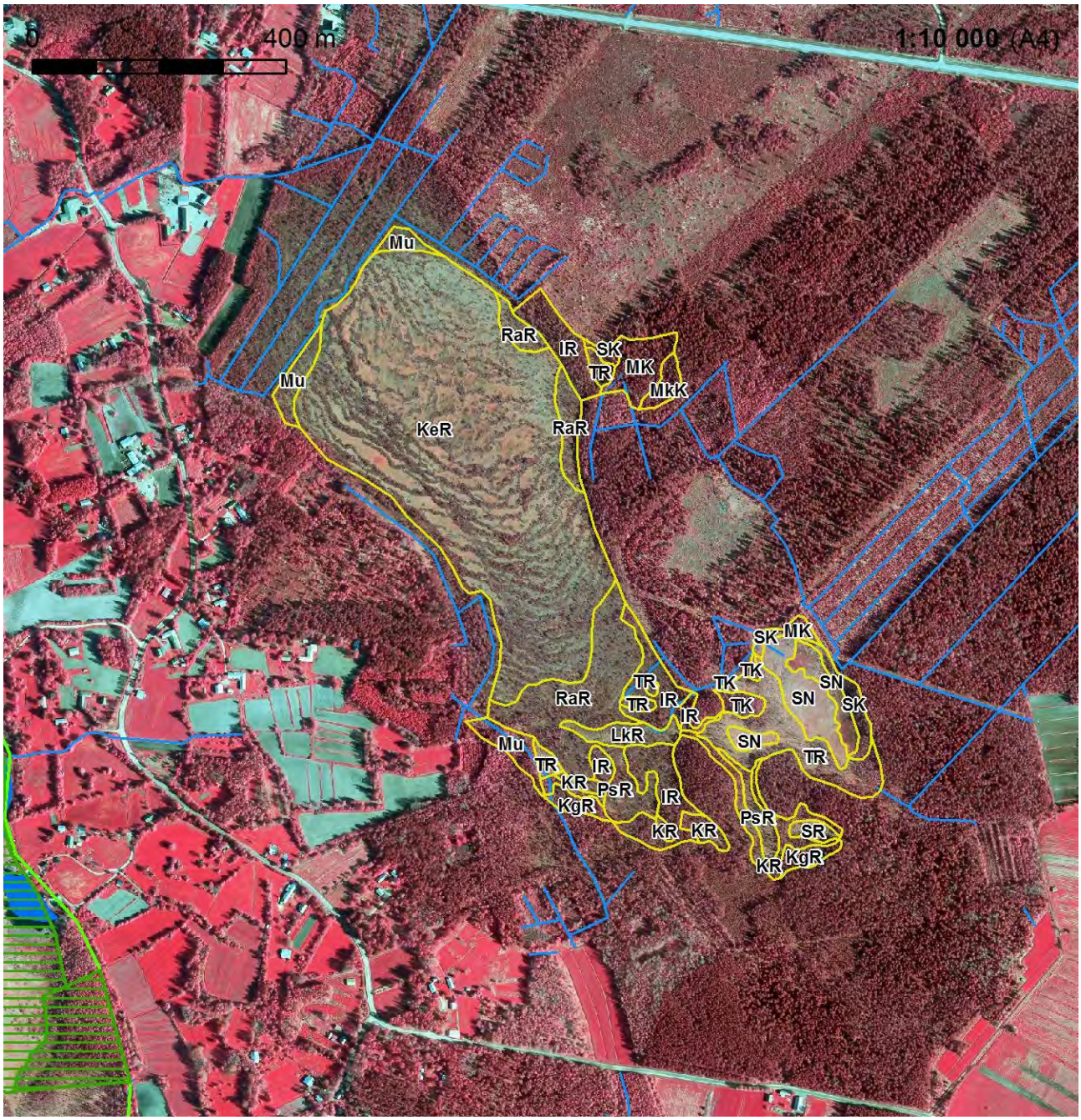

Kotokeidas S. Huom: kuvan mittakaava on 1:10 000.

35. Pitkännevankeidas (5895) 237859,6909649 Kartoittaja: AA

Pitkännevankeidas sijaitsee Isojoella noin 3 km Heikkilästä pohjoiseen. Suoyhdistymätyyppiä on vaikea enää määrittää, mutta todennäköisimmin kyseessä on ollut viettokeidas. Pitkännevankeidas on tätä nykyä suurelta osin ojitettu, mutta

paksuturpeisimmassa keskiosassa on vielä ojittamatonta ja muuttumatonta suoalaa n. 13 ha (alle 9 % suoyhdistymän kokonaisalasta). Suotyypeistä yleisimpiä ovat tavanomaiset keidasräme, rahkaräme ja isovarpuräme, jotka kattavat n. 90 % ojittamattomasta alasta. Suon luontoarvot ovat kokonaisuutena vaatimattomat. Kytkeytyneisyys ojittamattomiin lähialueen soihin on hyvä ja suojelualueisiin tyydyttävä; n. 5 km suon pohjoispuolella on Iso Kaivonevan Natura- ja soidensuojelualue. Pitkännevankeidas luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	4,2
Rahkaräme	4,0
Isovarpuräme	3,7
Tupasvillaräme	0,3
Lyhytkorsiräme	0,5
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,6
Muuttuma	2,3
Yhteensä	**15,6**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji
Anthus pratensis	Niittykirvinen	NT

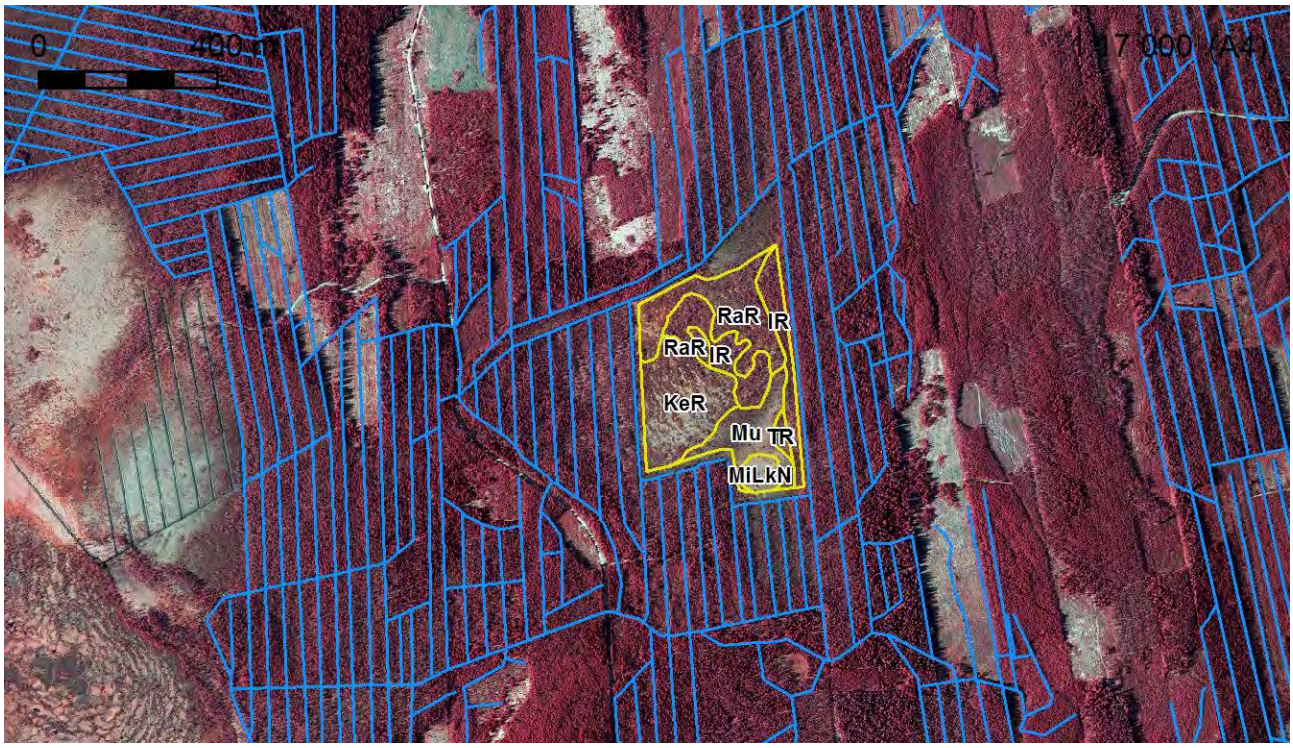

Pitkännevankeidas.

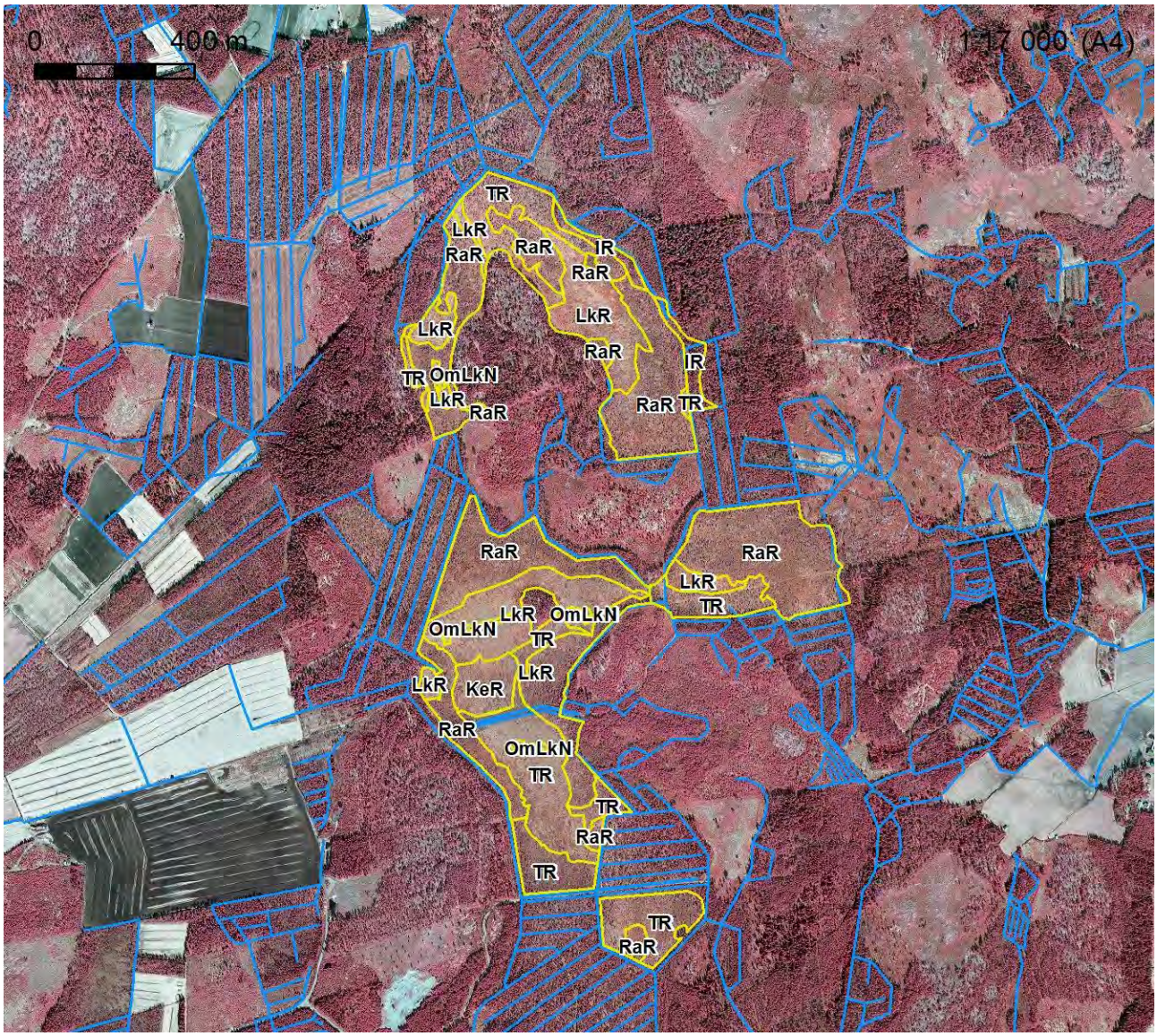

Kettuneva (kohteiden läntiset osat) ja Kurkineva (39; kohteiden itäiset osat).

JALASJÄRVI

36. Kettuneva (Pohj.) (8976) 287132,6922373 Kartoittaja: EM

Kettuneva sijaitsee Jalasjärven Koskuessa. Suossa on rahkakeitaan ja välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 125,3 ha. Ojittamatonta pinta-alaa on n. 39 ha (31 % suoyhdistymän alasta). Suon eteläosat on metsäojitettu, ja ojittamattoman pohjoisosankin halki kulkee muutamia valtaojia, jotka ovat tosin kuivattaneet vain välitöntä lähiympäristöään. Ojittamattoman alan keskiosien luonnontila on varsin hyvä. Ojittamattomien osien keskiosat eivät vaikuta kuivahtaneen, mutta on mahdollista, että alkuperäisen välipintaisen aapasuon lyhytkorsineva on ympäröivien ojitusten seurauksena rahkoittunut lyhytkorsirämeeksi, ja suoyhdistymä on kehittymässä keidassuoksi. Kettunevalla tavataan viittä suotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, tupasvillaräme ja lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Samaan suosysteemiin kuuluu Kettunevan pohjoispuolella sijaitseva Kurkineva (kohde 39). Kettuneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	2,0
Rahkaräme	16,0
Ombrotrofinen lyhytkorsiräme	0,5
Tupasvillaräme	12,7
Lyhytkorsiräme	8,0
Yhteensä	**39,2**

37. Kotoneva (21057) 295876,6917595 Kartoittaja: EM

Kotoneva sijaitsee Jalasjärven Ylivallissa. Suossa on rahkakeitaan ja välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 166,8 ha. Ojittamatonta pinta-alaa on n. 43 ha (26 % suoyhdistymän alasta). Ojittamaton ala on kahdessa osassa, joita metsäojitetut turvekankaat erottavat. Ojittamattomat osat ovat kuivahtaneet lähinnä vain reunoiltaan. Kotonevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme ja tupasvillaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on erinomainen (Haukilammennevan-Murtomaannevan soidensuojelualue sijaitsee n. 3 km etäisyydellä suosta koilliseen ja Päretkivennevan-Teerinevan-Pohjoisnevan soidensuojelualue n. 2 km

etäisyydellä kaakkoon). Kotoneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	14,7
Isovarpuräme	0,1
Tupasvillaräme	10,4
Lyhytkorsiräme	22,4
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,5
Pallosararäme	0,1
Sararäme	2,1
Muuttuma	0,5
Yhteensä	**50,8**

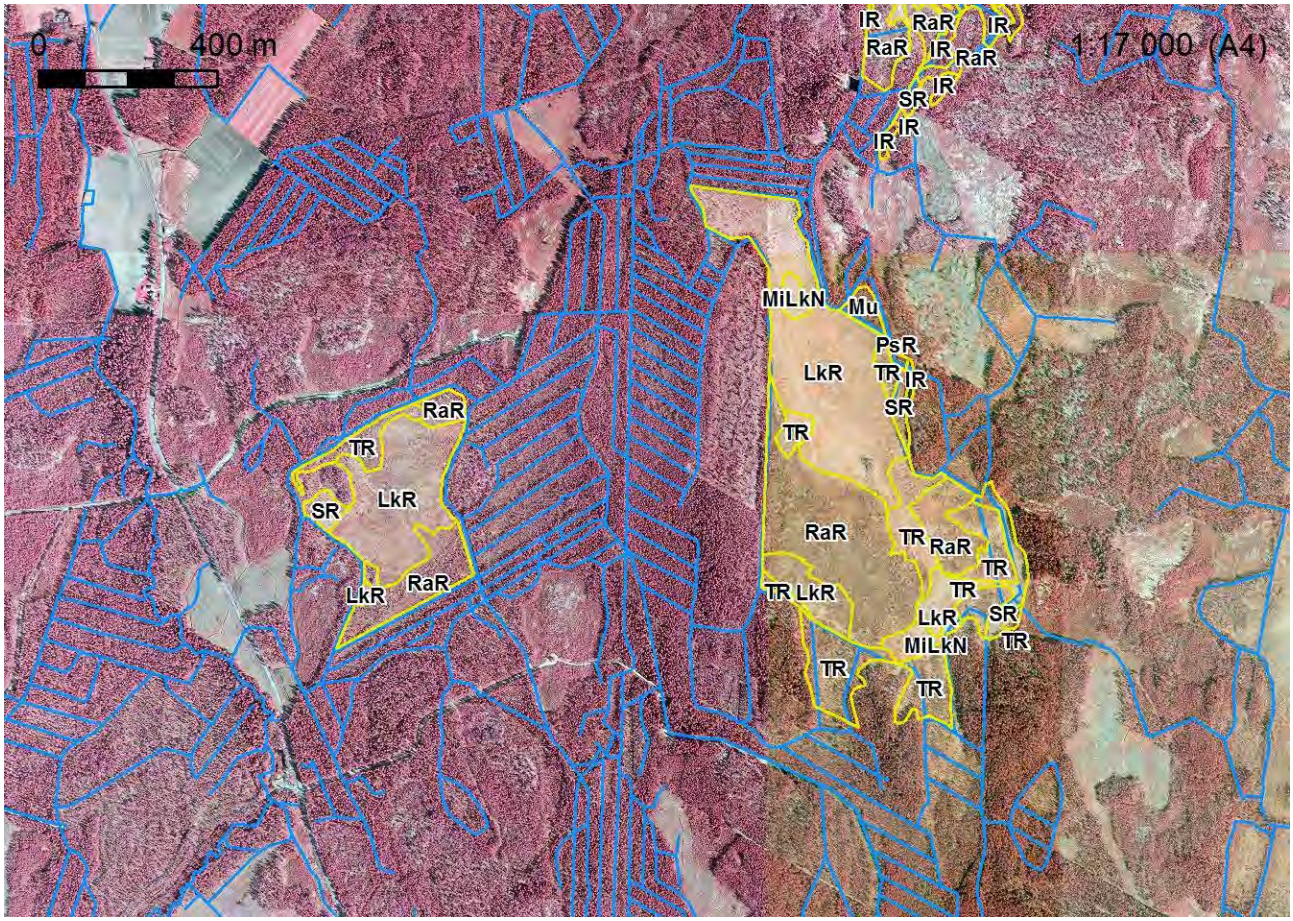

Kotoneva. Yläreunassa näkyvä osa kuuluu toiseen kohteeseen (40, Mastomäenneva).

38. Kulturinneva (21030) 295428,6922462 Kartoittaja: EM

Kulturinneva sijaitsee Jalasjärven Ylivallissa. Suossa on rahkakeitaan piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 230,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 60 ha (26 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjoisosa on ojitettu ja eteläosassa on turvetuotantoalue. Ojitukset ovat kuivattaneet ojittamattoman osan reunoja mutta laaja rahkainen räme suon keskellä on säilynyt luonnontilaltaan hyvänä. Kulturinnevalla tavataan kahdeksaa suotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, tupasvillaräme ja lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on erinomainen (Haukilammennevan-Murtomaannevan soidensuojelualue sijaitsee n. 3 km etäisyydellä suosta itään). Kulturinneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	21,2
Isovarpuräme	2,3
Tupasvillaräme	15,2
Kalvakkaräme	6,5
Lyhytkorsiräme	10,8
Saraneva	0,1
Sararäme	4,1
Muuttuma	1,5
Yhteensä	**61,7**

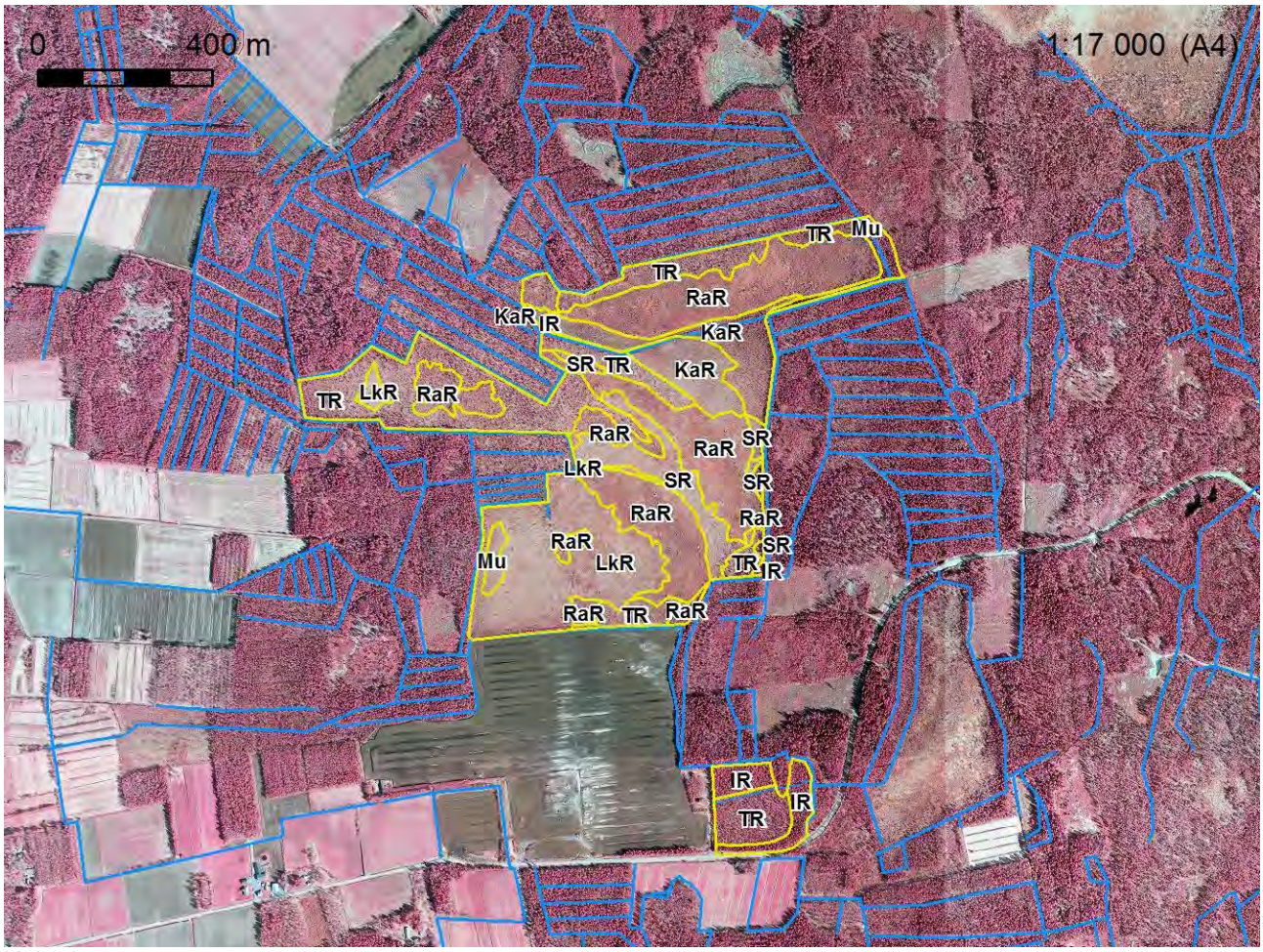

Kulturinneva.

39. Kurkineva (21050) 286244,6923933 Kartoittaja: EM

Kurkineva sijaitsee Jalasjärven Koskuessa. Suossa on rahkakeitaan ja välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 155,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 33 ha (21 % suoyhdistymän alasta). Suon länsi- ja eteläosat on laajalti ojitettu, ja ojittamaton ala jakaantuu kahteen osaan. Ojittamattomien osien keskiosat eivät vaikuta kuivahtaneen, mutta on mahdollista, että alkuperäisen välipintaisen aapasuon lyhytkorsineva on ympäröivien ojitusten seurauksena rahkoittunut lyhytkorsirämeeksi, ja suoyhdistymä on kehittymässä keidassuoksi. Etelä- ja länsiosia on myös muokattu pelloiksi. Kurkinevalla tavataan neljää suotyyppiä, joista runsain on rahkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Samaan suosysteemiin kuuluu Kurkinevan pohjoispuolella sijaitseva Kettuneva (kohde 36). Kettuneva on luokiteltu

luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	19,7
Isovarpuräme	1,7
Tupasvillaräme	6,0
Lyhytkorsiräme	5,5
Yhteensä	**32,9**

Kurkinevan kartta on kohteen 36 yhteydessä.

40. Mastomäenneva (21054) 296643,6919425 Kartoittaja: EM

Mastomäenneva sijaitsee Jalasjärven Ylivallissa osin Liikapuron tekojärven rannalla. Suossa on viettokeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 117,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 63 ha (54 % suoyhdistymän alasta). Mastomäenneva on syntynyt pitkänomaisten moreenimäkien välisiin painanteisiin ja mäet erottavat laajan ojitetun osan monin puolin ojittamattomasta osasta. Siksi ojitukset ovat heikentäneet ojittamattoman osan luonnontilaa enimmäkseen vain suon eteläosassa. Mastomäenneva kuuluu samaan suosysteemiin sen eteläpuolella sijaitsevan Kotonevan kanssa. Mastomäennevalla tavataan 12 suotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme ja kalvakkaräme. Suolla elää ulosteista päätellen metso. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on erinomainen (Haukilammennevan-Murtomaannevan soidensuojelualue sijaitsee n. 2,5 km etäisyydellä suosta itään ja Päretkivennevan-Teerinevan-Pohjoisnevan soidensuojelualue n. 4 km etäisyydellä etelään). Mastomäenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,4
Rahkaräme	15,2
Isovarpuräme	7,4
Rimpineva	2,8
Tupasvillaräme	7,0
Kalvakkaneva	2,2
Kalvakkaräme	10,9
Korpiräme	1,1
Lyhytkorsiräme	15,6
Saraneva	3,9
Sararäme	5,0
Muuttuma	2,3
Yhteensä	**76,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Tetrao urogallus	Metso	NT, lintudir. I liite, kv. vastuulaji

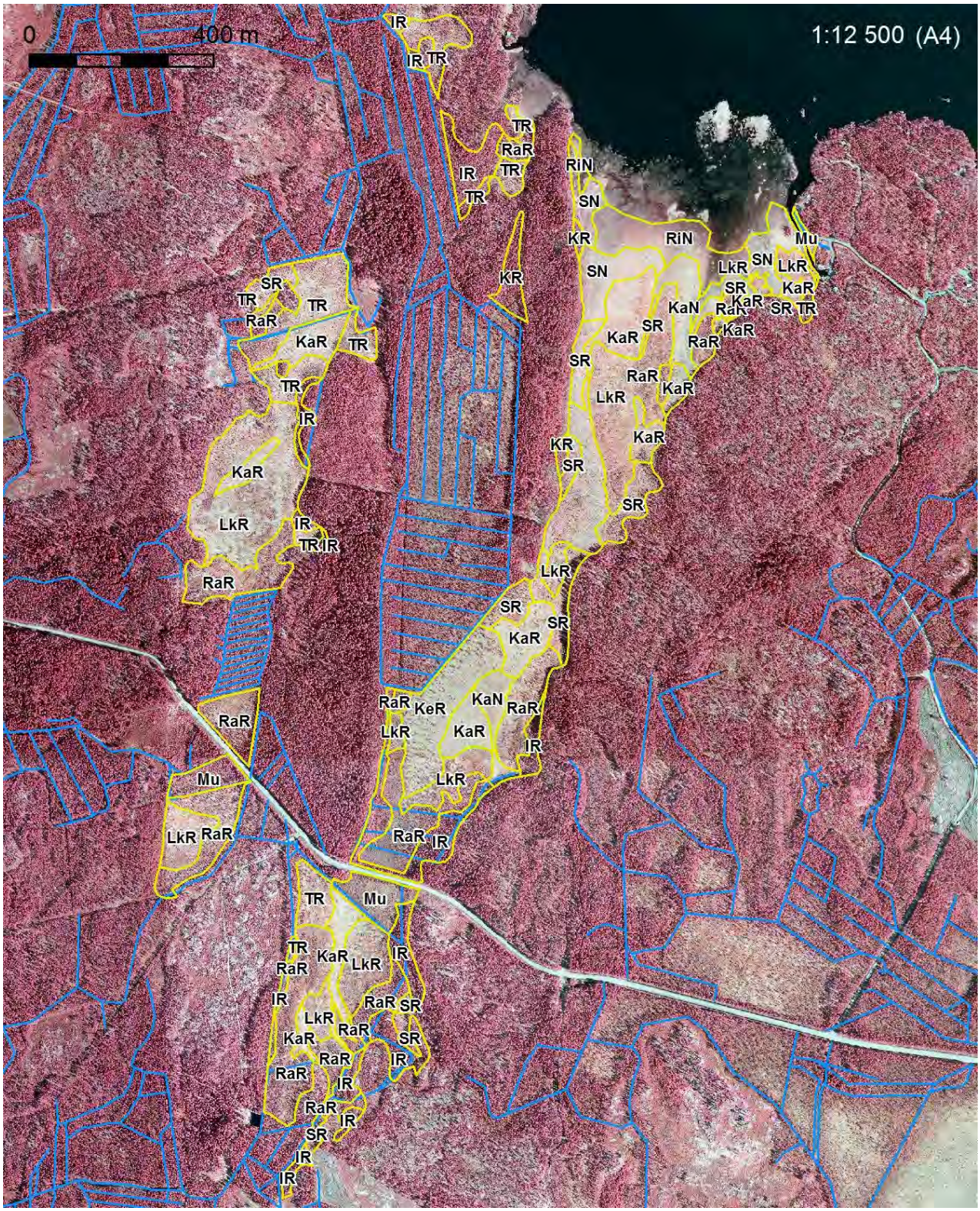

Mastomäenneva (huom. mittakaava 1:12 500). Järven rantavyöhykkeessä on avoluhtia, joita ei kartoitettu selvityksessä.

41. Pahanojanrämäkkä (21059) 298343,6919392 Kartoittaja: EM

Pahanojanrämäkkä sijaitsee Jalasjärven Ylivallissa Liikapuron tekojärven rannalla. Suossa on metsä- ja rahkakeitaan piirteitä ja tekojärven rannalla paikallista suoyhdistymää. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 65,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 50 ha (76 % suoyhdistymän alasta). Vain suon etelä- ja länsiosassa on ojituksia, jotka eivät juuri ollenkaan ole vaikuttaneet ojittamattoman osan luonnontilaan. Pahanojanrämäkällä tavataan yhdeksää suotyyppiä, joista runsaimmat ovat tupasvilla- ja rahkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on erinomainen (Haukilammennevan-Murtomaannevan soidensuojelualue sijaitsee alle kilometrin etäisyydellä suosta itään ja Päretkivennevan-Teerinevan-Pohjoisnevan soidensuojelualue n. 4 km etäisyydellä etelään). Pahanojanrämäkkä luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	16,5
Isovarpuräme	5,2
Luhtaneva	2,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	2,1
Tupasvillaräme	19,2
Korpiräme	1,0
Lyhytkorsiräme	4,7
Saraneva	0,5
Muuttuma	1,4
Yhteensä	**52,7**

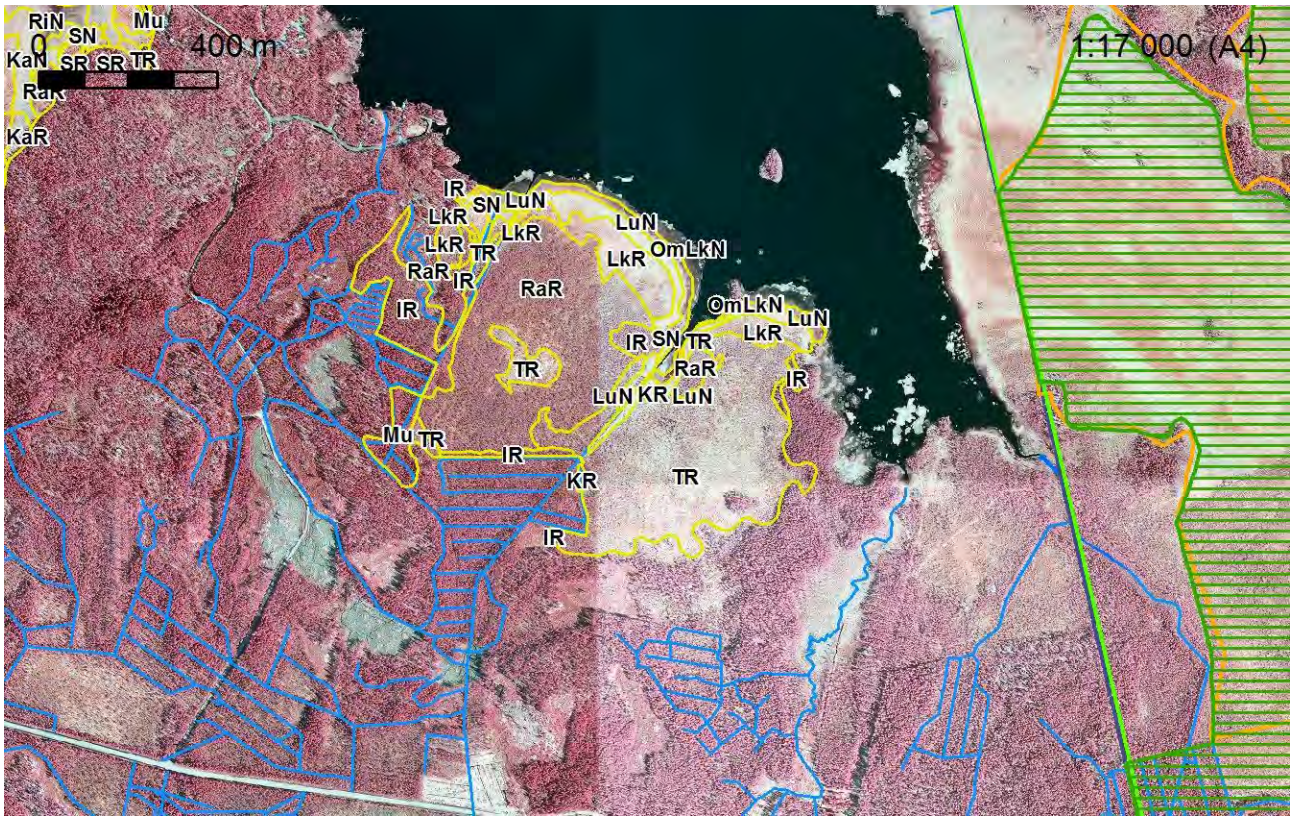

Pahanojanrämäkkä.

42. Pesäneva (21032) 290491,6914909 Kartoittaja: EM

Pesäneva sijaitsee Jalasjärven Yli-Koskuessa. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 175,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa ei ole jäljellä lainkaan. Madesjärventie jakaa suoyhdistymän kahtia. Tien pohjoispuolinen osa on lähes kokonaan ojitettu ja raivattu pelloiksi ja ojittamaton laikku on turvekangasasteella. Suon eteläosaa hallitsee laaja turvetuotantoalue, jonka laitamilla on pieniä aloja rimpi- ja saranevamuuttumia. Pesänevalla tavattiin yksi huomionarvoinen putkilokasvilaji. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Iso Hautaneva, Kärjenneva ja Salmenneva sekä Pirkanmaan puolella Lähdetneva ja Iso Ristineva. Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Pesäneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Muuttuma	8,8
Yhteensä	**8,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lycopodiella inundata	Tulvakonnanlieko	NT

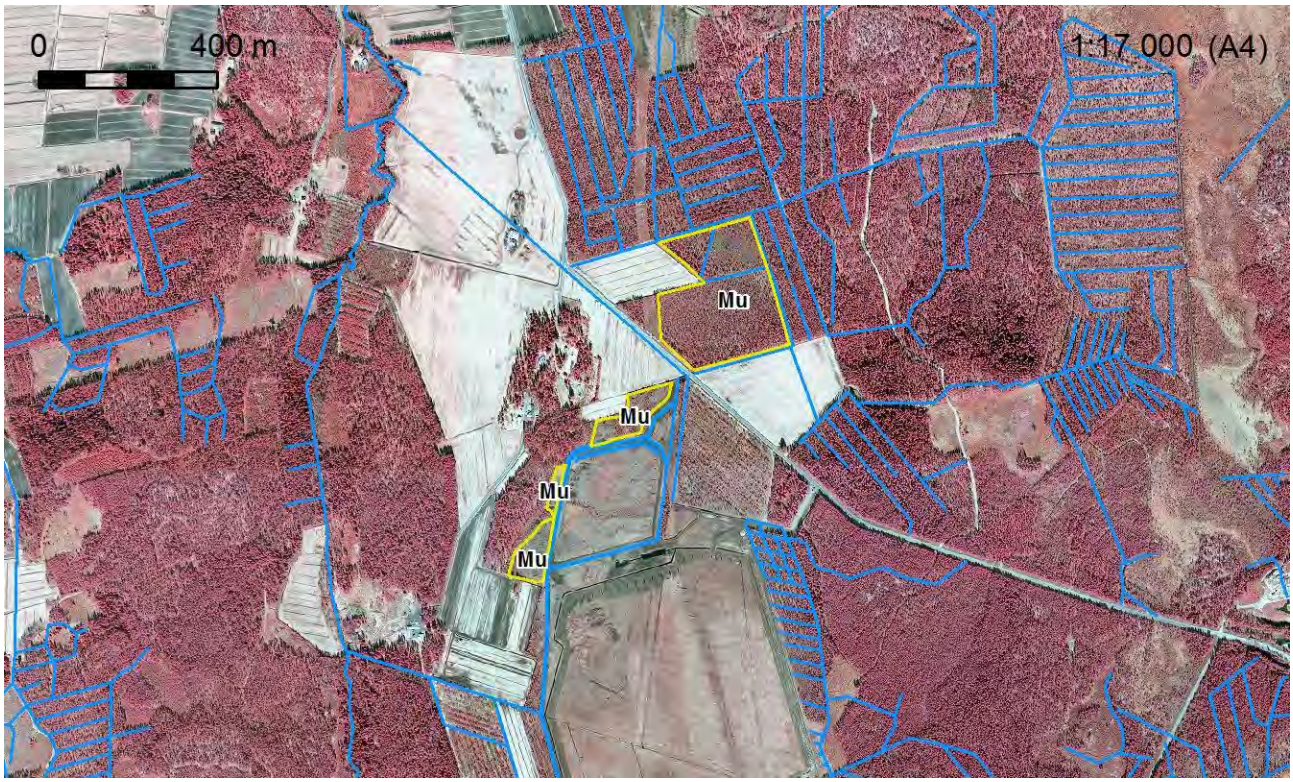

Pesäneva.

43. Pikkukorvaneva (8967) 279131,6927224 Kartoittaja: EM

Pikkukorvaneva sijaitsee Jalasjärvellä Korvajärvenkylässä. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Eteläosa on laajalti lyhytkorsirämevaltainen, joilloin suoyhdistymänä on kyseessä mahdollisesti rahkakeitaan nuori sukkessiovaihe. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 165,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 35 ha (21 % suoyhdistymän alasta). Ojittamaton osa sijaitsee ojitusten keskellä ja rajoittuu eteläosastaan turvetuotantoalueeseen mutta reunoja lukuun ottamatta ojittamattoman osan luonnontila on melko hyvä. Pikkukorvanevalla tavataan kolmea suotyyppiä, joista rahkaräme on runsain. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Pikku Vasikkaneva ja Marjoneva) mutta kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon huono. Pikkukorvaneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	22,1
Isovarpuräme	1,0
Lyhytkorsiräme	12,7
Yhteensä	**35,8**

Pikkukorvaneva.

44. Pitkänsillanneva (21044) 284251,6950841 Kartoittaja: KJ

Pitkänsillanneva sijaitsee Jalasjärven Luopajärvellä, Rannanmäenloukon kylän koillispuolella Loukasniemenkallioiden ja Karhukankaan välissä. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 75,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on vajaat kymmenen hehtaaria (12 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy reunaojien välittömässä läheisyydessä, lisäksi Ahvenlammen reunan sarakorpikuviot vaikuttavat syntyneen sekundäärisesti ojien ympärille. Pitkänsillannevalla tavataan neljää luontotyyppiä: keidasrämettä, saranevaa sekä sarakorpea ja sarakorpimuuttumaa. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Kyrönneva, Ojajärvi ja Pikku-Kerus). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu, ja puustoa on paikoin hakattu. Pitkänsillannevan itä- ja eteläpuolella sijaitsee useita turvetuotantoalueita. Pitkänsillanneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	4,1
Sarakorpi	0,1
Saraneva	5,2
Muuttuma	0,1
Yhteensä	**9,4**

Pitkänsillanneva.

45. Salmenneva (8959) 291823,6918124 Kartoittaja: EM

Salmenneva sijaitsee Jalasjärven Ylivallissa. Suossa on välipintaisen ja rimpisen keskiboreaalisen aapasuon sekä metsäkeitaan piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 203,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 47 (23 % suoyhdistymän alasta). Junarata jakaa suon kahteen osaan. Itäosa on voimakkaasti muuttunut ja vain muutamia luonnontilaisen kaltaisia, suoraan kivennäismaahan rajautuvia laikkuja, lähinnä tupasvilla- ja nevarämeitä,

on jäljellä. Suon länsipuoli on säilynyt sen sijaan luonnontilaltaan melko hyvänä; vain reunaojien välittömät lähiympäristöt ovat kuivahtaneet.Salmennevalla tavataan kymmentä suotyyppiä, joista selvästi runsain on kalvakkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Vähänjärvenneva, Mastomäenneva ja Iso Hautaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Salmenneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	2,8
Isovarpuräme	1,0
Kangasräme	1,3
Rimpineva	1,8
Tupasvillaräme	9,3
Kalvakkaneva	2,9
Kalvakkaräme	24,6
Korpiräme	0,9
Lyhytkorsiräme	1,8
Sararäme	1,0
Muuttuma	8,3
Yhteensä	**55,7**

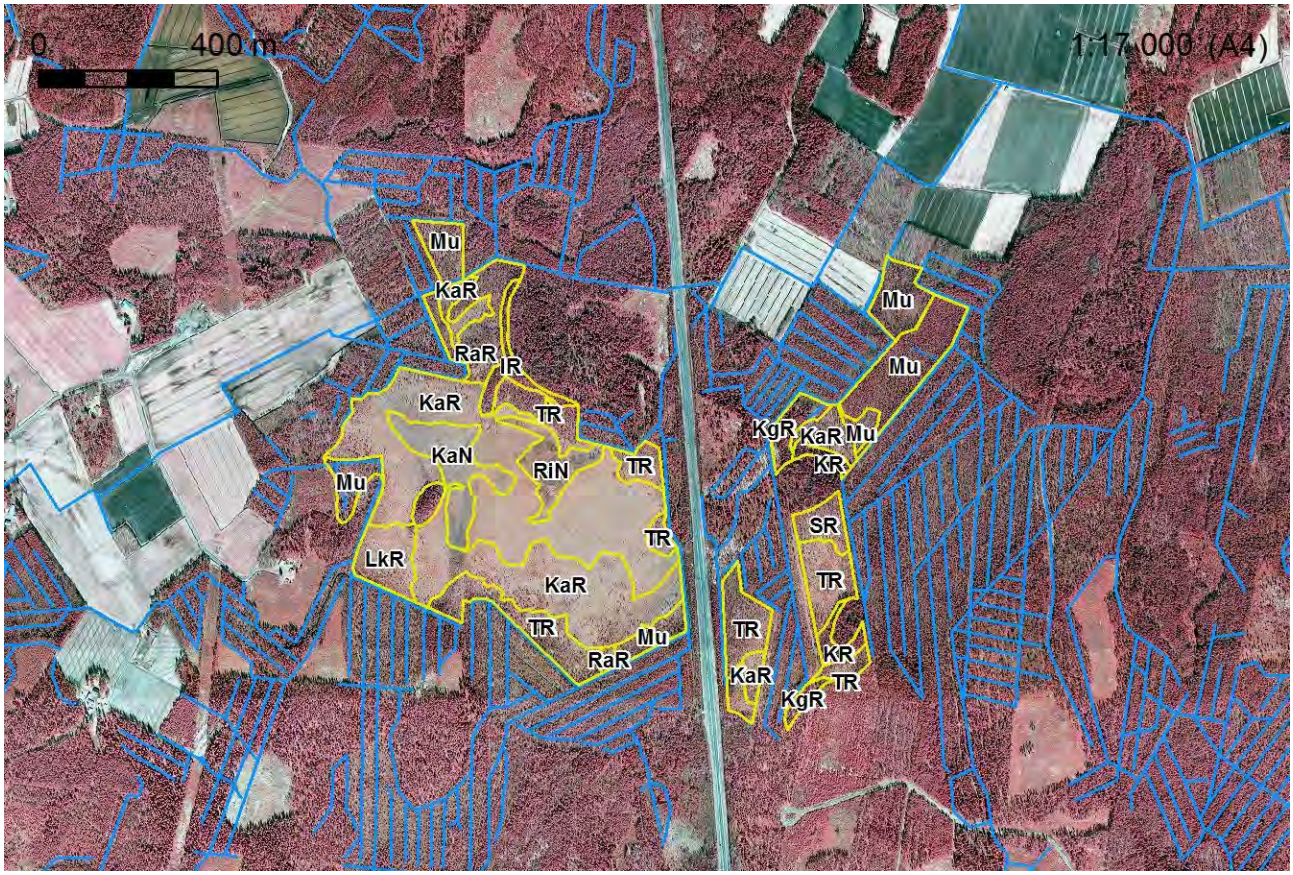

Salmenneva.

46. Teerineva (Etel.) (8960) 294023,6915920 Kartoittaja: EM

Teerineva sijaitsee Jalasjärven eteläosassa Vähä Madesjärven pohjoispuolella. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 66,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 24 (36 % suoyhdistymän alasta). Ojittamaton osa sijaitsee metsäojitettujen alojen keskellä mutta vaikuttaa säilyneen luonnontilaltaan kohtalaisen hyvänä. On kuitenkin mahdollista, että välipintainen keskiosa on alkanut kuivahtaa niin, että alkuperäisen kalvakkanevan mätäspinnan osuus on lisääntynyt ja suotyyppi muuttunut kalvakkarämeeksi. Teerinevalla tavataan viittä suotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme, rahkaräme ja lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Vähänjärvenneva, Päretneva ja Iso Hautaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on tyydyttävä (n. 3 km etäisyydellä suosta kaakkoon sijaitsee Päretkivennevan-Teerinevan-Pohjoisnevan soidensuojelualue). Teerineva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	5,2
Tupasvillaräme	0,03
Kalvakkaräme	13,1
Lyhytkorsiräme	5,1
Sararäme	0,1
Yhteensä	**23,5**

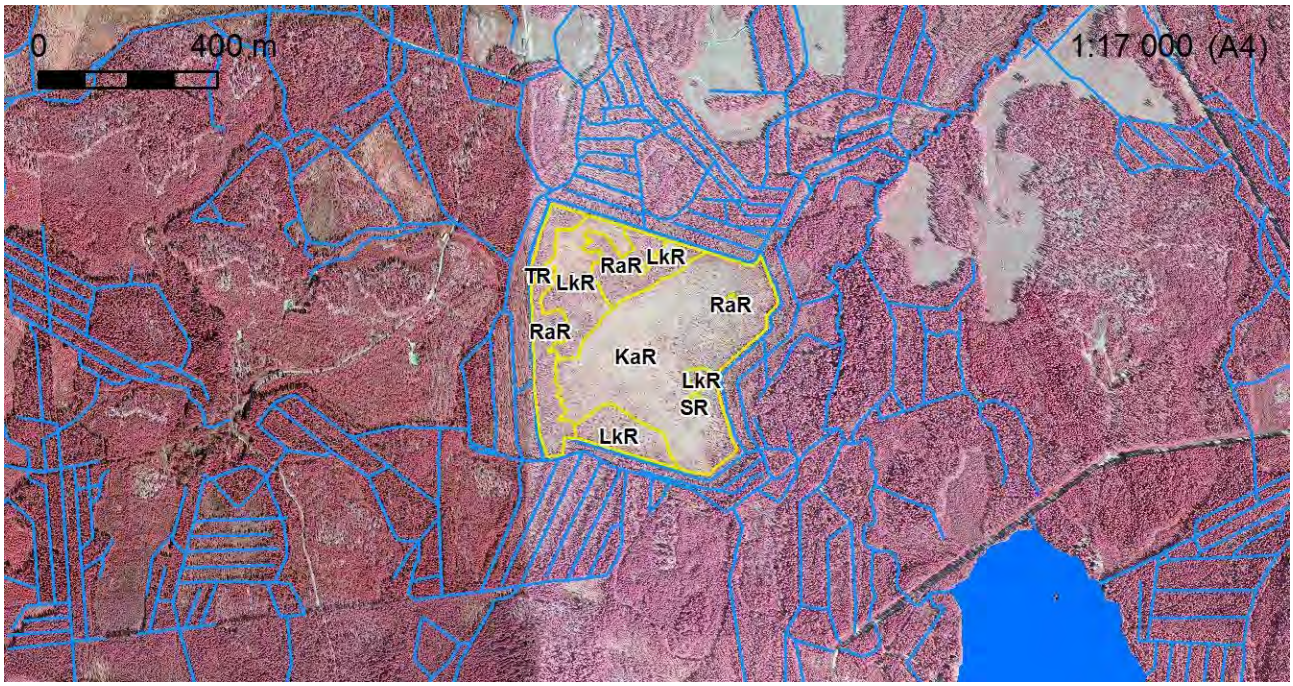

Teerineva.

47. Tupamäenneva (8969) 285162,6940286 Kartoittaja: KJ

Tupamäenneva sijaitsee Jalasjärvellä Sikakylän koillispuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 60,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. kymmenen hehtaaria (17 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy reunaojien välittömässä läheisyydessä. Tupamäennevalla tavataan kahta luontotyyppiä: rahka- sekä lyhytkorsirämettä. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja länsiosasta muokattu pelloksi. Pellot myös leimaavat ympäröivää maankäyttöä. Tupamäenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	4,6
Lyhytkorsiräme	5,6
Yhteensä	**10,2**

Tupamäenneva.

KARIJOKI

48. Haukkaneva (6047) 227288,6926709 Kartoittaja: AA

Haukkaneva sijaitsee Karijoen kunnan pohjoisosassa, aivan Metsälehdonkylän itäpuolella. Suon suoyhdistymätyyppi on rahkakeidas. Ojitukset reunaosissa ovat laajoja; rahkaiset suotyypit säilyvät kuitenkin pitkään melko muuttumattomina, joten keskiosan ojittamattoman ja muuttumattoman tai vain lievästi muuttuneen suoalan laajuus on vielä n. 15 ha (14 % koko suoyhdistymän alasta). Tämä ala koostuu enimmäkseen rahkarämeestä, jota on 75 % ojittamattomasta alueesta; uhanalaisin luontotyyppiesiintymä on pienen pieni tupasvillakorpi suon ainoassa ojittamattomassa reunassa, jota on n. 150 m pituinen jakso. Tosin tämä vain joidenkin metrien levyinen korpikuvio rajautuu suoraan avohakkuuseen. Loppukesästä tehdyssä kartoituksessa suolla havaittiin 24 niittykirvisen parvi. Suon läpi kulkee vanha, epäselvä ojantapainen, joka ei kuitenkaan käytännössä kuivata suota. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin suoalueisiin on tyydyttävä ja kytkeytyneisyys olemassa oleviin suojelualueisiin huono. Haukkaneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

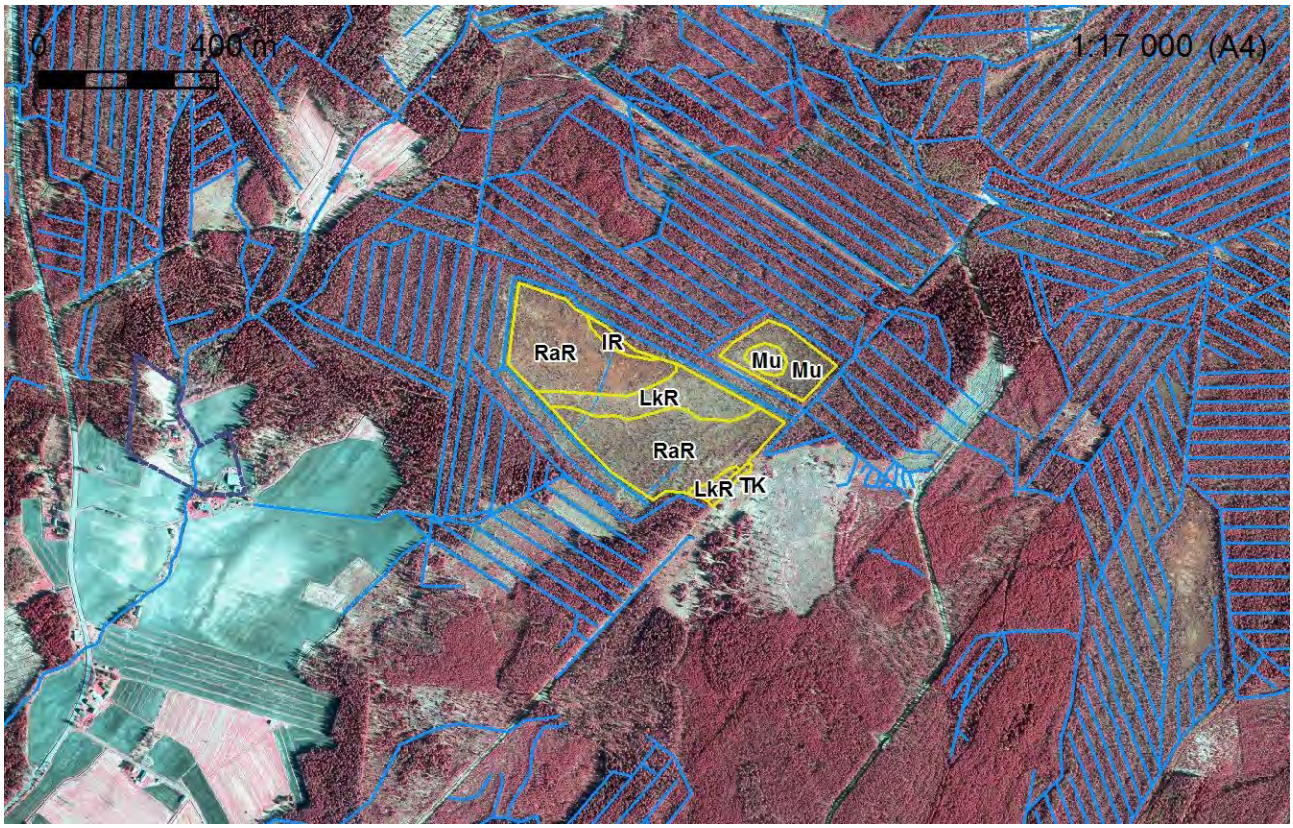

Haukkaneva.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	11,3
Isovarpuräme	0,4
Lyhytkorsiräme	3,0
Tupasvillakorpi	0,2
Muuttuma	2,4
Yhteensä	**17,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Anthus pratensis	Niittykirvinen	NT

49. Peuraneva (6033)

228814,6920437 Kartoittaja: AA

Karijoen Peuraneva sijaitsee Loimoon kylässä. Suo on opetus- ja virkistyskäytön kannalta kunnan keskeisimpiä luontokohteita: Suon ympäröimän Peurajärven rannassa on yleinen uimaranta, ja järveä kiertää pitkospuin varustettu polku. Länsirannalla on myös erilaisiin tilaisuuksiin käytetty huvila, Peuramaja. Peurajärvi saa vetensä ympäröivältä Peurasuolta. Suo koostuu eteläosasta, jonka yhdistymätyyppi on laakiokeidas, ja järven pohjoispuolisesta osasta, jossa on rahkakeitaan ja laakiokeitaan piirteitä. Pohjoisosaa on ojitettu melko laajalti ja eteläosaakin reunoilta kauttaaltaan. Ojittamatonta ja muuttumatonta alaa on kuitenkin vielä n. 28 ha (n. 40 % suoyhdistymästä, järvi pois lukien). Suolla tavataan melko monipuolisesti eri suotyyppejä, yhteensä 11 eri suotyyppiä, mikä on melko paljon suon koko huomioiden. Huomionarvoisia kohteita ovat järveä ympäröivät saraiset tyypit ja jyrkähkö reunaluisu, joka on pääosin isovarpurämettä. Suolla havaittiin kartoituksessa kaksi silmälläpidettävää lintulajia; lisäksi suolla on havaittu ainakin vuonna 2008 riekko (*Lagopus lagopus*, NT, RT; J. Kortesharju henk.koht. tiedonanto). Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin suoalueisiin on tyydyttävä ja kytkeytyneisyys olemassa oleviin suojelualueisiin huono. Peuraneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,0
Rahkaräme	11,1
Isovarpuräme	6,8
Kuljuneva	0,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,2
Lyhytkorsiräme	1,8
Kalvakkaneva	1,0
Kalvakkaräme	2,1
Minerotrofinen lyhytkorsineva	0,4
Saraneva	0,5

Sararäme	0,6
Muuttuma	9,2
Yhteensä	**36,6**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Anthus pratensis	Niittykirvinen	NT
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, kv. vastuulaji

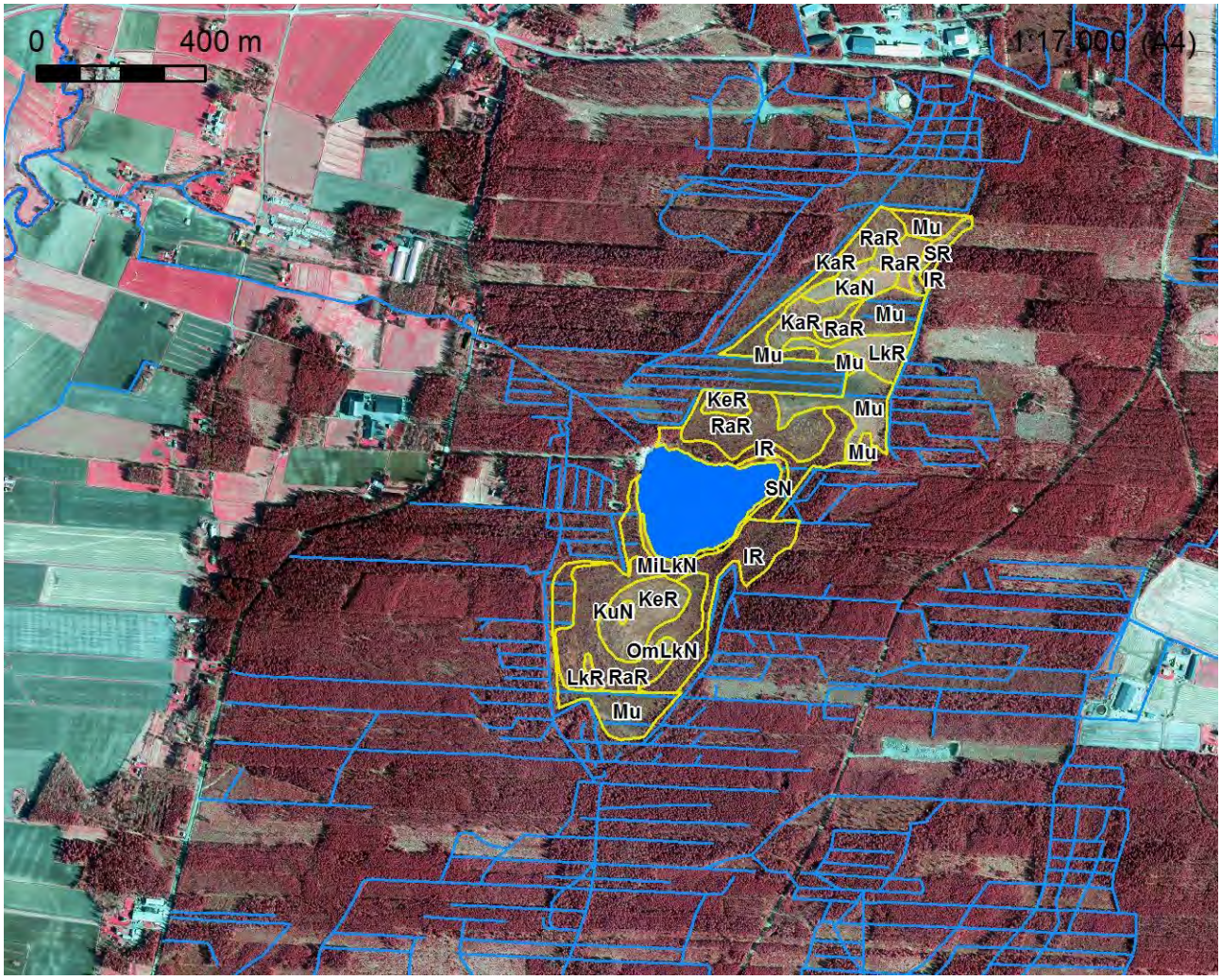

Peuraneva.

KAUHAJOKI

50. Keevelineva (5955) 257821,6927684 Kartoittaja: EM

Keevelineva sijaitsee Kauhajoella Rahikan ja Vanhakylän välissä. Suossa on viettokeitaan ja välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 317,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 39 ha (12 % suoyhdistymän alasta). Valtaosa suosta on ojitettu, ja keskiosan ojittamattoman osan suotyyppikuvioista merkittävä osa on kuivahtanut ja muuttuma-asteella. Keevelinevalla tavataan kuutta suotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme- ja rahkarämemuuttuma sekä keidasräme. Suolla elää ulosteista päätellen teeri. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (Polvenneva, Sikarämäkkä ja Luhtaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Keevelineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	8,7
Rahkaräme	6,2
Isovarpuräme	0,2
Kalvakkaneva	0,3
Kalvakkaräme	4,5
Muuttuma	24,8
Yhteensä	**44,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. I liite, kv. vastuulaji

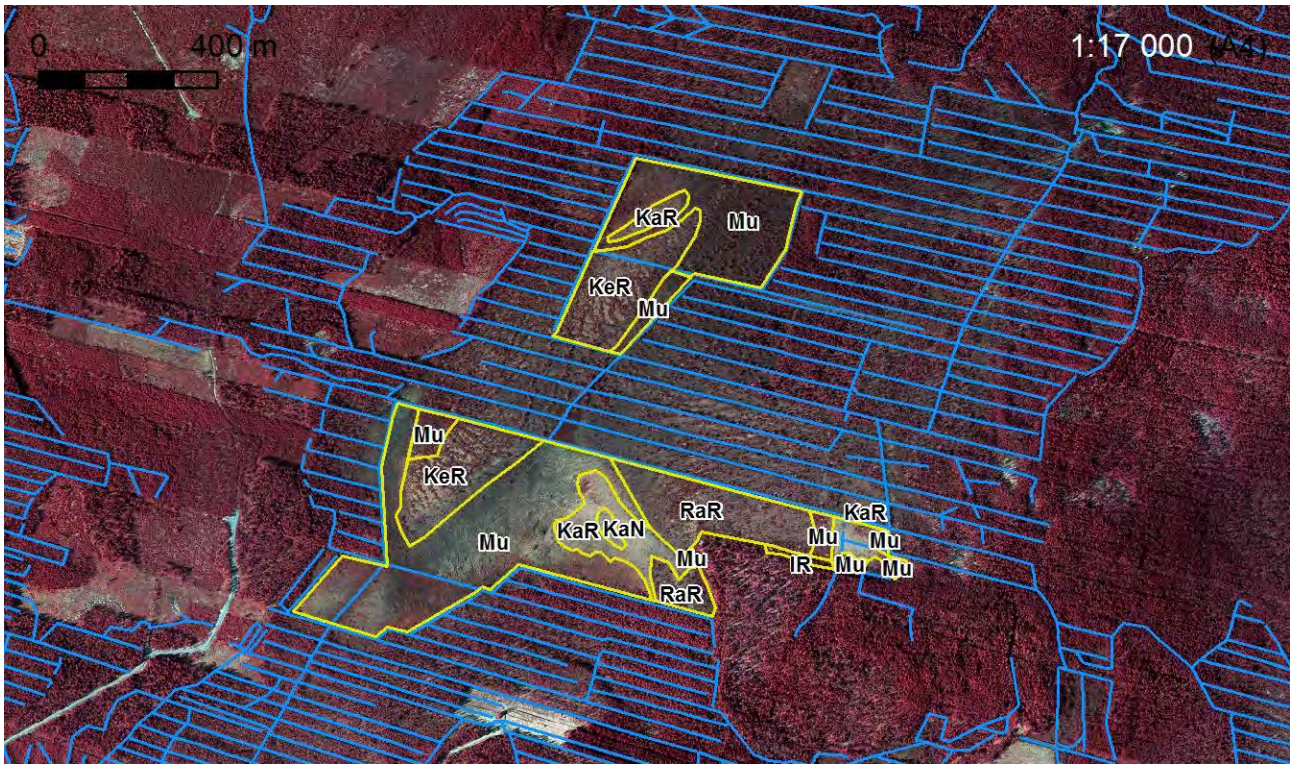

Keevelinneva.

51. Maitolanneva-Peräneva (5978) 261619,6925321 Kartoittaja: EM

Maitolanneva-Peräneva sijaitsee Kauhajoella Rahikan ja Ikkeläjärven välissä. Suossa on viettokeitaan piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 223,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 22 ha (10 % suoyhdistymän alasta). Valtaosa suosta on ojitettu, ja keskiosan ojittamaton alue on lähes kokonaan kuivahtanut ja muuttunut. Suotyypit ovat rahkaräme- ja keidasrämemuuttumia. Suolla elää ulosteista päätellen metso. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Iso Koihnanneva, Polvenneva, Sikarämäkkä ja Luhtaneva) ja kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon hyvä (Iso Koihnannevan-Lutakkokeitaiden soidensuojeluohjelma-alue sijaitsee hieman yli 3 km etäisyydellä suosta kaakkoon). Maitolanneva-Peräneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Muuttuma	22,0
Yhteensä	22,0

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Tetrao urogallus	Metso	NT, lintudir. I liite, kv. vastuulaji

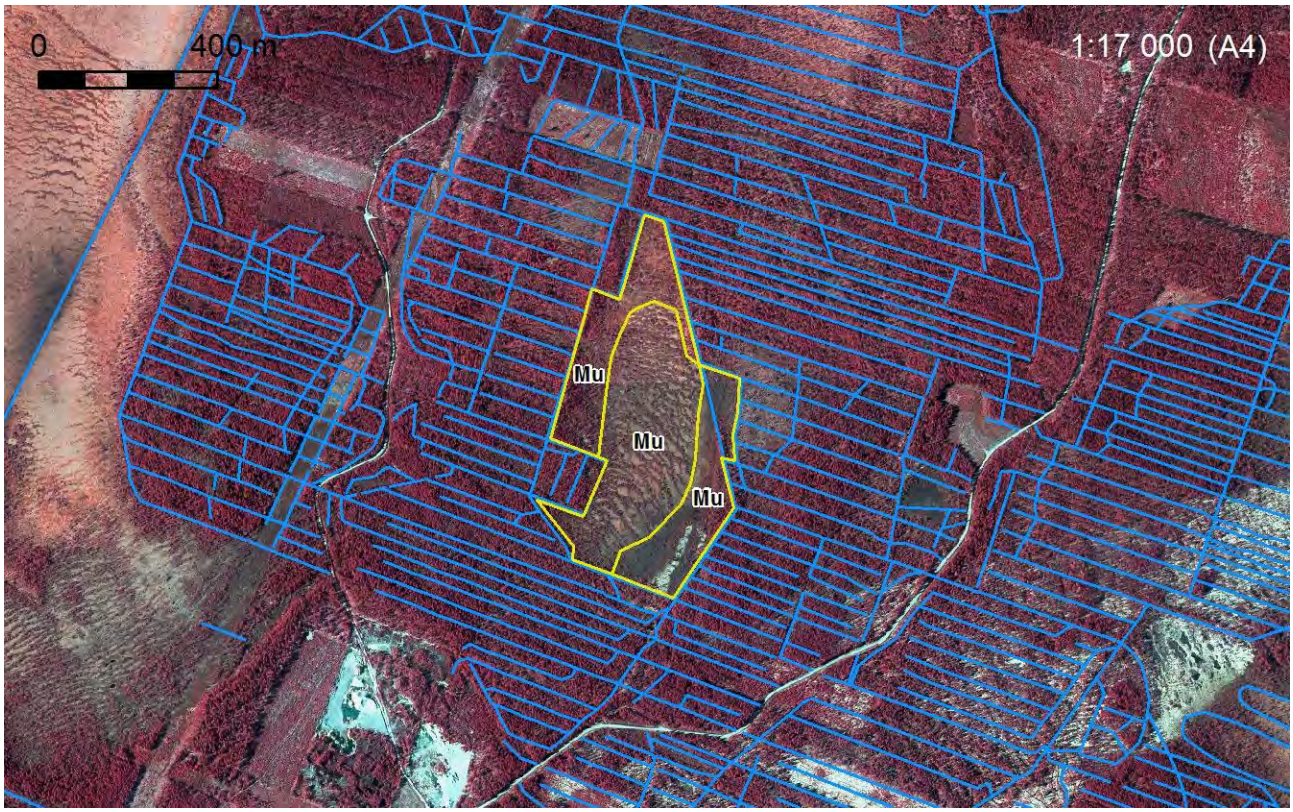

Maitolanneva-Peräneva.

52. Tiiliharjunkeidas (5765) 250205,6910611 Kartoittaja: EM

Tiiliharjunkeidas sijaitsee Kauhajoella Kauhajärven kylässä. Suossa on viettokeitaan piirteitä mutta muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut ja turvetuotannossa olevat osat mukaan lukien on 96,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (21 % suoyhdistymän alasta). Valtaosa suosta on ojitettu ja turvekangasasteella ja länsiosassa on turvetuotantoalue. Keskiosan ojittamaton alue on selvästi muuttunut; valtasuotyypin, keidasrämeen, kuljupinnat ovat voimakkaasti kuivuneet. Tiiliharjunkeitaalla tavataan kuutta suotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasrämemuuttuma ja keidasräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (Hukankeidas) samoin kuin kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon (osa Lauhanvuoren kansallispuistosta on 3–5 km etäisyydellä suosta lounaaseen). Tiiliharjunkeidas luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	4,1
Rahkaräme	1,7
Isovarpuräme	1,5
Kalvakkaneva	2,2
Kalvakkaräme	0,3
Muuttuma	12,5
Yhteensä	**22,2**

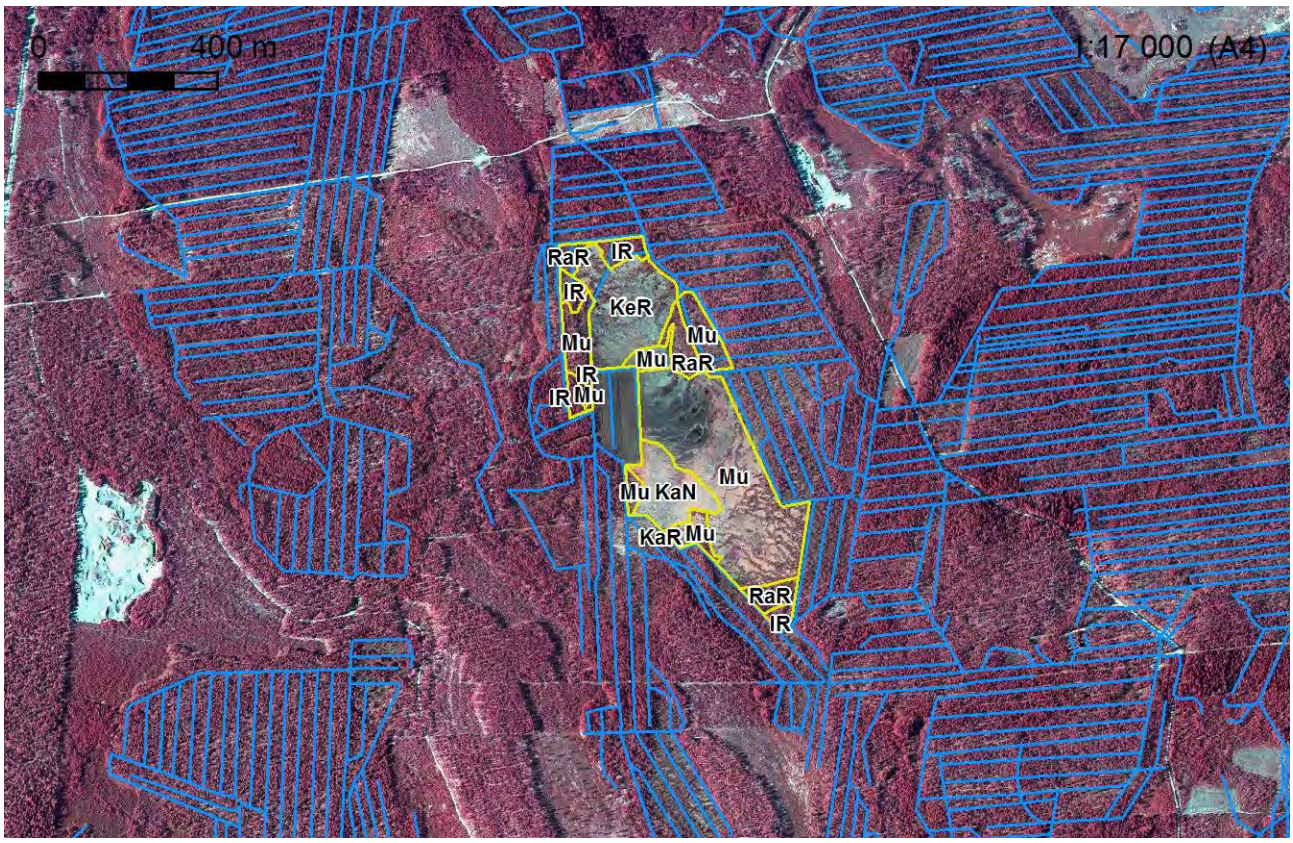

Tiiliharjunkeidas.

KAUHAVA

53. Isovuosjärvi (15966) 296941,7012522 Kartoittaja: PH

Isovuosjärvi sijaitsee Kauhavan Pääjärven kylässä. Suossa on rimpisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 34,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 25 ha (72 % suoyhdistymän alasta). Isovuosjärvellä ojitusten vaikutukset ovat voimakkaimpia pohjoisosissa, mutta selviä vaikutuksia on nähtävissä muuallakin. Isovuosjärvellä tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rimpineva, luhtaneva ja saraneva. Lisäksi on muuttumaa. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen sammallaji ja kaksi huomionarvoista lintulajia. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Isovuosjärvi luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Luhtaneva	8,6
Rimpineva	9,8
Sarakorpi	1,1
Saraneva	5,7
Muuttuma	5,1
Yhteensä	**30,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	kv. vastuulaji
Cygnus cygnus	Laulujoutsen	lintudir. liite I, kv. vastuulaji
Grus grus	Kurki	lintudir. liite I

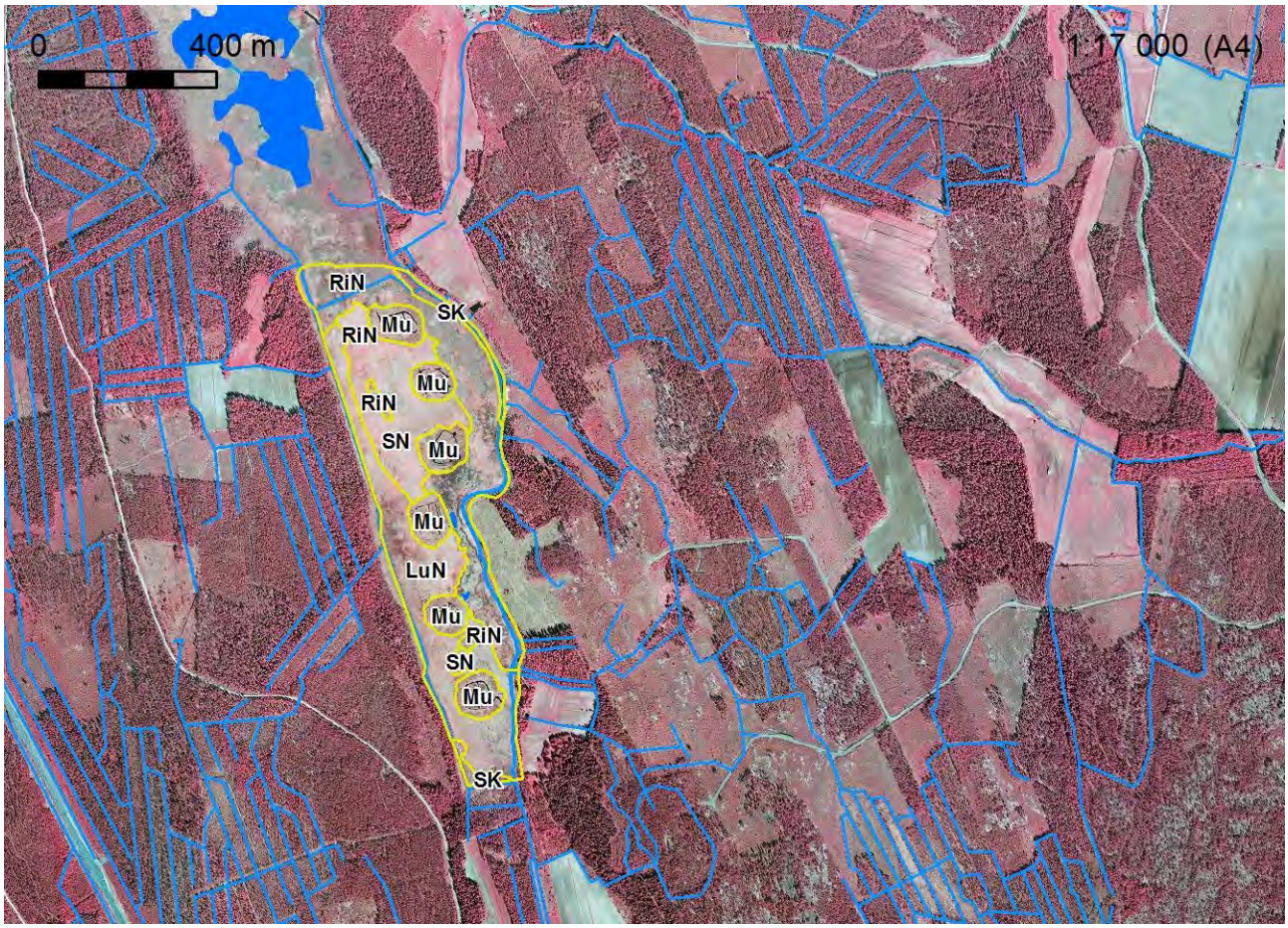

Isovuosjärvi.

54. Puskalanneva (15196) 281585,7002591 Kartoittaja: PH

Puskalanneva sijaitsee Kauhavan Helkkolan kylässä. Suossa on kilpikeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 181,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 54 ha (30 % suoyhdistymän alasta). Puskalannevalla on eteläosissa paikoin rahkarämemuuttumaa, mutta muualla ojitusten vaikutukset eivät ole voimakkaita. Suon eteläosassa on pieni Utusuon suojelualue. Puskalannevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, ombrotrofinen lyhytkorsineva ja lyhytkorsiräme. Lisäksi on muuttumaa. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Puskalanneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	44,6
Rahkaräme	1,2
Isovarpuräme	0,5
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	5,1
Lyhytkorsiräme	2,5
Muuttuma	0,6
Yhteensä	**54,5**

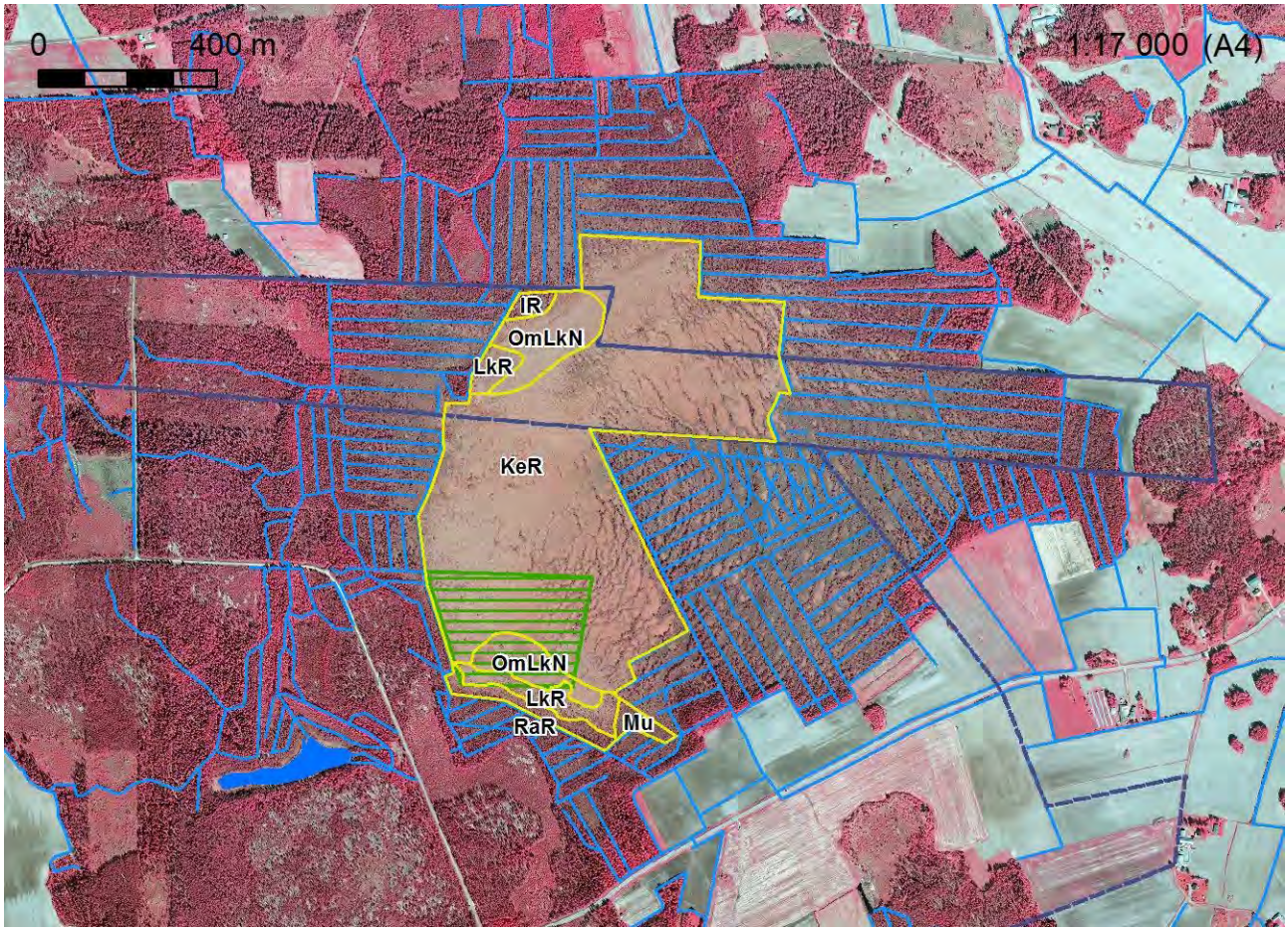

Puskalanneva.

55. Ruuhijärvenneva (3675) 319811,7024166 Kartoittaja: PH

Ruuhijärvenneva sijaitsee Kauhavan Iso-Pellisen kylässä. Suossa on viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 103,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 19 ha (18 % suoyhdistymän alasta).

Ruuhijärvennevalla ojitusten vaikutukset ovat melko voimakkaita luoteisosissa, mutta muualla selvästi vähäisempiä. Ruuhijärvennevalla tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, isovarpuräme ja rahkaräme. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Lampakanneva, Aitaneva ja Vekarainen). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Ruuhijärvenneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	10,5
Rahkaräme	1,6
Isovarpuräme	6,8
Saraneva	0,3
Yhteensä	**19,2**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Grus grus	Kurki	lintudir. liite I

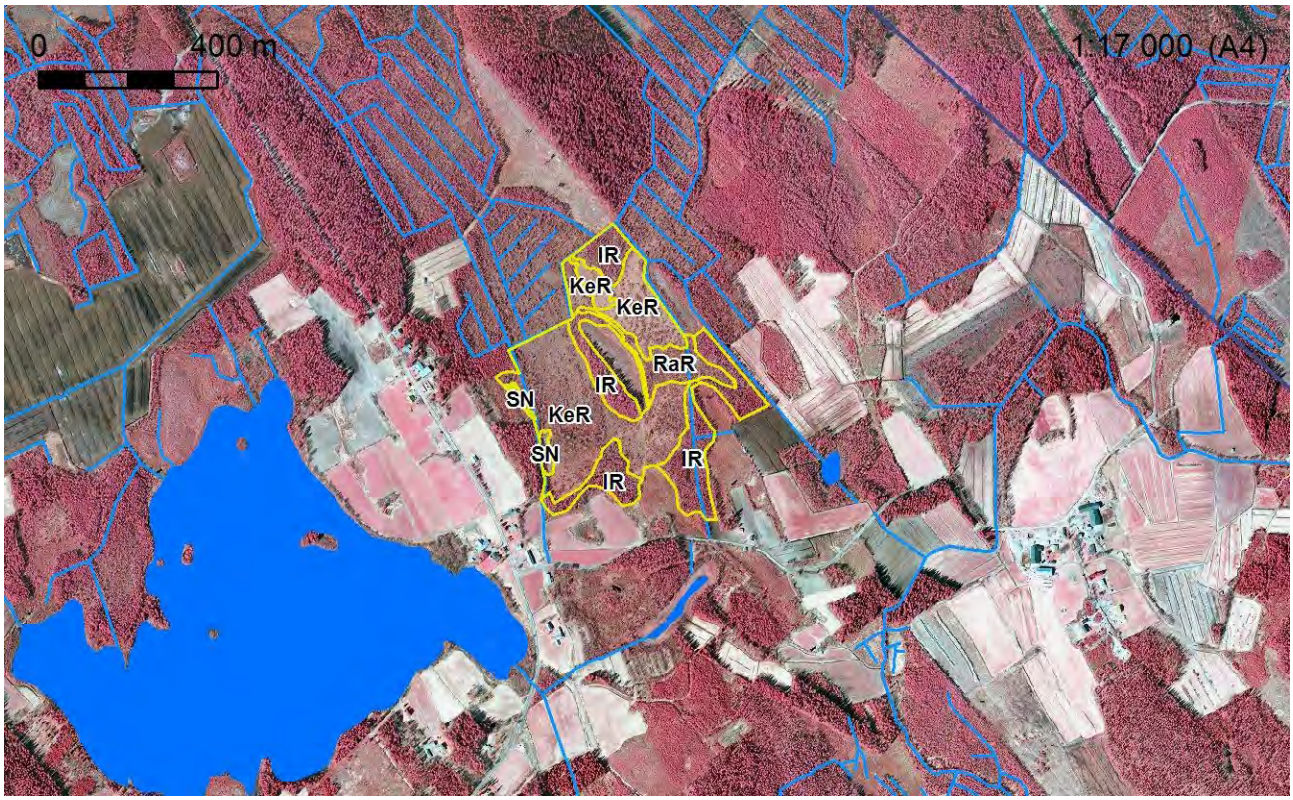

Ruuhijärvenneva.

56. Tiilineva (15999) 313561,7006137 Kartoittaja: PH

Tiilineva sijaitsee Kauhavan Tiilisaaren kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 151,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 30 ha (20 % suoyhdistymän alasta). Tiilinevalla ojitusten vaikutukset ovat melko voimakkaita itäosissa, mutta muualla selvästi lievempiä. Tiilinevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme, kalvakkaräme ja isovarpuräme. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono. Tiilineva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	13,2
Isovarpuräme	6,5
Kalvakkaräme	8,3
Lyhytkorsiräme	1,8
Sararäme	0,03
Yhteensä	**29,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, vastuulaji

0
400 m
1:17 000 (A4)
RaR
SR
RaR
IR
KaR
KaR
IR
RaR
IR
LkR
IR
IR
RaR
IR
IR

Tiilineva.

KUORTANE

57. Erkinneva (15014) 332248,6966825 Kartoittaja: KJ

Erkinneva sijaitsee Kuortaneella Leppälänkylän itä- ja Kaarankajärven eteläpuolella. Suossa on viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 134,2 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 35 ha (26 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena suon keskiosassa; pohjoisosassa ojituksen vaikutus näkyy selvemmin. Erkinnevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, rahkaräme sekä lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu, ja puustoa on paikoin hakattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Sormuslampi ja Heinineva) mutta suojelualueverkkoon huono. Tie katkaisee yhteyden samaan suoyhdistymään kuuluvan eteläisen Ylänevan kanssa. Erkinneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	16,0
Rahkaräme	14,8
Isovarpuräme	0,9
Luhtaneva	0,1
Lyhytkorsiräme	3,4
Yhteensä	**35,2**

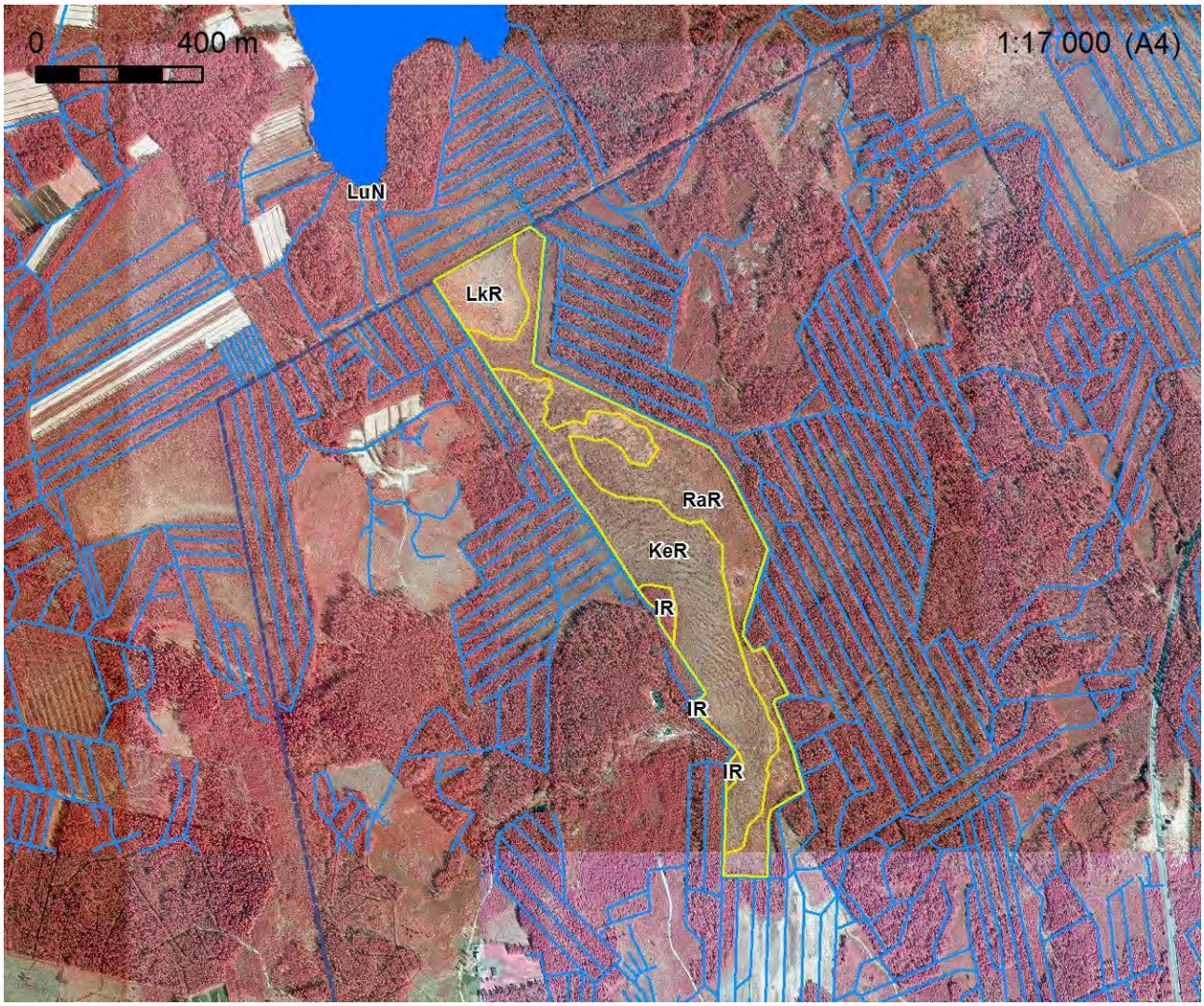

Erkinneva.

58. Heinineva (15012) 324673,6980393 Kartoittaja: KJ

Heinineva sijaitsee Kuortaneella Koskenmäen kylän länsipuolella. Suoyhdistymän pohjoisosa rajoittuu Lakajokeen. Suurjännitelinja kulkee suon läpi itä-länsisuunnassa. Suossa on viettokeitaan sekä rimpi- ja välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 123,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 24 ha (19 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena suon keskiosassa. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon itä- ja länsipäässä sekä eteläreunalla. Heininevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaneva, keidasräme sekä rahkaräme ja -muuttuma. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu ja lounaisosastaan muokattu pelloksi. Suon kytkeytyneisyys lähialueen

ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Lassinsalonneva, Teerineva ja Sikaneva) sekä suojelualueverkkoon tyydyttävä (n. 4,5 km etäisyydellä suosta itään sijaitsee Iso Narunevan soidensuojeluohjelma-alue). Heinineva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	4,6
Rahkaräme	5,8
Rimpineva	0,6
Kalvakkaneva	9,7
Kalvakkaräme	1,9
Lyhytkorsiräme	1,4
Muuttuma	5,9
Yhteensä	**29,9**

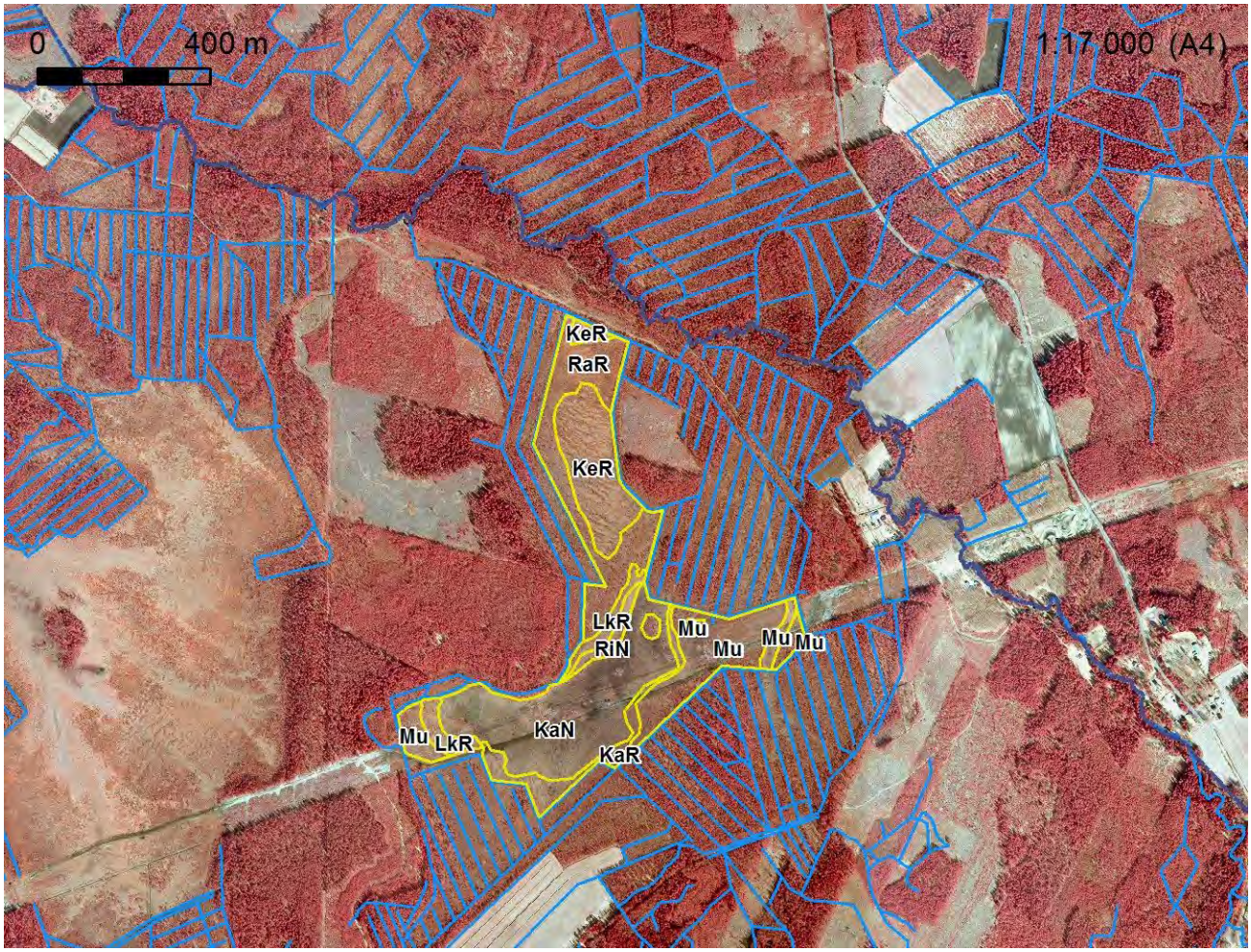

Heinineva.

59. Lakiakonto (15031) 317048,6960727 Kartoittaja: KJ

Lakiakonto sijaitsee Kuortaneella Märijärven kylän eteläpuolella Rumavuoren kupeessa. Suossa on rahkakeitaan sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 41,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on 19 ha (46 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon eteläpuoliskossa reunaojien välittömässä läheisyydessä. Lakiakonnossa tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja lyhytkorsiräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Vähä Mulkkujärvi) sekä suojelualueverkkoon huono. Suon ympäristössä on turvetuotantoalueita sekä runsaasti peltoja. Lakiakonto luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3 mutta runsaasti ojitettuna pienenä suona sen luonnontilaluokkaa tulisi laskea luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	13,9
Tupasvillaräme	0,2
Lyhytkorsiräme	4,7
Juolasarakorpi	0,2
Yhteensä	**19,0**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

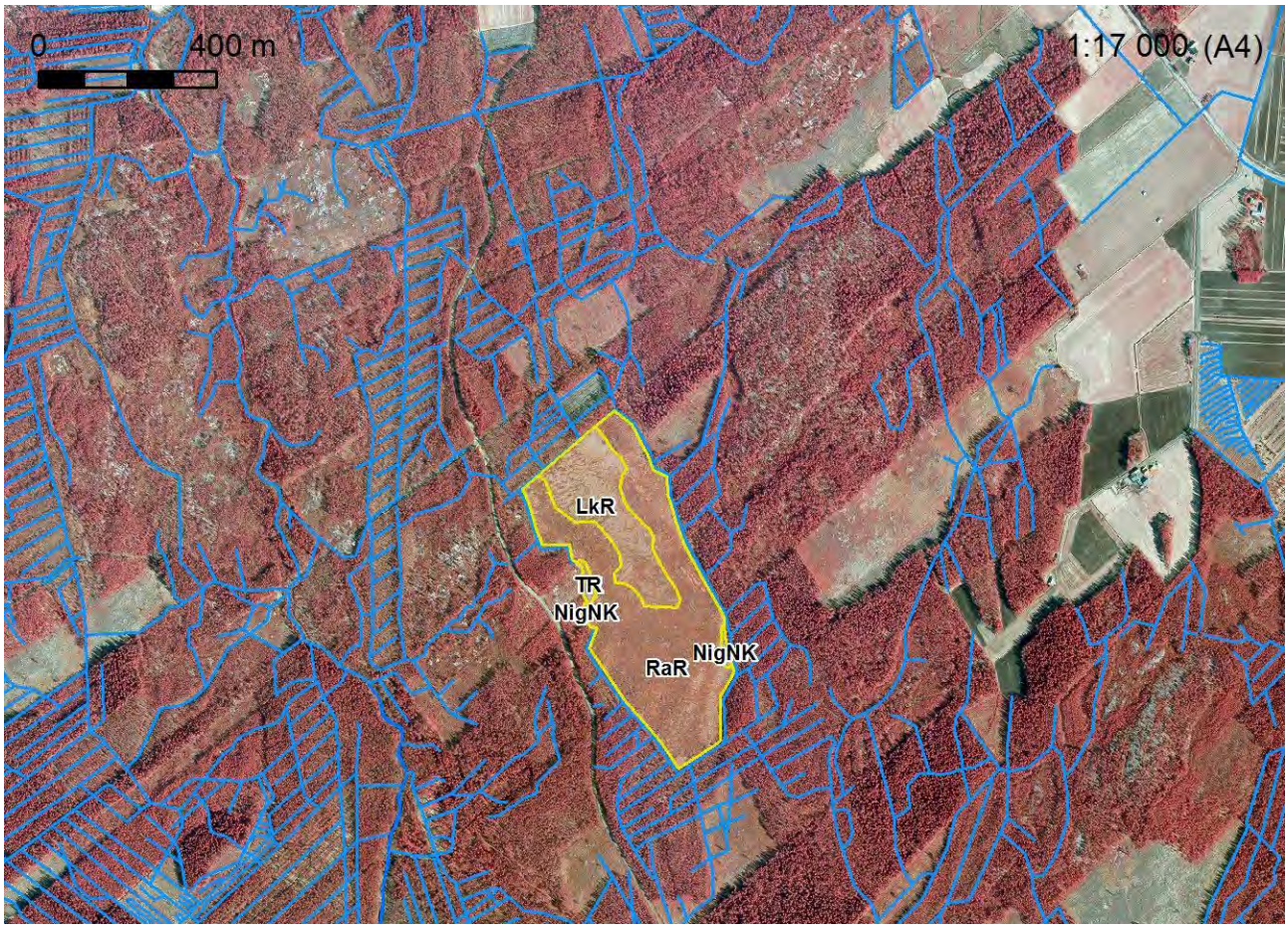

Lakiakonto.

60. Möhröneva (15006) 315543,6968770 Kartoittaja: KJ

Möhrönneva sijaitsee Kuortaneella Länsirannan länsipuolella Möhrönmäen kupeessa. Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 117,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on liki 21 ha (18 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy lähinnä reunaojien välittömässä läheisyydessä. Möhrönnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaneva, kalvakkaräme sekä lyhytkorsiräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Kaulalamminneva ja Peräneva) mutta suojelualueverkkoon huono. Möhröneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	0,4
Isovarpuräme	0,1
Kalvakkaneva	13,2
Kalvakkaräme	3,4
Lyhytkorsiräme	2,0
Minerotrofinen lyhytkorsineva	1,7
Yhteensä	**20,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

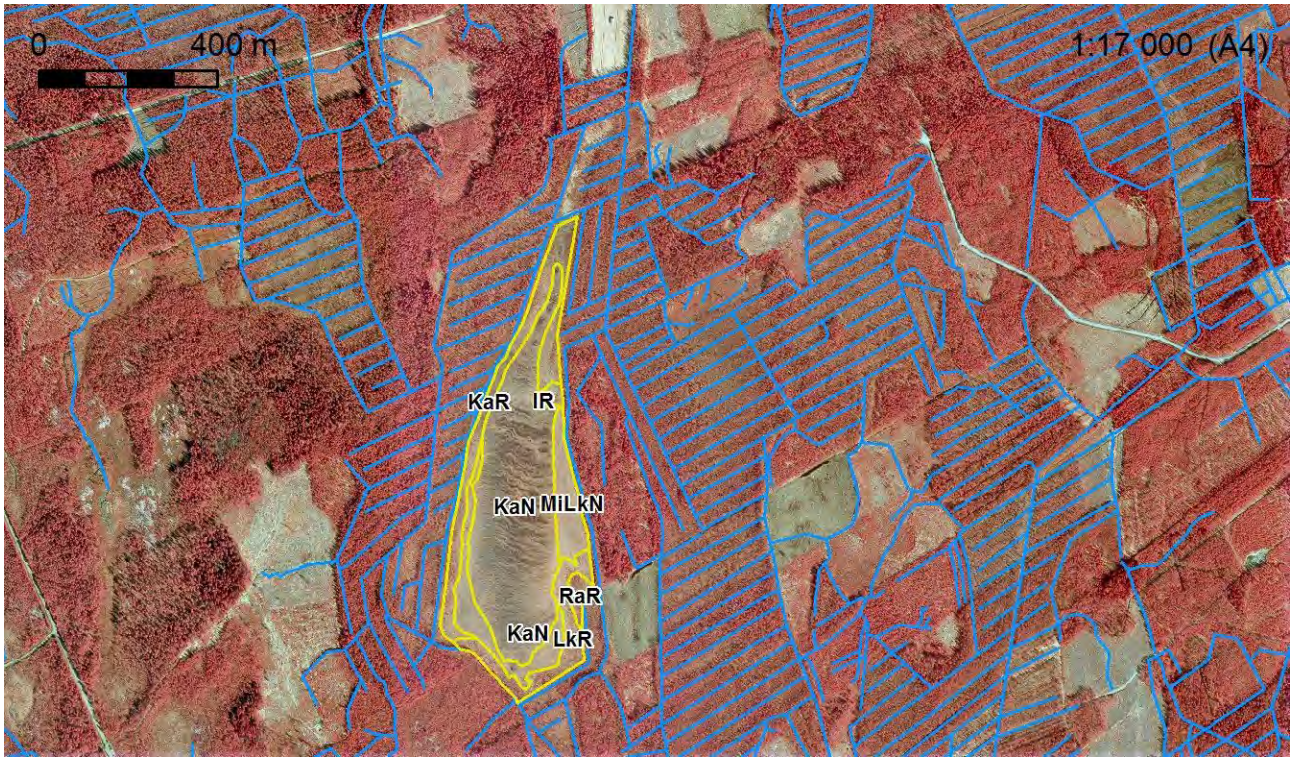

Möhröneva.

KURIKKA

61. Kuralammensuo (6175) 270536,6942268 Kartoittaja: EM

Kuralammensuo sijaitsee Kurikassa Pitkämönkylässä Pirttimaan metsätiestön varrella. Suossa on rahkakeitaan, paikallisen suoyhdistymän sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 38,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 23 ha (60 % suoyhdistymän alasta). Suon länsiosaa on ojitettu mutta suurin osa suosta on edelleen luonnontilaista. Reuna-alueen ojitukset ovat kuitenkin voineet vaikuttaa aapasuon vesitaseeseen niin, että eteläosa on alkanut rahkoittua ja kehittyä keidassuoksi. Kuralammensuolla tavataan yhdeksää suotyyppiä, joista selvästi runsain on rahkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys sekä lähialueen ojittamattomiin soihin (mm. Toukanneva ja Kurjenneva) että suojelualueverkkoon (Ponsinevan-Ponsijärven soidensuojeluohjelma-alue sijaitsee alle 2 km etäisyydellä suosta etelään) on tyydyttävä. Kuralammensuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	10,5
Isovarpuräme	3,7
Rimpineva	0,6
Tupasvillaräme	3,3
Kalvakkaneva	0,3
Kalvakkaräme	0,3
Korpiräme	0,9
Lyhytkorsiräme	0,6
Saraneva	1,9
Sararäme	2,5
Yhteensä	**24,7**

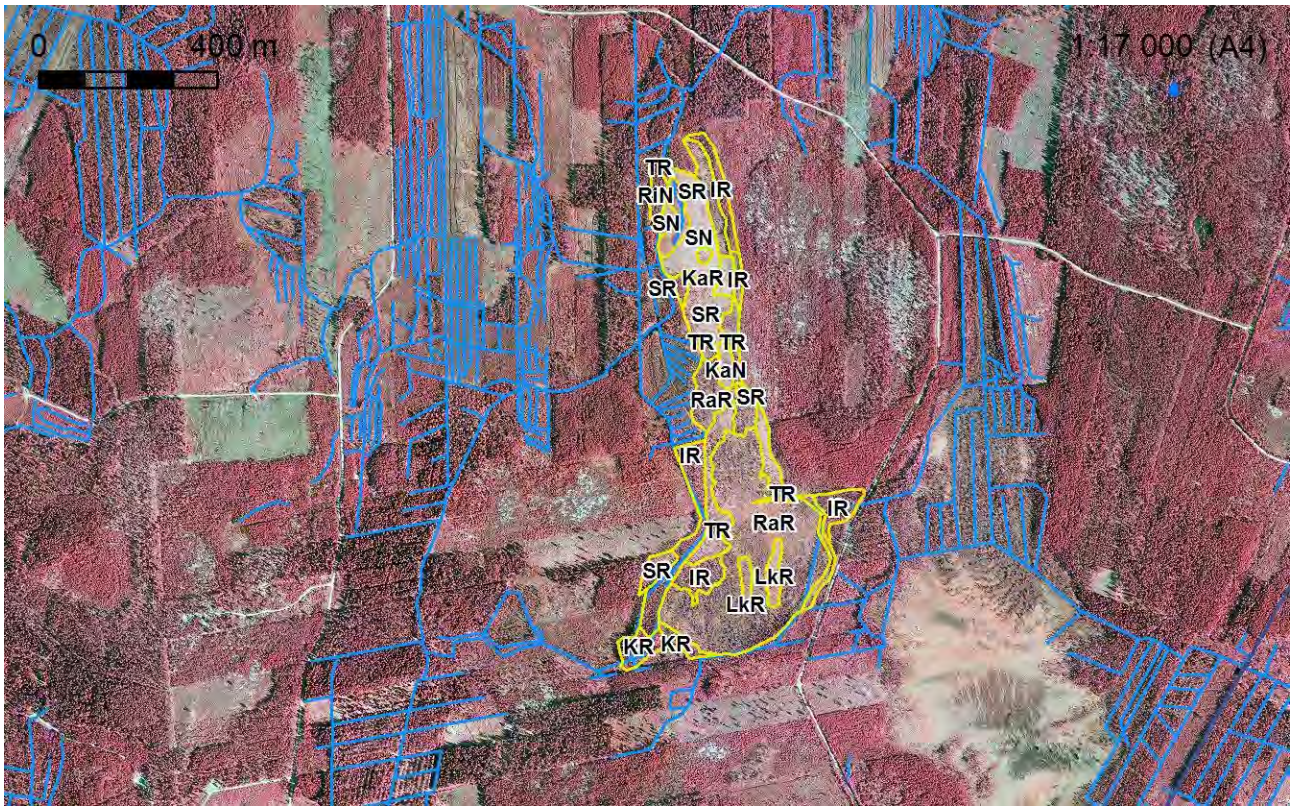

Kuralammensuo.

62. Lehtineva (6137) 255492,6954422 Kartoittaja: PH

Lehtineva sijaitsee Kurikan Kampinkylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon ja viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 250,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 27 ha (11 % suoyhdistymän alasta). Lehtinevalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaita tai melko voimakkaita suurimmassa osassa suoaluetta. Lehtinevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat sarakorpi, keidasräme ja kalvakkaneva. Lisäksi on muuttumaa. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji ja yksi huomionarvoinen jäkälälaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Lamminneva ja Järvineva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Lehtineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,1
Isovarpuräme	2,5
Kalvakkaneva	3,7
Kalvakkaräme	0,2
Sarakorpi	12,5
Sararäme	2,1

Muuttuma	2,9
Yhteensä	**30,0**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Sphagnum molle	Nummirahkasammal	EN
Usnea fulvoreagens	Jauhenaava	VU

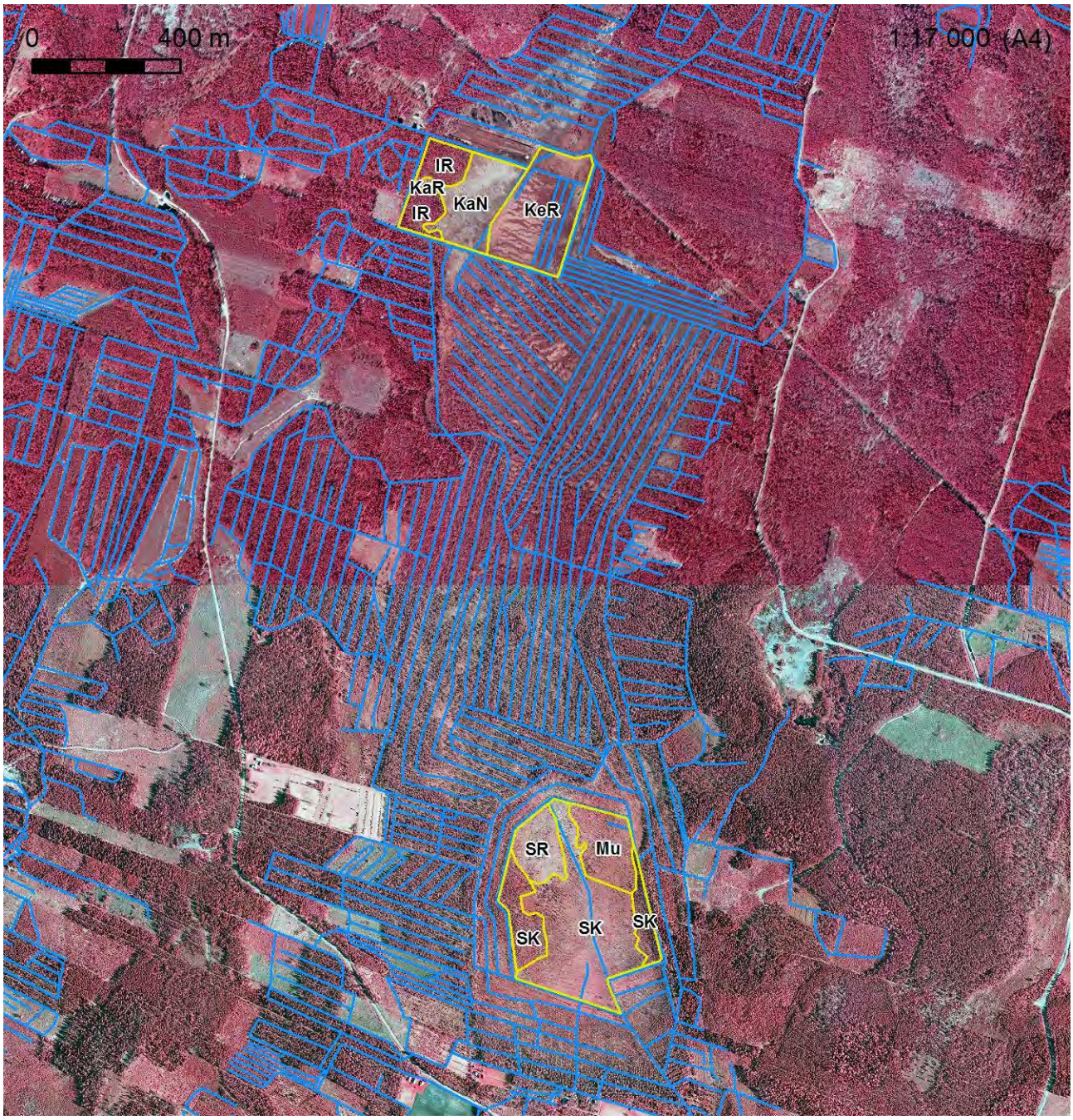

Lehtineva.

63. Roopakanneva-Viiatinneva (9074) 247120,6952993 Kartoittaja: PH

Roopakanneva-Viiatinneva sijaitsee Kurikan Jurvassa, Pohjoiskylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon, viettokeitaan ja rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 453,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 116 ha (26 % suoyhdistymän alasta). Roopakannevalla-Viiatinnevalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaita aapasuo-osalla, mutta jokseenkin lieviä keidassuo-osilla. Roopakannevalla-Viiatinnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme ja keidasräme. Lisäksi on muuttumaa. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Lintuneva, Lamminneva ja Kurpanneva. Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on tyydyttävä (Kurpannevan soidensuojeluohjelma-alue sijaitsee alle 4 km etäisyydellä suosta länteen ja Pässinrämäkän suojelualue hieman yli kilometrin etäisyydellä etelään). Roopakanneva-Viiatinneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	20,4
Rahkaräme	89,5
Isovarpuräme	4,3
Kangasräme	0,2
Lyhytkorsiräme	0,2
Kalvakkaräme	1,4
Muuttuma	2,1
Turvekangas	3,6
Yhteensä	**121,7**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, vastuulaji

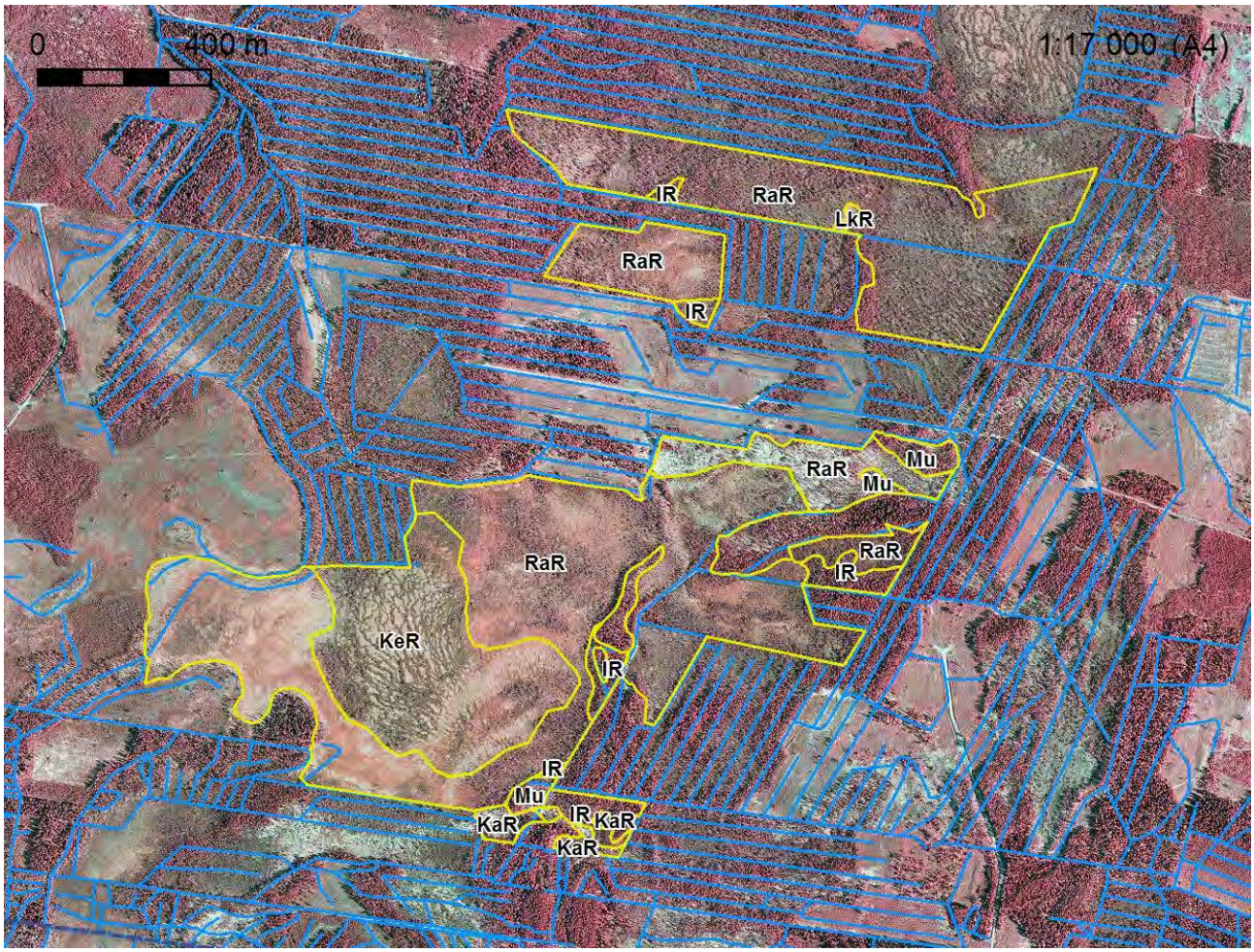

Roopakanneva-Viiatinneva.

64. Ullakonneva (6170)

266181,6940867 Kartoittaja: EM

Ullakonneva sijaitsee Kurikassa Pitkämönkylässä Pirttimaan metsätiestön varrella. Suoyhdistymä on melko tyypillinen rahkakeidas. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 31,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 21 ha (67 % suoyhdistymän alasta). Ojituksia on vain etelä- ja länsireunoilla eivätkä ne ole vaikuttaneet ainakaan suon keskiosiin. Suon itälaidalla puustoa on raivattu, ja kuviolla kasvaa pientä koivutaimikkoa. Ullakonnevalla tavataan seitsemää suotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja tupasvillaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kytkeytyneisyys sekä lähialueen ojittamattomiin soihin (mm. Toukanneva ja Kurjenneva) että suojelualueverkkoon (Ponsinevan-Ponsijärven soidensuojeluohjelma-alue sijaitsee n. 4 km etäisyydellä suosta kaakkoon) on tyydyttävä. Ullakonneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	11,1
Isovarpuräme	2,0
Kangasräme	0,9
Tupasvillaräme	4,1
Lyhytkorsiräme	2,5
Sararäme	0,8
Muuttuma	1,6
Yhteensä	**23,3**

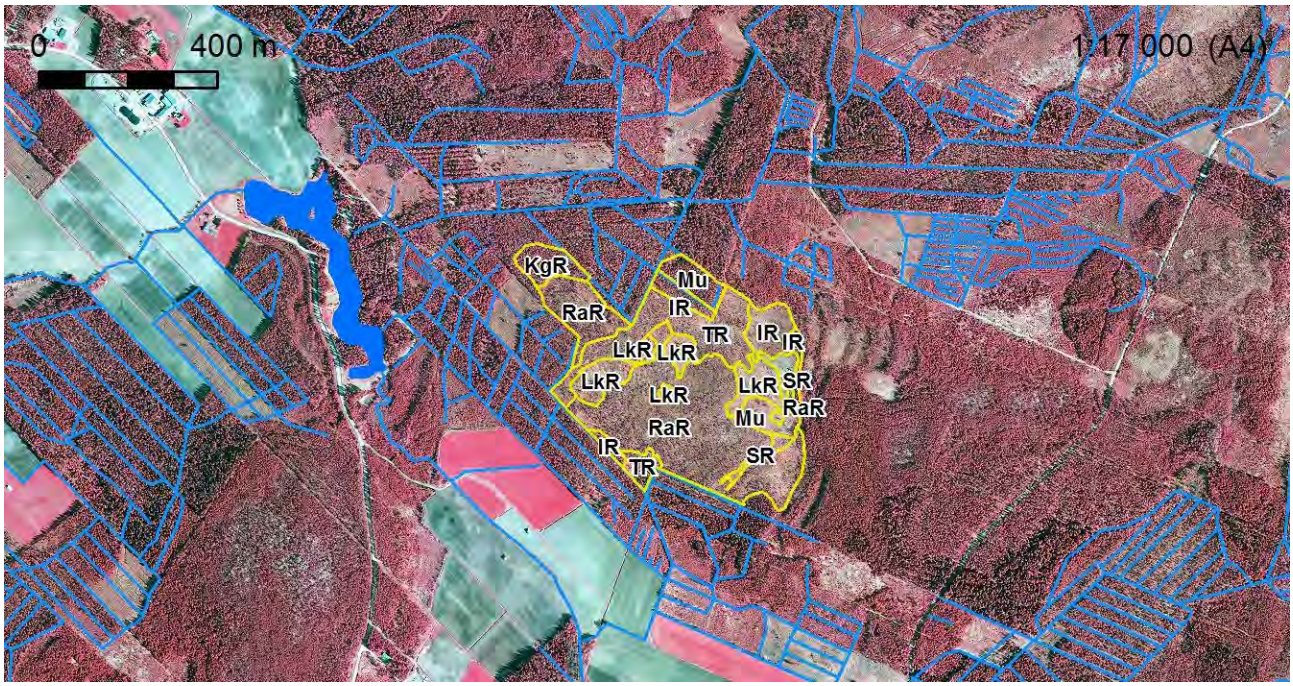

Ullakonneva.

LAPPAJÄRVI

65. Aitaneva (3760) 321450,7020686 Kartoittaja: PH

Aitaneva sijaitsee Lappajärven Tuikan kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon ja viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 93,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 26 ha (28 % suoyhdistymän alasta). Aitanevalla ojitusten vaikutukset eivät ole voimakkaita. Aitanevalla tavataan kolmea luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme ja kalvakkaräme. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Lampakanneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono (n. 4,5 km etäisyydellä suosta kaakkoon sijaitsee kuitenkin pieni Rasiahonkankaan soidensuojeluohjelma- ja luonnonsuojelualue). Aitaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 2.

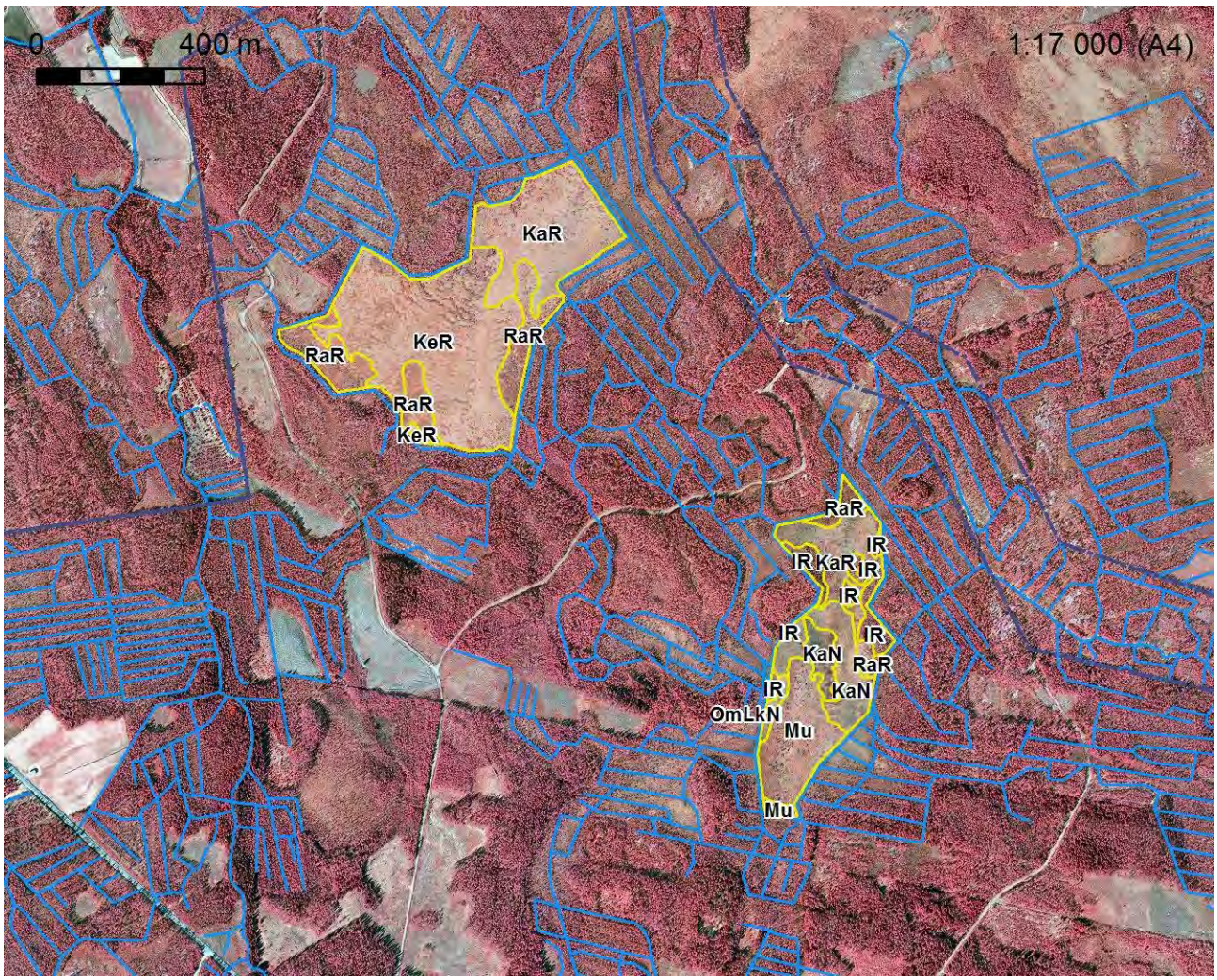

Aitaneva (65, luoteinen kohde) ja Juurikasneva (68; kaakkoinen kohde).

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	13,8
Rahkaräme	4,9
Kalvakkaräme	6,9
Yhteensä	**25,6**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, lintudir. liite I, vastuulaji

66. Hirvineva (3745) 319333,7009673 Kartoittaja: PH

Hirvineva sijaitsee Lappajärven Kottarinkankaan kylässä. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 338,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 10 ha (3 % suoyhdistymän alasta). Hirvinevalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaita itäreunassa, mutta jokseenkin lieviä muissa osissa. Hirvinevalla tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja keidasräme. Lisäksi on muuttumaa. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Peuraneva ja Kärmesneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Valtaosassa Hirvinevaa on aloitettu turvetuotanto. Hirvineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

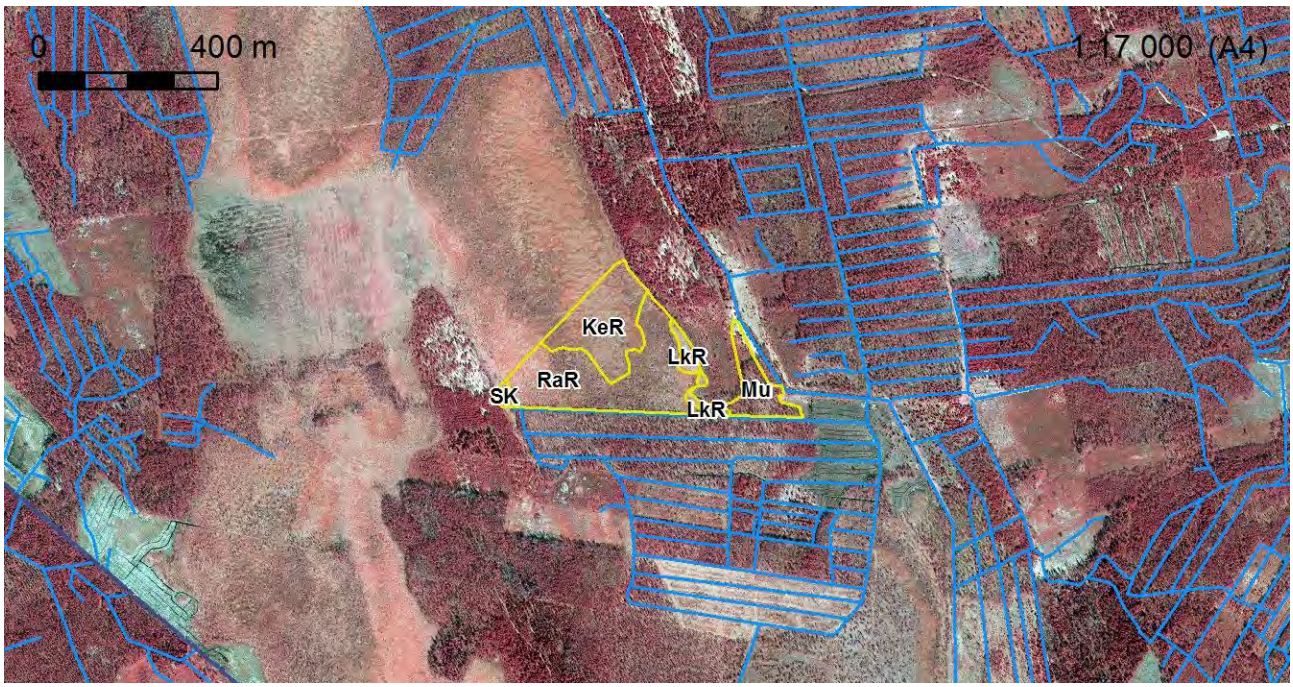

Hirvineva.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,3
Rahkaräme	5,6
Lyhytkorsiräme	0,6
Sarakorpi	0,2
Muuttuma	1,4
Yhteensä	**11,1**

67. Iso Saapasneva (3646) 336959,7022662 Kartoittaja: PH

Iso Saapasneva sijaitsee Lappajärven Övermarkin kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä rahkakeitaan ja heikosti minerotrofisten kalvakkavaltaisten soiden välimuodon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 721,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 56 ha (8 % suoyhdistymän alasta). Iso Saapasnevalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaita pohjoiskärjessä ja muualla kohtalaisia tai lieviä. Iso Saapasnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, kalvakkaräme ja kalvakkaneva. Lisäksi on muuttumaa. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (Julkuneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Iso Saapasneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	2,2
Rahkaräme	29,2
Isovarpuräme	5,5
Kalvakkaneva	8,5
Kalvakkaräme	10,0
Lyhytkorsiräme	0,6
Muuttuma	1,8
Yhteensä	**57,8**

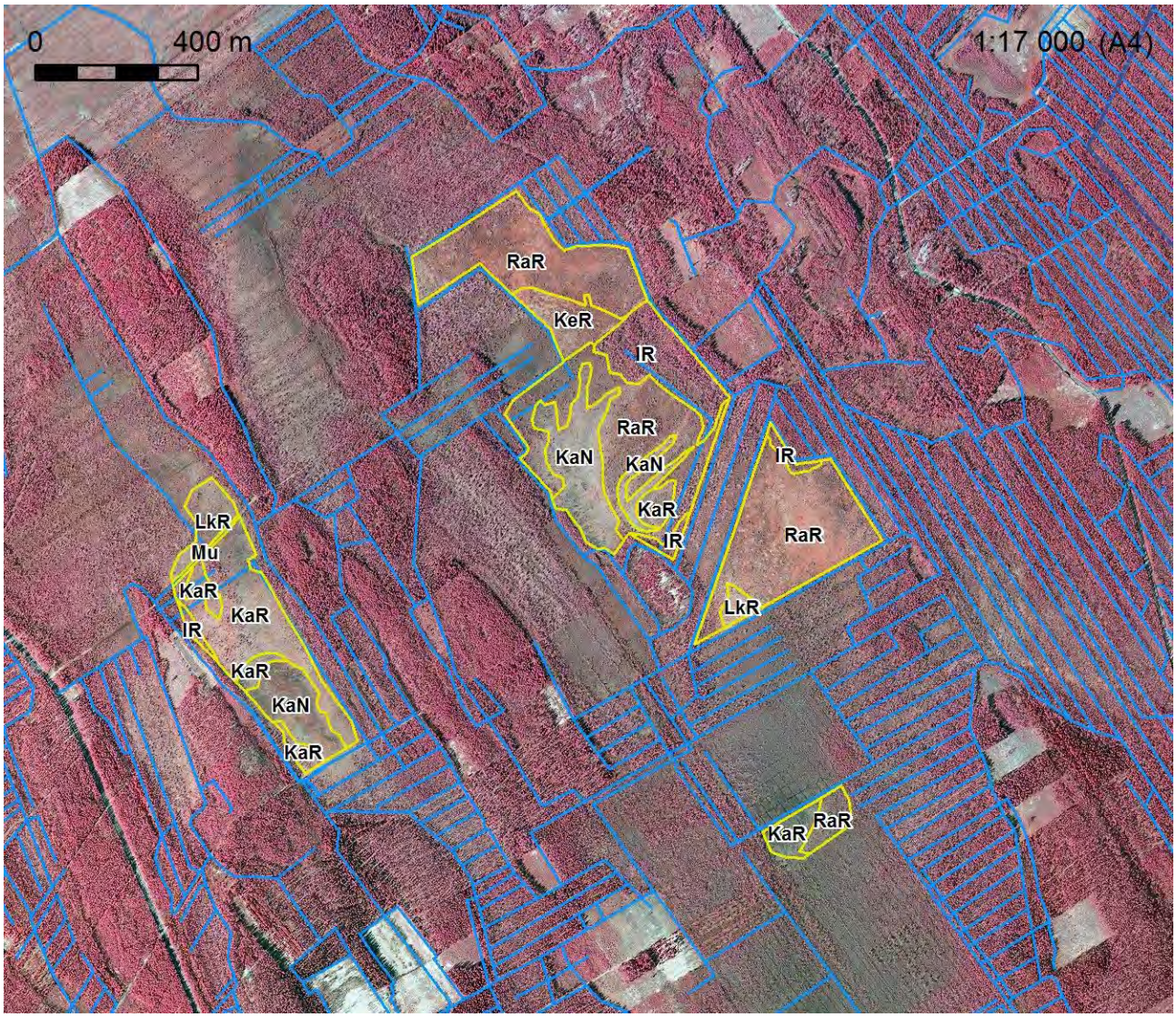

Iso Saapasneva.

68. Juurikasneva (3938) 322316,7019944 Kartoittaja: PH

Juurikasneva sijaitsee Lappajärven Tuikan kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 94,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 10 ha (11 % suoyhdistymän alasta). Juurikasnevallalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaimpia pohjois- ja eteläkärjessä, mutta muutoksia suon vesitaloudessa on nähtävissä muuallakin. Juurikasnevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaneva, kalvakkaräme ja isovarpuräme. Lisäksi on muuttumaa. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Lampakanneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono (n. 3,5 km etäisyydellä

suosta kaakkoon sijaitsee kuitenkin pieni Rasiahonkankaan soidensuojeluohjelma- ja luonnonsuojelualue). Juurikasneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	0,6
Isovarpuräme	1,9
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,3
Kalvakkaneva	3,8
Kalvakkaräme	3,2
Muuttuma	4,2
Yhteensä	**14,0**

Juurikasnevan kartta kohteen 65 yhteydessä.

69. Kakkurilampi (32931) 314295,7014465 Kartoittaja: PH

Kakkurilampi sijaitsee Lappajärven Kottarinkankaan kylässä. Suossa on viettokeitaan ja rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 36,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (54 % suoyhdistymän alasta). Kakkurilammella tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme, keidasräme ja isovarpuräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Paloneva, Kärmesneva ja Viinikkaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Kakkurilammen läheisyydessä on Orminevan turvetuotantoalue. Kakkurilampi luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,5
Rahkaräme	5,9
Isovarpuräme	3,2
Kangasräme	0,2
Kuljuneva	0,1
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	1,0
Rimpineva	0,4
Lyhytkorsiräme	5,7
Sararäme	0,1
Yhteensä	**20,1**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	kv. vastuulaji

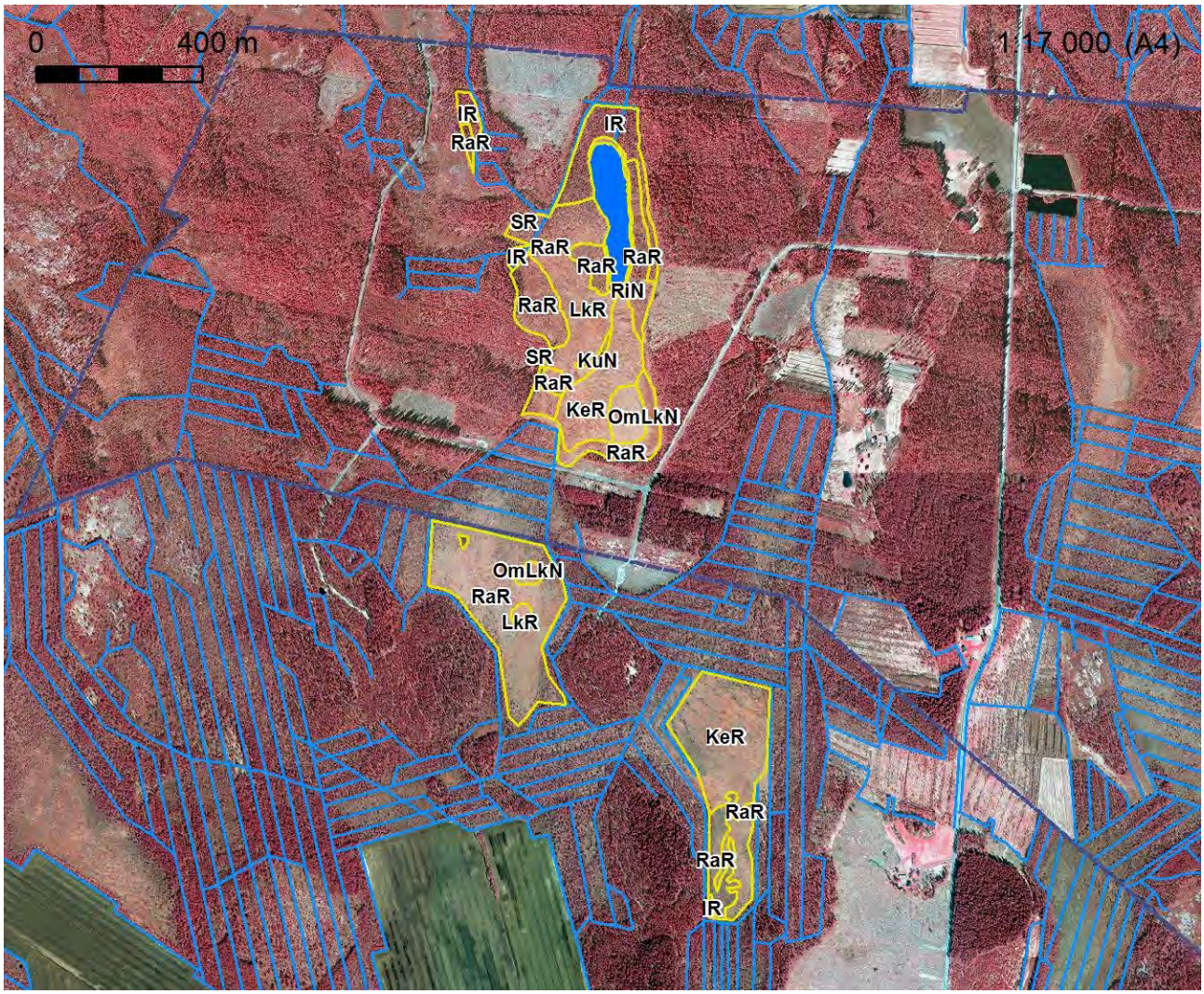

Kaakkurilampi (pohjoisin kohde) ja Tuohimaanneva (72; kaksi eteläisintä kohdetta).

70. Maha-Paavonneva (3771) 322178,7004133 Kartoittaja: PH

Maha-Paavonneva sijaitsee Lappajärven Savonkylässä. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 218,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 51 ha (23 % suoyhdistymän alasta). Maha-Paavonnevalla ojitusten vaikutukset ovat voimakkaita paikoin keskiosissa mutta muualla jokseenkin lieviä. Maha-Paavonnevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme, isovarpuräme ja keidasräme. Lisäksi on muuttumaa. Suolla havaittiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Peuraneva, Huhmarneva ja Vanhaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on tyydyttävä (n. 2,5 km etäisyydellä suosta etelään sijaitsee Vanhannevan soidensuojeluohjelma-alue). Maha-Paavonneva luokiteltu

luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	7,0
Rahkaräme	31,1
Isovarpuräme	10,9
Kangasräme	0,3
Luhtaneva	0,2
Lyhytkorsiräme	1,0
Saraneva	0,6
Muuttuma	0,6
Yhteensä	**51,7**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Cygnus cygnus	Laulujoutsen	lintudir. liite I, kv. vastuulaji

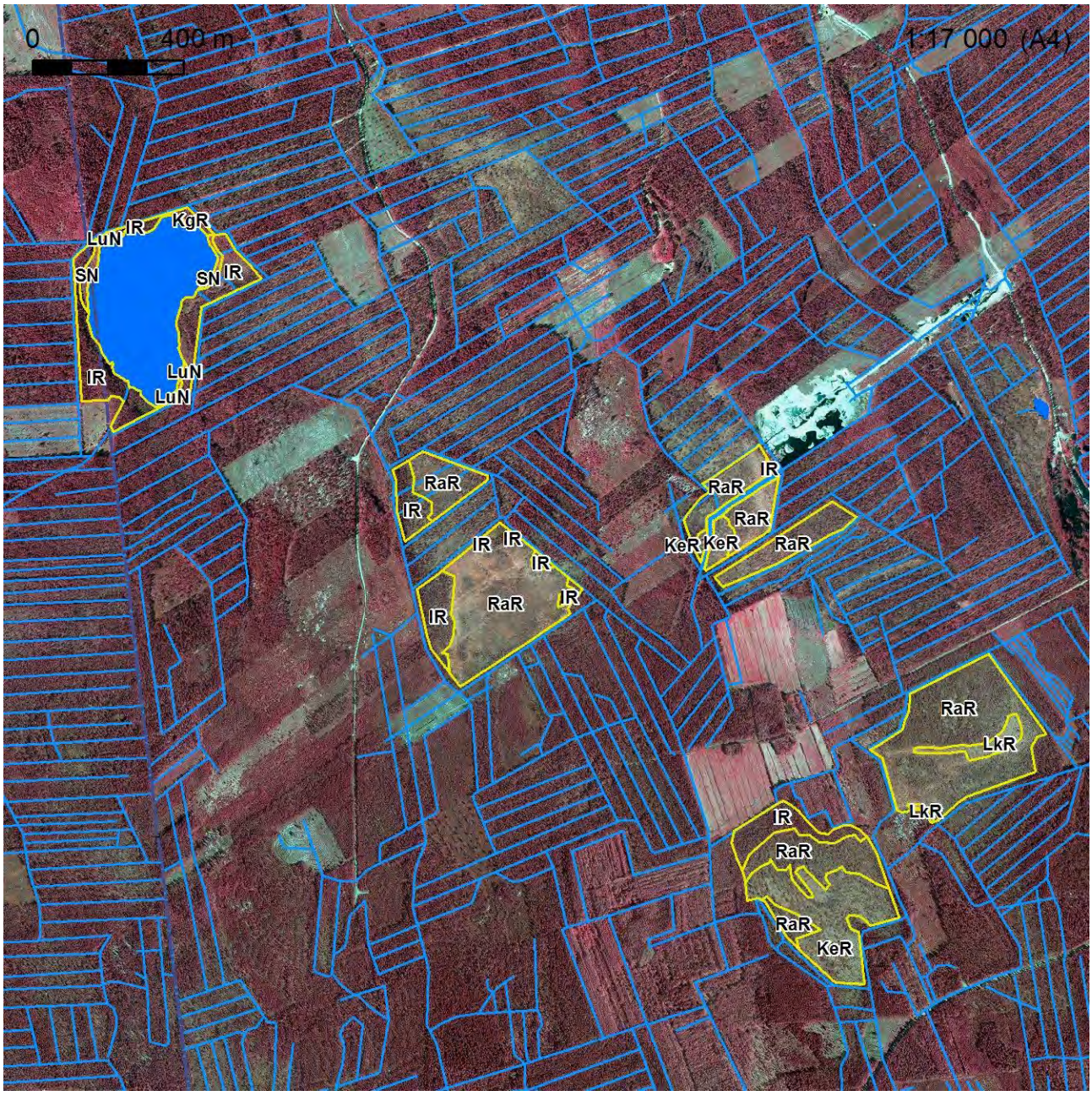

Maha-Paavonneva.

71. Tiilineva (3732) 320695,7013113 Kartoittaja: PH

Tiilineva sijaitsee Lappajärven Kottarinkankaan kylässä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon ja rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 75,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa

on n. 44 ha (58 % suoyhdistymän alasta).Tiilinevalla ojitusten vaikutukset ovat melko voimakkaita tai voimakkaita suurimmassa osassa aapasuota. Keidassuoyhdistymässä ojitusten vaikutukset ovat itäreunassa paikoin melko voimakkaita, mutta muualla jokseenkin lieviä. Tiilinevalla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, rahkaräme, isovarpuräme ja lyhytkorsiräme. Lisäksi on muuttumaa. Aapasuoyhdistymällä tavattiin kaksi huomionarvoista jäkälälajia ja yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Kärmesneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Tiilineva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	14,0
Rahkaräme	13,3
Isovarpuräme	5,2
Kangasräme	3,3
Tupasvillaräme	0,6
Kalvakkaräme	0,6
Korpiräme	0,7
Lyhytkorsiräme	5,0
Pallosararäme	1,3
Sararäme	0,1
Muuttuma	8,8
Yhteensä	**52,9**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Evernia mesomorpha	Jauhehankajäkälä	NT, kv. vastuulaji
Usnea barbata	Partanaava	VU
Circus cyaneus	Sinisuohaukka	VU, lintudir. liite I

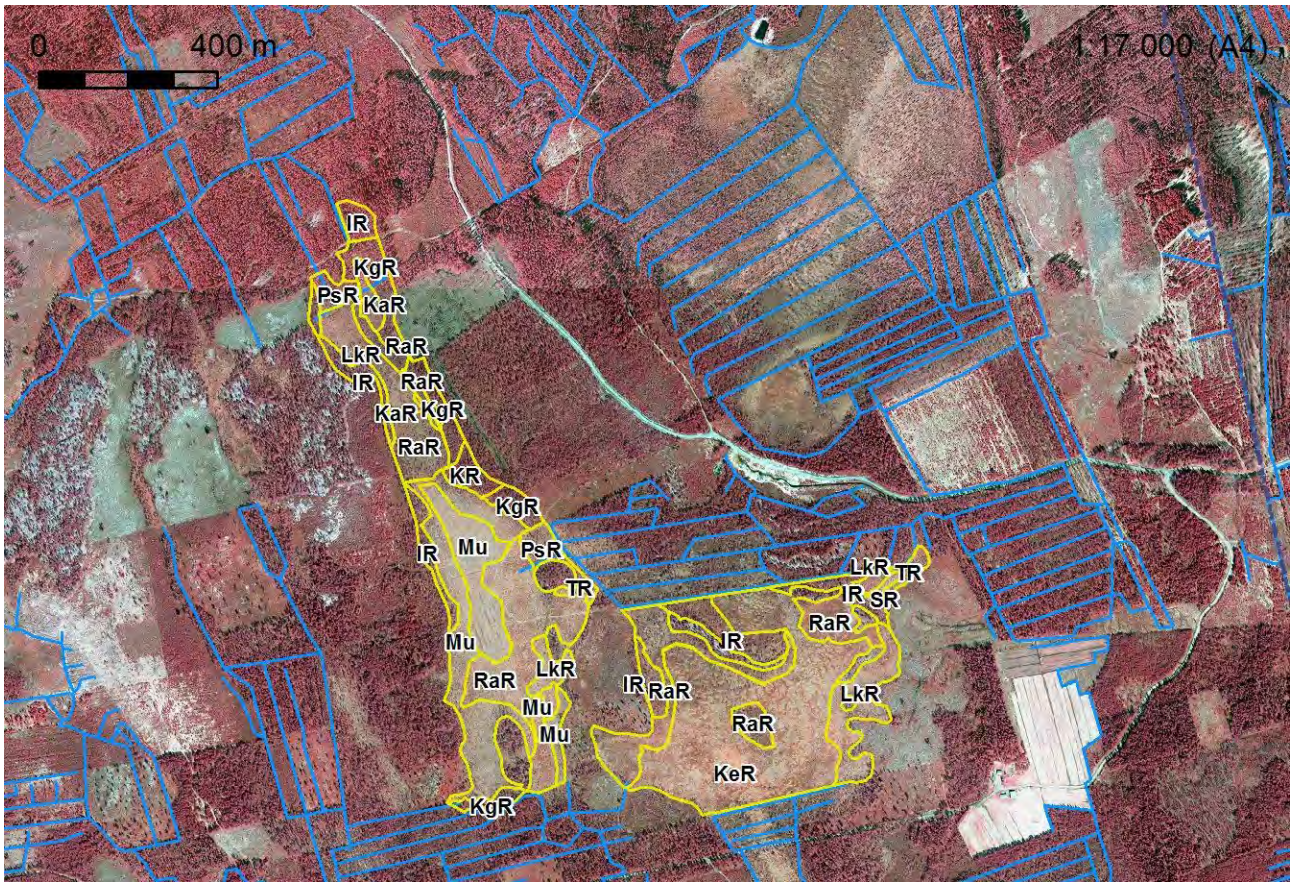

Tiilineva.

72. Tuohimaanneva (32930) 314223,7013970 Kartoittaja: PH

Tuohimaanneva sijaitsee Lappajärven ja Kauhavan rajalla, pääosin Kauhavan Tyynismaan kylässä. Suossa on viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 100,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 17 ha (17 % suoyhdistymän alasta).Tuohimaannevalla ojitusten vaikutukset ovat kohtalaisen voimakkaita eteläisemmän inventointikohteen luoteisreunassa, mutta muissa osissa vaikutukset ovat jokseenkin lieviä. Tuohimaannevalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat rahkaräme ja keidasräme. Suolla tavattiin kaksi huomionarvoista jäkälälajia. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Kärmesneva, Paloneva ja Viinikkaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Tuohimaannevan välittömässä läheisyydessä on Ohranevan turvetuotantoalue. Tuohimaanneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	7,0
Rahkaräme	9,5
Isovarpuräme	0,08
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,3
Lyhytkorsiräme	0,2
Yhteensä	**17,0**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Cetrariella delisei	Suohirvenjäkälä	NT
Cetrariella fastigiata	Aapahirvenjäkälä	NT, RT

Kartta kohteen 69 yhteydessä.

73. Varisneva (3735) 324338,7013943 Kartoittaja: PH

Varisneva sijaitsee Lappajärven Murtoperän kylässä. Suossa on kilpikeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 197,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 30 ha (15 % suoyhdistymän alasta).Varisnevalla ojitusten vaikutukset ovat melko voimakkaita tai voimakkaita ojitetuissa suokuvioissa, mutta muualla heikkoja. Varisnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista selvästi runsaimmat ovat keidasräme, isovarpuräme ja rahkaräme. Lisäksi on muuttumaa. Huomionarvoisia lajeja ei havaittu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkkoon on huono (n. 1,5 km etäisyydellä suosta koilliseen sijaitsee kuitenkin pieni Rasiahonkankaan soidensuojeluohjelma- ja luonnonsuojelualue). Varisneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	15,6
Rahkaräme	6,3
Isovarpuräme	6,5
Kangasräme	0,2
Lyhytkorsiräme	1,6
Sarakorpi	0,1
Muuttuma	13,9
Yhteensä	**44,2**

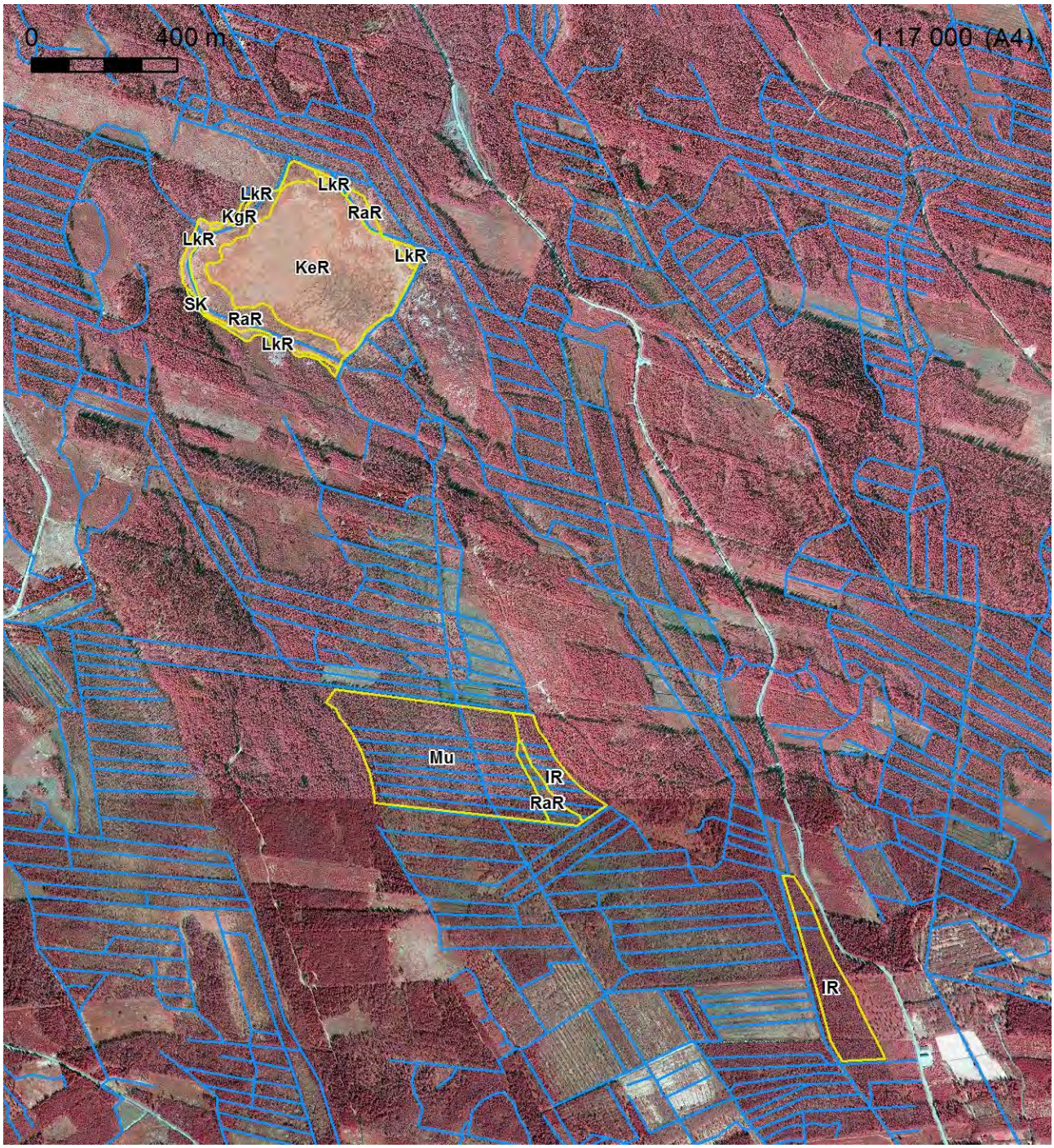
0
400 m.
1:17 000 (A4)
LkR
LkR
KgR
RaR
LkR
LkR
KeR
SK
RaR
LkR
Mu
IR
RaR
IR

Varisneva.

LAPUA

74. Isoneva (15092) 318622,6990185 Kartoittaja: KJ

Isoneva sijaitsee Lapualla Kauhajärven kylässä Kankaanpään länsipuolella. Valtatie 16 jakaa suon eteläiseen ja pohjoiseen osaan. Suossa on kilpi- ja viettokeitaan sekä väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 283,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 40 ha (14 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät etenkin suon pohjoisosassa. Eteläosassa ojituksen vaikutus rajoittuu reunaojien ympäristöön. Suon eteläisen osan kaakkoisnurkka ojitettuine ympäristöineen on otettu turvetuotantoon. Isonevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, keidasräme sekä rahkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Nyöreinneva, Kokkoneva ja Vanhaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on muilta osin kauttaaltaan ojitettu. Suon ympäristössä on useita turvetuotantoalueita. Isoneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,8
Rahkaräme	3,3
Kalvakkaneva	0,7
Kalvakkaräme	1,7
Lyhytkorsiräme	27,3
Muuttuma	6,0
Yhteensä	**45,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

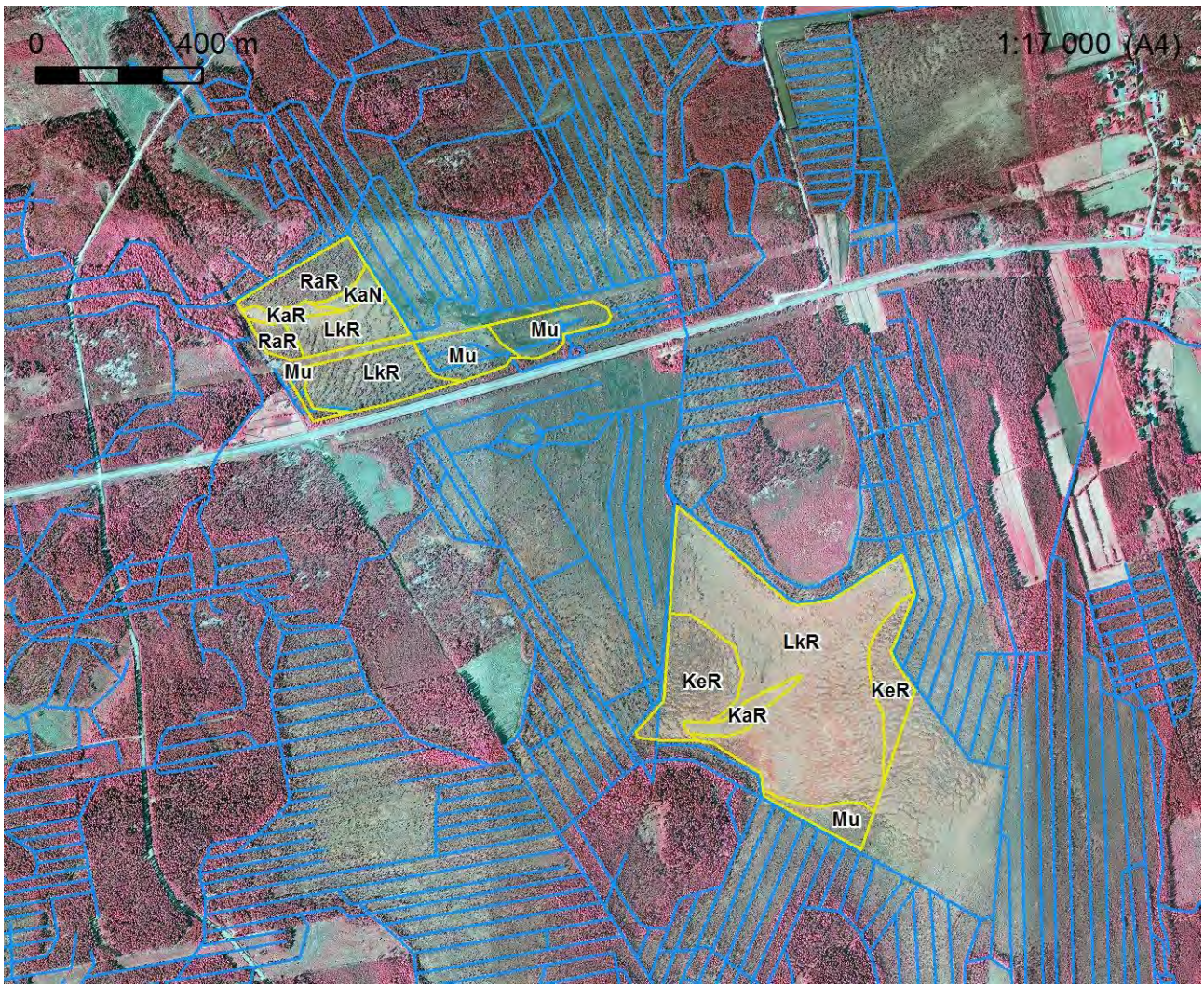

Isoneva.

75. Kaitasuunneva (15157) 315241,6984235 Kartoittaja: KJ

Kaitasuunneva sijaitsee Lapualla Lakaluoman kylän koillispuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän, rahkakeitaan sekä väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 112,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 30 ha (27 % suoyhdistymän alasta). Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä reunaojien ympäristössä. Kaitasuunnevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme, keidasräme sekä rimpinevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Vanhaneva, Lassinsalonneva ja Sikaneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono.

Suosysteemi on muilta osin kauttaaltaan ojitettu ja ympäristön maankäyttöä leimaavat pellot. Kaitasuunneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	5,1
Rahkaräme	11,2
Kuljuneva	0,6
Rimpineva	1,0
Rimpinevaräme	5,1
Kalvakkaräme	1,2
Lyhytkorsiräme	5,5
Sararäme	0,2
Muuttuma	0,7
Yhteensä	**30,5**

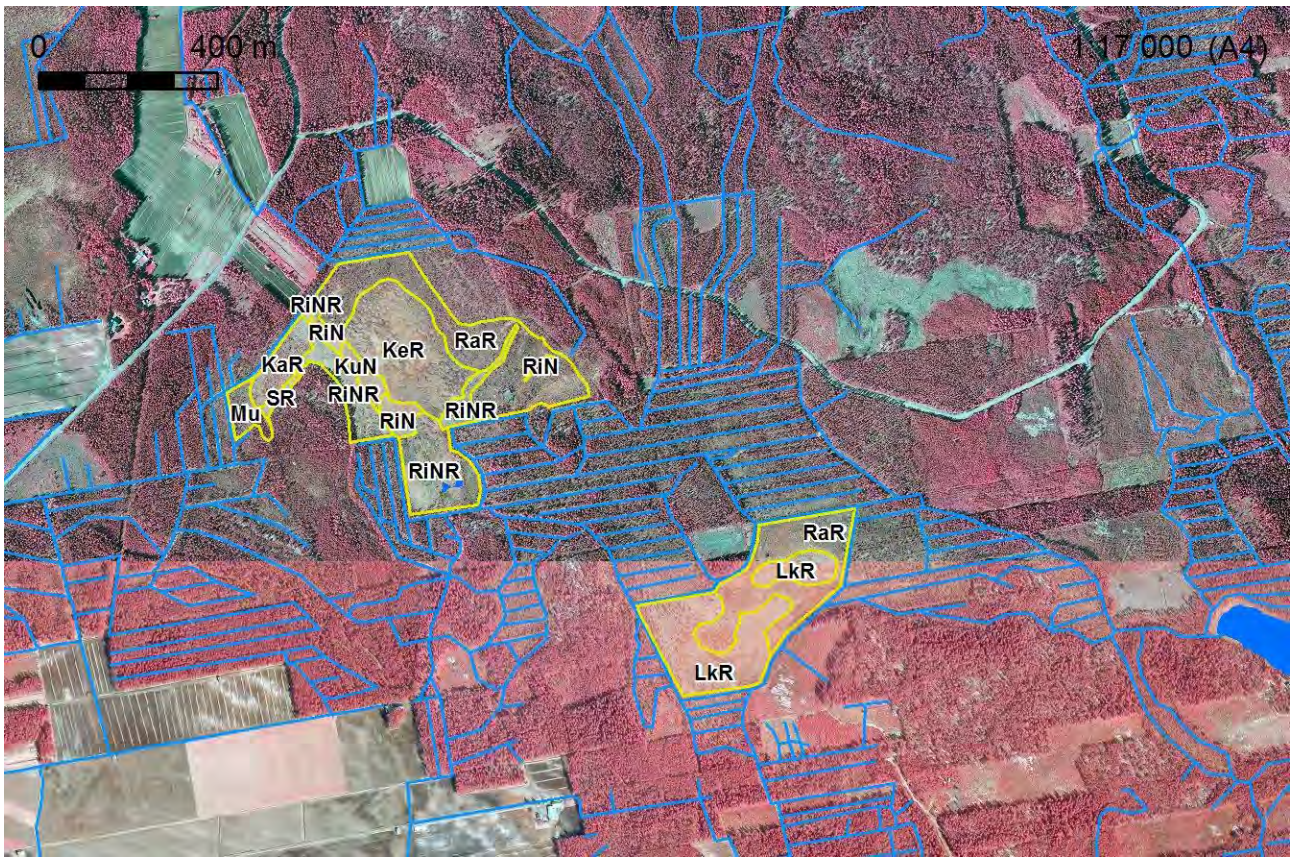

Kaitasuunneva.

76. Lassinsalonneva (15140) 321630,6983837 Kartoittaja: KJ

Lassinsalonneva sijaitsee Lapuan Menkijärvellä Haimarinpään kylän luoteispuolella. Suossa on viettokeitaan, väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 170,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 60 ha (35 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon etelälaidalla reunaojan läheisyydessä. Lassinsalonnevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, rahkaräme sekä rimpinevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Sikaneva, Vanhaneva ja Nyöreinneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on muilta osin kauttaaltaan ojitettu sekä pohjois- ja kaakkoisosastaan muokattu pelloiksi. Myös ympäristön maankäyttöä leimaavat pellot. Lassinsalonneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	23,8
Rahkaräme	12,5
Rimpineva	4,9
Rimpinevaräme	11,3
Kalvakkaräme	3,7
Lyhytkorsiräme	2,7
Saraneva	0,04
Sararäme	0,4
Muuttuma	2,6
Yhteensä	**61,9**

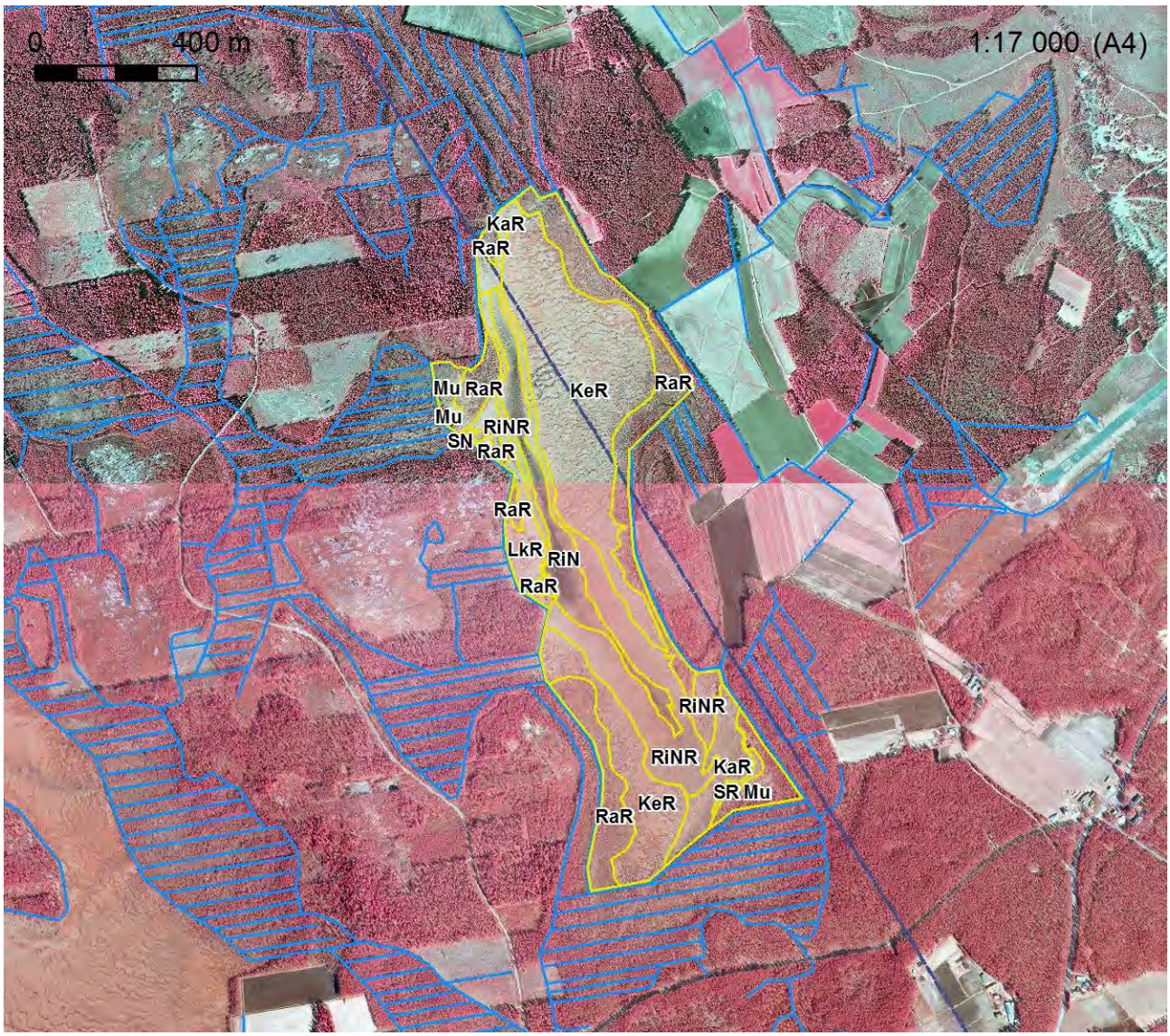

Lassinsalonneva.

SEINÄJOKI

77. Haapaneva (8893) 290484,6949248 Kartoittaja: KJ

Haapaneva sijaitsee Seinäjoella Ojajärvenkylän itäpuolella. Suossa on rahkakeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 131,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on liki 80 ha (61 % suoyhdistymän alasta). Suon reuna rajoittuu suurelta osaltaan suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ojitettuja alueita on suon reunaosissa ja sielläkin niukasti. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon kaakkoisosan ojien lähiympäristössä. Haapanevalla tavataan 12 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, keidasräme sekä isovarpuräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Karvasuo, Ojajärvi ja Valkianeva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon ympäristössä on turvetuotantoalueita. Haapaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	11,7
Rahkaräme	36,3
Isovarpuräme	10,3
Kangasräme	0,5
Tupasvillaräme	3,5
Kalvakkaräme	1,7
Lyhytkorsiräme	3,2
Sarakorpi	1,0
Saraneva	0,3
Sararäme	9,3
Juolasarakorpi	0,2
Muuttuma	11,9
Yhteensä	**89,8**

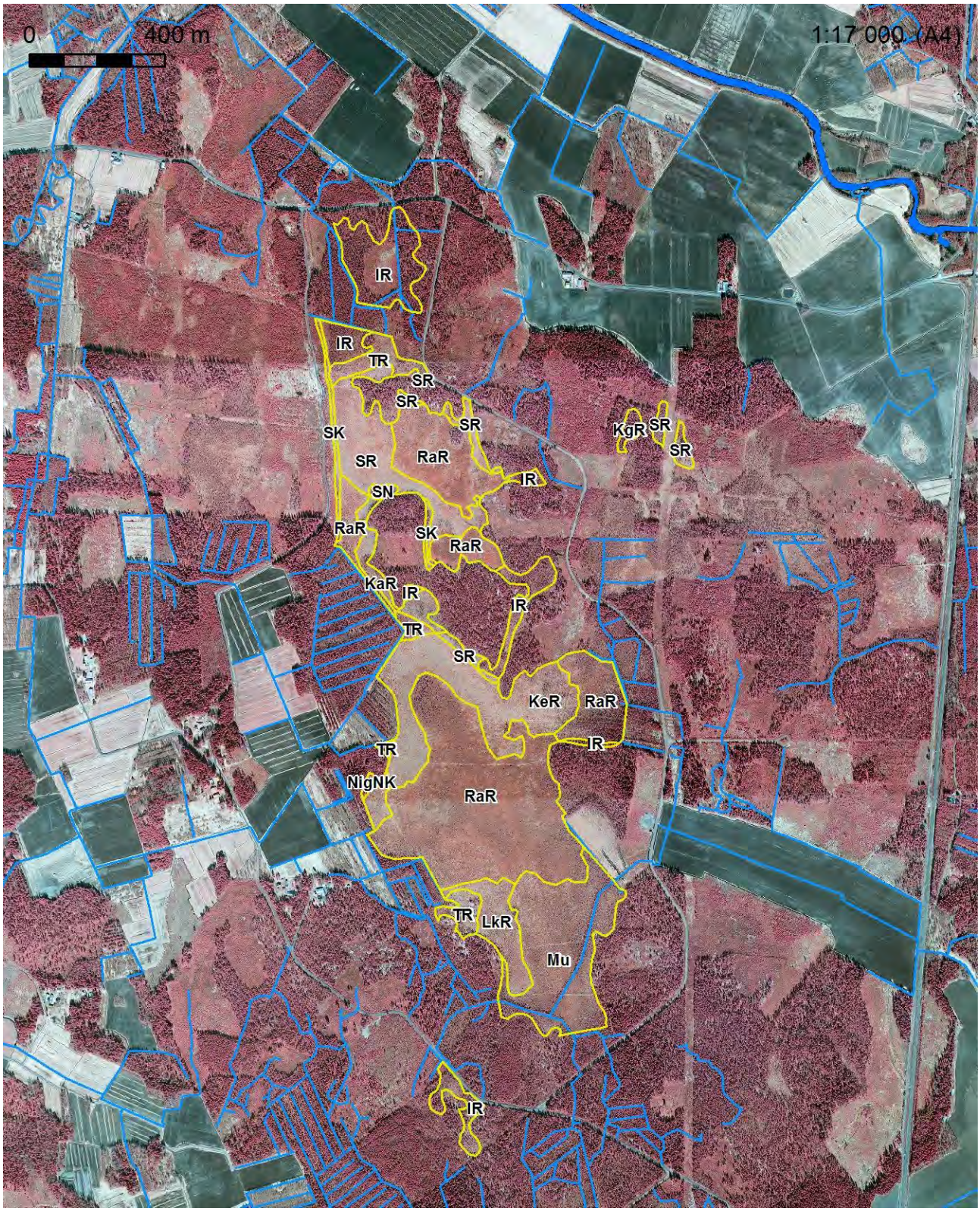
0
400 m
1:17 000 (A4)
IR
IR
TR
SR
SR
SR
SK
SR
KgR
SR
SR
RaR
IR
SN
RaR
SK
RaR
KaR
IR
IR
TR
SR
KeR
RaR
IR
TR
NigNK
RaR
TR
LkR
Mu
IR

Haapaneva.

78. Isoneva (15083) 292486,6961275 Kartoittaja: KJ

Isoneva sijaitsee Seinäjoella Pihlajaniemen kylän itäpuolella. Rautatie halkaisee suon luoteisosan pohjois-eteläsuunnassa. Suossa on rahka- ja viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 500,5 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 83 ha (17 % suoyhdistymän alasta). Suon keskiosan kasvillisuus on säilynyt parhaiten luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät selvemmin suon etelä- ja pohjoisosissa. Rautatiepenkka estää veden valumisen luonnolliseen suuntaansa, minkä seurauksena ojittamattoman alueen länsireuna on monin paikoin vettynyt. Selvimmin vettyneisyys näkyy suon lounaisosassa Vähä-Prändin pohjoispuolella. Suon länsiosassa sijaitseva erillinen ojittamaton kuvio on otettu turvetuotantoon. Isonevalla tavataan kolmea luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja lyhytkorsiräme. Lisäksi tavattiin sararäme-, tupasvillaräme- ja isovarpurämemuuttumaa. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Honkaneva. Karvasuo ja Korvenneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suosysteemi on läheistä Laulateennevaa lukuun ottamatta kauttaaltaan ojitettu. Isoneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	46,4
Lyhytkorsiräme	36,9
Muuttuma	21,5
Yhteensä	**104,8**

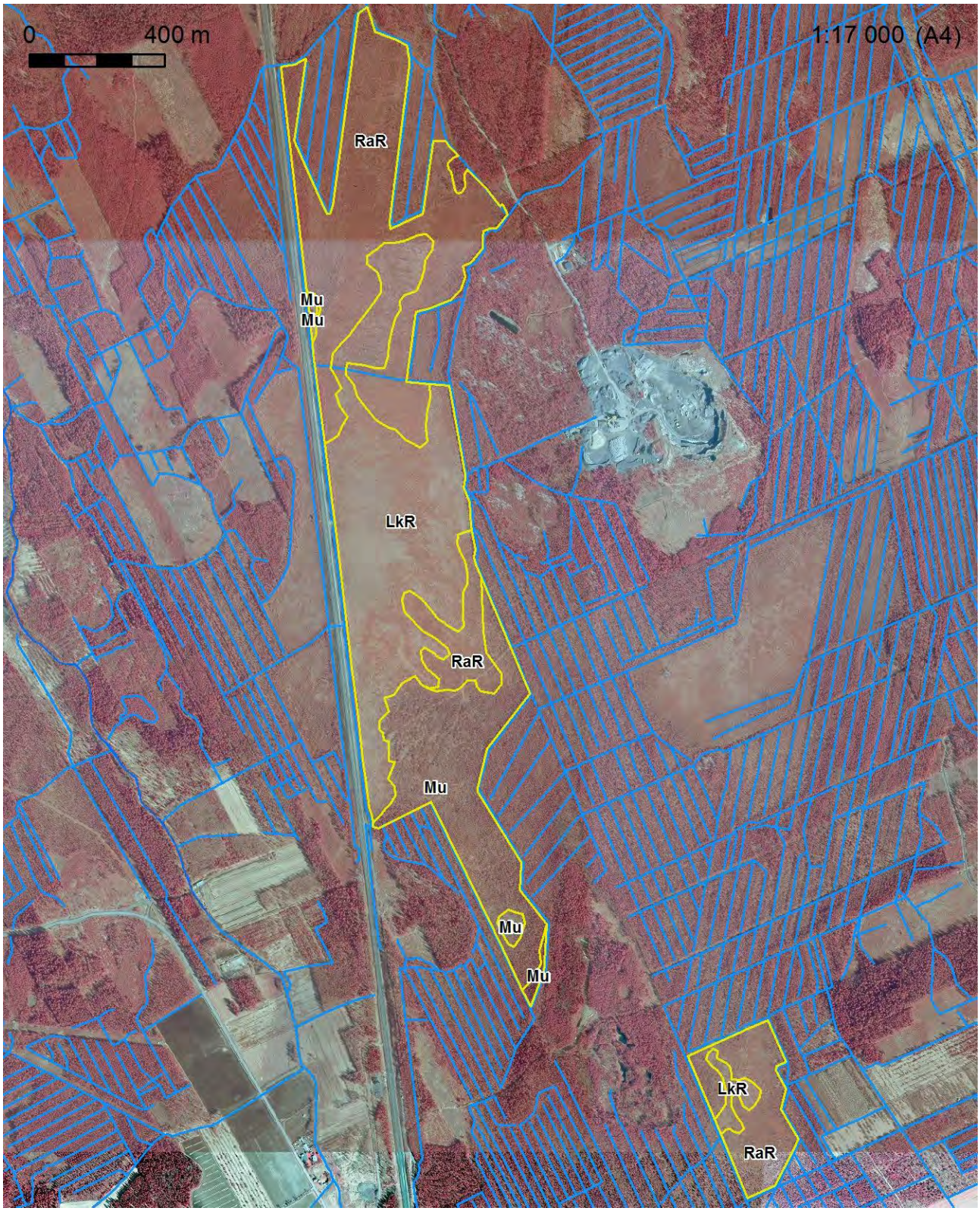

Isoneva.

79. Kaperonneva (8934) 306414,6936594 Kartoittaja: KJ

Kaperonneva sijaitsee Seinäjoella Pihlajamäenperän lounaispuolella. Suossa on rahka- ja viettokeitaan sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 47,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 32 ha (68 % suoyhdistymän alasta). Suon itä- ja länsireuna rajoittuvat suoraan kivennäismaahan ja suon kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset rajoittuvat muutaman reunaojan välittömään läheisyyteen. Kaperonnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, sararäme sekä isovarpuräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Haapalamminneva) ja suojelualueverkkoon huono. Suoyhdistymän ympäristössä viiden kilometrin säteellä on useita turvetuotantoalueita. Kaperonneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	23,5
Isovarpuräme	1,59
Kangasräme	1,8
Tupasvillaräme	0,1
Lyhytkorsiräme	0,8
Sararäme	4,4
Yhteensä	**30,7**

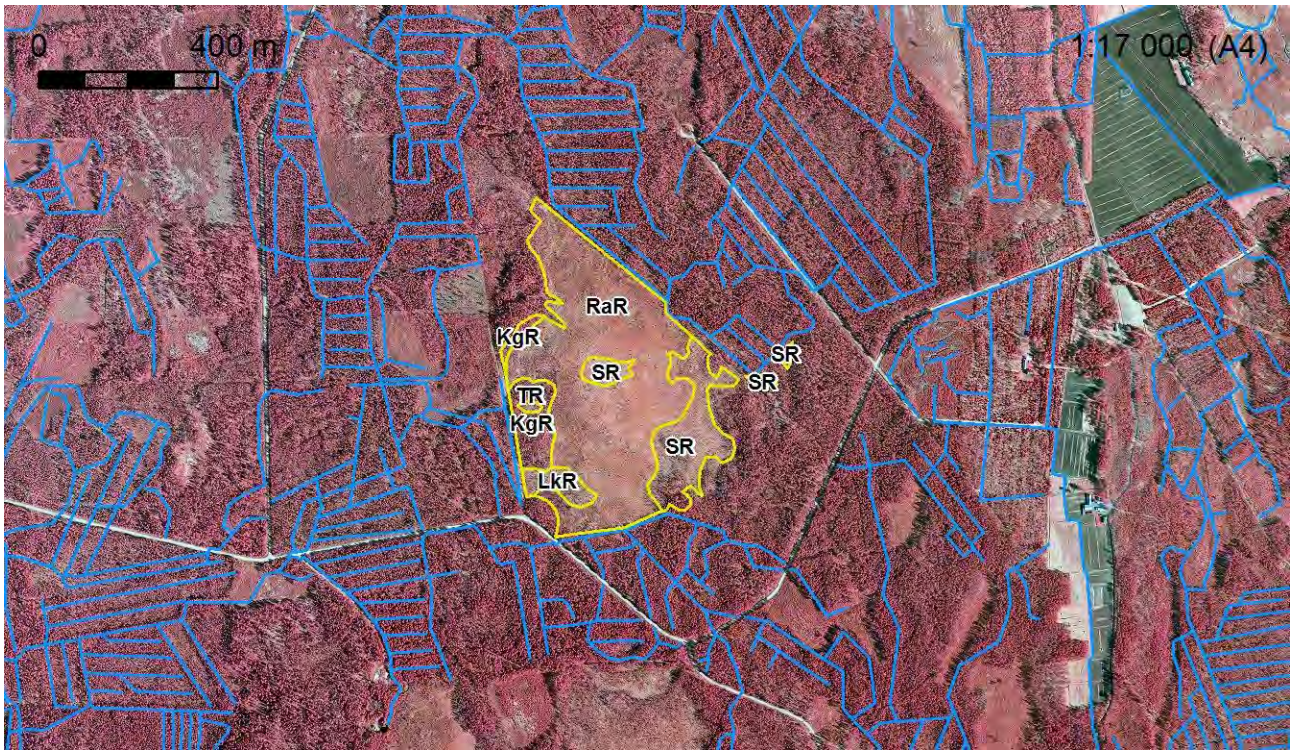

Kaperonneva.

80. Laulateenneva (10010) 293670,6963917 Kartoittaja: PH

Laulateenneva sijaitsee Seinäjoen Syrjämäellä. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 224,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 30 ha (13 % suoyhdistymän alasta). Laulateennevalla ojitusten vaikutukset ovat melko voimakkaita tai voimakkaita länsi- ja pohjoisosissa, mutta lievempiä muualla. Laulateennevalla tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja kalvakkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen putkilokasvilaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Isoneva ja Korvenneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Laulateenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	13,6
Isovarpuräme	3,2
Kalvakkaräme	9,2
Sararäme	4,1
Yhteensä	**30,1**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Luokka
Carex livida	Vaaleasara	RT, kv. vastuulaji

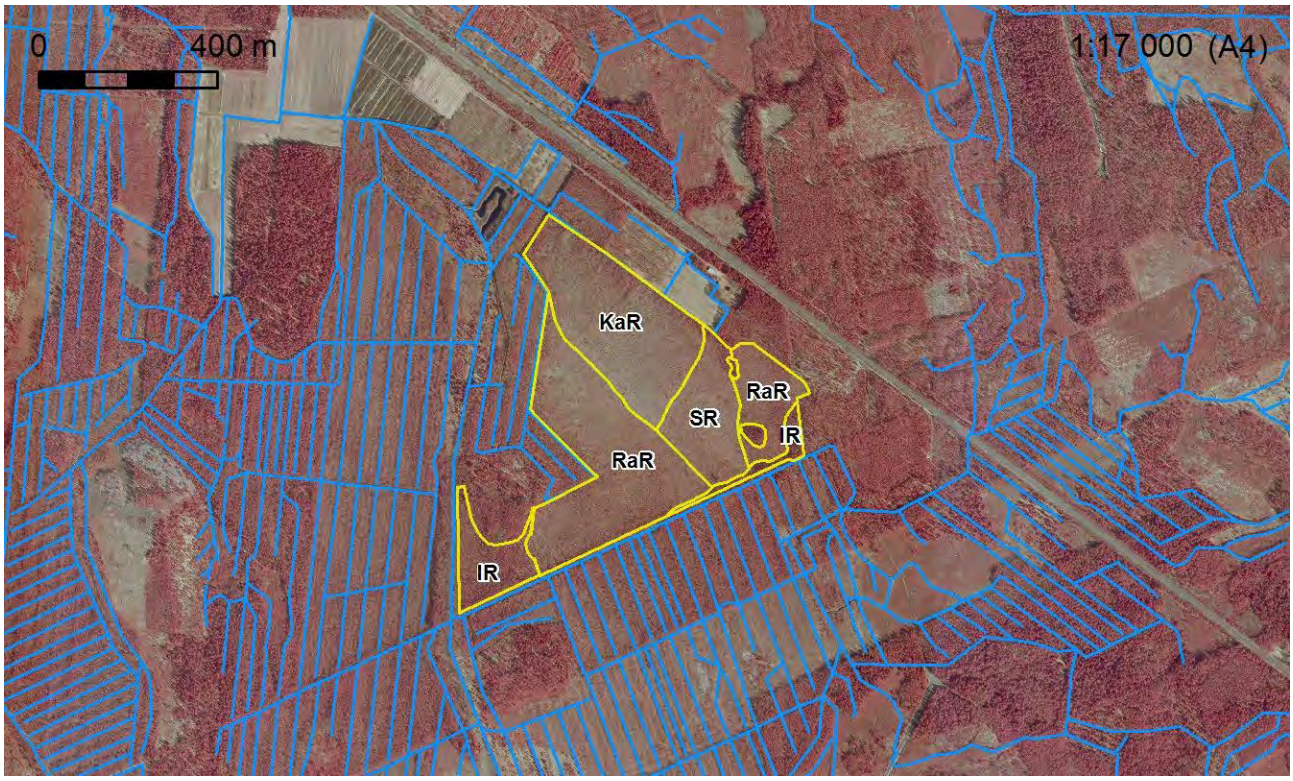

Laulateenneva.

81. Rottominneva (15110) 309687,6963872 Kartoittaja: KJ

Rottominneva sijaitsee Seinäjoen ja Kuortaneen rajalla Seinäjoentien (697) eteläpuolella. Suossa on rahkakeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 290,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 37 ha (13 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon reunaojien lähiympäristössä. Rottominnevalla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, keidasräme sekä lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Kuhjonneva, Kaulalamminneva ja Peräneva). Myös kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on erinomainen (n. 3 km etäisyydellä suosta luoteeseen sijaitsee Suppelonnevan soidensuojeluohjelma-alue, n. 2,5 km etäisyydellä pohjoiseen Peränevanholman vanhojen metsien suojelualue ja n. 4,5 km etäisyydellä kaakkoon Alavuden suojeltuihin lintuvesiin kuuluva järvi). Samaan suosysteemiin kuuluu etelämpänä sijaitseva Kuhjonneva; muilta osin suosysteemi on kauttaaltaan ojitettu. Suon pohjoispuolella sijaitsee Tausnevan turvetuotantoalue. Rottominneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	3,4
Rahkaräme	29,7
Rimpinevaräme	0,8
Tupasvillaräme	0,3
Lyhytkorsiräme	2,4
Saraneva	0,1
Muuttuma	0,8
Yhteensä	**37,5**

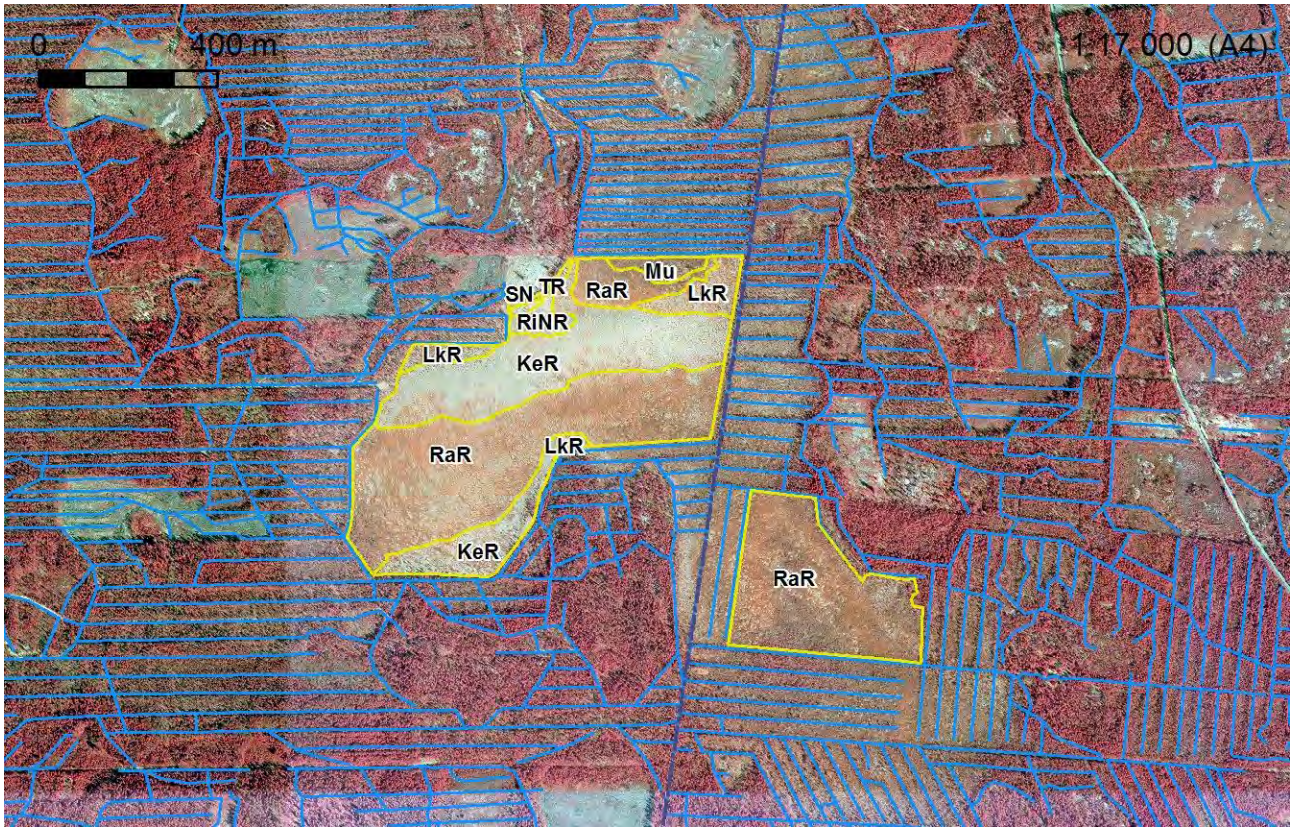

Rottominneva.

SOINI

82. Halkoneva (13032) 359520,6965654 Kartoittaja: KJ

Halkoneva sijaitsee Soinissa Pahankalanperän itäpuolella Hautakankaan kupeessa. Suossa on rahkakeitaan ja paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 77,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 42 ha (54 % suoyhdistymän alasta). Suon itäreuna rajoittuu suoraan kivennäismaahan Halkosaaren koillisosan kohdalla sekä etelämpänä Pirttijokeen. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät ainoastaan suon eteläreunalla ojien lähiympäristössä. Halkonevalla tavataan 11 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, tupasvillaräme sekä sararäme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Matosuo ja Sikosuo) sekä suojelualueverkkoon on hyvä (n. 1,5 km etäisyydellä suosta itään sijaitsee Matosuon soidensuojeluohjelma-alue). Halkoneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	2,1
Rahkaräme	18,2
Isovarpuräme	0,8
Luhtaneva	4,2
Rimpineva	0,1
Rimpinevaräme	0,1
Tupasvillaräme	7,8
Lyhytkorsiräme	0,8
Sarakorpi	0,2
Sararäme	7,8
Muuttuma	8,2
Yhteensä	**50,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

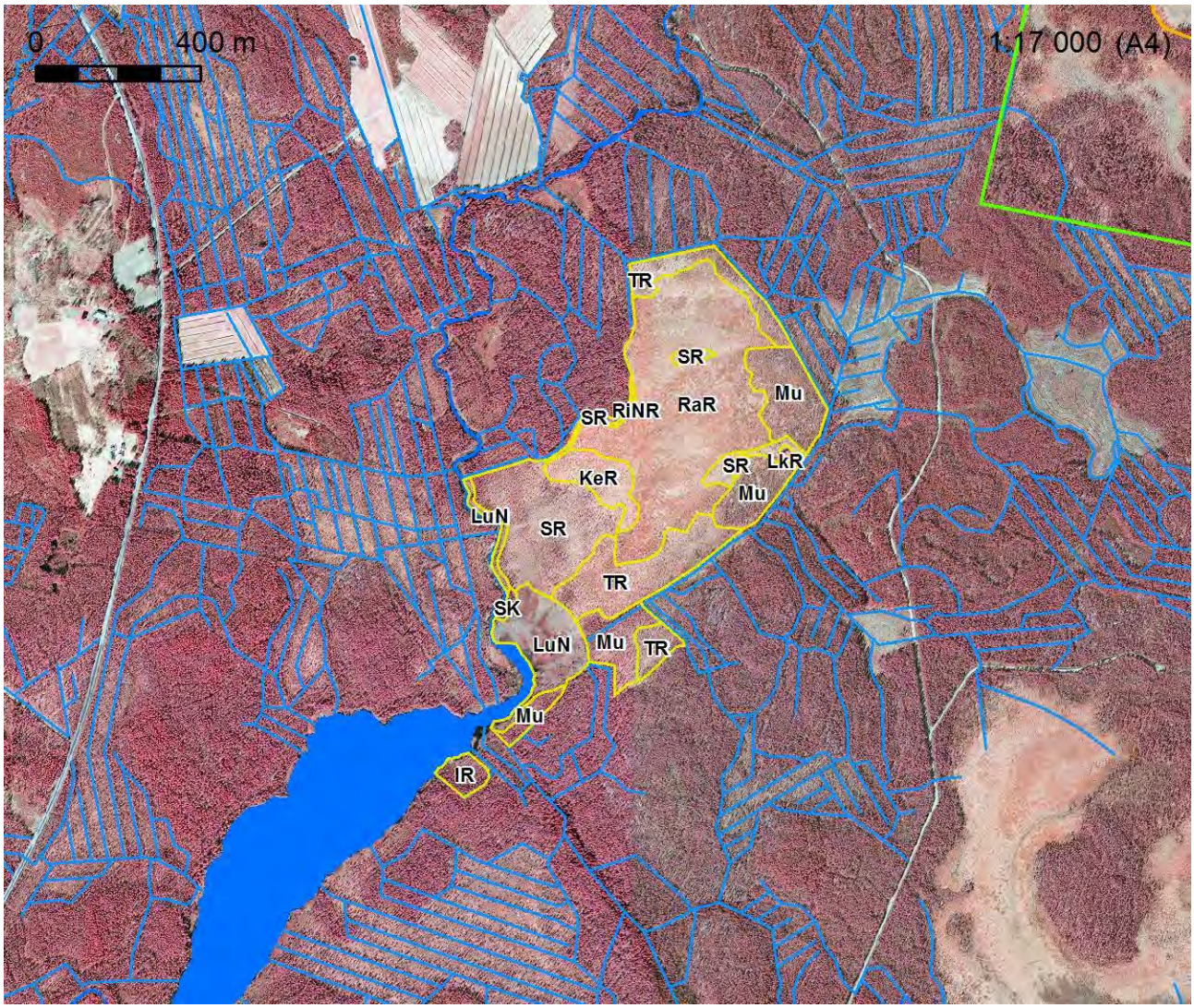

Halkoneva.

83. Kalliolamminsuo (13120) 363961,6959722 Kartoittaja: KJ

Kalliolamminsuo sijaitsee Soinissa Mustalamminkankaan itä- ja Ilveslamminkankaan eteläpuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 43,2 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 34 ha (79 % suoyhdistymän alasta). Suo rajoittuu pohjois- ja länsiosastaan suoraan kivennäismaahan ja suurin osa kasvillisuudesta on säilynyt luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon itäosassa ojien välittömässä läheisyydessä. Suon eteläosa rajoittuu hakkuuaukeaan. Kalliolamminsuolla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, tupasvillaräme sekä kangasräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Sikosuo ja Matolamminneva) Kytkeytyneisyys

suojelualueverkkoon on huono. Suon ympäristössä on useita turvetuotantoalueita. Kalliolamminsuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	18,7
Kangasräme	4,2
Tupasvillaräme	7,7
Mustikkakangaskorpi	2,8
Muurainkorpi	0,3
Sararäme	0,6
Muuttuma	1,8
Yhteensä	**36,0**

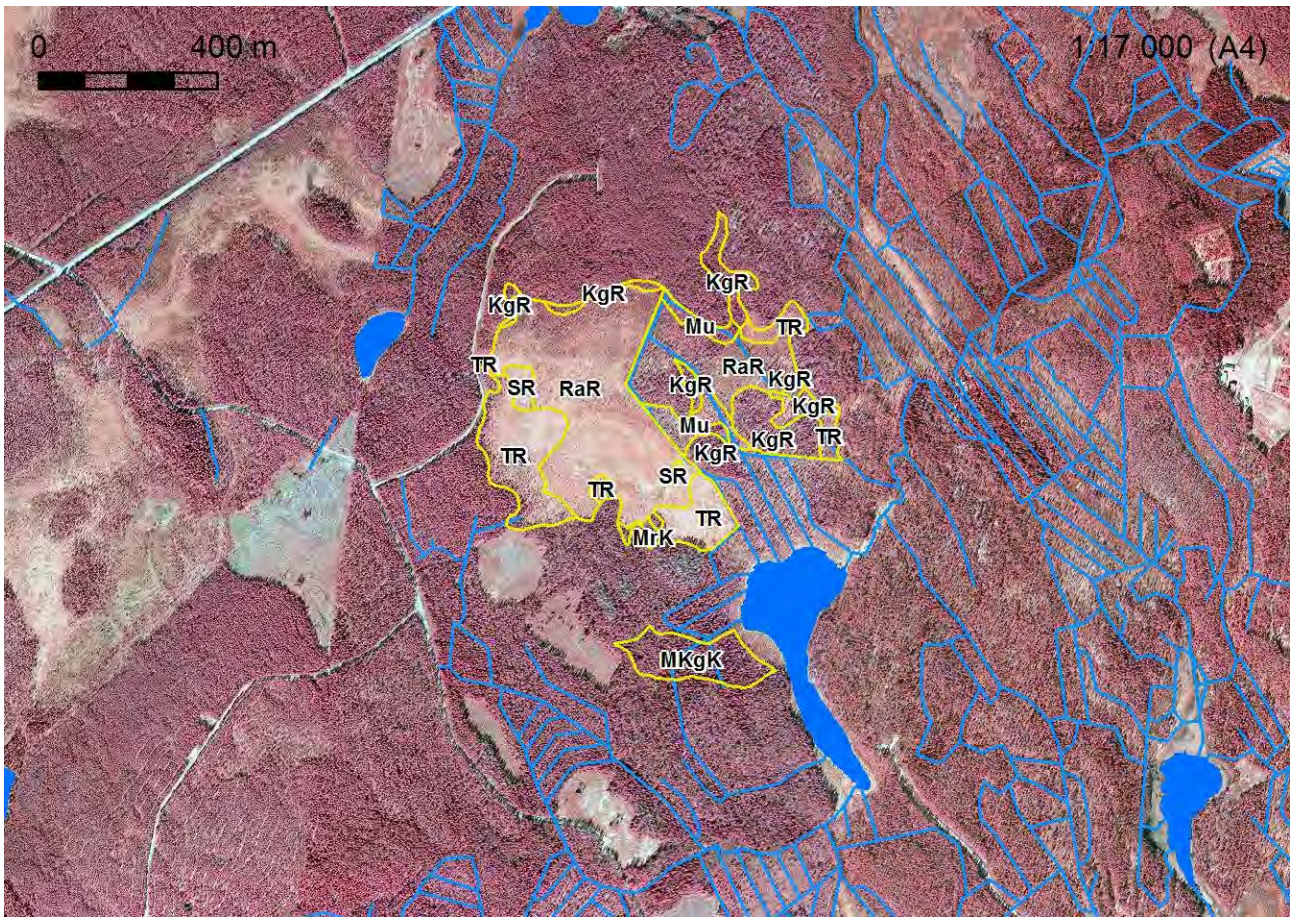

Kalliolamminsuo.

84. Kalliosuo (13009) 356012,6966089 Kartoittaja: KJ

Kalliosuo sijaitsee Soinissa Pahankalanperän länsipuolella Kallioniemen ympärillä. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä, sillä suurin osa suosta on otettu turvetuotantoon. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 140,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on vajaat kaksi hehtaaria suuremman Kalliolammin ympärillä (1 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Kalliolammin rannalla tavataan viittä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat saraneva, kangasräme sekä lyhytkorsiräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen lintulaji. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Kalliolammin itäpuolella on pintavalutuskenttä. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on hyvä (n. 4 km etäisyydellä suosta itään sijaitsee Matosuon soidensuojeluohjelma-alue). Kalliosuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Kangasräme	0,3
Lyhytkorsiräme	0,1
Saraneva	1,2
Sarakorpi	0,1
Juolasarakorpi	0,1
Yhteensä	**1,7**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Cygnus cygnus	Laulujoutsen	Lintudir. liite I

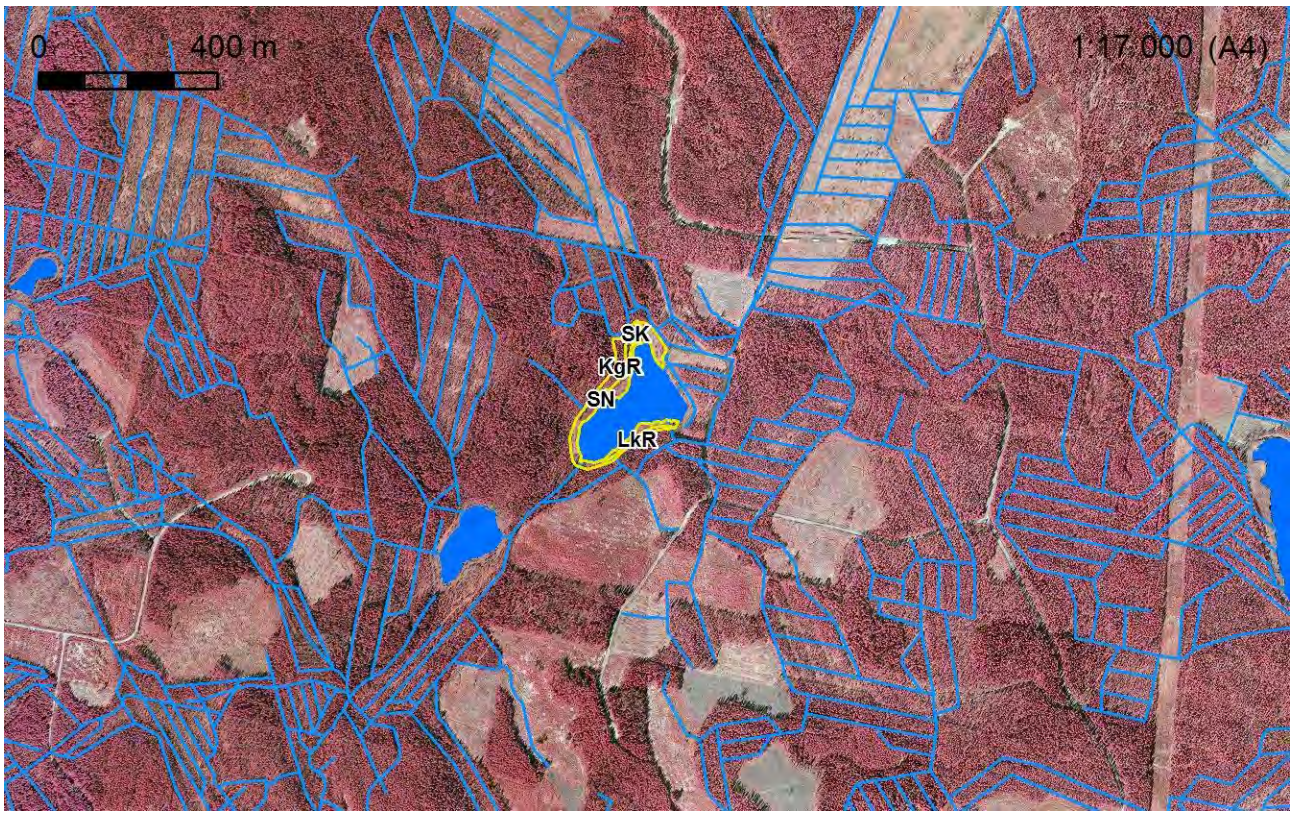

Kalliosuo.

85. Karjusuo (3975) 351936,6979020 Kartoittaja: KJ

Karjusuo sijaitsee Soinissa Katajamäen kylän itäpuolella. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 145,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 24 ha (16 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt suurelta osin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon luoteis- ja koillisosassa reunaojien lähiympäristössä. Karjusuolla tavataan kahdeksaa luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, sararäme sekä lettoräme. Noin viiden hehtaarin lettoräme-esiintymä sekä koillisosan lähteiköt (vaikkakin luonnontilaltaan heikentyneet) tekevät Karjusuosta erityisen arvokkaan selvitettyjen soiden joukossa. Suolla tavattiin kaksi rauhoitettua kämmekkälajia: vaarantuneet (VU) puna- ja kaitakämmekkä, sekä lisäksi kaksi huomionarvoista sammallajia. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Latoneva ja Lammasneva sekä Pitkänmännikönnevan luonnonsuojelualue) mutta suojelualueverkostoon huono. Karjusuo on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	0,9
Luhtaneva	0,04
Kalvakkaräme	1,4
Korpiräme	1,5
Lyhytkorsiräme	9,1
Sararäme	6,6
Lähteikkö	0,2
Lettoräme	4,7
Yhteensä	**24,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Dactylorhiza incarnata	Punakämmekkä	VU, LSA liite 3
Dactylorhiza traunsteineri	Kaitakämmekkä	VU, LSA liite 3
Loeskypnum badium	Kultasirppisammal	RT
Warnstorfia sarmentosa	Punasirppisammal	RT

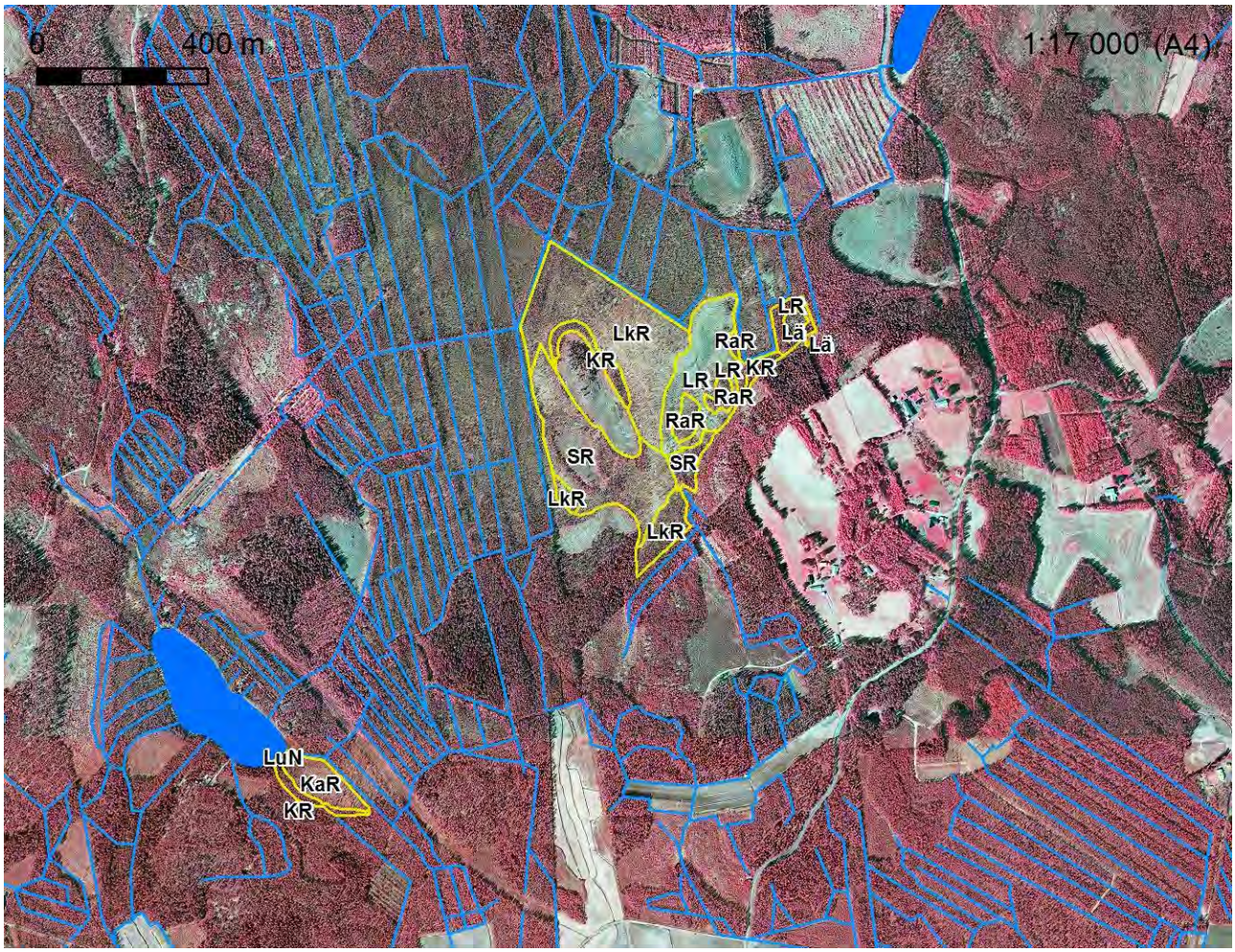

Karjusuo.

86. Kitusaaren Aukeaneva (3985) 365586,6962669 Kartoittaja: KJ

Kitusaaren Aukeaneva sijaitsee Soinissa Löytöperän ja Raitaperän välissä tien 17445 pohjoispuolella. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 86,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on vajaat 30 ha (33 % suoyhdistymän alasta). Suon luoteisosa rajoittuu eteläreunaltaan suoraan kivennäismaahan. Suurin osa kasvillisuudesta on säilynyt luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät vain paikoin reunaojien välittömässä läheisyydessä. Kitusaaren Aukeanevalla tavataan 11 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme, lyhytkorsiräme sekä rahkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Kitusaaren Aukeaneva kuuluu samaan suosysteemiin Kuoppasuon kanssa. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä mutta kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon huono. Suon ympäristössä sijaitsee useita turvetuotantoalueita. Kitusaaren Aukeaneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	5,2
Tupasvillaräme	1,9
Kalvakkaräme	12,9
Korpiräme	1,2
Lyhytkorsiräme	5,8
Mustikkakangaskorpi	0,2
Muurainkorpi	0,7
Sararäme	0,2
Juolasarakorpi	0,3
Lähde	0,02
Lähdekorpi	0,1
Muuttuma	0,6
Yhteensä	**29,2**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum aongstroemii	Kuultorahkasammal	RT

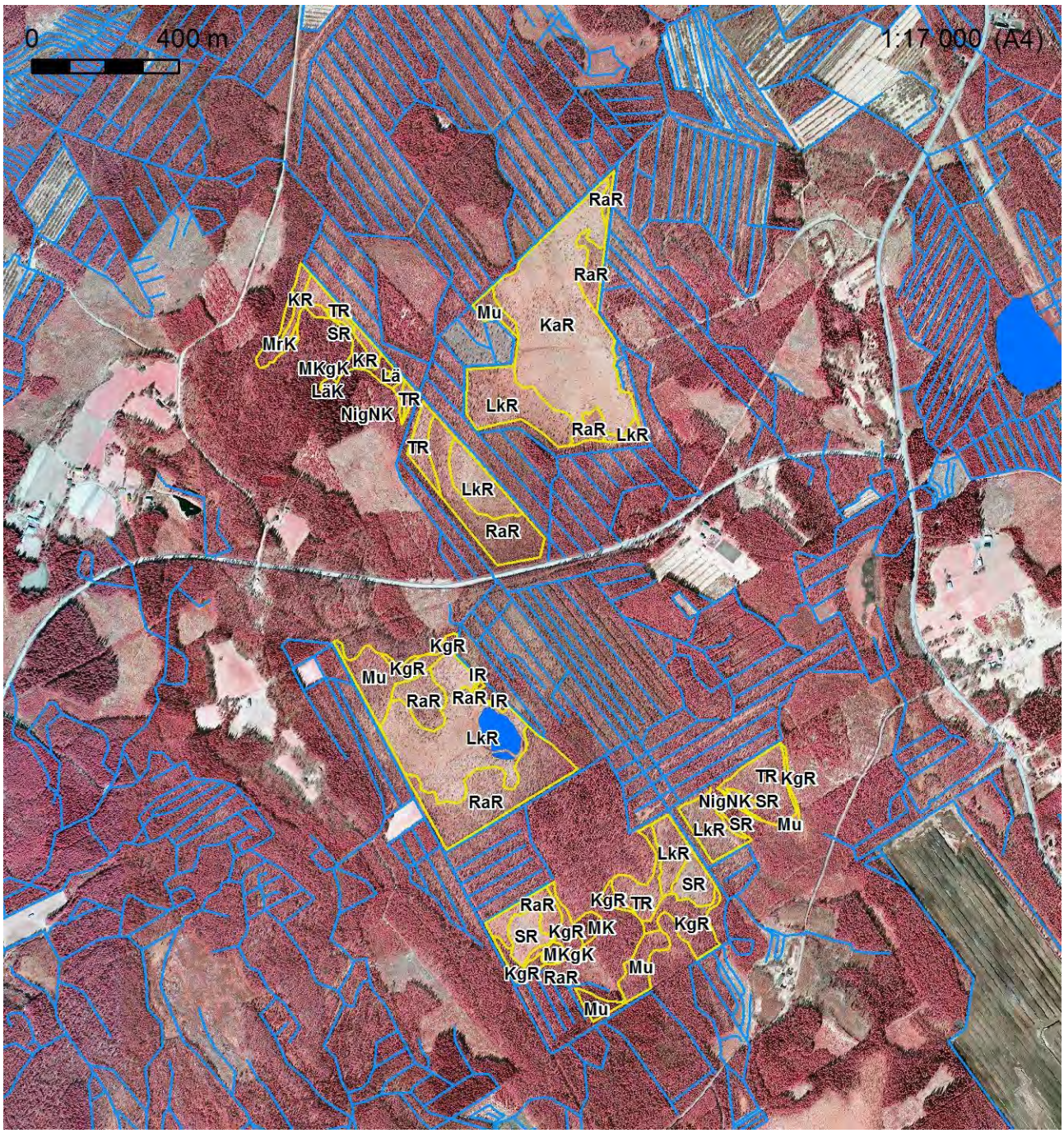

Kitusaaren Aukeaneva (pohjoisimmat kohteet) ja Kuoppasuo (88; eteläisimmät kohteet).

87. Kivikankaanneva (13132) 357074,6989384 Kartoittaja: KJ

Kivikankaanneva sijaitsee Soinissa Lehdonperän kylän luoteispuolella Kivikankaan, Niemikankaan ja Moukariharjun välissä. Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 140,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 26 ha (18 % suoyhdistymän alasta). Suoyhdistymän keskiosaan on vastikään vedetty uusia ojia. Kasvillisuus on säilynyt paikoin luonnontilaisena. Ympäröivän ja uudisojituksen vaikutus näkyy selvimmin suon kosteimmissa osissa, joissa rimpipinta on lähes kaikkialla kuivahtanut. Kivikankaannevalla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme sekä sararäme. Suolla tavattiin neljä huomionarvoista putkilokasvi- ja kaksi -sammallajia. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin sekä suojelualueverkkoon on huono. Suon länsipuolella on Veteläsuon turvetuotantoalue. Kivikankaanneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	8,2
Kangasräme	2,1
Rimpinevaräme	2,2
Korpiräme	0,8
Lyhytkorsiräme	3,8
Mustikkakorpi	2,8
Sararäme	5,5
Lettonevaräme	0,1
Lettoräme	0,9
Muuttuma	30,2
Yhteensä	**56,57**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Carex livida	Vaaleasara	RT, vastuulaji
Dactylorhiza incarnata	Punakämmekkä	VU, LSA liite 3
Juncus stygius	Rimpivihvilä	RT
Selaginella selaginoides	Mähkä	RT
Loeskypnum badium	Kultasirppisammal	RT
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

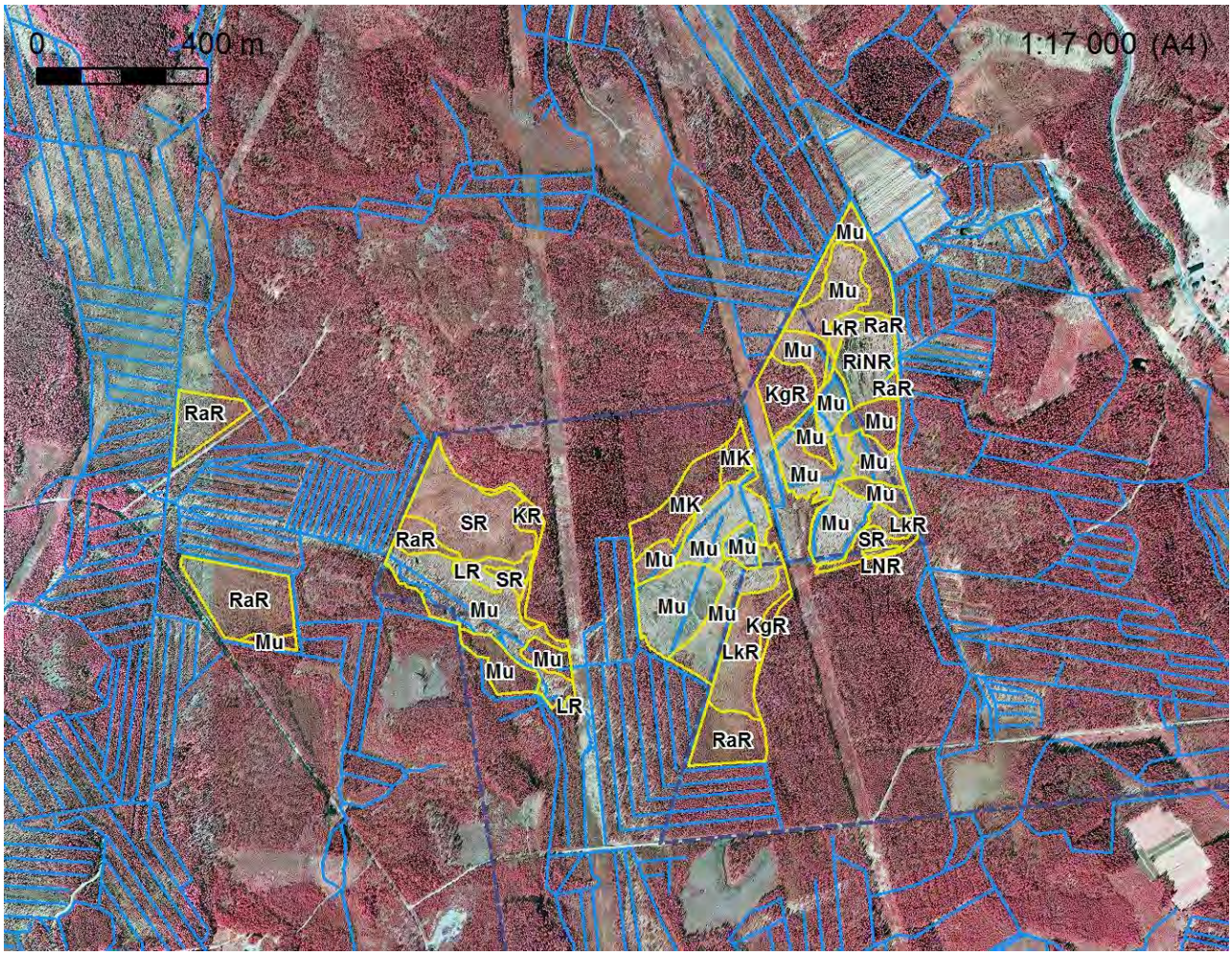

Kivikankaanneva.

88. Kuoppasuo (3986) 365435,6961575 Kartoittaja: KJ

Kuoppasuo sijaitsee Soinissa Kotaperän, Löytöperän ja Raitaperän välissä tien 17445 eteläpuolella. Suossa on rahka- ja viettokeitaan, välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 97,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on 30 ha (31 % suoyhdistymän alasta). Suon etelä- ja pohjoisosat rajoittuvat paikoin suoraan kivennäismaahan ja suurin osa kasvillisuudesta on säilynyt luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä reunaojien välittömässä läheisyydessä. Kuoppasuolla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, rahkaräme, kangasräme sekä tupasvilläräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Kuoppasuo kuuluu samaan suosysteemiin Kitusaaren Aukeanevan kanssa. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Sikosuo ja Mustikkasuo). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon kaakkoispuolella on Ulpassuon turvetuotantoalue; lisäksi ympäristössä on muita turvetuotantoalueita. Kuoppasuon koillis- ja luoteisosia on

paikoin muokattu pelloiksi. Kuoppasuo on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	8,1
Isovarpuräme	0,1
Kangasräme	3,7
Tupasvillaräme	3,7
Lyhytkorsiräme	11,0
Mustikkakorpi	0,4
Mustikkakangaskorpi	0,3
Sararäme	2,7
Juolasarakorpi	0,1
Muuttuma	4,1
Yhteensä	**34,1**

Kartta kohteen 86 yhteydessä.

89. Peltosuo (3987)

361717,6980565 Kartoittaja: KJ

Peltosuo sijaitsee Soinissa Rajamäen ja Koiramäen välisellä alueella. Suossa on viettokeitaan piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 64,9 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 19 ha (29 % suoyhdistymän alasta). Ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon pohjoisosan eteläreunalla. Peltosuolla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme ja sararäme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Härkäsuo, Haukisuo ja Järvisalonneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Saman suosysteemin luoteisosassa on myös ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa, länsiosassa puolestaan Koirasuon turvetuotantoalue. Suon ympäristössä on myös muita turvetuotantoalueita. Peltosuo on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	11,5
Isovarpuräme	0,1
Kangasräme	1,4
Tupasvillaräme	0,9
Lyhytkorsiräme	1,3
Sararäme	3,7
Muuttuma	0,2
Yhteensä	**19,2**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

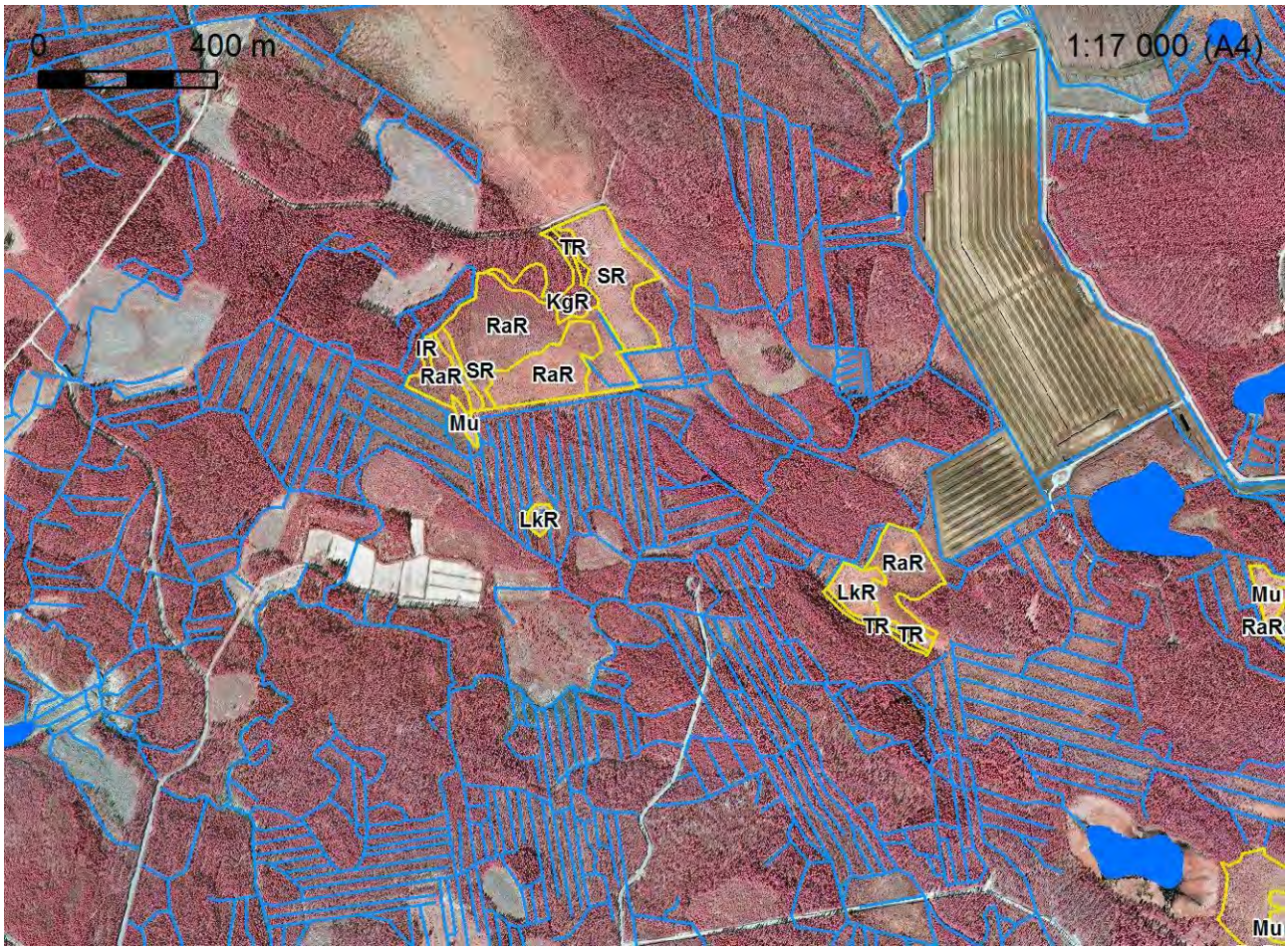

Peltosuo.

90. Saarisuo (3466) 364165,6977249 Kartoittaja: KJ

Saarisuo sijaitsee Soinissa Huosianmäen kylän itäpuolella Saarikankaan ja Hankasenkankaan välissä. Suon eteläreuna rajoittuu Karstulantiehen (697). Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 99,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on kolmessa erillisessä laikussa yhteensä n. 11 ha (11 % suoyhdistymän alasta). Läntisen laikun länsireuna rajoittuu suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutus näkyy selvimmin eteläisen laikun reunaosissa ojien lähiympäristössä. Saarisuolla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme, tupasvillaräme sekä rimpinevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Haukisuo, Härkäsuo, Sopensuo ja Tynnyrineva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suoyhdistymä on muilta

osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Samaan suosysteemiin kuuluu pohjoispuolella sijaitseva Viitasuo, jonka itäosa on otettu turvetuotantoon. Suon ympäristössä on myös muita turvetuotantoalueita. Saarisuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Isovarpuräme	0,5
Kangasräme	0,6
Rimpinevaräme	1,6
Tupasvillaräme	1,9
Kalvakkaräme	3,9
Korpiräme	0,1
Lyhytkorsiräme	1,5
Saraneva	0,1
Sararäme	0,2
Juolasarakorpi	0,2
Yhteensä	**10,6**

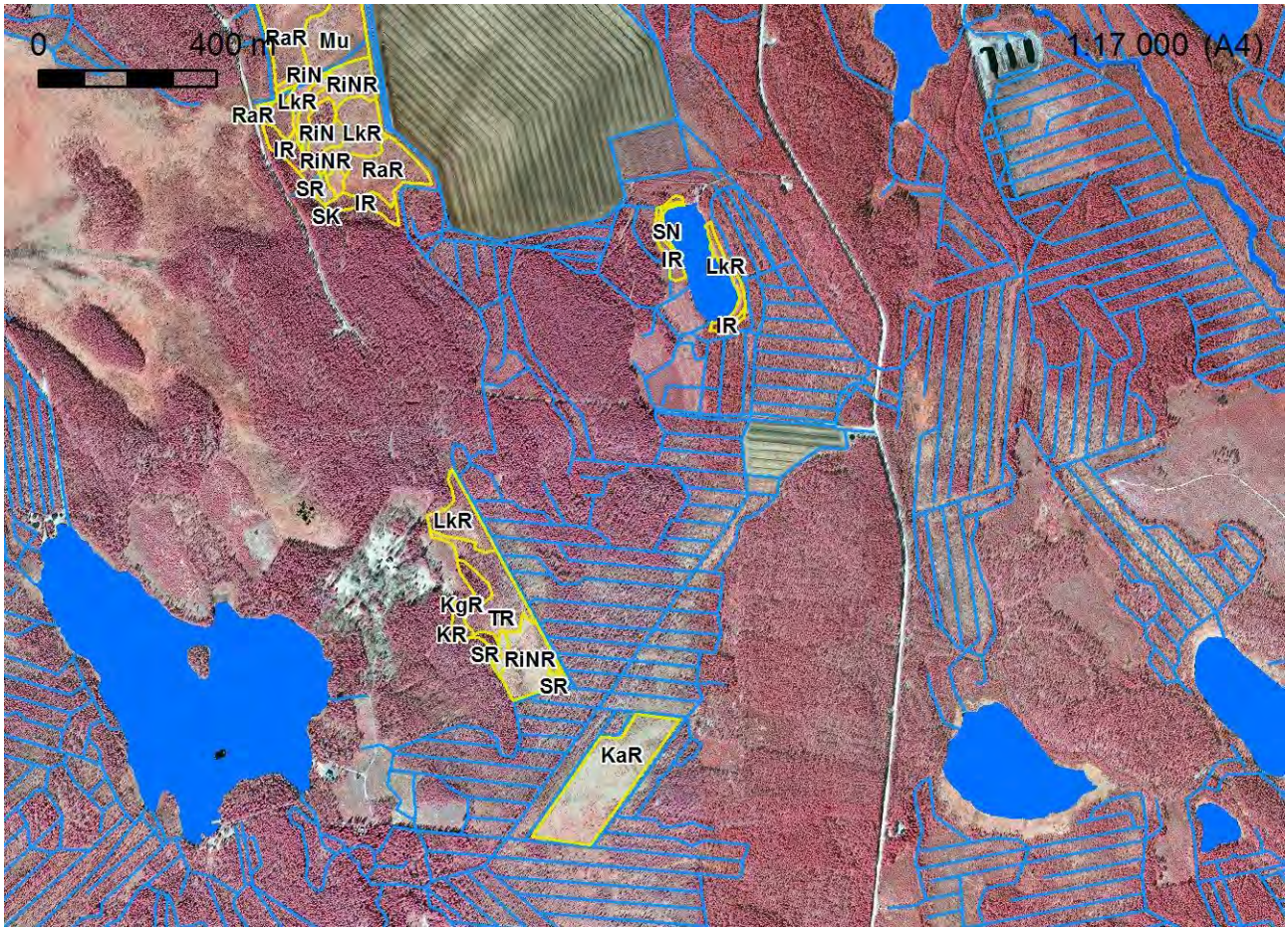

Saarisuo (pohjoisin kohde kartalla on Viitasuon (94) eteläkärki).

91. Tuohisuo (13121) 357690,6959828 Kartoittaja: KJ

Tuohisuo sijaitsee Soinin ja Ähtärin rajalla Hautakylän ja Kolun välimaastossa Matolammen eteläpuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 36,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on noin 8 ha (22 % suoyhdistymän alasta). Suon itäreuna rajoittuu osin suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon reunaosissa reunaojien ympäristössä. Tuohisuolla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme sekä tupasvillaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Matolamminneva ja Sikosuo). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon pohjoispuolella sijaitsee Matolamminsuon turvetuotantoalue. Tuohisuo on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	3,7
Kangasräme	0,4
Tupasvillaräme	2,2
Lyhytkorsiräme	1,8
Sararäme	0,01
Muuttuma	2,0
Yhteensä	**10,2**

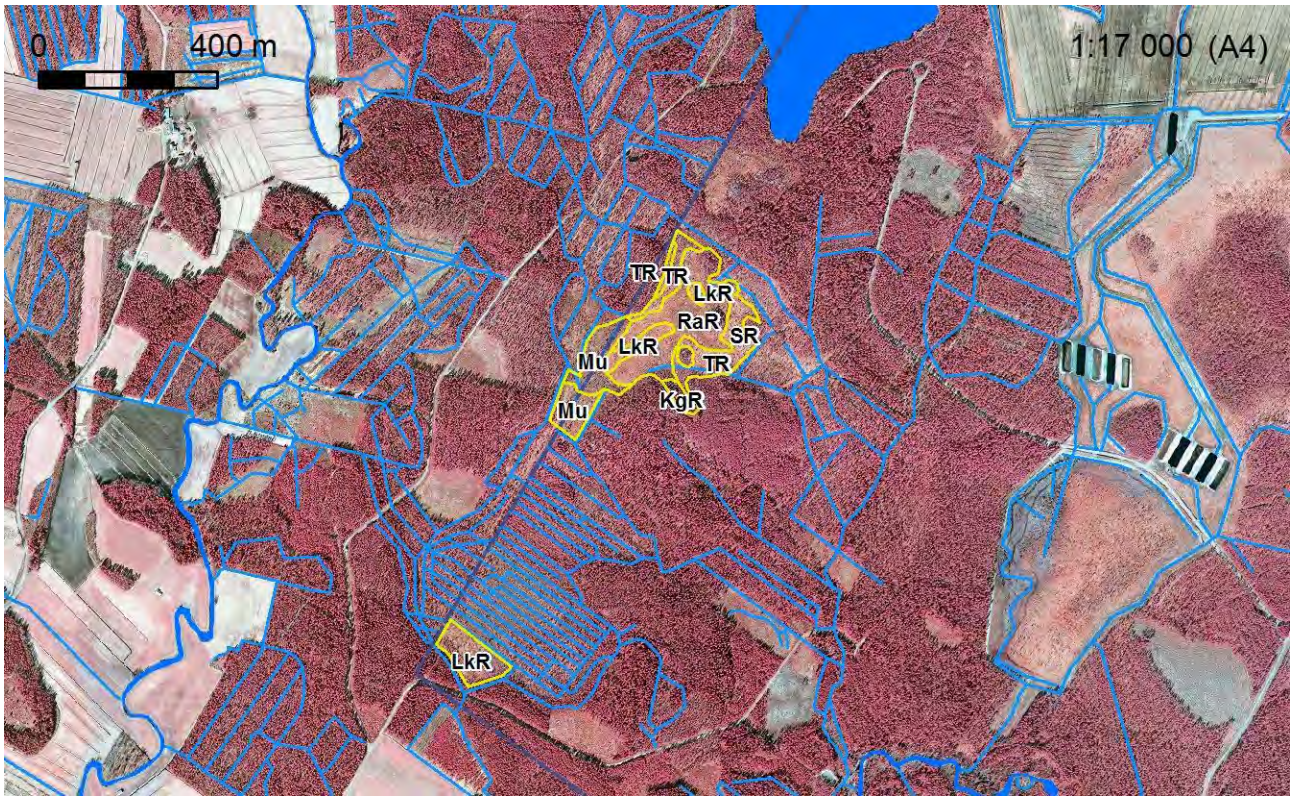

Tuohisuo.

92. Vahtisuo (3462) 361807,6976058 Kartoittaja: KJ

Vahtisuo sijaitsee Soinissa Pöntisen kylän kaakkoispuolella. Suo rajoittuu pohjoisreunaltaan Karstulantiehen (697). Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 63,0 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 18 ha (29 % suoyhdistymän alasta). Ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä suon pohjois- ja länsilaidalla tien ja reunaojien läheisyydessä sekä Likolammin rannassa. Vahtisuolla tavataan neljää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme ja -muuttuma, lyhytkorsirämemuuttuma sekä kalvakkaneva. Lisäksi tavattiin tupasvillakorpimuuttumaa. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Kukkoneva, Tynnyrineva ja Ketvenenneva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon eteläpuolella on turvetuotantoalue. Vahtisuo on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	0,5
Kalvakkaneva	3,2
Kalvakkaräme	13,8
Muuttuma	5,5
Yhteensä	**23,0**

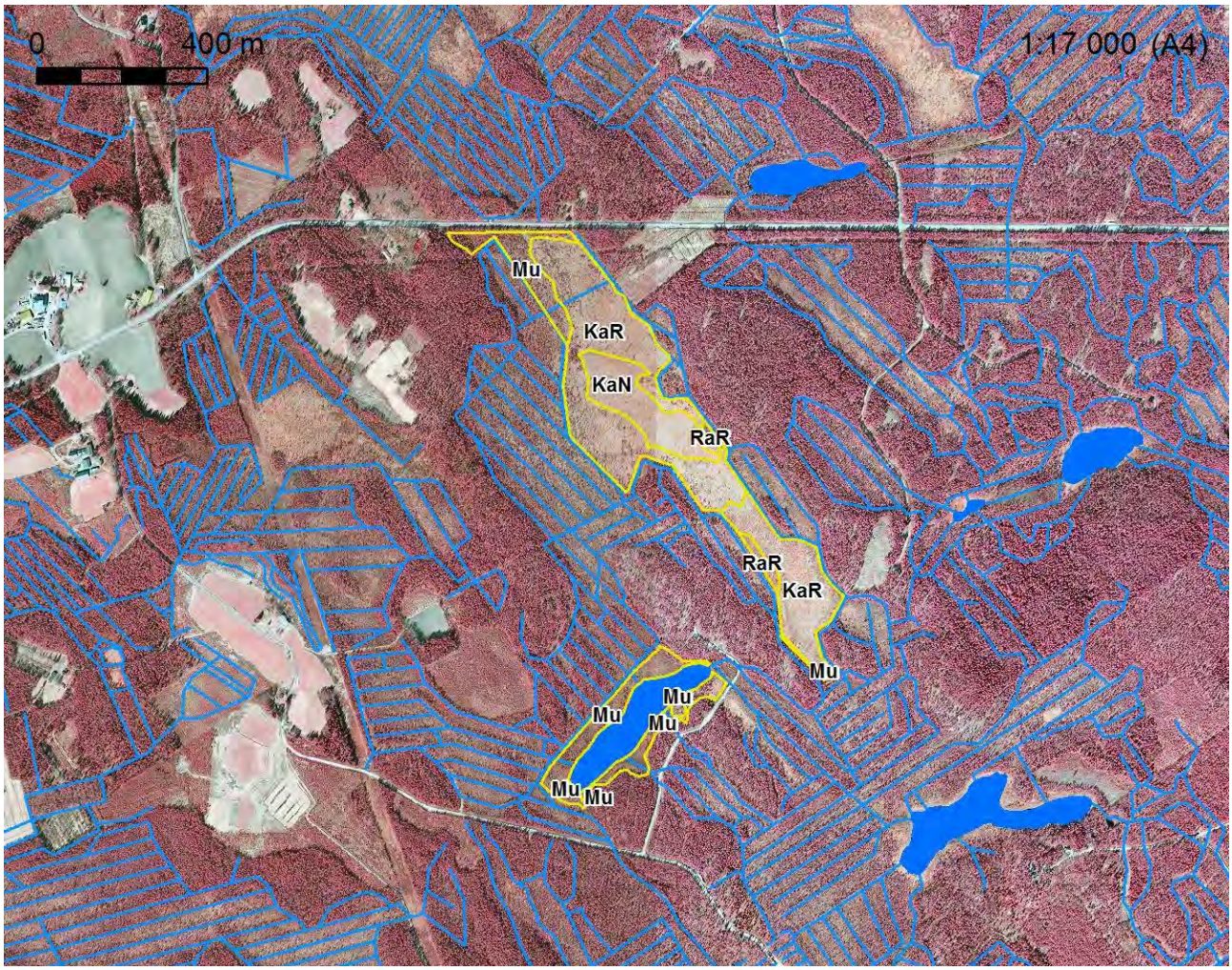

Vahtisuo.

93. Vakkurinahonsuo (3988) 365417,6965480 Kartoittaja: KJ

Vakkurinahonsuo sijaitsee Soinissa Pirttiperän kylän eteläpuolella. Suossa on välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 111,8 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 17 ha (15 % suoyhdistymän alasta). Suon pohjoisreuna

rajoittuu pieneltä osalta suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen vaikutukset näkyvät ojittamattomien laikkujen reunaojien ympäristössä. Vakkurinahonsuolla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat lyhytkorsiräme, tupasvillaräme sekä kalvakkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suoyhdistymä on muilta osiltaan kauttaaltaan ojitettu. Suurjännitelinja kulkee suon länsiosan läpi. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen sekä suojelualueverkkoon hyvä (n. 2,5 km etäisyydellä suosta länteen sijaitsee Matosuon ja n. 4 km etäisyydellä itään Laihistennevan soidensuojeluohjelma-alueet). Vakkurinahonsuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	1,2
Kangasräme	0,2
Tupasvillaräme	5,1
Kalvakkaräme	1,4
Lyhytkorsiräme	9,6
Sararäme	0,04
Yhteensä	**17,4**

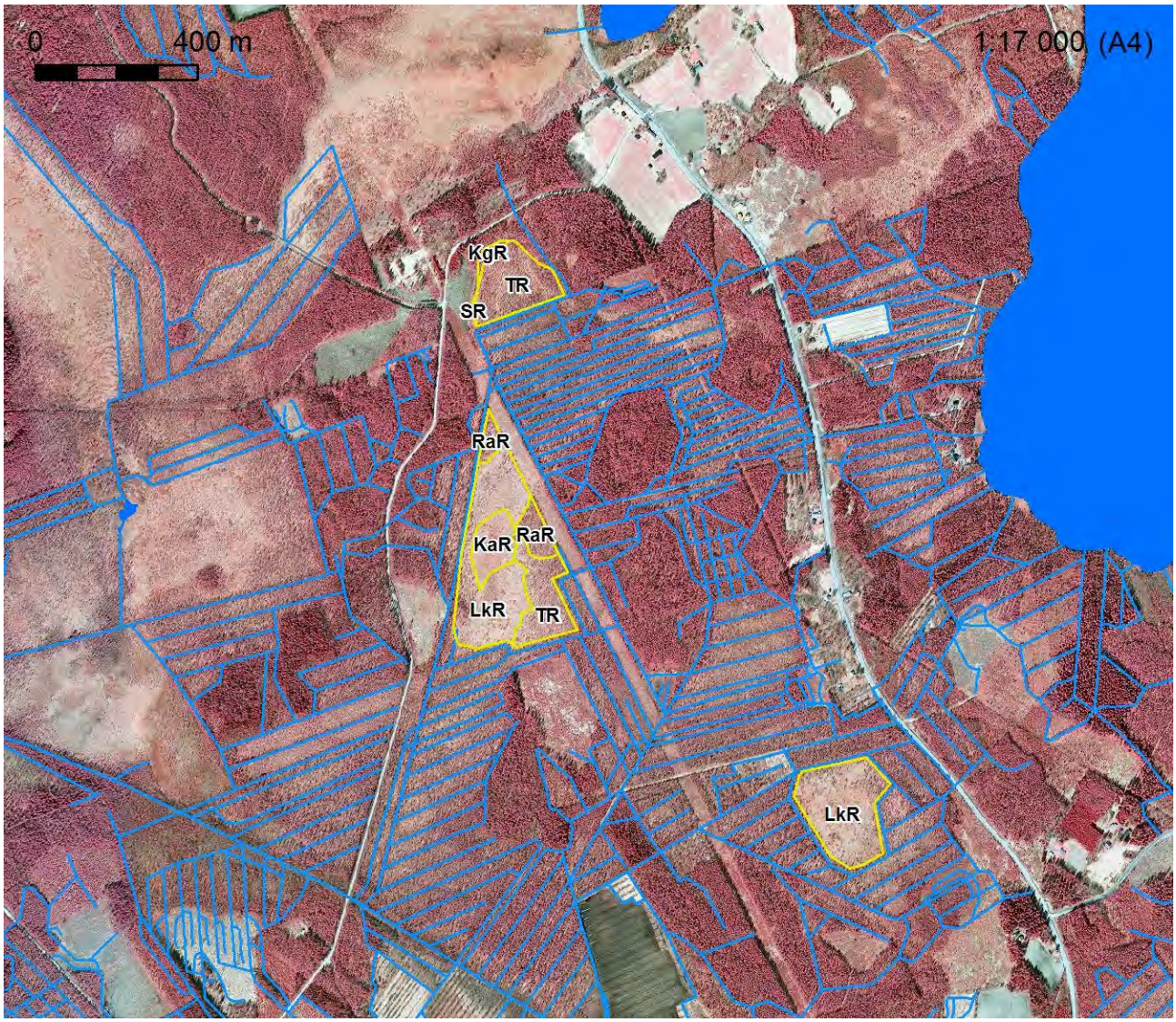

Vakkurinahonsuo.

94. Vanhanhaudanneva (13148) 348266,6975821 Kartoittaja: KJ

Vanhanhaudanneva sijaitsee Soinissa Pahkaperän Luoteispuolella Tervakankaan kupeessa. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 35,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (56 % suoyhdistymän alasta). Suon itä- ja länsireuna rajoittuvat suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt varsin luonnontilaisena. Vanhanhaudannevalla tavataan 11 luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat isovarpuräme, kalvakkaräme sekä lyhytkorsiräme. Suolla tavattiin kaksi huomionarvoista sammallajia sekä yksi lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Järvisenneva ja Latoneva) sekä suojelualueverkkoon huono. Suoyhdistymän pohjois- ja eteläosissa on

muutamia ojia; alueelta on myös hakattu puustoa ja pieni osa muokattu pelloksi. Vanhanhaudanneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	3,4
Isovarpuräme	4,2
Kangasräme	0,2
Rimpinevaräme	0,1
Tupasvillaräme	2,1
Kalvakkaneva	0,9
Kalvakkaräme	3,8
Korpiräme	0,4
Lyhytkorsiräme	3,7
Sarakorpi	0,8
Lettonevaräme	0,2
Yhteensä	**19,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Grus grus	Kurki	Lintudir. liite I
Loeskypnum badium	Kultasirppisammal	RT
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

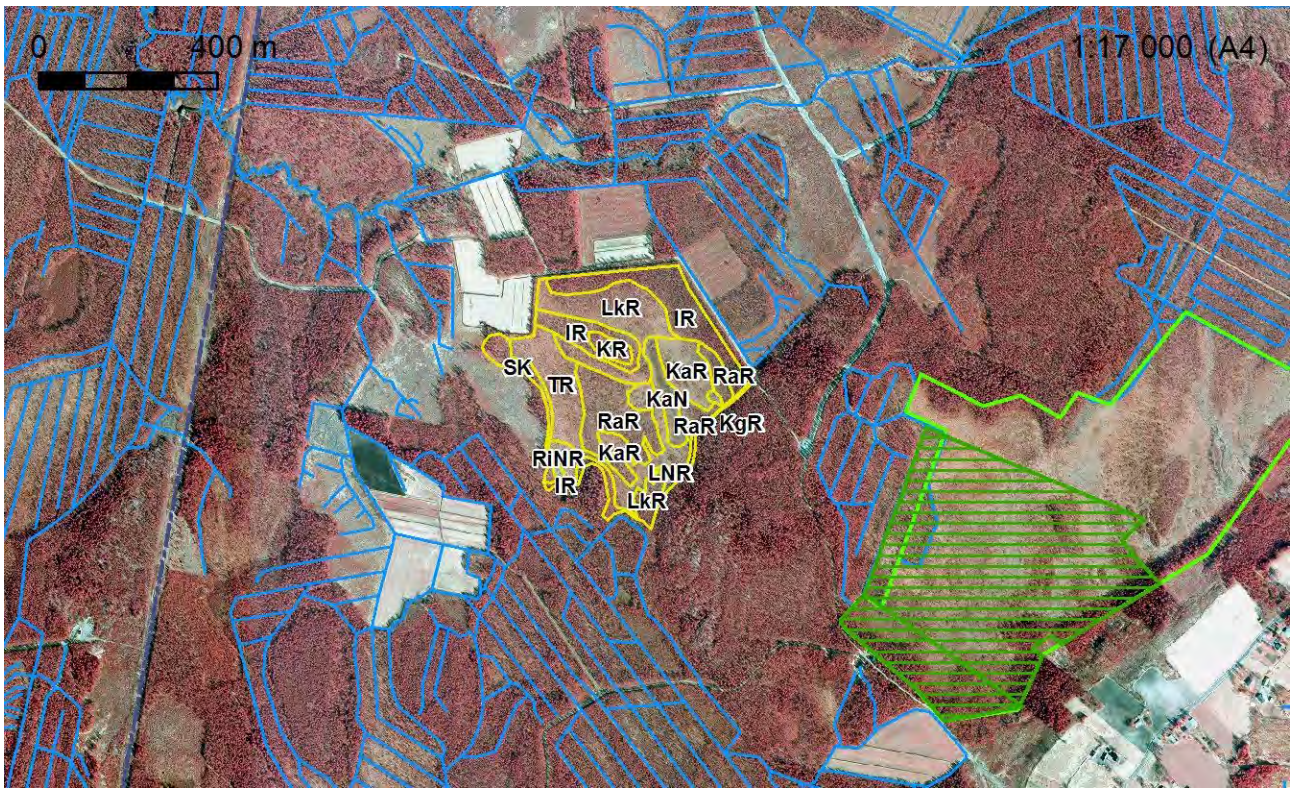

Vanhanhaudanneva.

95. Viitasuo (13014) 363844,6978965 Kartoittaja: KJ

Viitasuo sijaitsee Soinissa Huosianmäen kylän itäpuolella Saarikankaan pohjoispuolella. Suossa on väli- ja rimpipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Muuttuneisuuden vuoksi suoyhdistymän alkuperäistä tyyppiä on mahdoton määritellä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 152,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 20 ha (13 % suoyhdistymän alasta). Suoyhdistymän keskiosa on otettu turvetuotantoon. Kasvillisuus on säilynyt melko luonnontilaisena. Ympäröivän ojituksen ja turvekentän vaikutus näkyy selvimmin suon läntisen osan itäreunalla syvienreunaojien lähiympäristössä. Viitasuolla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme ja -muuttuma sekä rimpinevaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Samaan suosysteemiin kuuluu eteläpuolella sijaitseva Saarisuo. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on erinomainen (mm. Haukisuo, Härkäsuo ja Tynnyrineva). Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon on huono. Suon ympäristössä on myös muita turvetuotantoalueita. Viitasuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	13,8
Isovarpuräme	1,0
Rimpineva	0,7
Rimpinevaräme	1,4
Tupasvillaräme	0,8
Kalvakkaräme	0,1
Lyhytkorsiräme	2,0
Sarakorpi	0,2
Sararäme	0,4
Muuttuma	15,6
Yhteensä	**35,9**

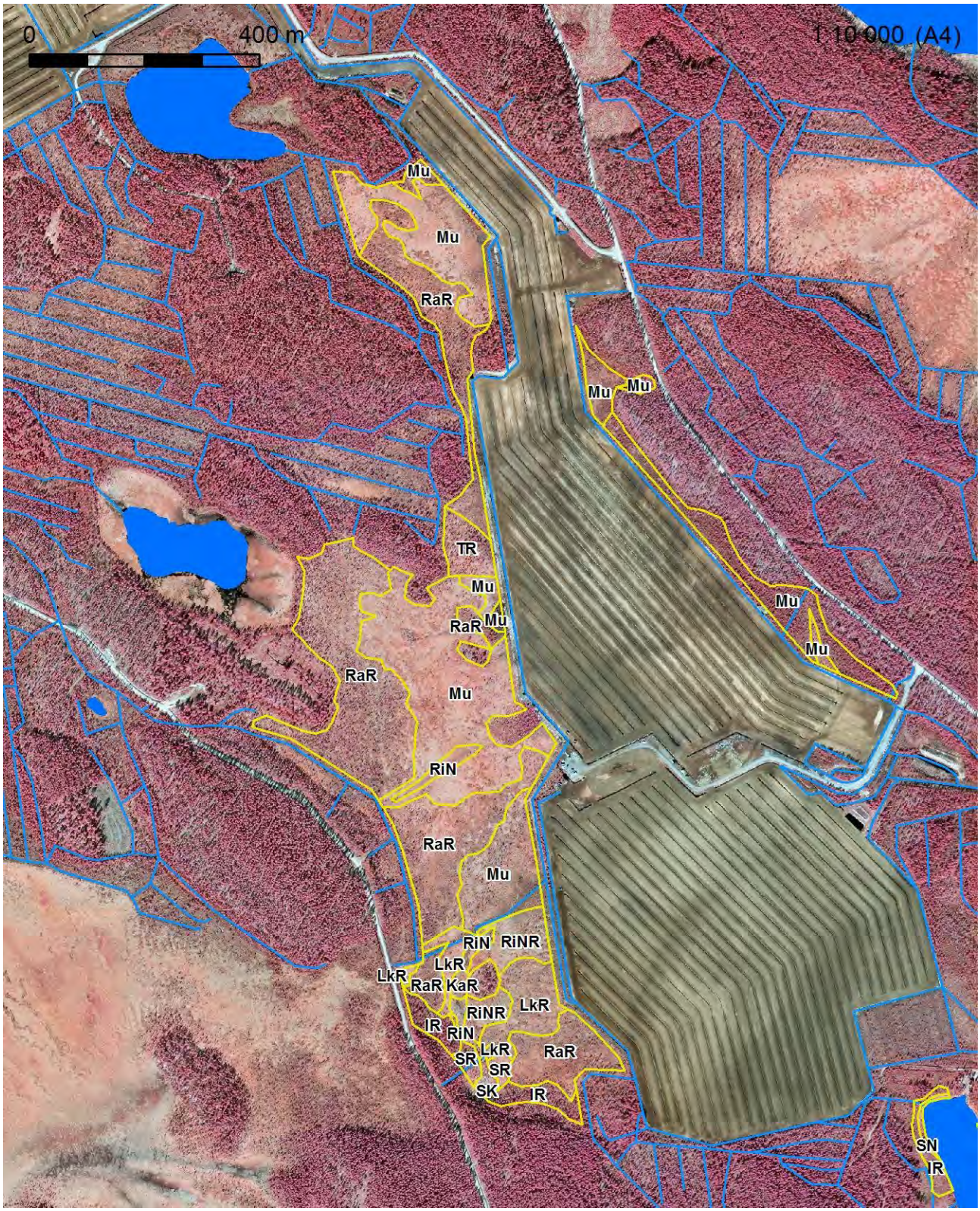

Viitasuo (huom. mittakaava 1:10 000). Kaakkoisin kohde on Saarisuon (90) pohjoiskärki.

TEUVA

96. Saarenneva (6076) 225939,6931657 Kartoittaja: AA

Saarenneva sijaitsee Teuvan Varsalassa, aivan tien 687 länsipuolella. Suon yhdistymätyyppiä on vaikea määrittää luotettavasti, sillä suo on voimakkaasti muuttunut. Lähes koko suoyhdistymä on ojituksen piirissä; vain lievästi muuttunutta alaa on noin 3 ha (2,5 % koko suoyhdistymän pinta-alasta). Tällä alueella tavataan kolmea suotyyppiä, joskaan esiintymät eivät ole kovin edustavia, ja kasvillisuusmuutoksia on niissä jonkin verran havaittavissa ojituksen vuoksi. Suolla havaittiin kaksi silmälläpidettävää lintulajia. Luontoarvoiltaan suo on kokonaisuutena hyvin vaatimaton. Kytkeytyneisyys lähialueiden ojittamattomiin suoalueisiin on tyydyttävä (aivan vieressä on n. 100 ha laajuinen ojittamaton alue Lutakkonevaa). Kytkeytyneisyys suojelualueisiin on huono. Saarenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Isovarpuräme	0,7
Ombrotrofinen lyhytkorsineva	0,9
Lyhytkorsiräme	1,5
Muuttuma	7,8
Yhteensä	**10,9**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Lyrurus tetrix	Teeri	NT, Lintudir. liite I, vastuulaji
Anthus pratensis	Niittykirvinen	NT

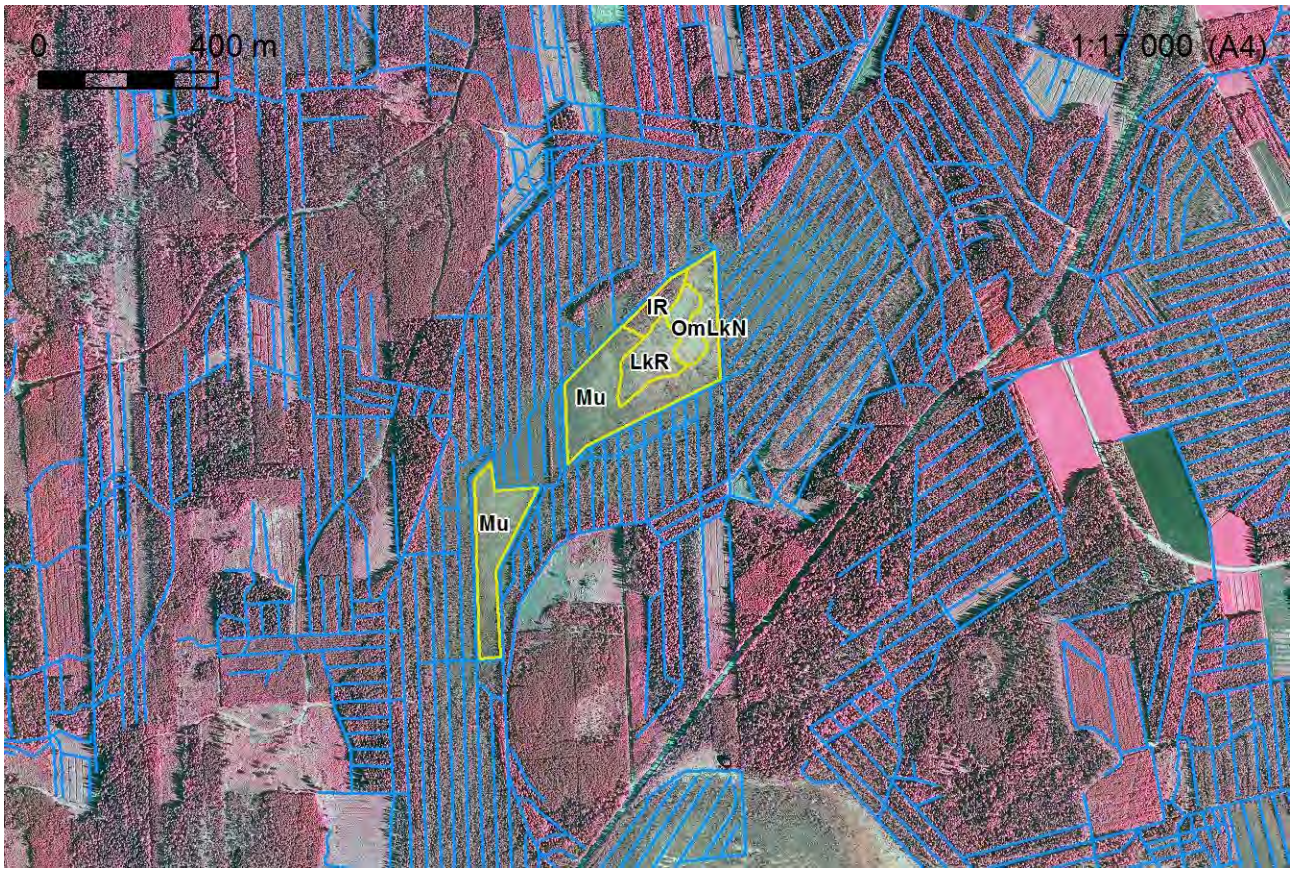

Saarenneva.

97. Säärineva (32506) 238247,6942831 Kartoittaja: AA

Säärineva Teuvan Lehtiloukon kylän pohjoispuolella katsotaan selvityksen perusteella jo kokonaisuudessaan muuttuneeksi. Ojitus on koko suon kattava (ojittamatonta 0 % suoyhdistymästä). Muutokset kasvillisuudessa ovat selviä. Suoyhdistymätasolla suota on vaikea määrittää muuttuneisuuden vuoksi. Kytkeytyneisyys sekä lähialueiden ojittamattomiin soihin että suojelualueisiin on huono. Ympäristön suot ovat lähes kaikki ojitettuja tai turpeennostoalueita; vain Sunti-niminen pieni kilpikeidas heti kohteen koillispuolella on eheä ja enimmäkseen ojittamaton. Säärineva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Muuttuma	10,4
Yhteensä	**10,4**

Säärineva.

98. Tieronneva (6092) 227918,6952875 Kartoittaja: AA

Tieronneva (kartassa Tierunneva) sijaitsee Teuvalla kolmisen kilometriä Horonkylästä itään päin. Tieronneva on selväpiirteinen konsentrinen kermikeidas eli kilpikeidas. Sen keskiosat ovat säilyneet eheänä kokonaisuutena, mutta reunoja on melko voimakkaasti ojitettu. Ojittamatonta alaa on n. 32 ha (49 % koko suoyhdistymästä). Epäluonnontilaisuutta lisää suon poikki kulkeva suurjännitelinja, jonka alta puustoa raivataan säännöllisesti. Suon luontotyypit ovat lähes kauttaaltaan karua keidasrämettä ja rahkarämettä. Keidasrämeellä on paikoin runsaasti vetisiä kuljuja. Suolla havaittiin kurkipari. Kasvillisuuden puolesta suo on hyvin yksipuolinen, mutta suolinnustolle ehjä kilpikeidasesiintymä voi tarjota hyvää pesimäympäristöä. Suon itäpuolella on laaja soidensuojelu- ja Natura-aluekokonaisuus Harjaisneva–Pilkoonneva (FI0800013; yli 500 ha), jonka myötä Tieronnevan kytkeytyneisyys niin ojittamattomiin soihin kuin olemassaolevaan suojelualueverkostoon on erinomainen. Tieronneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	27,3
Rahkaräme	2,2
Isovarpuräme	1,3
Kuljuneva	0,4
Lyhytkorsiräme	1,0
Muuttuma	1,6
Yhteensä	**33,9**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Grus grus	Kurki	Lintudir. liite I

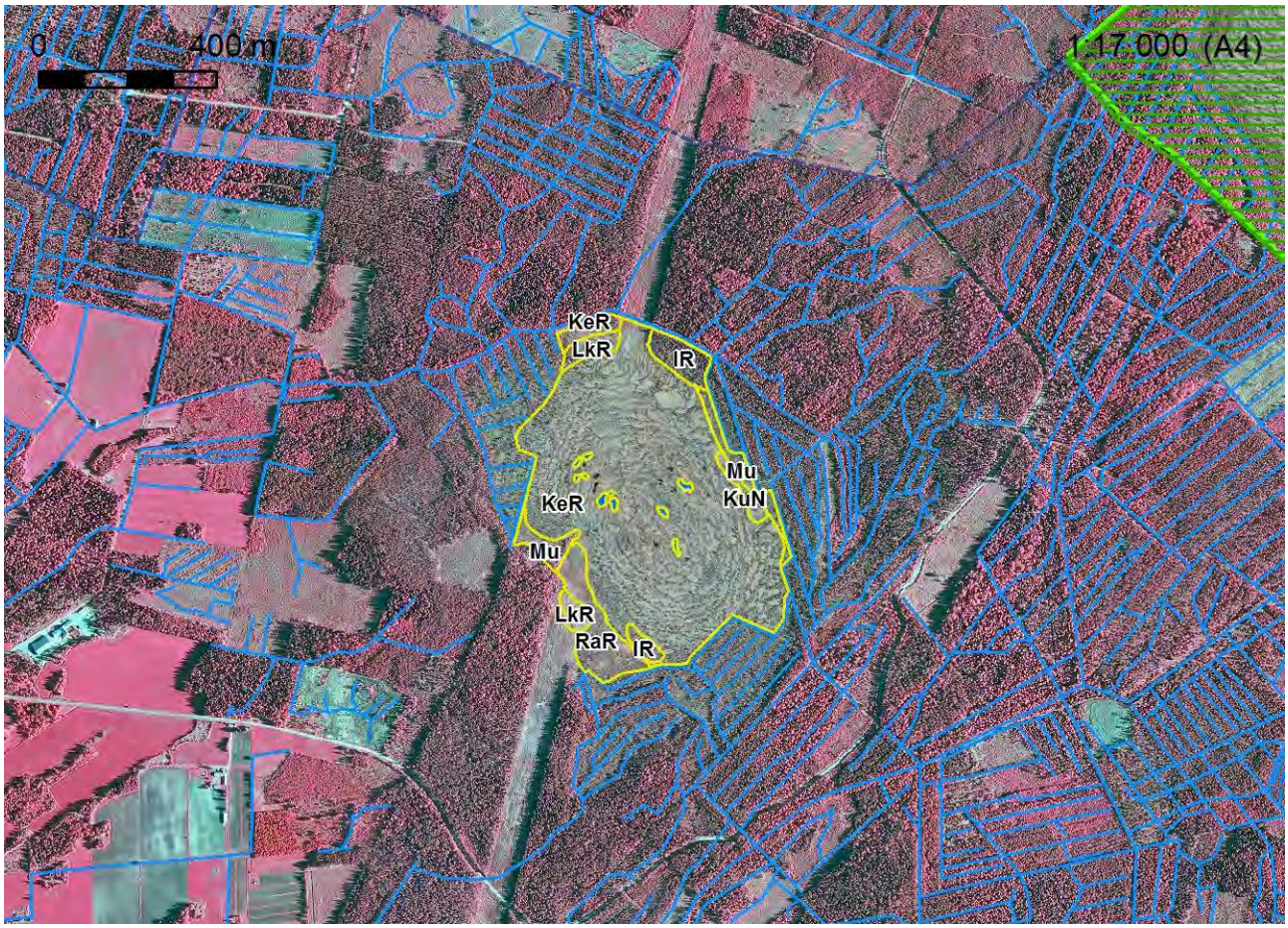

Tieronneva. Kuvan oikeassa ylänurkassa näkyy Harjaisnevan–Pilkoonnevan Natura-aluetta, joka on perustettu luonnonsuojelualueeksi.

VIMPELI

99. Isoneva (33330) 349716,7007880 Kartoittaja: KJ

Isoneva sijaitsee Vimpelissä Ylikylän eteläpuolella suuren turvetuotantoaluekeskittymän keskellä. Suossa on rahkakeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 242,3 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 136 ha (56 % suoyhdistymän alasta). Suurin osa kasvillisuudesta on säilynyt luonnontilaisena. Ojituksen ja ympäröivien turvekenttien vaikutukset näkyvät lähinnä syvien reunaojien lähiympäristössä. Isonevalla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista selvästi runsain on rahkaräme. Seuraavaksi runsaimmat suotyypit ovat kalvakkaräme, sararäme sekä lyhytkorsiräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji ja yksi huomionarvoinen lintulaji. Suoyhdistymän pohjoisosa on ojitettu ja koillis-itäosa otettu turvetuotantoon. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Paunusaarenneva, Tiensuusaarenneva ja Jokikurvinneva) mutta suojelualueverkkoon huono. Samaan suosysteemiin kuuluvat Tiensuunsaarenneva, Paunusaarenneva sekä ympäristön suuri turvetuotantoaluekeskittymä. Isoneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	81,1
Isovarpuräme	3,3
Kangasräme	2,1
Tupasvillaräme	0,9
Kalvakkaräme	19,2
Korpiräme	0,3
Lyhytkorsiräme	11,3
Sarakorpi	1,3
Sararäme	16,1
Muuttuma	6,1
Yhteensä	**141,6**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji
Pluvialis apricaria	Kapustarinta	Lintudir. liite I

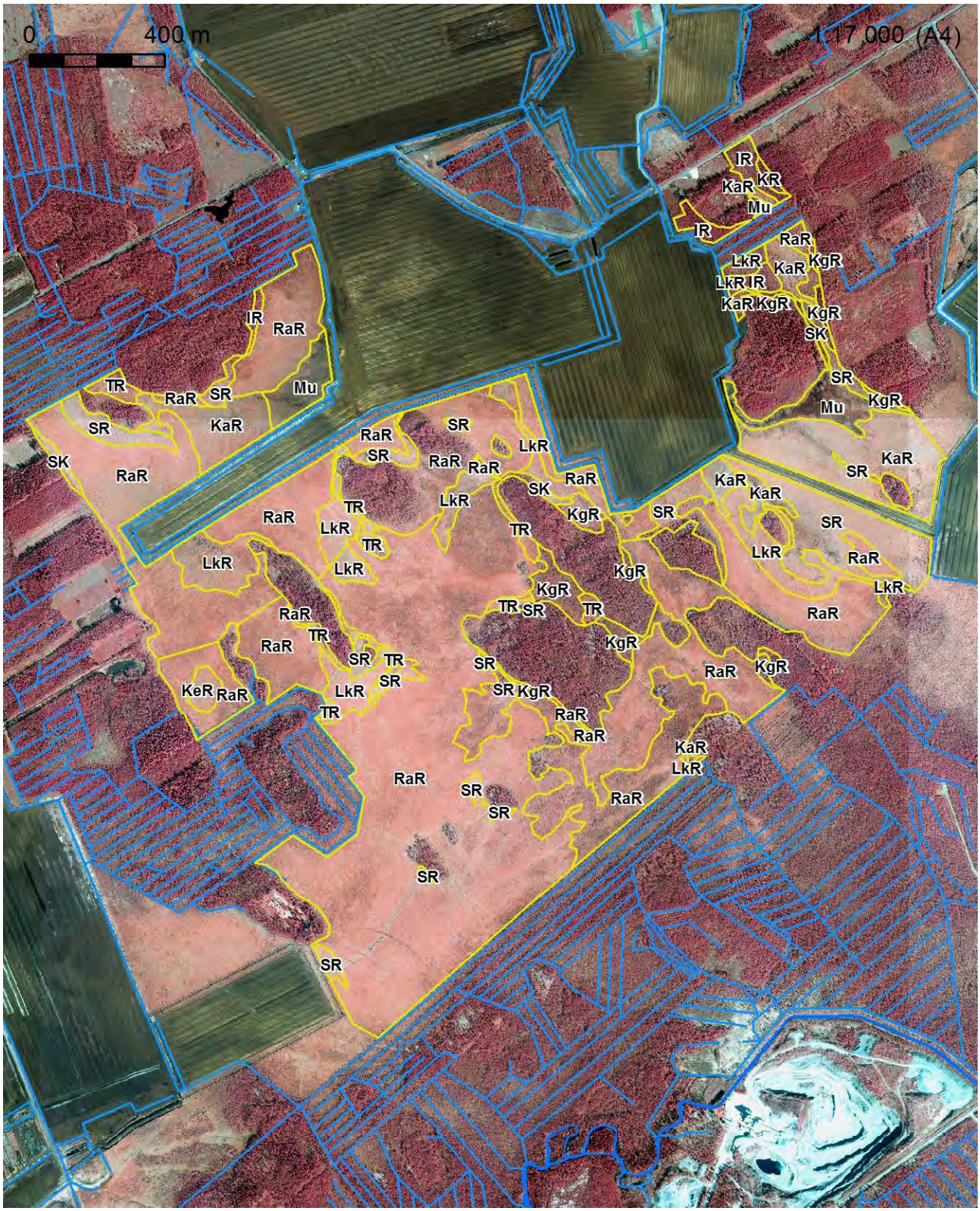

Isoneva (pohjoinen kohde) ja Tiensuusaarenneva (101; eteläinen kohde).

100. Paunusaarenneva (33328) 345885,7008268 Kartoittaja: KJ

Paunusaarenneva sijaitsee Vimpelissä Sääksjärven etelä- ja Ylikylän lounaispuolella. Suossa on rahkakeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 328,7 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 56 ha (17 % suoyhdistymän alasta). Suon sisään jäävään kivennäismaa-alueeseen, Paunusaareen, rajoittuvat osat ovat säilyneet luonnontilaisimpina. Ojituksen ja ympäröivien turvekenttien vaikutukset näkyvät etenkin syvien reunaojien ympäristössä. Paunusaarennevalla tavataan yhdeksää luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rahkaräme, lyhytkorsiräme ja tupasvillaräme sekä näiden muuttumat. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon ojittamattoman osan pohjois- ja itäreuna rajoittuvat turvetuotantoalueeseen; ojitettua länsiosaa on muokattu pelloiksi. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Tiensuunsaarenneva ja Isoneva) mutta suojelualueverkostoon huono. Samaan suosysteemiin kuuluvat Isoneva ja Tiensuunsaarenneva, sekä lähialueen suuri turvetuotantoaluekeskittymä. Paunusaarenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 1.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	30,7
Isovarpuräme	1,4
Tupasvillaräme	6,9
Kalvakkaräme	3,1
Korpiräme	1,3
Lyhytkorsiräme	11,4
Sarakorpi	0,3
Tupasvillakorpi	0,4
Muuttuma	12,3
Yhteensä	**67,8**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum wulfianum	Pallorahkasammal	Vastuulaji

Paunusaarenneva.

101. Tiensuusaarenneva (33315) 348594,7006970 Kartoittaja: KJ

Tiensuusaarenneva sijaitsee Vimpelissä Ylikylän eteläpuolella suuren turvetuotantoaluekeskittymän keskellä. Suossa on rahkakeitaan sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 178,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n.161 ha (90 % suoyhdistymän alasta). Suurin osa kasvillisuudesta on säilynyt luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät ainoastaan reunaojien välittömässä läheisyydessä. Tiensuusaarennevalla tavataan seitsemää luontotyyppiä, joista selvästi runsain on rahkaräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suoyhdistymän etelä- ja luoteisosa on ojitettu; lounaisosa rajoittuu Korpisalonnevan turvetuotantoalueeseen. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Paunusaarenneva, Tiensuusaarenneva ja Jokikurvinneva) mutta suojelualueverkkoon huono. Samaan suosysteemiin kuuluvat Isoneva, Paunusaarenneva sekä ympäristön suuri turvetuotantoaluekeskittymä. Tiensuunsaarenneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	1,0
Rahkaräme	147,4
Kangasräme	4,1
Tupasvillaräme	3,7
Kalvakkaräme	0,1
Lyhytkorsiräme	4,6
Sararäme	2,2
Yhteensä	**163,1**

Kartta kohteen 99 yhteydessä.

ÄHTÄRI

102. Lautasaarenneva (4457) 372252,6951049 Kartoittaja: KJ

Lautasaarenneva sijaitsee Ähtärissä Vehun kylän etelä- ja Vehunjärven lounaispuolella. Suossa on metsä- ja rahkakeitaan sekä paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 145,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 42 ha (29 % suoyhdistymän alasta). Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutukset näkyvät lähinnä kahden poikittaisen ojan välittömässä läheisyydessä. Lautasaarennevalla tavataan kahdeksaa luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat tupasvillaräme, sararäme sekä rahkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on tyydyttävä (mm. Onkisuo ja Varsasuo) mutta suojelualueverkkoon huono. Lautasaarenneva on luokiteltu luonnontilaisuusluokkaan 1, mutta maastoselvityksen perusteella suon luonnontilaisuusluokkaa tulisi korottaa luokkaan 2.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	1,3
Rahkaräme	6,4
Isovarpuräme	2,9
Tupasvillaräme	18,3
Lyhytkorsiräme	3,2
Saraneva	0,5
Sararäme	9,7
Muuttuma	3,1
Yhteensä	**45,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

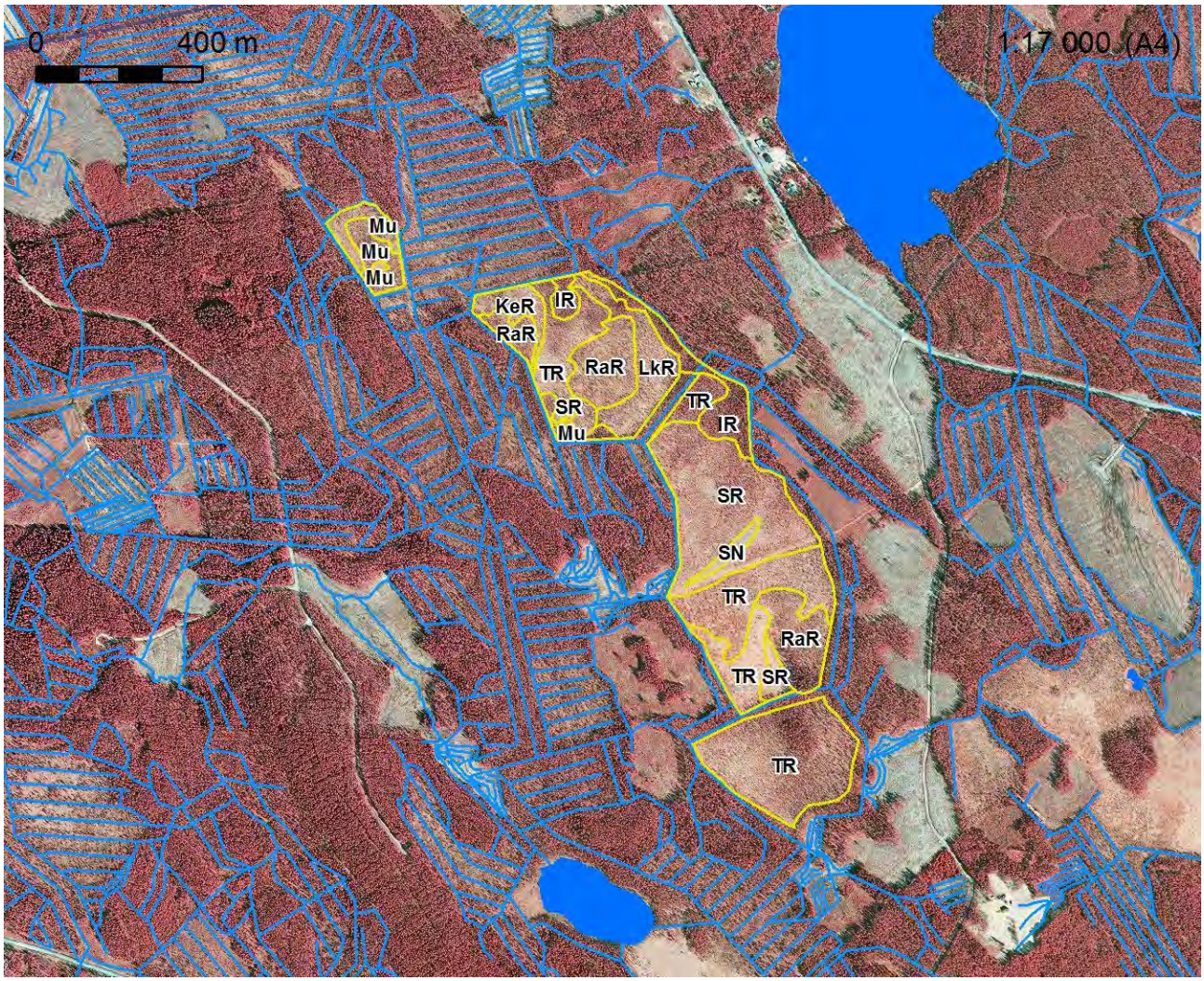

Lautasaarenneva.

103. Oravasuo (4492) 373794,6941169 Kartoittaja: KJ

Oravasuo sijaitsee Ähtärissä Oravamäen ja valtatien 18 pohjoispuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 25,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 17 ha (66 % suoyhdistymän alasta). Suon itäreuna rajoittuu suoraan kivennäismaahan. Muualla reunaosissa on muutamia ojia. Kasvillisuus on säilynyt luonnontilaisena. Oravasuolla tavataan kuutta luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat rimpineva, lyhytkorsiräme sekä rahkaräme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammallaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Siltaneva, Maaherransuo ja Saukkosuo) sekä suojelualueverkostoon tyydyttävä (n. 2 km etäisyydellä suosta länteen sijaitsee Maaherransuon soidensuojelualue ja n. 3 km etäisyydellä pohjoiseen Paloharjunkankaan vanhojen metsien suojelualue). Tie katkaisee yhteyden samaan suoyhdistymään kuuluvaan ojitettuun eteläosaan lampineen. Oravasuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Rahkaräme	1,9
Kangasräme	0,2
Rimpinevaräme	8,2
Tupasvillaräme	0,6
Lyhytkorsiräme	6,2
Sararäme	0,4
Yhteensä	**17,4**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji

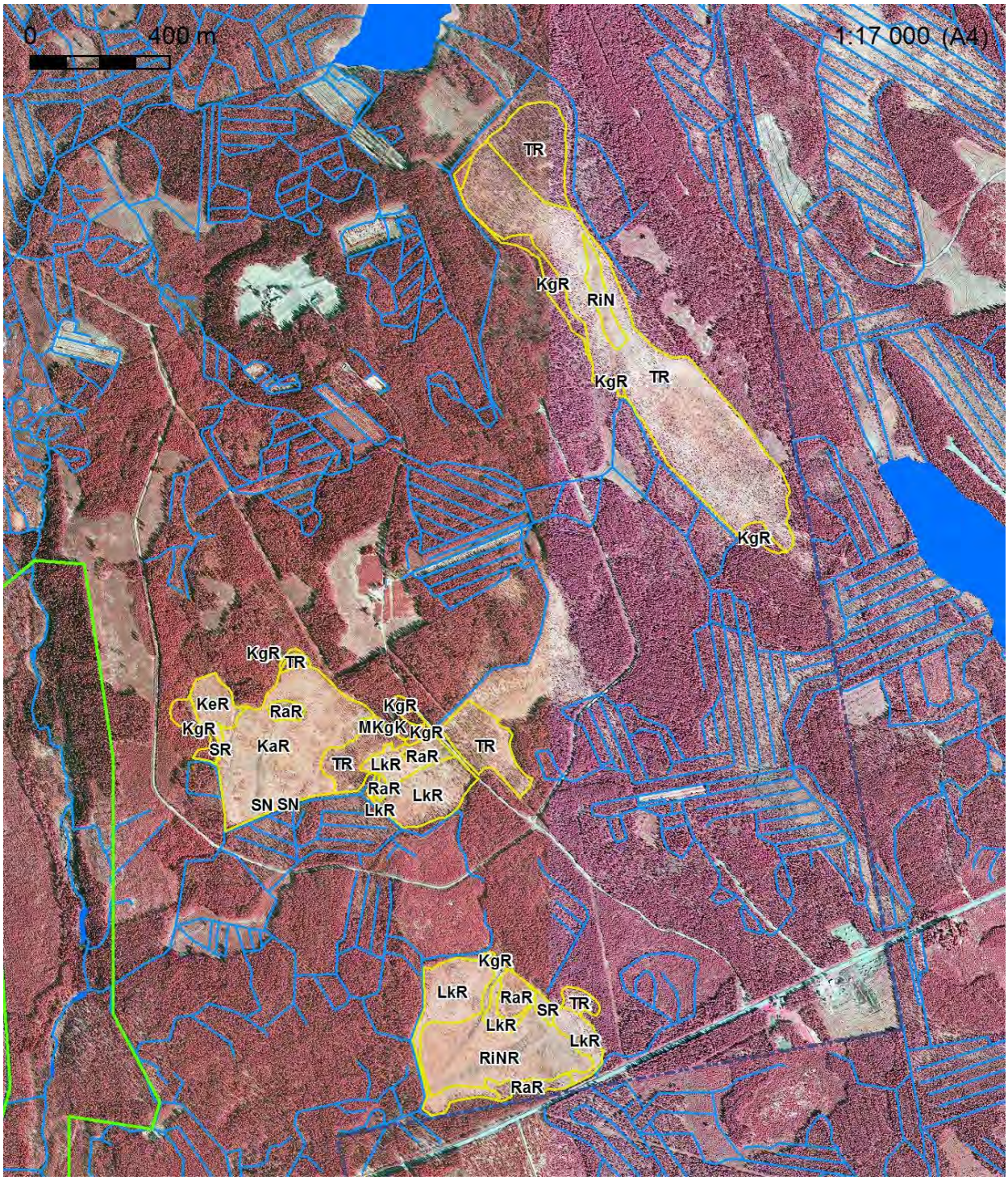

Oravasuo (103, eteläinen kohde), Riukusuo (104, keskimmäinen kohde) ja Siltaneva (106, pohjoinen kohde).

104. Riukusuo (4469) 373332,6941991 Kartoittaja: KJ

Riukusuo sijaitsee Ähtärissä Hännättömänkankaan kupeessa valtatien 18 pohjoispuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 38,6 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 27 ha (70 % suoyhdistymän alasta). Suo rajoittuu suurelta osin reunoiltaan suoraan kivennäismaahan. Ainoastaan eteläosassa on muutamia ojia. Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy ainoastaan suon eteläreunalla reunaojan välittömässä läheisyydessä. Riukusuolla tavataan kymmentä luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat kalvakkaräme, tupasvillaräme sekä lyhytkorsiräme. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Siltaneva, Maaherransuo ja Saukkosuo) sekä suojelualueverkostoon tyydyttävä (n. 0,5 km etäisyydellä suosta länteen sijaitsee Maaherransuon soidensuojelualue ja n. 2,5 km etäisyydellä pohjoiseen Paloharjunkankaan vanhojen metsien suojelualue). Riukusuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	1,6
Rahkaräme	0,8
Isovarpuräme	0,1
Kangasräme	1,4
Tupasvillaräme	5,8
Kalvakkaräme	11,5
Lyhytkorsiräme	5,3
Mustikkakangaskorpi	0,2
Saraneva	0,1
Sararäme	0,2
Yhteensä	**26,9**

Kartta kohteen 103 yhteydessä.

105. Saukkosuo (4476) 375268,6945411 Kartoittaja: KJ

Saukkosuo sijaitsee Ähtärissä Sepänlehdon ja valtatien 56 välissä. Suossa on paikallisen suoyhdistymän sekä välipintaisen keskiboreaalisen aapasuon piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 50,4 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 25 ha (50 % suoyhdistymän alasta). Suo rajoittuu itäreunaltaan suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ojituksen vaikutus näkyy lähinnä suon länsireunalla reunaojien läheisyydessä. Saukkosuolla tavataan kahdeksaa luontotyyppiä, joista runsaimmat ovat keidasräme, lyhytkorsiräme sekä kalvakkaneva ja -räme. Suolla tavattiin yksi huomionarvoinen sammal- ja yksi huomionarvoinen lintulaji. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Siltaneva, Maaherransuo ja Onkisuo) sekä

suojelualueverkostoon tyydyttävä (n. 3,5 km etäisyydellä suosta lounaaseen sijaitsee Maaherransuon soidensuojelualue ja n. 1,5 km etäisyydellä länteen Paloharjunkankaan vanhojen metsien suojelualue). Saukkosuo luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Keidasräme	6,1
Kangasräme	0,8
Rimpineva	3,3
Kalvakkaneva	4,2
Kalvakkaräme	4,2
Lyhytkorsiräme	5,6
Saraneva	0,4
Muuttuma	1,6
Yhteensä	**26,3**

Tieteellinen nimi	Suomenkielinen nimi	Status
Sphagnum pulchrum	Kurjenrahkasammal	Vastuulaji
Lagopus lagopus	Riekko	NT, RT

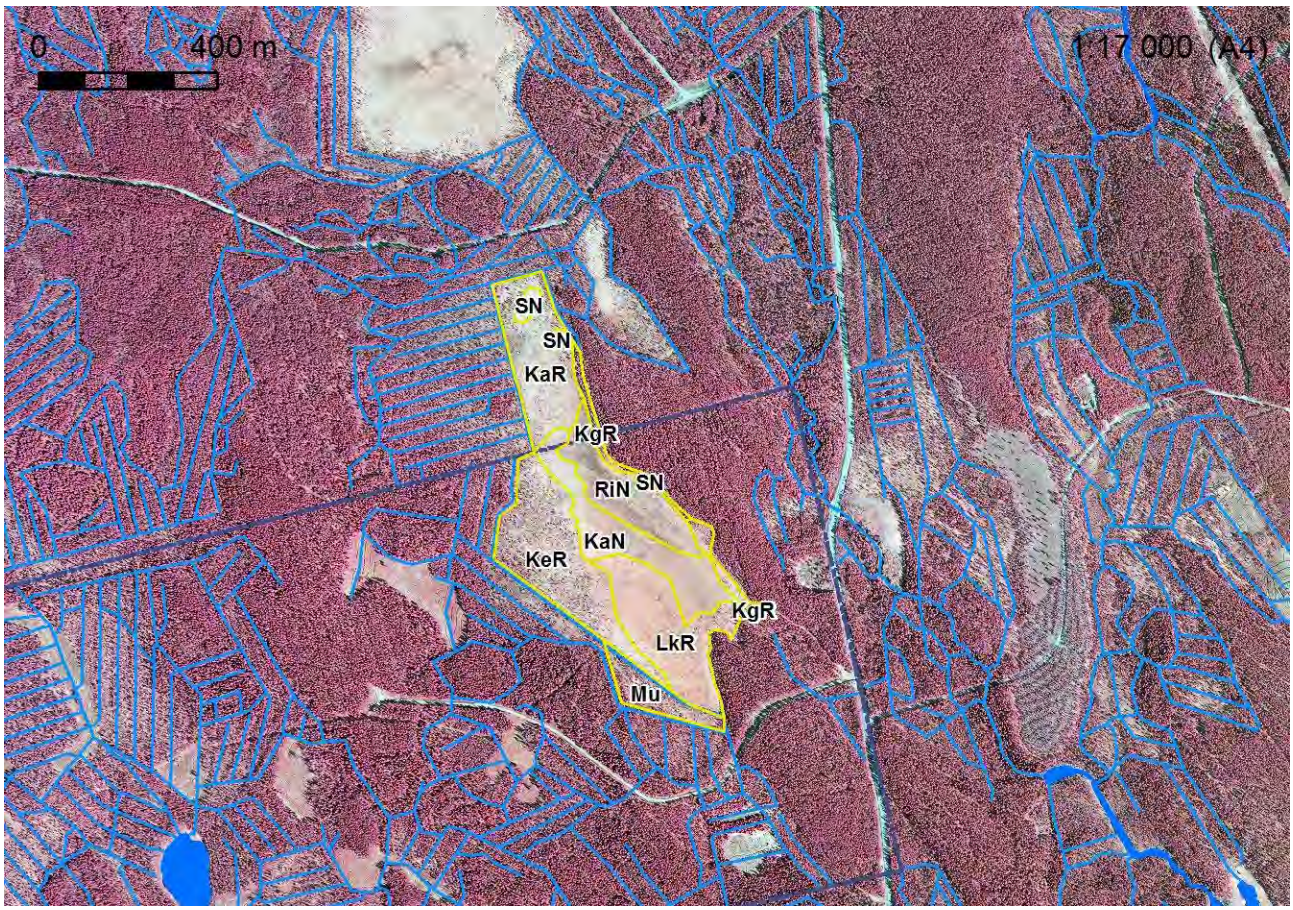

Saukkosuo.

106. Siltaneva (4490) 374291,6943247 Kartoittaja: KJ

Siltaneva sijaitsee Ähtärissä Paloharjunkankaan ja Rasinkankaan välissä valtatien 18 pohjoispuolella. Suossa on paikallisen suoyhdistymän piirteitä. Koko suoyhdistymän yhteenlaskettu pinta-ala ojitetut osat mukaan lukien on 55,1 ha. Ojittamatonta ja muuttumatonta pinta-alaa on n. 32 ha (58 % suoyhdistymän alasta). Suo rajoittuu sekä itä-, etelä-, että länsireunaltaan osin suoraan kivennäismaahan. Kasvillisuus on säilynyt valtaosin luonnontilaisena. Ojituksen ja metsänkäsittelyn vaikutus näkyy lähinnä suon koillisosassa suuren reunaojan ympärillä. Siltanevalla tavataan kolmea luontotyyppiä: tupasvillarämettä, kangasrämettä sekä rimpinevaa. Huomionarvoista lajistoa ei tavattu. Suon kytkeytyneisyys lähialueen ojittamattomiin soihin on hyvä (mm. Saukkosuo, Maaherransuo ja Onkisuo) sekä suojelualueverkostoon tyydyttävä (n. 2 km etäisyydellä suosta lounaaseen sijaitsee Maaherransuon soidensuojelualue ja alle kilometrin etäisyydellä luoteeseen Paloharjunkankaan vanhojen metsien suojelualue). Siltaneva luokitellaan luonnontilaisuusluokkaan 3.

Luontotyyppi	Pinta-ala (ha)
Kangasräme	2,2
Rimpineva	1,2
Tupasvillaräme	28,3
Yhteensä	**31,7**

Kartta kohteen 103 yhteydessä.

5. Yhteenveto

Raportissa on esitelty kartoitettujen soiden luontotyyppejä ja kasvilajihavaintoja koskevat tulokset taulukkoina ja karttoina, jotka antavat mahdollisuuden vertailla aineistoa yhdessä vuosina 2011–12 kartoitettujen 84 suon kanssa. Taulukkoon 5.1 on koottu suokohtaisissa kuvauksissa esitetyt tiedot keskeisistä luokituksista: luonnontilaisuusluokka, ojittamattoman alan määrä ja osuus koko suoyhdistymästä, sekä kytkeytyneisyys ojittamattomiin soihin ja suojelualueverkostoon.

Kokonaisuutena selvitysalueen suotyypit ovat tyypiltään kauttaaltaan hyvin karuja, ombrotrofisia tai oligotrofisia keidassoita. Aapasuon piirteitä on enemmässä määrin vain alueen koillisimmassa osassa, joka lukeutuu Suomenselän ja Pohjois-Karjalan aapasoiden alueeseen. Kasvilajistollisten arvojensa puolesta yksittäiset kohteet eivät yleensä aineistossa nouse esiin. Eräitä poikkeuksia mahtuu joukkoon, muun muassa Soinin Karjusuo ja Kivikankaanneva sekä Alavuden Takamäenneva, joilla jo yksittäisten luontotyyppien ja kasvilajien arvo puoltaa kohteiden suojelemista. Erityisen huomionarvoisia lajilöytöjä kartoituksessa olivat ennestään ilmeisesti tuntemattomat kaitakämmekän (*Dactylorhiza traunsteineri*, VU, rauh.) esiintymä sekä kaksi punakämmekän (*D. incarnata*, VU, rauh.) ja kaksi nummirahkasammalen (*Sphagnum molle*, EN) esiintymää.

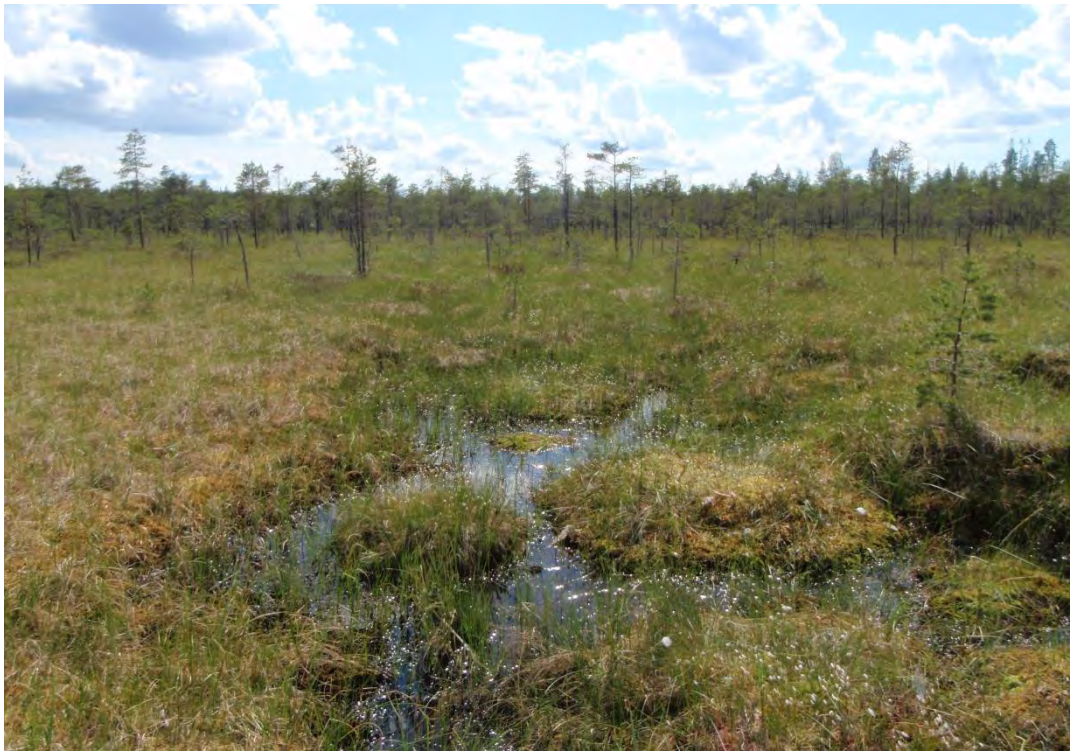

Kuva 5.1. Lettorämettä Soinin Karjusuolla 3.7.2014 (kohde 85).

Muita erityisiä suokohteita aineistossa ovat suot, joilla reunaosa vaihettuu ojittamattomana kivennäismaihin; esimerkiksi sopivat esim. Ähtärin Oravasuo ja Riukusuo. Tällaisilla soilla reunaosissa esiintyvät uhanalaiset korpi- ja rämetyypit ovat erityisen suojelun arvoisia. Kohtalaisen laajoja ja monipuolisina säilyneitä kokonaisuuksia puolestaan ovat mm. Jalasjärven Mastomäenneva ja Seinäjoen Haapaneva.

Yksittäisten kohteiden luontoarvojen jäädessä yleensä vaatimattomiksi korostuu kohteiden arvottamisessa suojelualueverkoston kytkeytyneisyys, joka on yksi nykyaikaisen suojelubiologian ydinsisällöistä. Tässä työssä on tarkasteltu kytkeytyneisyyttä suhteessa muihin ojittamattomiin soihin sekä olemassaoleviin suojelualueisiin. Suojelualueiden keskittäminen toistensa läheisyyteen olisi suositeltavaa, jotta lajien liikkuminen olisi mahdollisimman helppoa mahdollisimman laajan elinympäristövalikoiman ja -pinta-alan sisällä. Erityisesti pienten soiden suojelusta tai turvekäyttöön ottamisesta päätettäessä kytkeytyneisyystarkastelu on tärkeää. Pienet suot voivat osaltaan tukea isompien suojeltavien soiden muodostamaa ekologista kokonaisuutta ja toimia eri eliöille ”astinkivinä” isompien elinympäristölaikkujen välillä.

Kartoitettu pinta-ala, josta muuttumien määrä on vähennetty, vertautuu melko hyvin soiden ojittamattomaan pinta-alaan. Tämä pinta-ala selvitetyillä soilla on yhteensä 3160 ha, ja suoyhdistymien yhteispinta-ala näillä soilla on yhteensä 14 722 ha. Näin keskimääräiseksi ojittamattoman alueen osuudeksi suoyhdistymän kokonaispinta-alasta saadaan 22 %.

Kuva 5.2. Mustikkakorpea Isojoen Kotokeitaalla 11.8.2014 (kohde 34).

Keidassoiden ojittamattoman keskiosan säilymisen kannalta ei välttämättä ole keskipitkällä aikavälillä ratkaisevaa, vaikka suosta suuri osa olisikin ojitettu, sillä keidassuon paksuturpeinen keskiosa ”vastustaa” muutosta pitkään. Pienimmillä ojitetuilla soilla myös keskiosat ovat kuitenkin joutuneet auttamatta voimakkaan muutoksen kouriin. Ennallistaminen näillä kohteilla ei ole realistinen vaihtoehto näkyvissä olevassa tulevaisuudessa, sillä käytettävissä olevat ennallistamisresurssit tullaan suuntaamaan jo suojeltuihin, arvokkaimpiin kokonaisuuksiin. Järkevintä olisikin, että luontoarvojen palautumisen kannalta kaikkein toivottomimmat suot olisivat ensimmäisenä vuorossa, jos lisää soita halutaan osoittaa turpeenottoon.

Soiden suojeluarvoa voidaan tarkastella esimerkiksi tarkastelemalla kaikkien uhanalaisten luontotyyppien yhteenlaskettua pinta-alaa (taulukko 3.2). Tätä tietoa ei kuitenkaan tulisi käyttää sellaisenaan, vaan lisäksi tulisi tarkastella uhanalaisten tyyppien kokonaismäärää. Monilla selvityksen soilla esiintyy esimerkiksi kymmeniä hehtaareja lyhytkorsirämettä (LkR, joka on vaarantunut luontotyyppi), muttei välttämättä juuri muita uhanalaisia luontotyyppejä. Toinen ääripää on sellainen suo, jolla esiintyy hyvin pienialaisesti useita uhanalaisia luontotyyppejä, mutta yhteensä vain muutaman hehtaarin verran. Tämä esimerkki osaltaan ilmentää sitä, kuinka vaikeaa soiden asettaminen järjestykseen luontoarvojen perusteella usein on.

Taulukko 5.1 (seur. sivut). Suot kohdekuvausten mukaisessa numerojärjestyksessä (kunnittain aakkosjärjestyksessä). Suon numero; Suon nimi; Kunta; Ojittamaton ala (ha); suosysteemin ala (ha); Ojittamattoman alueen osuus suosysteemin alasta (%); Luonnontilaisuusluokka (Lt-luokka); Kytkeytyneisyys ojittamattomiin soihin: 1=huono, 2 = tyydyttävä, 3=hyvä, 4=erinomainen; Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon: 1–4, ks. edellinen. * Luonnontilaisuusluokan yhteydessä suluissa oleva numero on alkuperäinen, ja sen edessä on tämän työn perusteella tarkistettu numero.

Suon nro	Suon nimi	Kunta	Ojittamaton pinta-ala (ha)	Suoyhdistymän pinta-ala (ha)	Ojittamattoman alueen osuus suoyhdistymästä (%)	Lt-luokka*	Kytkeytyneisyys ojittamattomiin soihin	Kytkeytyneisyys suojelualueverkkoon
1	Järvisenneva	Alajärvi	24	239,9	10	1	1	1
2	Kuuronneva	Alajärvi	26	85,8	30	2 (1)	1	1
3	Laitakorvenneva	Alajärvi	12	140,6	9	1	1	1
4	Pahaneva	Alajärvi	17	215,7	8	1	4	2
5	Pahaneva SE	Alajärvi	8	109,5	7	1	4	2
6	Soidinneva	Alajärvi	31	120,3	26	2 (1)	4	4
7	Teerineva	Alajärvi	9	185,3	5	1	1	1
8	Tikkaneva	Alajärvi	5	59,1	8	1	1	1
9	Havuisenneva	Alavus	22	55,2	40	3	2	1
10	Isoneva	Alavus	30	66,8	45	3	4	4
11	Kaakkoneva	Alavus	20	69,5	29	2 (1)	1	1
12	Kuljunneva	Alavus	14	75,9	18	1	1	1
13	Ouranneva	Alavus	60	179,8	33	2 (1)	1	3
14	Puronneva	Alavus	9	101,8	9	1	3	1
15	Saarineva	Alavus	19	75,9	25	2 (1)	1	1
16	Soidinneva	Alavus	14	72,8	19	1	1	1
17	Takamäenneva	Alavus	37	54,5	68	3	4	1
18	Talvitienneva	Alavus	21	96,0	22	2 (1)	4	2

Suon nro	Suon nimi	Kunta	Ojittamaton pinta-ala (ha)	Suoyhdis-tymän pinta-ala (ha)	Ojittamattoman alueen osuus suoyhdisty-mästä (%)	Lt-luokka*	Kytkeytynei-syys ojittamatto-miin soihin	Kytkeytyneisyys suojelualue-verkkoon
19	Veitsineva	Alavus	24	35,1	68	3	1	3
20	Hautakankaanneva	Evijärvi	22	39,6	56	3	3	1
21	Isoneva I	Evijärvi	34	178,7	19	1	2	1
22	Myllykivensalmi	Evijärvi	15	56,6	27	2 (1)	2	1
23	Saiharjunneva	Evijärvi	26	140,4	19	2 (1)	3	1
24	Talpakka	Evijärvi	20	151,8	13	1	1	1
25	Halkoneva E	Ilmajoki	18	94,0	19	1	3	1
26	Honkaneva	Ilmajoki	116	172,1	67	3	4	1
27	Karvasuo W	Ilmajoki	18	48,9	18	1	4	1
28	Mahlaneva	Ilmajoki	53	177,8	30	2 (1)	3	1
29	Hongonkeidas	Isojoki	23	56,6	41	2 (3)	4	4
30	Isokeidas E	Isojoki	12	47,2	25	3	4	4
31	Isosuo (-Laksolamminn.)	Isojoki	0	95,7	0	1	4	2
32	Keräsaarenkeidas	Isojoki	0	63,5	0	1	2	1
33	Kiviluhdanneva	Isojoki	12	98,2	12	2 (1)	4	4
34	Kotokeidas S	Isojoki	35	58,9	59	3	4	3
35	Pitkännevankeidas	Isojoki	13	148,5	9	1	3	2
36	Kettuneva(Pohj.)	Jalasjärvi	39	125,3	31	2 (1)	1	1
37	Kotoneva	Jalasjärvi	43	166,8	30	2 (1)	4	4
38	Kulturinneva	Jalasjärvi	60	230,0	26	2 (1)	4	4
39	Kurkineva	Jalasjärvi	33	155,0	21	2 (1)	1	1
40	Mastomäenneva	Jalasjärvi	63	117,5	54	3	4	4
41	Pahanojanrämäkkä	Jalasjärvi	50	65,9	76	3	4	4
42	Pesäneva	Jalasjärvi	0	175,6	0	1	3	1
43	Pikkukorvaneva	Jalasjärvi	35	165,1	21	2 (1)	3	1
44	Pitkänsillanneva	Jalasjärvi	9	75,7	12	2 (1)	4	1
45	Salmenneva	Jalasjärvi	47	203,1	23	2	4	1
46	Teerineva (Etel.)	Jalasjärvi	24	66,0	36	2	4	2
47	Tupamäenneva	Jalasjärvi	10	60,6	17	1	1	1
48	Haukkaneva	Karijoki	15	107,2	14	2 (1)	2	1
49	Peuraneva	Karijoki	27	71,5	38	2 (1)	2	1
50	Keevelineva	Kauhajoki	39	317,9	12	1	3	1
51	Maitolanneva-Peräneva	Kauhajoki	22	223,8	10	1	4	3
52	Tiiliharjunkeidas	Kauhajoki	20	96,9	21	1	2	2
53	Isovuosjärvi	Kauhava	25	34,5	72	3	1	1
54	Puskalanneva	Kauhava	54	181,5	30	2 (1)	1	1
55	Ruuhijärvenneva	Kauhava	19	103,1	18	2 (1)	3	1
56	Tiilineva	Kauhava	30	151,4	20	2 (1)	1	1
57	Erkinneva	Kuortane	35	134,2	26	2 (1)	2	1
58	Heinineva	Kuortane	24	123,5	19	2 (1)	3	2
59	Lakiakonto	Kuortane	19	41,1	46	3	2	1
60	Möhröneva	Kuortane	21	117,6	18	2 (1)	3	1
61	Kuralammensuo	Kurikka	23	38,4	60	3	2	2
62	Lehtineva	Kurikka	27	250,7	11	1	2	1
63	Roopakanneva-Viiatinneva	Kurikka (Jurva)	116	453,3	26	2 (1)	4	2
64	Ullakonneva	Kurikka	21	31,5	67	3	2	2

Suon nro	Suon nimi	Kunta	Ojittamaton pinta-ala (ha)	Suoyhdis-tymän pinta-ala (ha)	Ojittamattoman alueen osuus suoyhdisty-mästä (%)	Lt-luokka*	Kytkeytynei-syys ojittamatto-miin soihin	Kytkeytyneisyys suojelualue-verkkoon
65	Aitaneva	Lappajärvi	26	93,1	28	2	2	1
66	Hirvineva	Lappajärvi	10	338,8	3	1	3	1
67	Iso Saapasneva	Lappajärvi	56	721,5	8	1	3	1
68	Juurikasneva	Lappajärvi	10	94,4	11	1	2	1
69	Kakkurilampi	Lappajärvi	20	36,8	54	3	3	1
70	Maha-Paavonneva	Lappajärvi	51	218,4	23	2 (1)	4	2
71	Tiilineva	Lappajärvi	44	75,7	58	3	2	1
72	Tuohimaanneva	Lappajärvi	17	100,3	17	1	3	1
73	Varisneva	Lappajärvi	30	197,8	15	1	1	1
74	Isoneva	Lapua	40	283,7	14	1	3	1
75	Kaitasuunneva	Lapua	30	112,4	27	2 (1)	3	1
76	Lassinsalonneva	Lapua	60	170,3	35	3	4	1
77	Haapaneva	Seinäjoki	80	131,8	61	3	4	1
78	Isoneva	Seinäjoki	83	500,5	17	1	4	1
79	Kaperonneva	Seinäjoki	32	47,0	68	3	2	1
80	Laulateenneva	Seinäjoki	30	224,3	13	1	2	1
81	Rottominneva	Seinäjoki	37	290,8	13	2 (1)	4	4
82	Halkoneva	Soini	42	77,1	54	3	4	3
83	Kalliolamminsuo	Soini	34	43,2	79	3	3	1
84	Kalliosuo1	Soini	2	140,8	1	1	3	3
85	Karjusuo	Soini	24	145,7	16	2 (1)	2	1
86	Kitusaaren Aukeaneva	Soini	29	86,6	33	2 (1)	3	1
87	Kivikankaanneva	Soini	26	140,8	18	1	1	1
88	Kuoppasuo	Soini	30	97,9	31	2 (1)	3	1
89	Peltosuo	Soini	19	64,9	29	2 (1)	4	1
90	Saarisuo	Soini	11	99,0	11	1	4	1
91	Tuohisuo	Soini	8	36,0	22	2 (1)	3	1
92	Vahtisuo	Soini	18	63,0	29	2 (1)	4	1
93	Vakkurinahonsuo	Soini	17	111,8	15	1	4	3
94	Vanhanhaudanneva	Soini	20	35,7	56	3	2	1
95	Viitasuo	Soini	20	152,7	13	1	4	1
96	Saarenneva	Teuva	3,2	119,2	37	1	2	1
97	Säärineva	Teuva	0	340,7	0	1	1	1
98	Tieronneva	Teuva	32	66,7	48	3	4	4
99	Isoneva	Vimpeli	136	242,3	56	3	3	1
100	Paunusaarenneva	Vimpeli	56	328,7	17	1	2	1
101	Tiensuusaarenneva	Vimpeli	161	178,6	90	3	3	1
102	Lautasaarenneva	Ähtäri	42	145,6	29	2 (1)	2	1
103	Oravasuo	Ähtäri	17	25,6	66	3	3	2
104	Riukusuo	Ähtäri	27	38,6	70	3	3	2
105	Saukkosuo	Ähtäri	25	50,4	50	3	3	2
106	Siltaneva	Ähtäri	32	55,1	58	3	3	2
	YHTEENSÄ / KESKIMÄÄRIN		**3150**	**14277**	**22**			

6. Kirjallisuutta

Autio, O., Toivonen, T. ja Valpola, S. 2013: Etelä-Pohjanmaan suoselvityshanke. Loppuraportti. –Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus, Etelä-Pohjanmaan liitto ja Geologian tutkimuskeskus. 188 s.

Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus 2010: Soidensuojelualueverkoston riittävyyden arviointi ja turvetuotantoon soveltuvien soiden kartoitus Etelä-Pohjanmaalla – Esiselvityshanke. – EAKR-hankkeen loppuraportti. Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus, Seinäjoki: 1–5.

Etelä-Pohjanmaan liitto 2005: Etelä-Pohjanmaan maakuntakaava. Kaavaselostus 23.5.2005. – Etelä-Pohjanmaan liitto, Seinäjoki: 1–126.

Etelä-Pohjanmaan liitto 2008: Uusiutuvaa voimaa Etelä-Pohjanmaalle. Etelä-Pohjanmaan energiaomavaraisuuden kehittämisstrategia. Etelä-Pohjanmaan liitto, Seinäjoki. – Raportteja 27: 1–53.

Eurola, S. 1962: Über die regionale Einleitung der Südfinnischen Moore. – Ann. Bot. Soc. Zool. Botan. Fenn. "Vanamo" 33 (2): 1–243.

Eurola, S., Huttunen, A. & Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. University of Oulu, Oulu. – Oulanka reports 14: 1–85.

Eurola, S. & Huttunen, A. 2006: Mire plant species and their ecology in Finland. – Teoksessa: Lindholm, T. & Heikkilä, R. (toim.): Finland – land of mires. – Suomen ympäristö 23: 127–144.

Haapanen, A., Havu, S., Lehtimäki, E., Ruuhijärvi, R., Häyrinen, U., Raitasuo, K. & Salminen, P. 1977: Soidensuojelun perusohjelma. Maa- ja metsätalousministeriön soidensuojelutyöryhmä. – Komiteanmietintö 1977:48: 1–47.

Haapanen, A., Havu, S., Lehtimäki, E., Ruuhijärvi, R., Häyrinen, U., Raitasuo, K. & Salminen, P. 1980: Soidensuojelun perusohjelma II. Maa- ja metsätalousministeriön soidensuojelutyöryhmä. – Komiteanmietintö 1980:15: 1–45.

Heikkilä, R., Kuznetsov O., Lindholm T., Aapala K., Antipin V., Djatshkova T ja Shevelin P. 2001: Complexes, vegetation, flora and dynamics of Kauhaneva mire system, western Finland. – Suomen ympäristö 489:1–95.

Heikkilä, R. & Lindholm, T. 1988: Distribution and ecology of *Sphagnum molle* in Finland. – Ann. Bot. Fennici 25: 11–25.

Heikkinen, I. (toim.) 2007: Luonnon puolesta – ihmisen hyväksi. Suomen luonnon monimuotoisuuden suojelun ja kestävän käytön strategia ja toimintaohjelma 2006–2016. – Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 35/2007: 1–162.

Hosiaisluoma, V. 1961: Pohjanmaan keidassoista. – Suo 2: 1–5 (eripainos).

Kaakinen, E., Kokko, A., Aapala, K., Kalpio, S., Eurola, S., Haapalehto, T., Heikkilä, R., Hotanen, J-P., Kondelin, H., Nousiainen, H., Ruuhijärvi, R., Salminen, P., Tuominen, S., Vasander, H. ja Virtanen, K. 2008a: Suot. – Teoksessa: Raunio A., Schulman A. ja Kontula T. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 1. Suomen ympäristökeskus, Helsinki: 75–109.

Kaakinen, E., Kokko, A., Aapala, K., Kalpio, S., Eurola, S., Haapalehto, T., Heikkilä, R., Hotanen, J-P., Kondelin, H., Nousiainen, H., Ruuhijärvi, R., Salminen, P., Tuominen, S., Vasander, H. ja Virtanen, K. 2008b: Suot. – Teoksessa: Raunio A., Schulman A. ja Kontula T. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 2. Suomen ympäristökeskus, Helsinki: 143–256.

Karttunen, K. & Airaksinen, O. 2001: Natura 2000 –luontotyyppiopas. – Ympäristöopas 46: 1–194.

Laine, J., Harju, P., Timonen, T., Laine, A., Tuittila, E.-S., Minkkinen, K. ja Vasander, H. 2011: The Intricate Beauty of *Sphagnum* Mosses – a Finnish Guide to Identification. – Department of Forest Sciences, University of Helsinki. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala.

Laitinen, J., Rehell, S., Huttunen, A., Tahvanainen, T., Heikkilä, R. & Lindholm, T. 2007: Mire systems in Finland – special view to aap mires and their water-flow pattern. – Suo 58(1): 1–26.

Heikkilä, R.; Lindholm, T. & Tahvanainen, T. (toim.) 2006: Mires of Finland – daughters of the Baltic Sea. – Suomen ympäristö 28: 1–166.

Luomus 2014: Kastikka-tietokannan tiedot kasvihavainnoista 106 suon alueelta ja lähettyviltä. – Sähköinen aineisto. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Helsinki. [Tiedot haettu 6.5.2014.]

Luonnonsuojeluasetus 1997/2005: 14.2.1997 annettu luonnonsuojeluasetus (160/1997) ja sen 17.11.2005 annettu muutos (913/2005) [http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1997/19970160; http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2005/20050913].

Luonnonsuojelulaki 1996: 20.12.2006 annettu luonnonsuojelulaki (1096/1996) [http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1996/19961096] ja luonnonsuojelulain perustelut (HE 79/1996) [http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960079].

Maa- ja metsätalousministeriö 2011: Ehdotus soiden ja turvemaiden kestävän ja vastuullisen käytön ja suojelun kansalliseksi strategiaksi. Työryhmämuistio MMM 1:2011. Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki. 162 s.

Pöyry, J. 2001: Suoperhosten uhanalaisuus ja suojelutilanne Etelä-Suomessa. – *Teoksessa:* Aapala, K. (toim.): Soidensuojeluverkon arviointi. Suomen ympäristö 490: 213–257.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Ruuhijärvi, R. & Lindholm, T. 2006: Ecological gradients as the basis of Finnish mire site type system. – *Teoksessa:* Lindholm, T. & Heikkilä, R.: Finland – land of mires. – The Finnish environment 23: 119–

126. Finnish Environment Institute, Helsinki.

Stenroos, S., Ahti, T., Lohtander, K. & Myllys, L. (toim.) 2011: Suomen jäkäläopas. — Norrlinia 21: 1–534.

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. – Ympäristöopas 109, Suomen ympäristökeskus., Helsinki.

Valtioneuvosto 2012: Valtioneuvoston periaatepäätös soiden ja turvemaiden kestävästä ja vastuullisesta käytöstä ja suojelusta. – Valtioneuvosto, Helsinki: 1–9.

Vesilaki 2011: 27.5.2011 annettu vesilaki (587/2011) [http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587].

Ympäristöhallinto 2014: Eliölajit-tietokannan tiedot uhanalaisista, silmälläpidettävistä, alueellisesti uhanalaisista ja muista huomionarvoisista lajeista Etelä-Pohjanmaan alueelta (ns. Hertta-tiedot). – Sähköinen aineisto. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö. [Tiedot haettu 2.6.2014.]

Ympäristöministeriö 2014a: Alueellisesti uhanalaisista lajeista. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Uhanalaiset_lajit/Suomen_lajien_punainen_lista_2010/Alueellisesti_uhanalaisista_lajeista], viitattu 1.11.2014.

Ympäristöministeriö 2014b: Luonto- ja lintudirektiivin lajit. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Luonto_ja_lintudirektiivien_lajit], viitattu 1.11.2014.

Ympäristöministeriö 2014c: Rauhoitetut lajit. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Rauhoitetut_lajit], viitattu 1.11.2014.

Ympäristöministeriö 2014d: Kansainväliset vastuulajit. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Uhanalaiset_lajit/Kansainvaliset_vastuulajit], viitattu 1.11.2014.

Ympäristöministeriö 2014e: Luontodirektiivin luontotyypit. Yhteenveto tiedoista, jotka Suomi raportoi Euroopan unionin komissiolle vuosina 2007 ja 2013. – Ympäristöministeriö, Helsinki: Internet-osoite: http://www.ymparisto.fi/luontodirektiivinluontotyyppiraportit

Faunatica

Tuntosarvet aitoon luontoon

Lansantie 3 D
02610 Espoo

http://www.faunatica.fi/

Marko Nieminen
p. 0400 – 628 328
Dosentti, toimitusjohtaja
marko.nieminen@faunatica.fi

Aapo Ahola
p. 050 – 562 2751
FM, tutkimussuunnittelija
aapo.ahola@faunatica.fi

Elina Manninen
p. 050 – 538 4777
FM, tutkimussuunnittelija
elina.manninen@faunatica.fi

Kari Nupponen
p. 0400 – 333 688
FM, projektipäällikkö
kari.nupponen@faunatica.fi